

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік I

Четвер 1 січня 1942 року

4 13

ПОВІДОМЛЕННЯ КОМАНДУВАННЯ ОЗБРОЄНИМИ СИЛАМИ

Головна квартира Фюрера, 23 грудня 1941 р.

Головне командування озброєними силами повідомляє:

На Середньому фронті продовжуються важкі бої. На багатьох ділянках наші війська успішно відбили сильні атаки ворога і знищили при цьому 19 радянських танків. З'єднання дивісій танків літає підтримувати бої на землі. Вони завдали ворогу великі криваві втрати, знищили багато танків і різного типу машин і вивели багато батарей із поля бою.

У севастопольських водах повітряні озброєні сили завдали пошкодження советській союній машині вдалим попаданням бомб. На схід від Риб'ячого півострова бойові літаки потопили 1 транспортник середньої величини. В бухті Кола кивутими бомбами пошкоджено торговельне судно. По терміновому повідомленню підводний човен під керівництвом капітана-лейтенанта Бігалька в Атлантичному океані зни-

щив британський авіаносець, який був введений для охорони конвойних суден. Торпедним попаданням у гвинт підводний човен позбавив авіаносець можливості рухатися. Після двох дальніших торпедних попадань в передню і середню частини пароплава авіаносець пішов на дно.

У Північній Африці проти ворожого для на участку на схід Бенгази йшли бої, які продовжуються і зараз. Німецькі бойові літаки розпадали в Західній Кіреніаї британські військові з'єднання і автомобільні колонії. Военні споруди на острові Мальта бомбардувалися удень і вночі. Німецькі винишувачі при цьому обстріляли 2 британських літаки. Британські повітряні озброєні сили скинули в минулу ніч незначну кількість розрушувальних і запалювальних бомб на житлові квартали у деяких містах німецької бухти Мерсья артилерія обстріляла два ворожих бомбовози.

Останні повідомлення по бездротовому телеграфу про війну наших і союзних солдат

Генерал фельдмаршал фон-Браухіч сказав у зверненні до солдат німецьких озброєних сил, що Фюрер збільшив його від послав, що раніше він займав, в результаті його багаторічної хвороби серця.

На Середньому фронті Східного фронту розвивувалися загін після короткого бою взяв учора вороже укріплення, яке займали 30 червоноармійців і один політичний комісар. Наші солдати повернулися без будь-яких втрат.

На Північному фронті йдуть повним ходом бої при різкому холоді. Большевики силою двох батальйонів намагалися оволодіти укріпленням містечку, що охороняли наші війська. Атака була відбита з тяжкими втратами для атакуючих. Внаслідок наші війська напали на укріплені пункти ворога, при чому взяли багато полонених.

З потопленням позавчора підводного човна британського авіаносця, що оперував у Атлантичному океані, британський військово-морський флот втратив 50 проц. складу своїх авіаносців.

В атаках большев'яків на Середньому фронті червоні війська завдали великих втрат. Атака на схід від Риб'ячого півострова була відбита. Атака на схід від Риб'ячого півострова була відбита. Атака на схід від Риб'ячого півострова була відбита.

ПРО ВІЙНУ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Повідомлення командування японськими військами і флотом від 24 грудня 1941 року, 6 годин 30 хвилин

ТОКІО, 24 грудня 1941 року

Із головної квартири імператорської армії і флоту повідомляють:

До 22 грудня 1941 року, тобто після 14-денної боротьби в Східній Азії, наші озброєні морські сили потопили або знищили 29 ворожих військових пароплавів. Потоплено 9 підводних човнів. Тяжко пошкоджено 12 ворожих військових пароплавів і 2 кавоверки.

Ворожий торговельний флот поніс наступні втрати: 424 ворожі торговельні пароплави були нами захоплені і 308 потоплено. До цих даних не входить число тих пароплавів, затоплення яких є можливим, але в результаті нестачі видимості або інших причин, не може розглядатися, як повністю точне.

У протипау цьому наші втрати зовсім незначні. На нашій стороні до цього часу такі втрати: 2 торпедних винишувачів і одна великий крейсер. 2 торговельних судна були потоплені противником. Незначна кількість японських пароплавів під час перебування в портах ворожих держав пспала в руки англійців і американців. Наші повітряні озброєні сили втратили за цей час 82 літаки.

Операції наших озброєних сил на острові Міндау розгортаються з доб-

рим успіхами. Головне місто острова, Даво, зайнято нами. Під час заняття доходило до вуличних боїв. Противник був примушений тікати. На острові Люзьян воєнні дії розгортаються також сприятливо. В північній частині острова ворог намагався при напруженні всіх сил зупинити дальніший наступ наших озброєних сил. Але це йому не вдалося. Місто Санта Томас де-Люпе очищено від ворога і зайнято нами. У повітряних боях над островом збито 24 ворожих літаки. Не дивлячись на завзятий опір ворожих повітряних озброєних сил, можна тепер з упевненістю стверджувати, що наша авіація на азиатському театрі повітряних дій досягнула значної переваги. Наша авіація продовжує сильно бомбардувати великого міста Кантона, яке розташоване на Ян-То-Клоанг, в якому утримується британська військова, що тікала із Гонконга. Бомбардування викликало помітні задира пожежі. Далі повітряні атаки направлялись проти головного міста комуністичного китайського уряду Чувінг.

Перші, взяті в Гон-Конзі полонені 712 чоловіки відправлені в Каулунг. Може тут перш за все проіндійців і канадців. В бух-

тньому став неможливим Британські війська на Малайському півострові із "стратегічних міркувань" відступили на 300 кілометрів від Сингапура, як офіційно передає лондонське інформаційне бюро.

По офіційним японським повідомленням на Філіппінах убиті американськими військами 70 японських інтерв'юваних громадян.

Мавчакурський прем'єр-міністр у виступі по радіо з приводу одного важливого церковного свята з'ясував, що обов'язок мавчжурської нації всіма силами підтримувати Японію.

Політичні повідомлення

Європі особливий посол Сполучених Штатів в близькосхідних країнах, бувший посол Сполучених Штатів у Парижі, пан Буллат при відвідуванні Дамаска одержав більше, ніж дружельний прийом. Перед готелем, де знаходився Буллат, пройшло більше ста демонстрацій, які в плакатах узуказували на нестачу коштів, продовольства в Сирії, що було віднесено на рахунок Сполучених Штатів.

В Індії син ержда напівіндійців Магатай Ганді закликав до збереження миру між мусульманським і індуїстським населенням.

В Італії син ержда напівіндійців Магатай Ганді закликав до збереження миру між мусульманським і індуїстським населенням.

лі Ліга ведуться сильні бої. Ворог б'ється одчайдушно, але не досягнув ніякого значного успіху.

На Малайському півострові наші повітряні озброєні сили бомбардували міста Іпо і Куала Лумпур. В цьому нападанні було збито 4 ворожих літаки типу „Буффало“.

Один із наших підводних човнів потопив біля Каліфорнійського побережжя велике американське судно „Моате Велло“ водоісткістю 8 тис. брутотонів і також пошкоджено торпедою ще одне судно. В повітряних боях над Малайським півостровом збито 17 ворожих літаків.

На британському острові Борнео в наші руки потрапили майже непошкоджені маслоробні заводи в горах Саравак.

Британці намагалися зруйнувати перед своїм відходом важливі для постачання сходу рафінадні заводи. Але робітничі заводи, які в більшості складалися із малайців, виявили опір. Поруч з великими господарчними вигодами, переходу в наші руки маслоробних заводів непошкодженими, факт опору наказу про зруйнування свідчить про нелюбоб до англійців з боку народів Східної Азії. Операції на Саравакі розвиваються далі.

Дальніші повідомлення із країн Далекого Сходу

Прем'єр-міністр Таїо виступив по короткому хвилю японським передатнику з повідомленням прем'єр-міністру Таї про ратифікацію оборонного і наступального союзу між Японією і країною Таї. В своїй промові він підкреслює, що країна Таї, як і всі народи Далекого Сходу, страждали багато років під британською опікою.

Японська газета „Токіо Фішасал Ньюс“ відмічає з великим задоволенням роботу японських підводних човнів на Каліфорнійському побережжі. Ще 14 днів тому радіостанції Сполучених Штатів Північної Америки указували на загрозі японським водам від підводних човнів, то тепер ворог стоїть вже біля воріт Сполучених Штатів.

Лондонська газета „Дейлі Мейл“ вважає, що британська авіація на Далекому Сході занадто слаба, щоб подати японцям серйозний опір. Тепер стоять перед ділемою або повітряні озброєні сили із Північної Африки відправити на Далекий Схід, або ж вивести далекохідні сили взамаю відправити у Північну Африку. Заержутому радіостанції Сполучених Штатів Північної Америки указували на загрозі японським водам від підводних човнів, то тепер ворог стоїть вже біля воріт Сполучених Штатів.

Англійський прем'єр-міністр п-н Вінстон Черчилль з'ясував в радіовиступі із Вашингтона, що становище Англії на далекосхідному фронті дуже серйозне.

Як офіційно передає агентство „Рейтер“, Черчилль відправився у Вашингтон для переговорів з Рузвельтом.

Фінський генерал Вальден виступив на рідз'яному святі в Гельсінкі в присутності президента Рюти. Він підкреслює, що фінський народ в цей час повинен бути солідарним. Ніхто не повинен давати раду на військовий фронт.

Бувший директор грецького міністерства шляхів сполучення Ціріотіс призначений міністром внутрішніх справ.

У Сполучених Штатах відчувається велика нестача у воєнних матеріалах. Перш за все почувается велика нестача в хромі, який до цих пір ввозився із Філіппін і країн Далекого Сходу.

Американська преса все більше і більше вимагає припинити серйозне становище в країнах Далекого Сходу.

Вол американським солдатам, що приїждять у частини в Філіппінах, які виступають у захисних боях.

Вол американським солдатам, що приїждять у частини в Філіппінах, які виступають у захисних боях.

Вол американським солдатам, що приїждять у частини в Філіппінах, які виступають у захисних боях.

Яча дев'яност сорок другий

инули рокам кошмарним
отонули в дупті,
мов ті григорні хмари,
ім не буди проття.
Бризнуть туні, снів, полетється,
Базатобно прозвучить,
Нове жини до всіх всміхнеться,
Ловить в єдину мить.
хай плаве взодню човен
ним плаве життя,
доходить ушасливий новий,
арим—не в вороття.
О. Байдарка.

Дві зустрічі нового року

Це було напередодні 1932 року. На дворі лютувала завірюха, снігу ставало все більше і більше. І шляхів і стежок не було видно, все занесено снігом. На вулицю не виходив ніхто. В таку годину сиділи всі в хаті. Сидів у своїй теплій хаті і Нечипор Прокопович. Менші його діти тулилися на печі, а старша дочка з митірю, дивлячись на сумного Нечипора, і собі журилася. Вони передбачали велике горе.

— Ох, що ж його дальше робити і сам не придумую,— порушивши мовчанку, заговорив батько.— Оце сьогодні в сільраді сказали, що як до дванадцяти годин не подам заяву про вступ до колгоспу, то із села виженуть.

— Сирзди! Нечипоре, краще подумай. А то і з нами зроблять те, що з Данилом, Петром і іншими, яких вчора годин і босих викладали з хат,— говорила жінка.

— Що буде те й буде, а в колгосп не піду,— твердо сказав Нечипір.

Почувся сильний стук у двері. «Вони!»— промайнуло в його голові. Так він не помилювався, це були вони: голова сільради і три його прихвостні, ще й виконавця взяли з собою на всякий випадок. За ними на подвір'я заїхали дві підводи.

— Так ми прийшли Нечипоре!— почав голова, коли Нечипір відчинив сіснєшні двері. Сьогодні тут не хазяїни, а ми. Хлопці, беріть і грузіть на підводи його майно. А ви,— звернувся він до Нечипора,— геть забирайтеся з хати!

Жінка з дочкою першими заголосили, а за ними й малі діти. Лише один Нечипір мовчав. Він зіпнявши зуби, все думав про хату, город і інше майно, що йому залишилися від батька. А підлабузники на чолі з головою діяли. Все цинне майно, що своїми мозолястими руками заробив Нечипір, вони виносили з хати на сани.

— Що далі діяти? Куди йти? Де шукати притулку?— сивалося у голові Нечипора. Він вийшов на вулицю, почав заспокоювати сім'ю, оглянувшись ще раз, він жалібно подивився на свою хату, на своє подвір'я, перекрившись і пішов. За ним жінка і діти.

Ось і місто. З широкими вулицями, з чистими тротуарами, по яких ходять гарно одягнені люди. Місто почало набирати святкового вигляду. То тут, то там Нечипір тільки і чує розмови про новий рік.

— Слушай, Міша, заході ко мне новий год зустрічатись.

— Обов'язательно. З ресторанів, італєнь доносились веселі звуки. З хат також чулися пісні, музика. Ідучи повз їх, Нечипір думав: одні веселяться, а другі плачуть. Хто ж так гарно зустрічав новий рік?— вголос подумав Нечипір. І тут же знаходив відповідь. Звісно, хто, той, що в достатках живе. А хто в достатках розкошує?— жиди. Це ж їх голос він чує на кожному кроці.

Так наставляла нова весела новорічна ніч для жидів.

Так гола, і боса, не маючи притулку, зустріла новорічну ніч сім'я Нечипора. Ф. Лавриненко.

пора,— геть забирайтеся з хати!

Жінка з дочкою першими заголосили, а за ними й малі діти. Лише один Нечипір мовчав. Він зіпнявши зуби, все думав про хату, город і інше майно, що йому залишилися від батька. А підлабузники на чолі з головою діяли. Все цинне майно, що своїми мозолястими руками заробив Нечипір, вони виносили з хати на сани.

— Що далі діяти? Куди йти? Де шукати притулку?— сивалося у голові Нечипора. Він вийшов на вулицю, почав заспокоювати сім'ю, оглянувшись ще раз, він жалібно подивився на свою хату, на своє подвір'я, перекрившись і пішов. За ним жінка і діти.

Ось і місто. З широкими вулицями, з чистими тротуарами, по яких ходять гарно одягнені люди. Місто почало набирати

святкового вигляду. То тут, то там Нечипір тільки і чує розмови про новий рік.

— Слушай, Міша, заході ко мне новий год зустрічатись.

— Обов'язательно. З ресторанів, італєнь доносились веселі звуки. З хат також чулися пісні, музика. Ідучи повз їх, Нечипір думав: одні веселяться, а другі плачуть. Хто ж так гарно зустрічав новий рік?— вголос подумав Нечипір. І тут же знаходив відповідь. Звісно, хто, той, що в достатках живе. А хто в достатках розкошує?— жиди. Це ж їх голос він чує на кожному кроці.

Так наставляла нова весела новорічна ніч для жидів.

Так гола, і боса, не маючи притулку, зустріла новорічну ніч сім'я Нечипора. Ф. Лавриненко.

ЩАСЛИВІ 1918—1940 РОКИ ДЛЯ ЖИДІВ

Смачні страви стіл згинали
Вино різкою лилось.
Жиди владу вихваляли
Добре з Сталіним жились.

Напередодні виробництва

Залашаючи українські землі, більшовики руйнували промислові підприємства, вивозили устаткування, а тих, що не встигли втекти, нічевали. Зокрема цукрова промисловість України зазнала жахливих збитків. Ось хоч би взяти Дубов'язовський цукровий завод. Колишні керівники цього заводу висіли більш як на півміліона карбованців устаткування та виробничих матеріалів.

Руйнуючи нарване господарство країни, більшовики хотіли приректи трудящих України до ще ольших злиднів, голоду і нестатків. Однак не їм не вдалося. Робітники, які залишилися, старанно беруться до відбудови народного господарства країни. Як тільки на Дубов'язовський цукровий завод вступили німецькі війська, робітники заводу з великим патхвєнням та радістю взялися за відбудову заводу та підготовку його до виробництва цукру із сировини грозяю 1941 року.

Більше двох місяців працівники заводу інертно готовували в своїх майстернях частини від машин та апаратів, щоб вивезти більшовики. Вже виготовлено більше 300 різних частин та устатковано їх на місце.

Велику увагу у допомозі у відбудові цукрового заводу приділяє нам німецьке командування та управління місцевої промисловості міста Ковотопа.

Не менш важливим питанням в підготовці заводу до виробництва, особливо в сучасних умовах, з'являється заготівля виробничих матеріалів, якот: вугіль, холст Ф-пресний, ремінь, мастива і інш. Німецьке командування допомогло нам в цій справі. Оно дало розпорядження передати нашому заводу, весь вугіль, який є на терені зруйнованих першотравневого та бурваського заводів, а також вапняк. З королевської фабрики ми будемо забезпечені Ф-пресним холстом. Робітники разом з керівниками заводу це підкування німецького командування виправдають з частю. Крайню подією буде— найскоріший початок виробництва цукру.

Слід відмітити надзвичайно сумліне ставлення до відбудови заводу робітників Мехел І. К.— слюсар, Козуля М. М.— слюсар, Корольов Р. С.— ливарник, Галушка Г. Ю.— молельник, Михайленко С. Д.— слюсар. З кожним днем ми наближаємось до переробки сировини. Обидні ділянки та державні господарства повинні більш напружені працювати за підвозку цукрового буряка до заводу.

Термін— 1 січня 1942 року, до якого ми повинні виготовити устаткування заводу, наближається. Незабаром ми маємо приступити до виробництва цукру.

сільради і секретар комсомолу. Голова сільради ходив по кабінету, часто скрагочучи зубами, з його розчервоного обличчя падало самотогом. Вони зобов'язали зробити адо— від цього були дуже задоволені. Зробимо припущення, що вони, ці три, яким віддано з руки долю всього села— були люди. Але це лише припущення. Хазий зір, жила негодолний, він має певну добрість. Воак, наприклад, хоч і голодний, але коли людина спить, він не турбує. Але ці лікчезні вилічки природи були схожі на людяну. Вони мали руки, ноги, голову, можливо пусту, але велику. Серця ці потвори не мали. Замість серця там лізалося щось подібне до телячого хвоста. Це була тара, я яку без міри наливалося горілка і напихалося живого з'яса.

І ось від цих потвор задежить людське життя. Вони збиралися виповнати настрій чесним людем, які жали в такий хат зустріти новий рік. А як вати дуже ласки. Не дати ж колгоспу, на який з'являється голова сільради було промислом для однієї людини, що не могла промовити слова. Вони сиділи і перемалювалися підлякими очима. Діти були вразиті і в хату хваило котилова морозне повітря. Солохені діти збились далеко на ніч. Жінкам шук не похвартися розсудом. Нарешті вони відчували холода повітря. Горілки експансивні, вони з'являлися. Почали з

сомулу. Чи чекала Горпина таких шедрувальників з наганами та рущаннями? Ой, ні. Перервалася весела розмова, запанувала тиша. Лише лампадка блимала над столом і її світло відбивалося на тіло розп'яття Ісуса Христа.

П'яний секретар порушив тишу дужим поштовхом столу, з якого полетіла блинці, сметана, пиріжки, горілка і інші страви. Це було для всіх несподіванкою. Такого грому, який пролунав по хаті після мертвої тиші, не всі жіночі нерви можуть витримати. Всі жінки ахнули, в чоловіків завапило під серцем, але що відіш? Необережний рух може зустріти кулю.

Всім чоловікам було запропоновано йти до сільради. Через хвилину в хаті Горпини знову панувала тиша. По хаті валилася потоптана іжа і черепки. Жінки так були приголомшені несподіванкою, що не могли промовити слова. Вони сиділи і перемалювалися підлякими очима. Діти були вразиті і в хату хваило котилова морозне повітря. Солохені діти збились далеко на ніч. Жінкам шук не похвартися розсудом. Нарешті вони відчували холода повітря. Горілки експансивні, вони з'являлися. Почали з

часом пробували виглянути в замерзле вікно. Під ногами тріщало шкєляня, біліла сметана.

III.

Скрипнула двері і в широко розкриті папу зайшли Мусій, Іван, Данило і Степан. На дверях лишалися вартові. Ім назустріч підвівся голова сільради, міцно стиснувши рукоятку наганя. Його голос видивався, немов з глибочезного пустого провалля. По одному стали заводити до кабінету. Що там творилося, важко уявити, але хвилини через 20, майже сторт вальтата звідти знівечена, з закритавлєним обличчям людини.

Так по одному відвідували кабінет голови сільради. Звіряча жалоба була наполовину задоволена. Далі вартовим було наказано відістти в дощану комору, яка стояла зараз же коло сільради, і тримати там до двох годин, після переасти до сільради обігрітиса.

«Ведикі мороз, можуть не витримати до ранку». Цим підкрєслєвалось те, що вони все ж таки мають у собі якутот, акому шкода людини.

Сказано— зроблено. Через в'язи хазили всі чєтєра сиділи в холодній коморі. Мороз доостан тріщав поадути. Вартові повертались до приміщення сільради.

пуста. Та кишені вартових були повні. Годявник продемонував дванадцять і на столі повторилася шкєляня горілкою. Незабаром одна пляшка була пуста. З'явилася друга, почала порожіати і ця. Почалась плутавна весела розмова вартових і коли вже була пуста і третя пляшка, вартовий, поцілувавши її в донце, жобрував у двері кабінету голови сільради. Брязнуло шкєло. З сільради лунало два голоси. Пісня вертворилася на веселій приспів. Згодом почалися танці. Під приспів: щедрік, вєарик, дайте вєарик, кусочок ковбаски з вашої лєсані" вартові, взявшись за руки, з верещанням танцювали кругом столу.

Годявник продемонував дві години. Танці притихли і почалося згадування дітві і прадідів, потім плач, поцілунок на знак вірності одна другому і вєрештє совє.

Лежачи на підлозі горілиць, одна вартовий, майже з просьоня, бурмотіє:

— А, пам'ятаю! Мерзляк, мерзенький хєст. Ось скоро надїде дєлє. Тєлє... бру... бру... ору... Ти слєп? Гєт Ієзє, сплє, а хєст?— він захрипєв злими смєх.

Мєлєтє жєвєрєтє вєтє Годявник продемонував двє

пуста. Та кишені вартових були повні. Годявник продемонував дванадцять і на столі повторилася шкєляня горілкою. Незабаром одна пляшка була пуста. З'явилася друга, почала порожіати і ця. Почалась плутавна весела розмова вартових і коли вже була пуста і третя пляшка, вартовий, поцілувавши її в донце, жобрував у двері кабінету голови сільради. Брязнуло шкєло. З сільради лунало два голоси. Пісня вертворилася на веселій приспів. Згодом почалися танці. Під приспів: щедрік, вєарик, дайте вєарик, кусочок ковбаски з вашої лєсані" вартові, взявшись за руки, з верещанням танцювали кругом столу.

Годявник продемонував дві години. Танці притихли і почалося згадування дітві і прадідів, потім плач, поцілунок на знак вірності одна другому і вєрештє совє.

Лежачи на підлозі горілиць, одна вартовий, майже з просьоня, бурмотіє:

— А, пам'ятаю! Мерзляк, мерзенький хєст. Ось скоро надїде дєлє. Тєлє... бру... бру... ору... Ти слєп? Гєт Ієзє, сплє, а хєст?— він захрипєв злими смєх.

Мєлєтє жєвєрєтє вєтє Годявник продемонував двє

Гізела Дери

Чотири роки роботи редактором в Союзькому Союзі.

ЦЕ БУЛА МОСКВА*)

Сталін зазіхає

Роздався різкий сміх. Міні-пйонер на Арбатській площі давав прохожим і машинним енергійні сигнали зупинитися. З великою швидкістю змалював по Арбату від Горьоніцьких воріт до Кремля три завішані лімузини. ДПУ вітало. Це були елітні машини, що незатримані біли корті, в одній з яких сидів Сталін за безпечним від куль шилом.

Машини пробіжались надомк високо розставаного великого Кремлівського палацу. Зістри виднілись бліскучі спорудні галани на Москві-ріці, широкі мости і за ними прекрасне приміщення англійського посольства з величезними піфа-долом. Далі височіли різноманітні собори. Біля знаменного паравозу біля дзвіниці Івана Великого машини обіхали широкую площу, щоб під'їхати до будівельного приміщення сенату.

Оглянувши у мундирі солдати ДПУ, які стояли на караул, були в курсі справи. Вони стояли у фронт.

Диктатор не звернув на них уваги. Похмура склалася лелека на його низькому покісному лобі між густими косматими бровами. Кучеряве густе волосся вибивалося з-під кашкетів і обривалося рабе обличчя. Його напалювану прикружені очі підозріло дивилися по сторонах. Скризь починався йому замаха, зрада. Його темні неохайні нуси закривали плівкою пота, з якого злізало кося висіла цигарка. Він був одиноким у нитку пісочного кольору, в штани для верхової їзди і високої чоботи, зверху на ньому було непромокає пальто. Переляканою, як качка, він поворіт піднявся на пласдаку до ліфту, який він у перший поперх. Похитуючись, він пройшов коридором у свій робочий кабінет. Його хода якось дивно змінювалася в заданості від того, як починав він, що за ним слідують, або він сам слідкував. Наприклад, на час переставляв. Деякі із небагатьох іноземців, які його

бачили, стверджували, що він ступав, як тигр, поволі і м'яко, наче б то він хотів раптово валитися на свого партійора і розірвати його. Я сама якось бачила, що його зрадницьку змалювала, безпосередньо перетворювалася в м'яку поступ хиткого звіря. Маска прихильності змінювалася зараз же в підозрілу недоброзичливість. Ніколи в моєму житті не прихильності зустрічати істоту, від якої походило б стільки холоду. Це не була людина, це було створіння, якому з самого початку тишець відомому у повноті життєвих переживань. Це була немилосердна, проклята істота. Він став заперечаним, так як все в ньому було лише холода і черствість. Його стихією було руйнування. Доля його, так би мовити, від народження призначена була бути бласюванкою. Початку творчого, яке проникає всю землю, він ніколи не помічав. І коли він колісним приходить у стикання з чимсь живим, він повинен був його зничити.

Сам бездарний почувати, не вірив він у почуття. Всі люди для нього були ворогами. Коли вони здавалися йому розумними, або мали намірання до влади, він знищував їх холодно і жорстоко. Майже неспорушним устійкою на вустях, з осядливими зубами, з улітливим іронією, ніколи не переживаючи екстазу — із безсередністю ніколи не виступає екстаз — доводив він противників до відчаю. З презирством прикинув він своїх бунтівних співробітників, дичиню зацьковував їх на смерть.

Сам він ніколи не губився. Істота антисоціальна, він завжди стояв поза істинною суспільністю. Нарді, серця якого він піддавав народження, його відкидав. Говорився, хто навалився в Грузії, той не є грузин. Не маючи в собі ніяких творчих ідей, він намагався, одиначе, до панування над народом. Назвіть над багатьма народами. Влади він ніколи не одержував, так як тільки одержав її володар, він же дося-

гав тільки того, чого можна досягти шляхом терору — іменю влади. І ті він захищав жорстоко, підозріло, з хитростю і спосіб червоної фортеці, по якій він крокував у цей деспотичний ранок. У кожному аверному простінку, за кожним кутком охороняли його солдати ДПУ з накладеним штиком. Сьогодні не його дратувало. З шумом заперив він двері і зник.

«Старик люте!» — шопотом передавали один сторонковий пост другому. «Старик люте!» шопотом бігав, як мавдарівні вогні по асфальту Кремлю.

Минуло декілька хвилин і по сходах Кремлівського палацу швидко пробігав через ступені малий темноволосий чоловік. Це був заступник голови уряду Мікоян. Арміяни, з чорними очима і сильно виразним носом, мав якийсь інтуїтивний вигляд. Він справляв враження, що він тільки-но зскачав з дикого коня і постіпає за зарядженого револьвером в кишені. Анастас Іванович Мікоян вже стояв на стороні Сталіна тоді, коли більшовизм ще не проникнув на їх загальну батьківщину — Кавказ і коли ще і мав не було про владу Сталіна. Він, як і інші, старий розпорядчий похиту Сталіна, проки так загальною троцькістського блоку, Мікоян уже відгравав вирішальну роль в господарському житті Радянського Союзу. Одинадцять років стояв на чолі комісаріату постачання. В 1935 році він вступав у партію керівництва, став членом «Політбюро». В 1936 році одержав він жистий орден Леніна — який знак нагороди в Радянському Союзі. В 1937 році Мікоян виступив на місці заступника голови уряду і що з ним повинно далі трапитися про це давав йому знати кремльський володар лише по телефону, натаками.

Він, Мікоян, був один з небагатьох, у якого не було перельщеного страху перед Сталіним. Більшість уже перелачали свою долю, ще коли володар говорив з ними по прямому проводу.

СЕЛЯНИ, ДБАЙТЕ ПРО ТВАРИН!

Тваринництво, як і іншим галузям сільського господарства, більшовики лише на словах прихильно увагу. Стан поголів'я в районі був занедбаний. Багато тварин щоденно гинуло. Чому? Справа в тому, що розвішане багато тварин, більшовики просто збилися з павтелику, тобто не могли як слід забезпечити дальніше їх вирощування.

Не дивлячись на те, що у нас велика кількість землі і такі природні багатства, як сіножаті і пасовиська, які б при розумному керівництві не тільки б забезпечили кормами тварин, але і можна було б створити кожного року великі запаси кормів. Проте

і чого не відеш. Якраз це і була хвороба в більшовизмі, нові більшовики більше говорити ніж робити. Корми, що можна було використати на годівлю худоби, марно пропадали, а на весну нічим було кормити тварин. В результаті тварини виснажувалися, кошти втрачали праездатність, корова, вівці, свині давали низьку продукцію. Знаючи, що з тваринництвом зв'язана вся робота селянства, більшовики при своєму галубному виступі чимало тварин поголів'я за собою, бо вони не хотіли дати можливість працювати селянам.

Останній перепис худоби у районі показав такі цифри:

Вид тварин	Нараховувалося до війни	Нараховується в 1937—1938 р.	Зменшилася
1. Коні	9251	7239	2012
2. Велика рогата худоба	8695	5070	3625
3. Свині	9365	2909	6556
4. Вівці	11347	6026	5341

Як бачимо, що більшовики погнали за собою не мало тварин. Однак про кількість, що залишилася у районі, слід старанно доглядати, щоб виростити їх і в дальнішому розвинути велике стадо тварин. На привідний заль в окресті селів району деякі селяни, слухаючи різні більшовицькі брехні, знищують худобу. Особливо це досить помітно в с. М.-Самборі. Тут окремі господарі під час перепису худоби утілять телят з метою їх знищення. Селяни, які вивчат худобу, роблять злочин не тільки

для себе, але й для нашої держави.

Тварин, яких так мало залишилося у районі, слід старанно доглядати, щоб не було ні ованої загибелі. Немає сумніву, що трудові бідняки наші селянство приділять належну увагу розвитку тваринництва. Там, де ще неугеєплени приміщення для тварин, слід негайно утеплити. Заготовлені на зиму корма треба раціонально використати.

Селяни, пам'ятайте, що в залежності від збереження і покращення стану поголів'я у великій мірі залежатиме ваш добробут.

Редактор Г. О. САХНО.

ОГОЛОШЕННЯ

до трудящого населення міста Конотоп

Конотопський Паровозо-Вагоноремонтний завод буде приймати на початку січня 1942 року багато робітників, перш за все столярів, слюсарів, зварників, машиністів і кочегарів.

Кожний, хто хоче мати постійну службу і хліб, повинен записатися і працювати для відбудови зпозоду. Багато ті робітники, які мають посвідчення, що вони раніше працювали в КНРЗ.

Час роботи установлений: з 7 до 12 годин. З 12 годин до 13 годин перерва на обід і з 13 до 16 годин.

ЗАРПЛАТА СЛІДУЮЧА:

1. Некваліфіковані робітники: випробувальні, чорноробчі, розпалки, кочегари — оплата за одну годину 1,20 крб.—0,12 марки.
2. Робітники, що вчаться: помічники токарів, слюсарів, ковалів і перепишників — оплата за годину 1,40 крб.—0,14 марки.
3. Старші робітники від тих, що навчаються: кочегари паровозів, кладовишники — оплата за годину 1,7 крб.—0,17 марки.
4. Ремісники (кваліфіковані робітники) — оплата за годину 1,80 крб.—0,18 марки.
5. Старші ремісники (бригадери) — оплата за годину 2,10 крб.—0,21 марки.
6. Майстри — оплата за годину—2,40 крб.—0,24 марки.
7. Інженери — оплата за годину—2,80 крб.—0,28 марки.

Допомагайте в будівництві заводу!

Адміністрація заводу.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорт на ім'я Дорощенко Раїса Павлівна.	Пашпорт на ім'я Мойсеєнко Олені Кирилівни.
Пашпорт на ім'я Носелівської Мотрі Іванівни.	Пашпорт на ім'я Коаломієв Улані Степановича.
Пашпорт, військовий документ, метрика про народження та свідоцтво про шлюб на ім'я Сніжко Григорія Івановича.	Пашпорт та довідка про місце праці на ім'я Петренко Марії Максимівни.
Домова книжка на домовласність, п. Кіришівського промислу № 5, м. Конотоп, на ім'я Шенко Гавриї Івановича.	Метрика про народження на ім'я Петренко Віри Іванівни.
Пашпорт та посвідчення про ліквідацію на ім'я Левченка Федора Михайловича.	Будинкова книжка, закріплений акт та план на домовласність по професійній вул. № 33, на ім'я Кіришівського Івана Івановича.
Пашпорт на ім'я Сніжко Федора Максимовича.	Пашпорт на ім'я Розуми Урушів Івановича.
Пашпорт на ім'я Зиненки Івана Івановича.	Пашпорт на ім'я Лисенко Олені Марківни.
Тамтешнє посвідчення на ім'я Бекера Григорія Максимовича та метрика про народження сина його Анастасія.	Пашпорт, військовий документ та свідоцтво про шлюб Бистинського Солона Івановича.
Пашпорт на ім'я Ситишівського Івана Івановича.	Довідка про ім'я на ім'я Івановича.
Пашпорт на ім'я Сніжко Григорія Івановича.	Пашпорт на ім'я Сніжко Григорія Івановича.

Українська література останніх років

Кожний варід любить свою національну мову і особливо, літературу. Національна література, як художня, так і фольклор, — є гордість і слава того народу, серед якого вона з'явилася.

Український варід теж має свою літературу і може гордитися такими її творцями, як Котляревський, Шевченко, Марко Вовчок, Франко, Леся Українка та багато інших. Але ці люди жили і творили порівняно давно, в дораздільні часи. Звідси виникає питання: а де ж нова українська література, тобто література радянського часу. Невже український варід на протязі чверті століття не мав ні одного самостійного письменника чи поета? Звичайно, мав. Здає — і письменники, і поети, але голос їх не доходить до народу, бо за широким «свободи слова» ніякої літературної критики, як за найменше стосунки оголошували заборони народу.

Дуже прикро, що чим горталися кріпакі, тим більше зростає українська література. Із кожним роком вона стає все більш і більш самостійною. Тільки-но почалися перші кроки літературної критики, як знову почалися заборони.

Поетів та повістей «Серед темної ночі», «Під тихими вербами», «На розпутьті» та інші. — вони зовсім виключили з програми, через що його твори спиналися майже забутими. Твори української письменниці Марка Вовчок, які високо цінив навіть Шевченко, — за весь час радянської влади не були повністю видані і не були правдиво оцінені. Всі ж останні літератори, які реалістичними образами героїв твору подавали життя України таким, як воно є, вважалися націоналістами.

Не краша доля постигла і тих літераторів, яким доводилося жити в радянський час. Український письменник Винниченко змушений був назавжди покинути Україну. Гуморист О. тап Вішня був у зв'язках лише за те, що, критикуючи деякі гасла «Кооперация — шлях до соціалізму», сказав, що якщо в кожній мав рази посадили, що в два рази більше жидів, то було б не шлях, а просто злизна до соціалізму.

І лише Гітлер, Радянський, Корейчук та інші багато інших за однієї та за стількижкратів продали свою совість, і до останнього часу гласували по Кіришівському свої брехні, що вони були праві.

Пригоди з ліжком

Разів десять пробуджувався за ніч дядько Охрім. Думки різні з голови не виходили. Подумає, подумає, та й на другий бік перевернувшись заснує, та не поспіє, бо із ліжка, яке він сам змайстрував, обов'язково щось трапиться. Чи дошки повинні були, чи все воно ніколи розлетиться. Серйозно тоді робиться дядько Охрім. Совітську владу лає, що останнє ліжко в нього забрало, на жинку і на дітей гримає, хоч вони ні в чому не винні. Проте нічого не відеш. Світить лампу, шукає цвяхів і починає майструвати.

Сьогодні не знали його горя і голорили, що ніч він грізно заробляє. Інспектор фінансів заводить навіть патент накладати.

Надокупили ці нічні пригоди дядьку Охриму. За совітської влади він боявся щось цінне прибрати, та й нізачо було. А нездово він твердо вирішив — купити нове ліжко. Взяв мішечку, пішов, іти цібувати, це А дід курки жинка в коник поклали, та й поїхав дядько Охрім у місто.

— Тпру... і поїхав. Дав коням істі і локат торгівлю. За підгондін пропадає все, що мав. Пісав закури, відкашлянувся, порухував гроші і пішов до крамниці. Ходив, роздивлявся, і, нарешті, натрапив на ліжко.

— Сидіти на постіль коштує? — Так матраци? — запитав продавця.

— Та що ж усема частини, щоб сидіти на ній було, — проказав дядько Охрім.

Продавець снізав ціну.

— Купуйте! — сказав дядько Охрім, який проки зазлатився до ліжка. Пісав, відкинув до крамниці поклади, взяв ліжко і поїхав.

Рад і щасливий він знову, укладившись на нове ліжко. Та в Охрима щось і зламалося вночі, що він

Ціна 30 коп.

В

Рік 1

Пові
про

Головна кварт

На середині продовжуються

Ціна 30 к

В

Рік 1

Пові

Головне озброєння

Оборони сході пролі багатьох селовітських підготовлені звичені коні з'єднавши мучилих лі в районі Кевоєвних трі дотонважні бруттовітні нині, такої кількості не

пошкодують цьому тяжкі втрати матеріалими

Верховне

повідомляє: На Схід

проходять незначною с війнградів т рієву зробле в совітське. Під час нитних озброє відновилися, військ і перні Керні бу один тран транспортні і багато др було пошкод

У Північ

районі Агеді йшов у сутяч італійськими Успійною кошено 58 бри невикли, такої кількості доз машин і доз Керівні б аеродром і в

У морськ

північ від То

зачаються баг

падався бон

бойових літак

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОПА

Рік I

Вівторок 6 січня 1942 року

Ч 14

Повідомлення про воєнні дії

Головна квартира Фюрера, 27 грудня 1941 року

Головне командування озброєними силами повідомляє:

Оборонні воєнні дії на сході продовжуються. На багатьох сектсах фронту советські сили розбиті на підготовлених позиціях, або знищені контратаками. Сильні з'єднання бойових і штурмуючих літаків потопили в районі Керчі 4 ворожих воєнних транспортники водотоннажністю 7 тисяч брутто тонн. 5 транспортників, також як і велика кількість невеликих машин пошкоджені бомбами. Цьому ворог повів тяжкі втрати людьми і матеріалами.

На Карельському фронті на північ Кандалакші штурмуючі літаки закидали бомбами машину.

Підводні човни потопили на схід від Гібралтара 4 судна водотоннажністю 13 тисяч брутто тонн, що сильно обстрілювались ворожим караваном суден. Разом з цим після багатьох жорстоких атак, досягнуто слідуючих результатів: потоплено 1 гідроплан, 5 торговельних суден із загальною вмістимістю 37 тис.; 2 торговельних судна пошкоджені.

На побережжі Англії в минулу ніч бомбами бойових літаків пошкоджено

одно велике торговельне судно.

У Північній Африці атака ворога на німецько-італійські позиції відбиті. Німецькі бойові літаки зруйнували британські споруди на аеродромі в Кіріваї. При цьому було знищено або пошкоджено на землі багато літаків.

З'єднання німецьких повітряних озброєних сил закидали бомбами крупного калібру аеродром Лукі і гавань Ла Валетта на Мальті. В багатьох спорудах виникли великі пожежі. Ворог втратив у повітряних боях 1 бомбовоз і 2 винищувачі.

Повідомлення про воєнні дії від 29 грудня 1941 р.

Верховне командування повідомляє:

На Східному фронті проходять оборонні бої з незмінною силою. Біля Левограда тяжкою артилерією зроблено 5 попадань в советське бойове судно. Під час нападу повітряних озброєних сил, що відновилися, на пересуванні військ і пароплавів в районі Керчі був потоплений один транспортник і 6 транспортників, також як і багато дрібних машин було пошкоджено.

У Північній Африці в районі Агедабі ворог прийшов у сутичку з німецько-італійськими позиціями. Успішною контратакою знищено 58 британських броневиків, також як і велику кількість дозорних бронемашин і інших машин. У Кіріваї бомбардувались аеродроми і воєнні з'єднання.

У морських водах на північ від Тобрука відмічаються багаточисленні напади бомб німецьких бойових літаків у британ-

ський винищувач і в торговельне судно із каравана суден.

Німецький підводний човен напав біля Марса Матрук на воєнний караван суден і потопив два британських транспортники водотоннажністю 9 тис. брутто тонн і пошкодив торговельне судно.

На острові Мальта німецькі бойові літаки вдень і вночі успішно бомбардували британські аеродроми і портові споруди.

Британські бомбовози напали в ніч на 29 грудня на місцевості в Західній Німеччині і на північно-німецькому побережжі. Є втрати серед цивільного населення, особливо в Емдені, убитими і пораненими. 9 британських бомбовозів, що нападали, було збито. 1 британський літак був розбитий при намаганні вилетіти із зайнятої місцевості.

В оборонних боях останніх днів відзначився оберлейтенант Мюгге, як командир піхотного батальйону.

З дуже слабкими силами свого батальйону він відкинув назад наступаючого численно переважаючого ворога в прийнятій по особисто розв'язаній атаці, взявши заняту ворогом місцевість і здержував її проти дальніших сильних атак. Фюрер нагородив оберлейтенанта Мюгге орденом Залізного Хреста.

Короткі повідомлення

Лівія Пофама біля Сінгапура, яка не менше трьох місяців була недоступна всякому супротивленню, вчора була розбита японцями за 24 години.

27 грудня було відкрито німецько-японський радіозв'язок.

У Болгарії ліквідуються в терміновому порядку життєві підприємства.

Тютюнові і винокурні виробництва належать тепер також і в генерал-губернаторстві воєнному обкладанню.

Всі ливняки зобов'язані здавати військовим частинам ливні і ливне вуття.

На середньому секторі Східного фронту.

теова під Москвою для кілометрів дорони. Екато ме та у фре

16. Книжки.

Проклятыя большевикамъ

Прокляття вам, укріплені жиди!..
Що крохоту чекати шати обидані,
Ви так речисті шати обидані,
А що, скажіть, народи ви дали?..
Ви славу і світ — проклятему "комуну"
Внесли дамоклові проклятом в життя,
Стадали ченці всі, втомити в урну,
Щоб бити і можливості порити!..
Та ні, нові ви правди не сладили!
Хоча в серцях людей, у їх крохоті —
Вона вже крохоту свій відбави людині —
Той ненависті всіх такса, як ви від
Той нас приплоті — вили думи робота —
Ми жема армія так правду принега,
Виді в дошкеничкової законодавстві
Нові народі українській слади!
А рах, безжалісний жидівські плоти,
Прині народ свій спрабавляти суд:
За слово, жукі, за його похоти
Прокляття вам і світові о суд!

Села руйнувались

[illegible]

РІЗДВ'ЯНИЙ ВЕЧІР

„Менажерія“

Відома річ: для багз науки,
заділ народнього добра,
щоб нас покращувал вкуса,
давно музеї відкриває пора,
де б всякі унікальні й дивні,
що їх родив наш зріпаний світ,
експонувати, особливо ж
за двадратьє з чимось ближніх міст.
Отож, без туші ослепових
(ми не рекламних справ майстру)
ми відкриваєм «Народовий
музей „а la menagerie“»
ЕКСПОНАТ № 1

Музей „а ла менна
ЕКСПОНАТ № 1

Цей тиш хижаків, жовтими лапами:
озорівшись олієм,
він споживав літературу
і здебільше її сирець.
До видавництва ходив на довгі
і туди страждав, зжигав, обділ
за скільки ж він повинен кровю
з пильменників за двадцять літ!
В літературі українській
усе святе цей тиш заштовп,
Стефаник, Марини, Коцюбинський...
і їх творіння не минай!
Проте, любив халябні віруші
на честь вождів і партмасові
Нехай ті віруші—твоя гірші,
аби стояло—Шукча-грозю!
Ще, владне, не дослідничий
літекатрон на сканітон,
це май усе діагностичний
советський гігієнон!

Лапierre Москва.
(3 раз. "Итапу").

7. ДРЕВЬ, ПОДРОБНО
 АСЕН НА КА ВЕЩА
 ЧАСТАН, КУВАН
 ВРЪЗАН, 10. 19.
 2. НАДЪ, СЕРПАН
 188. 1. 18. ПОМЕНЕ
 ПОХОДНО, КОЛО
 ИДЕВ, ГО ВАН НА
 АСКОРНА ПОЧВА
 НЕ МАНА ТОНА
 СЛОД, 18. ШЕД
 ВЕС ВЕС
 18. ШАН, ОРЕО
 ХЛ. ШЛ. АНДО
 АНУ ВЕС ПОСТА
 10. СЕОИ ВЕС
 18. ОТИ, АНДО
 САН, 2
 18. 18. 18. 18.

МАЛИЙ ЛЕНІН

До приходу німецьких військ майже в кожній українській, як і взагалі советській місцевості, стояв побіч великого пам'ятника Сталінові, теж не менший і Ленінові. Про цього „батька наш народ не менше, як і про „генія людства“ Сталіна, але скільки в цьому було правди?

Щоб цю правду про Леніна пізнати, допомогли нам частинно такі самі більшовики, опубліковуючи свого часу — правдоподібно через необережність — листи Леніна. Вже самі його листи ставляють індивідуальність Леніна в зовсім іншому світлі. Цей перший червоний ідол, що його ціла советська література й преса представляла як „обновителя світа“ виказується маленьким собі чоловічком, з примітивною душею злочинця, який тільки серед темної московської маси міг зробити це, що зробив. У всіх письмах і листах Леніна немає й сліду того, що можна б назвати „великим“. Листи того „великого революціонера“, що пролив море людської крові й сліз, що створив пекло, на „одній шостій світа“, виглядають так, наче б їх писав у найкращому разі якийсь маломіщанин. Кілька прикладів:

Ленін їхав перший раз до Парижа. Можна було б сподіватися, що він писатиме з цієї „колиски революції“ полум'яні звідомлення, які поривали б маси й переконували, що революція — це єдино вартісна ціль в житті. Але нічого подібного! Ленін пише дослівно так: „Париж — це місто, що в ньому малими засобами можна жити тільки дуже невигідно й на свіжу людину воно ділає дуже томлячо. Вулиці ясні й просторі, часто зустрічається бульвари, що мають багато зелені. Публіка поводить дуже свobodно“. І це є все, що Ленін вмів написати про Париж! Хай він був би взяв собі першого з нрало українського першокласника, цей був би йому показав, як пишеться про місто, яке перший раз бачимо, та ще й про Париж! Та це не тільки про Париж, бо наприклад про Берлін, він пише в іншому листі так: „Берлінські властивості мене не цікавлять, вони віють на мене холодом і я оглядаю їх тільки випадково“. Шкода, Ільїч, твоєї лисини!

Ленін відвідав Петербург ще в тому часі, як він сам був тільки невідомим собі членом більшовицької партії. В цьому місті, що його названо пізніше його іменем, Ленін бачив такі дива: „Я не був ні в одному музею, я не був теж в театрі, бо мені самому не хочеться йти“.

Театр, музеї, мистецтво, все це не цікавило Леніна, нато-

мість на всяких збіговищах він почувався — як пише — „дуже добре“. Одного разу він відвідав в паноптікум збірку воскових фігурок і це його „прямо захопило“. Ще менше зрозуміння, як мистецтву й культурі, виказував Ленін красі природи. Ті місця в його листах, де він пише про природу, це найбільш банальні, гідкі. З одної прогулянки у Швейцарії, він пише собі так: „Я їхав через велике озеро й любувався гарною погодою. Я з дружиною мусів довго блукати в околиці, щоб найти пригожні місця“. В найкращому разі Ленін пише, що „природа є чудова“.

Той сам Ленін, що так „палко“ проповідував „звільнення всіх домашніх поміщиць від панського ґа“, пише в одному листі зі Швейцарії таке: „Послугачки тут дуже дорогі, вони домагаються по 30—40 франків місячно й при тому дуже доброго харчу“.

Ленін проповідував „грабувати награблене“, на словах був найбільшим ворогом приватної власності, але ледви чи хто знає, що рідня Леніна мала велику земельну посілість та що Ленін сам завзято дбав про її рентовність, дораджуючи в листах своїй сестрі, щоб вона зменшила платню робітникам.

Не менше цікаві являються вислови Леніна про його найближчих співробітників, що їхню фамілію Ленін немілосердно розставляв по кутах, а на них самих і сухої нитки не залишав. Про наркома Луначарського, що переводив більшовицьку реформу російського театру, Ленін пише: „Луначарський — це правдива сволоч. Ціле його літературно-мистецьке вміння звужується до погляду, що поза, це вершок мистецтва. Це нікчемний тип, м“

підлесник, брехун і порожняк. Він підлецується Горькому, співає йому банальні гімни на те, щоб могти з ним і на його кошті жити на Капрі“. Про Максима Горького, того „найбільш улюбленого радянського співця“, Ленін пише: „Максим Горький є хитрий і любить гроші. Він вмів витворити собі такі умовини, щоб його винесли на літературний олімп. Він хитрує, крутиться на ліво й на право та опльовує все, що тільки може засягнути“.

Цікаве свідчення виставив Ленін наркомові закордонних справ Літвінову, який прислужився більшовицькій революції тим, що в 1907 р. ограбив разом зі Сталінінм банк в Тифлісі. „Літвінов — пише Ленін — є правдивим шулером і грачем. Я ані хвилини не вірю в його вірність революції й вважаю його прямо за змінливу бестію. Він ніколи не буде великим політиком, він буде ганятися за мільйонами й схилитися в болото за кожну копійку. Він є продажний, а в загальному марною індивідуальністю“. Про Сталіна Ленін — як це пише по втечі за кордон один з його колишніх довірених — говорив: „Сталін — це незнатна людина, а при тому зрадник. Йому не можна в нічому довіряти. Він зрадить всіх своїх дорадників і навіть найбільших приятелів“. Під цим оглядом — це треба Ленінові признати — він не помилився. Інша річ, що це в нічому не зміняє характеристики його самого і він напевно не буде мати жалю, як тепер вже врешті опиниться на смітнику історії, бо ж єдино заслуженим для нього місцем може бути кримінальна хроніка. — Такий то „великий“ був „Ільїч“.

(ІЗ БЮЛЕТЕНЯ УКРІНС.).

НАКАЗ № 7

ПО УПРАВЛІННЮ СТАРШИНИ МІСТА КОНОТОПА
від 30 грудня 1941 року

З метою максимальної економії електроенергії з 1 січня 1942 року вводиться слідуючий розпорядок користування електроосвітленням:

1. У всіх квартирах, незалежно від осіб, що в них мешкають, як цивільних, так і військових, електроосвітлення повинно гаситись о 8 годині вечора.
2. Особи, що порушують цей наказ, будуть оштрафовані в розмірі 500 крб. на перший раз, а при повторенні — арештовані.
3. Установи зобов'язані виключати електроосвітлення негайно після закінчення роботи.
4. Лікарні, госпіталі, а також всі установи, де робота продовжується цілу добу, залишають мінімальну кількість ламп.
5. Керівники установ, де цей наказ не буде виконано, будуть також оштрафовані на суму 500 крб., а при повторенні — арештовані.

Заступник Старшини м. Конотопа ШВАБ.

Редактор Г. О. САХНО.

АДРЕСА редакції: м. Конотоп, Красногорська вул., № 4, ТЕЛЕФОН № 162.

На сер
продовжую
шої артилер
несли ворог
авіації при
льотчики к

Советс
сії, також
далися усп
зничува
коджено 3

Біля ф
бережжя А

У Пів
розвідки і
Агедабії. Д

британські
На ос
ські аерод

К

В резу
ючого яко
дування
скорена
Японії з
му Борне
прилягаю
бухту Б
буан.

Черчил
у Вашинг
датним е
про свєр
з якої п
куйовані

В резу

Мініст
Геббельс
товому
універси
ву, при
нішнього
военного
члени. Пр
що зіб
предста
ного ко
партії,
кових і
також п
вої і інс

Д-р
ризував
станови
загрожу
ним, роз
шевизм
мократі
ся до с

Небез

ції пост

чиною

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік I

Субота 10 січня 1942 року

4 15

Повідомлення про воєнні дії

Головна квартира Фюрера, від 6 січня 1942 р.

На середньому секторі Східного фронту продовжуються бої. Загороджувальним огнем нашої артилерії і контрударами наші війська наблизили ворогу тяжкі втрати. У повітряних атаках авіації при наземних боях особливо відзначились льотчики кроатських повітряних з'єднань.

Советські сили, що висадилися біля Феодосії, також як і судові об'єкти біля Єваторії піддалися успішному нападанню бойових літаків і знищувачів. Потоплено 1 моторний човен, пошкоджено 3 транспортники.

Біля Фарерських островів і біля західного побережжя Англії пошкоджено 2 торговельних судна.

У Північній Африці проходять пожевлі розвідки і робота артилерії у районі Солума і Агедабі. Діяльні атаки авіації направляються на британські укріплені місця і шляхи сполучення.

На острові Мальта бомбардувались британські аеродроми.

Короткі повідомлення

В результаті продовжувачого японського бомбардування Сінгапура прискорена евакуація міста. Японці завдали в Північному Борнео місто Бруней і прилягаючий біля входу у бухту Бруней острів Лабуан.

Черчілль провадив бесіду у Вашингтоні з одним видатним євреєм по питанню про єврейську Палестину, з якої повинні бути евакуйовані араби.

В результаті недостатньо-

го тонажу австралійський імпортер повинен скоротитися на 75 проц.

Кампанія „Суецький канал“ не може більше виконувати своїх зобов'язань і повинна просити відстрочки по платежах.

Данія і Італія вступили в господарчу згоду на суму 200 мільйонів лір.

Міністр закордонних справ фон Ріббентроп в даний час перебуває у Венгрії.

Д-р Геббельс про війну

Міністр пропаганди д-р Геббельс виступив в актовому залі Берлінського університету велику промову, присвячену оцінці нинішнього політичного і воєнного становища Німеччини. Присутні в аудиторії, що зібралися, складалися з представників дипломатичного корпусу, уряду, армії, партії, господарських, наукових і артистичних кіл, а також представників місцевої і іноземної преси.

Д-р Геббельс схарактеризував у своїй промові становище Німеччини, що загрожено із сходу агресивним, розрушувальним большевизмом, а із заходу демократіями, що намагаються до світового панування.

Небезпечна цієї констеляції поставила перед Німеччиною особливі історичні

завдання, але в цей же час дала їй виключно по своєму розміру і значенню можливість. Ніколи в нашій історії, сказав д-р Геббельс, наші національні шанси не були такі благоприятні, а наша боротьба настільки багатобачною. Великий час, що наступив, вимагає від нас найбільшого зусилля, але за те обіцяє нації все, що необхідне для її майбутнього. Хто із нас не хотів би, заклавши свою промову д-р Геббельс, повернення до минулого спокоїння, але позбавленому всякого підтримання, часу. Промова імперського міністра пропаганди викликала багаточисленні відклики в іноземній пресі, яка відмітила її спокійний, об'єктивний, але в той час рішучий тон.

Причини невдачі Наполеона під Москвою

Большевицько-капіталістична пропаганда зі сповідною самовпевненістю використовує катастрофу Наполеона під Москвою для порівняння, що подібно мусить скінчитися й теперішня війна на Сході. Того рода пропаганда небезпечна насамперед для них самих, бо чим більші надії на перемогу покладається, тим гірше буде пізніше розчарування. Про це могла б сказати найкраще Франція, яка ще так недавно покладала всі свої надії на лінію Мажіно, а сьогодні вже на тій самій лінії блукають собі німецькі корови. З другого боку така пропаганда надає тим більшого блиску німецьким перемогам.

У всякому разі порівняння походу Наполеона має з теперішньою війною деякі спільні прикмети й тому не зашкодило приглянутися ще раз тим причинам, що вели до катастрофи величезну французьку армію.

Відомо, що Наполеон не вибрався в похід на Москву з легким серцем. Навпаки, він до нього був тільки побіжно підготовлений і з того здавав собі повні справи, головне як йде про труднощі в прохарчуванні, бо під цим оглядом він мав вже досвід з походу до Польщі в 1807 р.

У поході на Москву Наполеон мав сильнішу армію, як коли небудь раніше. 450.000 чоловік в перших лініях і 200.000 в других. Цілу ту масу він мусів держати тісно разом, бо в прохарчуванні її з окупованої країни він вже згорі мусів зрештитувати. Він уже від першого дня війни в Росії наказав видати поодиноким військовим частинам харчі на 24 дні. З того 4 мав нести кожний вояк, 4 везено на окремих возах для кожної частини, а 16 їхало окремою валкою возів з кожним полком. М'яса зі собою не везли, бо його можна найти таки у ворожій країні й дійсно вони його наїли. Паші для коней армії Наполеона теж зі собою не брала, бо це забирало багато місця. Пізніше браз віса відбився дуже некорисно, бо непризначені тільки до зеленої паші коні тратили швидко силу, а враз з цим ціла армія тратила свою справність. Вози з харчами виявилися затяжкі на тодішні російські дороги, їх треба було розділювати на

більше возів, а це все забирало багато часу, так що вони ніколи не могли зробити денно навіть 24 кілометрів дороги. Багато з цих колон ніколи не могли дігнати пішого війська. На всі ці спеціальні умови Наполеон зовсім не зважав і переводив свої дії з питомою йому швидкістю, бо він сподівався, що зможе рішуче побити російську армію вже в прикордонних областях. Це йому не поведлося, бо противник боїв виминав і безважко відступав. Наполеон гнався за ним цілою своєю силою. Він вихопився з однією колоною в силі 225.000 вояків і за 4 дні дійшов від кордону до Вілны. Але ворога вже там не було. Уже ця перша спроба форсованого маршу могла Наполеона остерегти. Виязлося, що вояки для злегчення свого багажу поз'їдали передчасно приділені їм харчі, а жодна колона возів з харчами не могла на час наситити. Інтендатура не вмала належно використати харчових запасів окупованих земель і тому кожний вояк почав промишляти на власну руку, а це погано відбилося на дисципліні армії. Частини вже мали поважні втрати в людях і конях, але Наполеон на це не зважав і таким же спінним походом вибрався на Вітебськ, бо там сподівався заскочити противника. Вояки не мали харчів і мусів собі їх шукати, відбиваючись все більше від головних шляхів, що по них похід відбувався. Багато з них вже вікопили не могли до своїх частин долучитися й одні впали в руки козаків, а інші організувалися в грабункові загони та робили те, що їм подобалося. Як головна колона дійшла 19-го до Вітебська, ворога й там вже не було. Він відступив і концентрував свої сили у Смоленську. Армія Наполеона мала вже тоді 180.000 втрат в людях і 80.000 в конях. Її офензивна сила була до тої міри вичерпана, що Наполеон мусів наказати перерву, що тривала три тижні. Тоді пішло на Смоленськ, але й там ворога вже не було. Імовірно війна була б скінчилася інакше, якби Наполеон був тут похід перервав, наладнав зв'язок з цілою армією, а вирішення війни відложив до весни. Але на це не позволяв йому його темперамент не

менше, як і політичне положення. Він мав при собі ще тільки 150.000-ну армію і з нею він вирушив далше та у фронтовій битві під Бородіно, на шляху до Москви, побив перші сили ворога, але це не принесло жодного вирішення. Російська армія відступила в повному порядку, а французька залишилася здеморалізована на побегівші й не була спроможна противника переслідувати. Маючи ще тільки 100.000-ну армію, Наполеон увійшов кілька днів пізніше у Москву й сподівався, що там зможе заключити вже мир. Але й тим разом він помилився. Якби він був мав залізницю, він без сумніву був би міг залишитися там до весни й тоді довести війну до побідного кінця. Але внаслідок постачання кіними, це вже переходило навіть сили Наполеона. Загально вважається, що постачання кінними колонами не може сягати далше, як 120 кілометрів. Якщо віддалення є більше, тоді колони самі себе з'їдають, значить сім'ї зуживають те, що везуть. Одиноком виходом для Наполеона міг же бути тільки відворот, але він відсунув його без потреби аж до 19-х. Наполеон мусів вертатися цілковито спустошеною країною так, що долю його армії перерішували вже голод. Морози, що почалися з початком листопада, вже тільки завершили діло. Наполеон не потрапив приворожити своїх оперативних дій до можливостей постачання. Його постанови переконують, що він був затратив почуття дійсності.

Факти вказують, що походу Наполеона на Москву ніяк не можна порівнювати з теперішньою війною, бо тут існують зовсім інші передумови. Постачання має сьогодні до розпорядження залізницю й автомашини, а в потребі теж авіацію. Залізницю можна перервати, але її можна й направити, особливо тоді, як є на це відповідні фахові сили. А втім цілий перебіг теперішньої війни на Сході вказує, що вона проходить цілком противно, як наполеонівська. Ясно, що зовсім противно мусить скінчитися й большевицько-англійська пропаганда.

(із бюлетеня Українськ.)

Як підтримується сім'я в Німеччині

Дякуючи англізській блокарі, число народжень у Німеччині сильно поменшилось під час світової війни, а також і число шлюбів. Тодішній вімецький уряд не був у стані створити необхідні умови для нормального розвитку сімейного життя. В результаті цього в Німеччині почала загрожувати небезпека поступового впровадження.

Націонал-соціалістичний уряд, негайно після свого приходу до влади, прийняв необхідні заходи, щоб запобігти цю небезпеку.

20 червня 1933 року був виданий закон, згідно якого всі новобранці з недостатніми коштами одержують від держави позичку в 1 тисячу марок, які повертаються щорічними десятипроцентними внесками. За кожну дитину відраховується із загальної суми позички 25 проц. Позичка новобранцем достатньо вже на протязі перших чотирьох років 455 мільйонів марок, які були розділені між 878 тисяч новобранців пар.

У 1935 році почалась також виплата одноразових допомог багатодітним родинам (не менше чотирьох дітей ліжче 16-річного віку). Родина більш ба-

гатодітна можуть одержувати постійну допомогу. По загальному правилу за кожної п'ятої і спільної дитини виплачується щомісячна премія в сумі 10 марок. Вдови військових і їх діти користуються особливими перевагами, так що, наприклад, вдова військового може одержувати постійну допомогу уже за третю дитину.

У новій Німеччині може також користуватися державними допомогами і молоді, що навчається, яка особливо призвана злібною до фізичної, або розумової праці. Цими допомогами покривається плата за право навчання і проїзд. Студенти можуть користуватися крім цього і додатковою субсидією до 100 марок за семестр. Вони також мають право на пільговий проїзд на залізницях, трамваях і т. д.

Результатом всіх цих міроприємств було значне збільшення числа шлюбів і народжень. Загалом на протязі перших п'яти років націонал-соціалістичного управління, в Німеччині народилось на 1.250 дітей більше, ніж можна було передбачити по давніх 1932 року.

(З газети "Новое слово").

Господарський огляд

Електрифікація залізниць в Болгарії

Болгарський міністр комунікації прийняв делегацію болгарських електриків, яка мала випрацювати низку проектів на електрифікацію болгарської залізничної мережі. Софія-Перник, Софія-Плотно і Софія-Мездра. Міністр зазначив, що на реалізацію цього проекту буде встановлений в бюджет міністерства комунікації відповідний кредит.

Імпортні труднощі Англії

Лондонська газета "Таймс" публікує збірку зазначень англізських власників кораблів на безпеченні товариства, що ті безпечно підвизують безпеченні оплати й при тому зменшують висоту премій за потоплені кораблі. Власники кораблів домагаються інтервенції в тій справі уряду й грозять, що в противному разі, вони будуть здержуватися від вивезення своїх пароплавів на море.

Завод відбудовано...

Десь недалеко почувся розрив спарядка. Тра... та... Уже досім близько строчив кулемет. Віз цих несподіваних пострілів на подвір'ї Потівецького штир-заводу ачинилась паніка.

Главарі заводу — большевики і жиди, що тут залишилися для керівництва руйнуванням заводу, немов скажені собаки забігали і несамовито кричали на робітників, щоб скоріше навантажували вагони частинками, ламали все, що падалось під руки. А коли навантажений частинками завод потяг рушив, тоді з ним на автомашинах виїхали і вони.

Із заводу зроби́ли руїни. Головні частини вивезені, а останні розкидані і полама́но. Скрізь, де б ного не ступила, можна зустріти деталі.

Дні йшли. Із дорученням місцевої німецької Командури до заводу прибув уповноважений. Він скликав техніків і робітників заводу. Разом з ними обслідував завод і тут же

встановив, що саме його для його відбудови цього ж часу почали напруженої роботи.

У заводській майстерні ремонтували деталі, що залишилися справні. Сварковів, що не встигали везти большевики, на цій Конотоп знайшлися, навантажені частинками цього заводу. Невдовзі привезли сюди австрія робітників, заводці пішли і робітники електромехаводу і КНВРЗ. Всіх майстернях заводу готовили потрібні частинки.

Результати напруженої роботи не пройшли 22 грудня завод повністю відбудовано і він приступив до виробництва.

6 годин ранку. Гуту прокотилося по селу. У всьому розбитні, які прийшли наперекор зміні, займають свої місця. Вони детально перевіряють справність механізмів кожної деталі. А коли почуття. На свідчилися, що все село 1942 року коно, розпочинають роботу. О. Добровісний

Життєві усмішки

Думаю господарювати

—Що це ви, дядьку, робите?

—Аж бачиш, хлів збираюсь ремонтувати.

—Навіщо?

—Бо думаю господарювати.

Поїхали на ярмарок

—Де це жиди поділись з Конотопа?

—Як, де? В Америку на ярмарок поїхали.

Від самогону

—Чи чули ви?

—А, що?

—Та дядько Явтух учора помер.

—Від чого це, напевно чогось об'ївся?

—Та ві, від самогону.

Однанові обидва

Новонароджений:—Дядь-

ку, скажіть, будь ласка, чи можна було краще жити в большевизмі.

Селянин:—Як вам спало. Одні брали, інші давали. Одне було, одне не було. Отже, хай їм так ікнеться, як собака з людиною об'їреться.

Від редакції:

Шановні читачі! Після виходу цього номера, редакція газети "Визволення" організовує відділ життєвих усмішок. Прохання всіх читачів надіслати до редакції, прислів'я, скоромовки і дотепні говірки. Редакція гарантує, що всі надіслані матеріали будуть опубліковані. Редактор Г. О. САХНО

Характеристика і особливості осінньо-зимових умов погоди 1941-42 р.

Значне відхилення в погодних умовах (як окремого сезону, так і цілого року) від звичайного середнього насто населення, примусило до якоїсь магічної сили. Насправді ж всі відхилення погоди від середніх багаторічних є значеннями в природі, науково обґрунтовані і називаються передбаченнями.

Кожному добре відома зима 1939—40 року, із сильними морозами, яка принесла багато горя населенню. Ходили різні, складені на різний лад небувалі легенди, які пояснювали похолодання цієї незвичайної морозної зими. В дійсності по добрі морозні зими спостерігались раніше і навіть мають періодичність в 11 років. Особливо різко відзначилися від інших по своїй лютисті зими таких років: 1906—7, 1917—18, 1928—29, 1939—40 і треба сподіватись, що така зима буде в 1950—51 році. Подібне відхилення років з найбільш теплою і найбільш холодною температурою від середніх багаторічних пояснюється мінімумом і максимумом кількості сонячних п'ятен, що мають однакову періодичність, тобто повторюються через 11 років. Відхилення від середнього має місце і в більш коротких періодах, як, наприклад, в порох року (весна, літо, осінь, зима), місяця і тим більше, коли значаїні в стані погоди окремих днів.

По стану погоди осінь 1941 року (особливо останній—листопад місяць) можна віднести до аномальної. Листопад місяць був у числі найбільш рекордно-холодних місяців за останні 50 років, маючи відхилення в сторону пониження від середньої багаторічної аномалії (мінус 0,2) на 4,1 градуса. Не дивлячись на дощову теплу першу десятиденку, з 12 листопада

з'явилась тенденція в сторону відхилення середньодобових температур, переходячи в достатньо тривалу морозну погоду, з абсолютним мінімумом місяця (спостерігалось 25 числа) мінус 17,9. Середня температура за другу десятиденку листопада місяця (плюс 0,9) має навіски значне відхилення від середніх багаторічних в сторону підвищення. Твердих осадків (сніг, крипа) випало дуже мало. При наявності достатньо сильних морозів (10—15 градусів) в другій і третій десятиденках листопада суцільний сніговий покрив був відсутній, що давало можливість зимованню озимих сільськогосподарських культур (практично, особисто процент схожості озимих не провірений). Перша десятиденка грудня по середньодобовій температурі (мінус 7,9) значно нижче, середньої багаторічної (за цей же період), всередині десятиденки (6 числа) спостерігалась самий холодний день 11 і 12 місяця, що має середньодобову температуру мінус 20,8 і мінімальну мінус 23,3.

Вважаю не зайвим повідомити, що за спостереженням Конотопської метеорологічної станції, що надруковано в кліматичному довіднику, середньорічна температура із багаторічних (з 1893 року) плюс 6,3° С і абсолютний мінімум із багаторічних мінус 33,9 (спостерігалось в грудні, хоч по своїй морозності із багаторічних середньомісячних, грудень стоїть на третьому місці після січня і лютого). У розмовах і бесідах з людьми різних професій зустрічається з їх обмірковуваннями і розповідями про якісь казкові морози і небувалі жарі (мається на увазі каміни не плавають) і навіть безглузді. Скажу, що за спостереженням метеоро-

логічних станцій, що провадяться з дотриманням загальноприйнятих інструкційних правил, найнижча температура повітря на земній кулі—72,6 градуса Цельсія спостерігалась в м. Верхоянську і найвища плюс 56,7° спостерігалась у Каліфорнії, у так званій Долині Смерті.

По порівнянню із середніми багаторічними листопад 1941 року сильно холодний, а грудень близький до середньої багаторічності. Відомою осінь 1941 року була з нестійкою погодою з частим потеплінням, інколи з дощами, морозами і тоді сильними вітрами при середній підвищеності хмарності.

По закінченню цього слід сказати про деякі орієнтовні передбачення погоди на зиму і весну. Звичайно, що давати такі довготермінові прогнози в подробностях дуже трудно, навіть маючи дуже необхідний матеріал, якого зараз немає. А тому хочу тільки орієнтовно, в загальних рисах, вказати на невідтриманість погодних умов зими 1941—42 року, яка буде з частим потеплінням, що чергуватиметься з короткотривалими, але сильними морозами. Як передовою стадією від потеплення до морозів і навпаки будуть спостерігатися метелиці, що будуть змінювати свій напрям (тобто як говорять метеорологи, будуть спостерігатися часті переходи циклонної погоди до антициклонної і навпаки). Середня температура буде близька до багаторічної. Весна буде достатньо дружна, тобто тавина і схід снігової покриву буде інтенсивним і з дня на день буде спостерігатися тенденція до все більшого і більшого потеплення.

В. Е. ПЕТРОВ, інженер-метеоролог.

ОГОЛОШЕННЯ

до трудящого населення міста Конотопа

Конотопський Парозо-Вагоноремонтний завод буде приймати на початку січня 1942 року багато робітників, перш за все столярів, слюсарів, зварників, машиністів і катергарів.

Кожний, хто хоче мати постійну службу і хліб, повинен з'явитися і працювати для відбудови заводу. Бажаючи ті робітники, які мають посвідчення, що вони раніше працювали в КНВРЗ.

Час роботи встановлено: з 7 до 12 годин. З 12 годин до 13 годин перерва на обід і з 13 до 16 годин.

ЗАРПЛАТА СЛІДУЮЧА:

1. Некваліфіковані робітники: абиральні, чороробочі, розсылні, катергари—оплата за годину 1,20 крб.—0,12 марки.
2. Робітники, що вчаться: помічники токарів, слюсарів, кваліфіковані і переписчики—оплата за годину 1,40 крб.—0,14 марки.
3. Старші робітники тіх тх, що навчаються: катергари паровозів, кладовщики—оплата за годину 1,70 крб.—0,17 марки.
4. Ремісники (кваліфіковані робітники)—оплата за годину 1,80 крб.—0,18 марки.
5. Старші ремісники (бригадери)—оплата за годину 2,10 крб.—0,21 марки.
6. Майстри—оплата за годину—2,40 крб.—0,24 марки.
7. Інженери—оплата за годину—2,80 крб.—0,28 марки.

Допомагайте в будівництві заводу!

Адміністрація заводу.

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Субота 17 січня 1942 року

4 16

Військові підсумки 1941 року

Існує старий звичай — оглянутися на минулий рік і кинути погляд в майбутнє; ми повинні зробити його і в наступному році. Цей звичай передодні вступного року є у кожної людини і виконується з особливим почуттям. На порозі нового 1942 року кожний намагається пригадати, що чекає світ в наступному році, як більше, коли навколо нас весь світ охоплений полум'ям війни.

Два роки тому, коли розпочалась війна між Німеччиною і Польщею, ніхто не думав, які результати приведе цей конфлікт. І все таки кожна розсудлива людина повинна була передбачити, що за п'ять, спочатку, що завалося невзначай суттєво, приховуються могутні сили; інакше не можна було б зрозуміти викликаючи поведінку Польщі. У протиположному випадку як могла б малесенька Польща самостійно виступити проти самої могутньої воєнної сили Європи! Документи, що захоплені під час війни з Францією, незаперечно доказують, що з того самого початку було намагання двох чоловік знищити націонал-соціалістичну Німеччину. Ці люди, тобто прем'єр-міністр Великобританії Черчилль і президент США Рузвельт бачили в Польщі тільки вигідний привід розпочати бажану ними війну проти Німеччини. Як цілі переслідували ці два чоловіки в їх злочинній грі? Як і 25 років тому, всьому світу наговорили, що німецький режим, на цей раз Гітлер, повинен бути знищений, тому що він намагається до панування у всьому світі. Після поступово що думку перевесли і в весь німецький наріз, і вкешті, вони зняли з себе маску і відкрито призналися в ім'я чого провадиться боротьба — вони боялись нового соціального порядку, який устатковується в серці Європи і який, очевидно, в далішому повинен був одержати своє розповсюдження серед інших народів. Цей новий соціальний порядок, побудований на принципах роботи і в успіху, загрожував пануванню купки капіталістів і ставив під загрозу пануючі сили США і Англії. В цих

колах, як і раніше знаходився головний ворог Німеччини — жиди, які тремтіли за своє світове панування і тому намагалися розпалити війну там, де тільки могли. Завдяка тому, що на цей раз питання стоїть не про вищення інтересів двох країн — Польщі і Німеччини, а справа йде про два протилежні світогляди, всякий розсудливий людина стало зрозуміло, що боротьба буде нелегкою, і що вона не обмежиться тільки двома країнами, між якими виник конфлікт. Кожний варіант був поставлений перед питанням: до якого світогляду він приєднається; чи до пануючого ліберально-демократичного капіталізму, чи до нової ідеї про побудування соціальної справедливості.

Пригадуючи світову війну, в Англії чекали легку перемогу. Вони витягли на світ старий метод блокади і намагалися посіяти розбрат всередині Німеччини. Але вони нічого не навчилися, вони не хотіли бачити, або забули, що Німеччина, в свою чергу, прибрала багатий досвід минулої війни. Вони думали, що для ведення війни достатньо, як і в світову війну, направити інші нації, які повинні були провадити війну за інтереси Англії і вони послали вперед Польщу, Норвегію і Францію. Коли ці заходи не мали успіху і ці країни були переможені блискавичним ударом німецької зброї, знову витягли старий метод світової війни — війну на два фронти. При чому, очевидно, забули, що частина цих держав, які воювали в світовій війні проти Німеччини, на цей раз стоять на її сторони, на першому місці Італія, Румунія, Японія. Вони також не врахували, що широке розгорнення фронтів привнесло державам осі, особливо Німеччині, нові області постачання. У цей же час Англію все більш і більш відтиснуло з європейського континенту і близьких шляхів півночі, загрожуючи її морським шляхам і ставши, таким чином її постачання під смертельну небезпеку. Ми в далішому ще побачимо, як загубива буде для Англії нещадна спекуляція війною на два фронти.

Спочатку підготовки війни на два фронти знайшли двох готових партнерів в особі Греції і Югославії. Що ж торкається їх опору, то Англія дуже помилилася і перший розрахунок Рузвельта на ці країни потривав повне фіаско. Участь Рузвельта в допомозі цим країнам стала очевидною. Коли спочатку розраховували на більш продовжувачий опір цих країн, то діяльність могутніх військ держав осі перекинула всі їх розрахунки. Таким чином Черчилль і Рузвельт були примушені раніш строку витягнути у війну ту країну, яка була по їх розрахунках головним фактором, що зв'язував Німеччину із сходу — союезську Росію. Сталин, не давалася на всі свої умови, таємно підготував напад на Німеччину, чекаючи вигідного для нього моменту. Зносини з Англією і з США, що провадились таємно, вийшли не перериваючись. Тільки дякуючи швидкості і раптовості дій Адольфа Гітлера і його війська, плізи Черчилля і Рузвельта в останню хвилину були розладнані. Події на цьому театрі війни свіжі ще в наших спогадах і їх результати коротко висловлені тим, що замислав оточення Німеччини не вдалось. Німецькі війська зайняли позицію оборони, що йде з півдня від Кримського півострова до Білого моря.

Ми повинні тепер звернути нашу міркування до президента США Рузвельта. Він уявляв собі дрібною справою допомогти Англії матеріалами і зброєю і думав нанести збиток державам осі цією політикою. Він думав також при цьому нажитися і захопленням трансатлантичних оборонних пунктів Англії, поступово стати прийомником Британської імперії. При цьому він повинен був вести небезпечну політику лицемірства з Японією. Коли він хотів поставити на службу Англії всю могутність Америки, то він не повинен був би заціпати інтереси Японії, яка була йому відома, як третій партнер держав осі. З другого боку він зовсім не був намірений признати домінуючу роль Японії на Далекому Сході. А згідно з ним намагався провадити довготривалі переговори, щоб відтягнути початок конфлікту з Японією. Але Японія розпізнала лицемірну політику Рузвельта і своєчасно оцінила обстановку, що утворилася, рішуче приєднавшись, не тільки на словах, а й на ділі до політики держав осі і оголосила Америці і Англії війну.

Становище, як воно тепер уявляється, є таке: Англія і США одержали війну, бажану їх правителями і яка зв'язує їх сили не тільки в самій Європі, а також на всіх оборонних пунктах, що розкидані по всьому світу. В протязі цього держави осі — Німеччина, Італія, Японія разом з дружніми країнами воюють тільки в ділянках, що їх цікавлять. Із війни на два фронти, яку вони намагалися нав'язати Німеччині, для Англії і США вийшла війна на ба-

гато численних фронтах. Таким чином англо-американські країни опинилися у дуже затрудненому для них становищі.

Розглядання цих питань показало нам вигідність становища держав осі. Після двох років війни ми хотіли тепер розглянути події східного фронту. Досить ясно, що війна привела нас до дуже важкого становища. По наказу большевицьких комісарів союезські війська при своєму відступі знищили всі життєві запаси. Те, що ще залишилось, прийметься використати в першу чергу на потреби війни; кожний розуміє, що не для нас не легко. Становище вимагає взаємного довіря, взаємної допомоги і ліквідування всіх дрібних особистих інтересів. Ці обставини вимагають від нас зменшення своїх особистих потреб до мінімальних розмірів, і ми повинні обов'язково обійтися тим, що у нас ще залишилось. В першу чергу нам треба пережити зиму, необхідно також допомогти і німецьким військам у боротьбі проти наміреного саботажу, і тільки в цьому випадку німецькі війська зможуть допомогти вам.

Як би не були тяжкі умови, що склалися, ми закликаємо вас мужньо пережити їх і вступити у новий рік з упевненістю в успішному закінченні війни, яку ведуть держави осі.

З цією ж упевненістю ми вітаємо вас з Новим Роком.

(З газети „Речь“).

Важливі повідомлення з фронтів

На східному фронті бої продовжуються. На південному участку фронту большевикам вдалося проникнути в нашу лінію оборони у деяких місцях, але вони знову були відбиті контратаками наших частин.

На середньому участку східного фронту були відбиті сильні атаки ворога. На північному участку фронту противник застосував незначні атаки, які також були відбиті. Авіація сприяла операціям наших наземних військ на всіх участках фронту.

(З газети „Речь“).

Короткі вісті

◆ У Махач-Кала по крамничих вийшли харчові запаси. Большевики почали годувати людиність зіпсованими овочами і рибой, внаслідок чого почалися тяжкі захворювання і велика смертність. Щодня на кладовища привозять сотні трупіл.

◆ До станції Семариченської прибули дві роти НКВД, які відбрали у населення харчові запаси, розстріляли на площі 27 чоловік.

◆ У Таджикистані все більше поширюється повстання проти Совєтів.

◆ У Вязьмі відновлюється нормальне життя, тому широко сприяє німецька військова влада. Уже працює електростанція, водогін, аптека. Для постачання людинності продуктами заводиться карткова система.

◆ В Одесі ними днями урочисто відкритий університет. Розпочався оперний сезон у міському театрі виставами „Евгеній Онегин“.

ОСТАННЯ РЕЗИДЕНЦІЯ ЖИДІВ

Жиди разом з арабами належать до семітської раси. Мандруючи по Європі і Азії, жиди змішувалися з десятками і сотнями інших племен і народностей, пристосовувалися до них і обслуговували головним чином торгівлю, військові професії і міські установи. Вони ніколи не мали своєї території, бо не були зв'язані з землею і сільським господарством. Із загальної кількості населення земної кулі, що зараз нараховується 2.100 мільйонів, жиди становлять біля 16 мільйонів, з яких до 5 мільйонів живе в Америці, коло 5 мільйонів у Росії, решта розподілена між іншими державами.

Народи Римської імперії, що першими прийняли християнство, борглися проти іудейської і язическої релігії. Месивий перехід в християнство язичників і перетворення в інтернаціональну релігію поєснило першу поразку іудеям (жидам). Але жиди не настільки миролюбиві, щоб добровільно піти з історичної сцени. Вони спрямовують всю силу свого удару в саме серце християнства. В 30 році Христів ера, озброєними жидівськими слугами, заплісавленням жидівськими лжесвідками, жиди казнили Ісуса Христа через розп'яття на хресті, за іменування себе сином Божим. Головний суддя був кровожадний високірий деспот слуга жидів Понтій Пилат, що не один раз проводив масову різню християн.

Так, жиди відстоюючи свою релігію, майже дві тисячі років тому знищували передових людей проповідників ідей християнства. Християнство продовжувало існувати, а народи, що приймали його, збага-

чували і розвивали свою національну культуру. Більше того, з кожним наступним століттям число народів, що приймали християнство, збільшувалося; так в Європі по даних 1924 року було 425 мільйонів християн, що становить 95 проц. всього населення Європи. Отже історичні традиції народу сильніші, ніж віроломний терор.

Уряд Російської імперії обмежував жидів у правах на вільне мандрування по країні, заняття державних і відомствських посад. Ковалевський писав: «саме корінь рішення — питання виселення жидів із Росії, куди вони схочуть, менш бажане, — визначити зони осідлості. Катерина II в маніфесті від 1769 року дозволила жидам селитися на Україні і ніде більше. Пізніше в 1786 році указом сенату визначені були також зони осідлості у Білорусії, Польщі, Криму. Решта території Росії залишилися для жидів закритою.

Що показали організовані зони осідлості на кращих землях Російської імперії? Поперше, жиди не можуть бути виробниками матеріальних благ, а існують тільки для того, щоб розподіляти і споживати їх. Журнал «Русская мысль» за 1889 рік так писав: «вони цілими масами харчуються кошерними, бруквеними і картопляними тухляками і вмирають тисячами від тифозної гарячки».

Нездібні виробляти, вони кидаються у великі міста обслуговувати і керувати. Але уряд був жорстокий. Починаючи з 1881 року урядом провадилися систематичні жидівські погроми. Вихід був одиний — шукати інших народів. За переписом 1897 року із 5

мільйонів жидів, що були в Росії, вийшло за 10 років більше півтора мільйона в Америку, Англію і Палестину. Росія, таким чином, писав журнал «Ежегодная Россия» за 1907 рік, евергійно збільшується від небажаних елементів». Але і на цей раз жиди добровільно не зійшли з історичної сцени. Вони скопилися за вчення Маркса, який, використовувши всі покидки, якими були засмічена наука, обгрунтував всевітню диктатуру жидів. Поширення марксизму в Росії значно зменшало різну евакуацію. Ось цифри евакуації жидів у Америку: 1907 р. — 114.000, 1908 — 71.978; 1909 р. — 39.000.

Решта жидів у 3 мільйони на один шостий частини земної кулі з населенням біля 190 мільйонів здійснювала свою диктатуру. Для досягнення цієї мети всі закони були пристосовані до прямого терору жидівськими Платонами, що сиділи в органах НКВД. О, скільки мільйонів людей радянської Росії поділили долю Ісуса Христа. Хто хоч раз побував у застакані НКВД, той все життя буде пам'ятати і вічний арешт, і вічний суд з підставленими жидівськими лжесвідками і допит жидівськими Платонами з револювером у руках.

Отже всі ці жахливі біди, яких зазнала нещасна країна, викликані урядом купки жидів. Були часи і гірші, але не були підліші. Здавалося, що не сьогодні завтра кожна нація, варію повинні вмерти. Але ні, нації і народи звільняються об'єднаннями ще довго будуть існувати і розвиватися, а жиди, нарешті, одержали від християн по закону: якою мірою міряеш, такою і тобі відмірюють.

М. Шкільний.

Аграрно-політичні вісті

У висліді воєнних успіхів Німеччини на Сході, більшовики втратили досі вже більше, як половину свого видобування солі 4/5 своєї цукрової промисловості. Сьогодні вже до слів можна твердити, що більшовики вікого не можуть привітати хлібом-сіллю, бо їх не мають, а цукру, то вже й «на прікуску не хватить».

Дружина американського президента Рузвельта заявила, що ціна на харчі подорожчала в Америці протягом одного року на 57%.

Французький державний секретар ат сільського господарства повідомляє, що держава даватиме грошей й матеріальні допомоги протягом 5 років тим ролянам селянського походження, які мають шоваймевше одну дитину, мешкали протягом 5 років на селі й що тепер готові знову вернутися до сільського господарства.

Генеральна Губернія почала в цьому році переводити десятилітній господарський план. Протягом кожного року передвиджено

віддати до інтеграції сільськогосподарського користування 100.000 гектарів ріллі, що її гектарів бути меліоративною лляцією рік. Рішучою капелу підлягає окрема розробка п. Гресь та має здержати планіст луювання сільськ. дарства. За к

Згідно з повідомленням англійської газети, ціни на хліб в Англії зменшилися на 10—12%. Це дає чергове обтяження ролях народів м.

Статистичний відділ шведських хліборобів, що оборотом в сільськогосподарській Швеції виносив в минулому році 1.082 мільйона шведських корон.

Болгарська радгоспів зосередили в своїх руках для цілої країни сільськогосподарські машини, — не басю, ті, які підлягають ліворуч, з троплевому зарплати і головами належали: пшениця, чина, — тенор ове, ячмін, рис, боби готові при кова, соняшник, кукурудза, картопля, тютюн і інші. Глядачі зами

Гарантія безпеки Фінляндії

Фінський парламент одностайно прийняв чотири законопроекти, що стосуються Карелії. Найважливіший з них говорить, що області, які по московським мирі від 12 березня 1940 року були відібрані більшовиками, знову прибудуть до Фінляндії. Обов'язки, які прийняла на себе Фінляндія відносно острова Ганге, втрачають свою силу.

Фінський міністр презид

дент Рангелль виступив з промовою, що ніякого повернення відібраних територій, Фінляндія не продовжувати війну, але забезпечення безпеки. При цьому він вказав, що населення Карелії сказало, що фінського народу даду лаву а гарантія безпеки бути в повній мірі. «Судяк з цього також ілюстрація Карелії.

(3 газети, Нове українськ

Таємниці кремлівського двору

Було три думки щодо смерті Алілуєвої. Одна з них офіційна, публікована, що жінка застрелена була хворобами і що смерть сталася в наслідок розриву серця. Але ці версії не варті нічого. Інші вважають, що, повернувшись додому, Сталін вийшов у кімнату дружини, суперечка відомилася і, охоплений безмежною лютістю, диктатор задушив жінку.

Проте і ця думка мало ймовірна — це було б вперше, колиб Сталін власними руками задушив жінку, — до цього часу він користується послугами відпиханих осіб. Нарешті треті твердять, що за смертю Алілуєвої стоїть Катанович, який залякався того, що вона знову стала енергійною і її воля може відновитися. Крім того, вони надто довго чекали на її смерть — отже довелось трохи допомогти дої, а кремлівська кухня отруїть вже стала славовісною. На користь цієї версії говорить той факт, що через дуже короткий час після смерті Алілуєвої Сталін одружився з Рейзою Катанович.

Не зважаючи на примусові заходи, Катанович, коли в грудні 1934 року в Ленінграді

забито Кірова, то це стале влучним приводом, якого так б'є Сталін, для розправ з усією старою гвардією більшовиків. Півтора роки проводить Камішев, Зінов'єв, Бакаєв, колишній начальник ГПУ Ленінграда, та істнація інших, в минулому дуже відповідальних комуністів, в стінах тюрми перш ніж вони «готові» для процесу. І нема більше чого втрачати, крім життя, і вони намагаються врятувати це злиденне життя найгіршим безбаченням і запламуванням самих себе. Цей процес підготовлений дуже старанно, ролі добре виписані і розподілені, називаються нові імена, і перед судом стають Томський, Ріков, Пятаков, Радкев, Бухарін, Угланов, Серєбріков, Сокольников, В них з 2 лютого 1937 року з старою гвардією покинчено — тіла колишніх вождів більшовизму залишилися лежати в яру на Ходяків.

Але Ягода, який так вміло влаштував цілий ланцюг сенсацийних процесів, ще живий, і от саме Ягода повинен пасти останнього жертвою. Процес Ягоди має певну мету — в СРСР було надто багато випадків

наглої смерті і народ надто часто дивувався, чому та чи інша цілком здорова людина несподівано померла. Тепер Ягода обрано «козлом відпущення» для того, щоб народ перестав дивуватися.

На процесі Ягода змушений визнати, що він отруїв свого попередника Менжинського. Причина цьому, — нібито заздрощі і шанолюбство. Далі він стверджує, що примусив зарізати під час операції сина Максима Горького, бо дружина його була коханкою Ягоди. Тут Ягода, змінивши імена, цинічно розповідає історію смерті Фрунзе.

Поруч з Ягодою на лаві підсудних лікарі Ленін і Казакон, на перший погляд нібито другорядні фігури. В дійсності ж саме час усунути їх з дороги. Лікар Ленін, головний кухар кремлівської отруйної кухні, казати історію смерті Надії Алілуєвої, а лікар Казакон писав свідоцтво про її смерть. Лікар Ленін міг би також розповісти, від чого помер за місяць до процесу Орджонікідзе, єдиний, хто наважився голосно і

відверто протестувати проти цієї бої.

Отже, папка з написом «Справа Г. Ягоди» закінчується коротеньким записом:

«Смертний вирок виконано 15 березня 1938 р.»

5 лютого 1937 року Сталін скликав в Кремлі нараду молодших, на якій присутній Ежов, але немає Блюхера, що унікає з'являтися до Сталіна без особистої охорони.

Сталін холодно оглядає присутніх.

— Я вирішив, — каже він, — надати ГПУ тих прав, яких вони раніше не мали. Від цього часу товариш Ежов має право судити когось з лав червоної армії від простого бійця до маршала включно. Таким чином він знову наведе порядок в червоній армії, бо я маю найточніші відомості, що люди, які займають найвідповідальніші пости в червоній армії, зійшли з дороги пролетарської революції. Крім того, ви, товаришу маршале, — звертається він до Тухачевського, — негайно вступайте в командування Вольською військовою округою і що сьогодні виїжджаєте до Саратову.

Тухачевський мовчки клякне, зціплявши зуби. Через місяць починається новий ланцюг арештів. В чому ж справа? Готується путч проти диктату-

ри Сталіна і Ежова. Маршал, який загинув, і його безглуздий, який Ледеєв, який кабинет Ежов, і Тухачевський, який підлогу тяжко, 12 червня 1937 року, вказав, що населення Карелії сказало, що фінського народу даду лаву а гарантія безпеки бути в повній мірі. «Судяк з цього також ілюстрація Карелії.

В цей час Сталін виступив з промовою, що ніякого повернення відібраних територій, Фінляндія не продовжувати війну, але забезпечення безпеки. При цьому він вказав, що населення Карелії сказало, що фінського народу даду лаву а гарантія безпеки бути в повній мірі. «Судяк з цього також ілюстрація Карелії.

А про ті, хто виступав проти Сталіна, — каже він, — надати ГПУ тих прав, яких вони раніше не мали. Від цього часу товариш Ежов має право судити когось з лав червоної армії від простого бійця до маршала включно. Таким чином він знову наведе порядок в червоній армії, бо я маю найточніші відомості, що люди, які займають найвідповідальніші пости в червоній армії, зійшли з дороги пролетарської революції. Крім того, ви, товаришу маршале, — звертається він до Тухачевського, — негайно вступайте в командування Вольською військовою округою і що сьогодні виїжджаєте до Саратову.

Перший виступ Конотопської хорової капели

Нешодавно за сприяння місцевої Комедатурі організовано в м. Конотоп хорову капелу під керівництвом п. Гресь та аккомпанімент піаністки пані Грасової. За короткий час роботи капела вже має великий успіх щодо виконання українських пісень. 10 січня хором було дано концерт приміщенню клубу станції Конотоп для трудящих міста.

Ось підіймається завеса глядач зустрічається першим поглядом з виконавцями хорової капели. Перший живий ряд немов мав завдання, прикрашаючи всю капелу своїм українським одягом. Далі грізною стіною із зосередженим виразом і трохи насупленими бровами стоять чоловіки, — це басова партія, ліворуч, з трохи піднятих головами і веселими очима, — тенорова партія. Всі готові при першому знаку руки керівника в ту ж мить подати свій голос.

Глядачі зачепили. Сотні очей прозирають кожного виконавця. Раптом, громом, пролунало по залу і далі плавно полилася мелодія улюбленої української пісні "Реве та стогне Дніпр широкий". Глядач потону в забутті. Немов електричний струм пробіг по тілі кожного і перед ним то випливає постать Тараса Шевченка, то гоміливий Дніпро, або видніється вся краса української природи. Пісня затихає. Натомість з залу лунає тріпотіє оплесків. Далі співвають "Три шляхи", "Сусідку", але сусідку не большевцьку, а справжню сучасну веселу українську сусідку. Потім

"Щедрику", "За городом качки пливуть" і ряд інших. Взагалі треба сказати, що на перший раз, беручи до уваги занадто короткий строк підготовки, капела дуже добре виконувала всі пісні. Який величезний контраст між піснями і їх виконанням, що були різні. Брідкі пісні про Сталіна, які займали майже половину всього репертуару з їх недотепною музикою, кожний учасник хору виконував не з душею, а горлом. Співати такі пісні, всеодно, що, підіймати важкий камінь. Майже з огидою кожний приступав до виконання тих пісень. Тому не дивно, що глядачі, вірніше слухачі, могли некультуро себе поводити під час їх виконання.

Стає дивним і майже неприємним, коли ще й на сьогодні знаходяться окремі слухачі, які своєю поведінкою під час виконання пісень і після псують настрої останнім. Це ті люди, які не поважають культуру взагалі і зокрема музику і співу.

Поруч з цим слід відмітити, що з боку директори клубу станції Конотоп не було створено відповідних умов для хорової капели, а також і для слухачів. Він не спроміг навіть завчасно прогнати приміщення, внаслідок чого в клубі було 14 градусів вище нуля. Можливо він гадав, що кращий буде резонанс. Але це перший раз. Будемо мати надію, що в майбутньому буде все гаразд.

Хорові капелі та їх керівникам слід побажати добрих успіхів у майбутньому.

Надія Середя.

До чого приводили большевицькі наклепи?

Останнім часом громадянин Мединський ходив сумний і невеселий. На роботу він приходив пізно. Докірливими словами ображав як директор своїх підлеглих робітників і службовців. На зустрічків теж дивився косо. Кожного знайомий помічав, що з ним щось негаразд. Навіть ходили чутки, що Мединському підбивають піддашницю, інші говорили, що він на партзборах сказав недоречне слово на адресу Сталіна, другі говорили, що його обвинувачують в самотності. Навіть ще були й інші розмови про нього, якби не скоїлось лихо.

Прийшовши одного вечора до райпарткому, Мединський твердо вирішив, або я вільно житиму, або зовсім не житиму. З цією думкою він постукав у двері секретаря райпарткому.

— Ти знову сунешся із своїми набридливими скаргами! — прогрімів на нього секретар райпарткому Решаков.

— Та я встанню приїшов, щоб вирішити як мені бути, а то ж далі неможливо переносити неправду, як клепаю.

— Вийди з кабінету геть! — крикнув Решаков.

Так... вагання... не хочуть навіть вислухати мене... Вони хочуть і даліше

проводити різні наклепи на мене. Ні, не буде цього! Він зупинився в загальній канцелярії райпарткому. Тут вже нікого не було. Останнім із свого кабінету вийшов Решаков. Побачивши Мединського, він промирился: "Ступай додому!", а сам, грюкнувши дверима, вийшов. Але Мединський не йшов. Глибоко задумавшись, він самотній ходив по кімнаті.

— Ех, люди! Самі обляпили мене, а грізно змішали та ще й глузують. Навіть і жінка дихати не дає. Що робити? Кому скажитися? Адже він вже скаржився, писав у область, що його невірно звинувачили. Однаково нічого не вийшло. Ці вищі істоти і слухати не хотіли. Його скаргу повернули сюди, до людей, які самі звинувачили його. А ці останні і в кімнату не пускають. За що? За те, що я виконував їх вказівки, а тепер вони мене ворогом вважають? Він зупинився. Широко розклавши очі, Мединський подивився на стелю. Він шукав у ній поради. Але ж не знайшов. Знову заходив по кімнаті. Різні думки лізли в голову: як йому бути? Що робити?

Ні, не будете пити мою кров, не будете насміхатися з мене, не прийду я до вас більше, іроді! Він зупинився. Розсербив

пальто, розмотав із ший шарф і підійшов ближче до дверей кімнати, із якої його вигнали.

— Прощай світе! А вам, іроді, хоч не скоро, а прийде кінець!

— Через вас, і тільки через вас я гину...

Востаннє зітхнув він і повис на дверях. Двері зачинилися. Повисле тіло його залишилось у кабінеті Решакова.

Ранком вбиральниця, спокійно відкриваючи двері, жаждалась, угодівши труп.

— Сюди! Рятуйте! — кричала на весь голос вона.

Черговий будинок рад, навіть деякі службовці побігли на її крик. Тут вони побачили на дверях із роззявленим ротом і висолопленим язиком та витріщеними, валиними кров'ю, очима тіло Мединського.

— Чи чули ви?

— А що?

— Та кажуть, що директор м'ясокомбінату повісився у райпарткому.

Ця страшна звістка швидко облетіла по всьому місту. Навіть цього ще не забули мешканці міста Конотоп, бо це ще не так давно було.

Ось до чого приводили большевицькі наклепи.

Он. Дубенчук.

В "Долині смерті"

Таку назву дістала невеличка галіянина в лісі біля міста Лохвиці на Полтавщині. В кімні величезних оточувальних бів у Київському котлі і розгромах армії Буденного потрапили на цю галіявину понад п'ятсот вищих командирів червоної армії.

Відокремившись від своїх частин і кинувши рештки їх на приволяще, намагалися вони спільними силами знайти вихід з оточення. Серед цієї групи генералів, комісарів дивізій і корпусів були відомий генерал танкових військ Полтав, комісар корпусу Воєнних документів, захоплених німцями. На жаль,

не було серед них самого маршала. "Знаменитий" маршал Буденний, який, за влучним висловом однієї газети, власним прикладом показав, що не кожна кушаварка може керувати державою, вті на літаку, кидаючи свій комфортабельний лімузин (автомобіль) разом з шофером. Не було і командуючого Фронтм генерала Кирпоноса—його зайнято ще перед тим осколком артилерійського снаряда.

Найвиразніші шупаки союзовської воєначини, потрапивши в пастку, зовсім втратили свій гонор. Одне діло ресторани кабінети—друге—війна і смерть.

Втратили вони і присут-

ність духу і почали вдаватися до різних примітивних способів порятунку: один інтендант увесь час підлабузював до німців, пропонуючи їм свої послуги, генерал авіації, передбачившись у живоче врання, намагався втекти, але його виказали жінки-селянки, що стежили за ним. Спроби генералів вираїтис в темряві ночі були марні, бо їх оточили свої червоноармійці. В страшний передсмертний метушлий ховалися вони в норах, покотаних у долині. Німецькі воєняк повітавали їх звідти поодинці.

Так сумно закінчили свою кар'єру новоспечені "непереможні полководці".

(З газ. "За краще життя", м. Хорол).

"СТАЛІН" у полоні

Не вирішавши залишитися на зиму в Гангу, большевики намагалися евакуювати морем його гарнізон. Це намагання кінчилось для червоного катастрофою. Великий транспорт "Сталін", на борту якого знаходилося 6 тисяч командирів і бійців, по виході з Гангу, був захоплений німецькими судами і приведені в олія із німецьких портів. Багато інших суден, що вийшли із Гангу із союзовськими військами, вивантажили на фізичні міни, вибухнули і затонули.

(З газети "Новое слово").

Життєві усмішки

Три ступені

П'янство має три ступені: 1. З роздержавієм — це коли держитись за стіну. 2. З розстановкою — це коли два ведуть, а третій ноги не переставляє. 3. З розташуванням — лежить ледве лише, а свині штани рвуть.

Губи померзли

— Іван, скажи мій кобила—тиру! — А ти сам чому не скажеш? — Та губи померзли!

Побрийте ви

Парикмахер: — Ший бри-е? Відвідувач: — Ні, побрийте ви, я ж і прийшов того до вас.

Мінливисть

— Іване Івановичу, чому ви останній час не задовиктаєтесь?

— Тому, що я працюю начальником.

— Іване Івановичу, назі що ви скидаєте шалку за 20 кроків.

— Тому, що я вже не начальником.

Маршал, який відчуває, що все загинуло, і розуміє, що опір безглуздий, з'являється на вишкани. Ледве він відкриває двері в кабінет Єжова, як той стріляє, і Тухачевський падає на підлогу тяжко поранений.

12 червня 1937 р. в Кремлі відкривається перше засідання суду під головуванням маршала Блюхера, якого літаком привезли до Москви. Сталін призначив на голову саме його, того Блюхера, якому він постійно не довіряв, кого вважав учасником змови, і відмовившись від цього доручення було б самогубством.

Тухачевського приносять в залу суду на ношках. Він абсолютно не відпонує на запитання суду, взагалі протягом усього процесу не говорить ні слова. Під час виконання вироку на внутрішньому дворі Лубянської торгії ГПУ ват схиляється до білої людини на ношках і стріляє в скроню.

— А про що повинна дізнатися громадська думка, — питає Єжов.

— Нарешті ми скажемо, що вони продали німцям Союзівський Союз і червону армію, відпонує Сталін.

Отже, тепер живого залишилась тільки одна особа, яка відіграла певну роль за життя

Леніна—Надія Крупська. Їй дали затриманий дакий будинок, де її невідступно "охороняють" кінтаїлі, що не знають жодного російського слова. Вона живе в цілковитій самотності і її єдиний скарб—п'ятнадцять листів Леніна, опублікування яких Сталін боїться гірше смерті. Коли в лютому 1939 р. Крупська захворіла, на будинок поспішають накласти печатки. Проте, все лишається на своїх місцях—Крупська може ще видихати. Але люди, одужання яких не бажав Сталін, не так легко виходять з кремлівської лікарні, куди, не звачаючи на її опір і протести, перевезли дружинку Леніна. Отже вона вмирає. В той же день Берія, який заступив місце Єжова, Миколай Маленков, особистий секретар Сталіна, зривають печатки і обшукують будинок з ляхом до горнища. Всі листи і рукописи попадають у важку вогнетривку касу Сталіна. З Крупською покинчено...

А в мизолозі на Червоній площі лежить німе, набльззане тіло Леніна... Мертві не говорять.

Т. С.

(З газ. "Українське слово").

*) Початок дія. в газеті "Визволення" від 2 грудня 1941 р.

Як підтримувати...

ВІЗВОЛЕННЯ

На кого спадає головна вина за теперішню війну?

Сенсаційна знахідка документів у Парижі

У своїй останній великій промові під час прийняття законів про державних мужів, міністр закордонних справ Німеччини, фон Ріббентроп, заявив м. і. так: "... виявляються жахливі факти, які вказують на ПРЕЗИДЕНТА РУЗВЕЛЬТА ЯК НА ОСТАННЬОГО СПРИЧИННИКА, А ТИМ САМИМ І ЯК ГОЛОВНОГО ВИНОВНИКА ЗА ТЕПЕРІШНЮ ВІЙНУ".

Досі було в історії мало таких випадків, щоб якийсь державний муж міг винести з того роду закид проти зверника іншої держави. І тому варто б іти цілком ладно довести це раз коротко приглянутися.

Від часу проголошення Англією війни Німеччині, зростає прямо з тою ж на тиждень американська пілота для противників Райху. Вже в дні 8-го вересня 1939 р., президент Рузвельт заповів "обмежений стан національного погіршення", що мало йому забезпечити відповідні, далекосяглі повноваження. Два місяці пізніше переведено зміну закону про нейтральність. На місце законної заборони продавати зброю воюючим державам, ухвалено т. зв. "закон Керрі", який дозволяв воюючим державам продавати зброю, але тільки за готівку.

Під враженням капітуляції Франції, Рузвельт заключив у вересні 1940 р. відомий договір вимини старих американських воєнних кораблів за англійські бази. В подальшому Рузвельт завів у краї обов'язок загальної військової служби для всіх чоловіків у віці від 21 до 35 років. По ухваленні цього закону Конгресом, Рузвельт ще раз святочно закликав, що ні один американський громадянин не буде втягнений у воєнну акцію поза Америкою.

В перших місяцях 1941 р. Рузвельт зарядив конфіскацію німецьких та італійських кораблів, що в той час стояли на якорі в американських портах. В квітні він окупував Гренландію, що в урядовій мові називалося "заклучив договір ох-

рону". В травні він проголосив вже "необмежений національний військовий стан" і тим самим зробив себе практично диктатором ЗДА. Сьогодні президент Рузвельт має вже у своїх руках всі повноваження, а бракує йому ще тільки одної: він не може самостійно проголосити війни формально. В міхчасі ця справа вже змінилася.

В червні Рузвельт наказав окупувати Ісландію. В тому самому часі він видає т. зв. "наказ стріляти". Іменно наказав американським кораблям стріляти в німецькі кораблі. В останньому часі він наказав озброїти американські торговельні кораблі і дозволив їм залізати у воєнну зону, так що практично закон нейтральності вже перестав існувати.

Все це тільки важливіші дороговкази політики Рузвельта, але й вони вже вказують на те, що американський президент намагається за всяку ціну втягнути свою країну у війну.

Останнє питання, яке нині всіх цікавить: чому Рузвельт послідовно й вперто змагає до поширення війни? На це питання відповідало частинно опубліковане минулого місяця у французькій пресі документи, що їх знайдено в архіві "Великої Львівської Орієнту". З цих документів виходить, що американський посол в Парижі заявив в імені Рузвельта цій французькій масонській ложі в травні 1939 р., що Рузвельт в німецько-польському питанні не бачив собі й не стерпить вже жодного компромісу.

Але для справи війни Рузвельт працював вже далеко скоріше. Згадана масонська ложа вимагала від нього телеграфічно вже 27 грудня 1936 р. (і), щоб він цілим своїм авторитетом обстоював статус кво Версайського договору. Іншою телеграмою від 24-го вересня 1938 р. — отже в дніх Мюнхенського з'їзду — ця сама масонська ложа вимагала від Рузвельта, щоб він одвертою

поставою по стороні західних великодержав допоміг відкинути всікі домагання Німеччини. Два дні пізніше, 28 вересня, Рузвельт дійсно інтервенував, але його інтервенція прийшла запізно, у підписанні Мюнхенського договору вона вже не могла перешкодити.

Американський посол в Парижі вийшов тоді до Нью-Йорку і в січні 1939 р. вернувся знову до Парижа, але вже з новими інструкціями. Видно він негайно по своїйму поверненню конферуввав з провідними людьми, бо вже в дні 1-го лютого т. зв. великий майстер вислав Рузвельтові телеграфічну пошту.

Дня 25-го травня 1939 року — довідаємося далі з опублікованих сенсаційних документів "Великої Львівської Орієнту" — американський посол в Парижі представив їй той лист, що Рузвельт є рішенням у всіх обставинах "ВСІМИ ЗАСОБАМИ ВИСТУПИТИ ПРОТИ ПОРОЗУМІННЯ, ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДЕМОКРАТІЙ І ЗА ВЛДЕРЖАННЯ ІСНУЮЧОГО ПОЛІТИЧНОГО СТАНУ В СВІТІ".

В архівах цієї масонської ложі знайдено теж послання американського президента, в якому він обіцяє всяку моральну й матеріальну допомогу з боку Злучених Держав Америки тим націям, що відкинуть усікі компроміси з Гітлером.

На цих документах не кінець, їх є багато більше. Згадати б тільки знайдену у Варшаві кореспонденцію б. польських посланників у Парижі і Вашингтоні, Лукасевича й Поточко. Це, що Польща відкинула німецькі пропозиції й що у висліді сьогодні вона не існує, належить завдячувати насамперед Рузвельтові.

Інша справа, що знайдені в Парижі документи вказують ясно і недвозначно, що ціла воєнна політика американського президента, як і він сам, це тільки сліпий інструмент масонів, отже міжнародного життя.

(З бюлетеня УКРІНС).

І в армії жиди...

(З спогадів)

Я ніколи не забуду того прийняття людської гідності, яке довелося мені бачити і відчувати, перебуваючи в червоній армії.

Коли в частину прибувало поповнення з українців, перед нами завжди виступав штабний начальник — жид Донський. Змістом його промов було попередження новоприбулих, щоб вони забули про українську мову, якою досі говорили, а користувалися лише російською. Звичайно, не всі українці могли висловити свої думки по російськи. За це їм немало перепало від командувача. На них накладала дисциплінарні стягнення за "неуміливі виступи перед старшими".

Переносити таку несправедливість українцям було дуже важко. Але досить було сказати слово в захист справедливості, як уже загрожувала кара, ще більша кара. Таких жидо-командирів називали недисциплінованими і ними заповнювалися тюрми та таке авантисциплінарні батальйони.

Серце обкипало кров'ю, відчувалося безпомічність.

Що ж відіє? Чим можна було випунити цю жидівську машинку калітваси чесних людей? Крайній мій друг Леонід Мірошніченко говорив: "Краще мучитись в тюрмі, ніж бути під владою якогось смердючого жиди". Я цілком поділяв його думки.

Мені пригадується один цікавий випадок, якого я ніколи не забуду. В частині, де я служив, багато льотчиків оженилися на жидівках. Для нас українців це було незвичайним явищем. І ось одного разу, в розмові з своїми друзями, я сказав: "Наші льотчики, мабуть з глузду з'їхали. Поглянь: один, другий, третій... Чуть не всі одружилися на жидівках". Через мою необережність ці слова почув жид-штабний працівник. Він зразу вачальству. Незабаром жидівська машинка сформувала мені обнування в явистісміських настроях.

Після цього — 71 доба в одиночній камері на очаківській гауптвахті, варті суд військового трибуналу. Мені загрожували 5 років тюрми. Та тільки дя-

куючи випадку, мій раптовий хвороби, трибунал, кілька годин провозившись зі мною, звільнив мене спід варті і від служби в червоній армії.

10 травня 1941 року я вже їхав додому, в рідне українське село Мельно, радіючи з щасливої несподіванки розв'язання моєї справи. Проте радість скоро затьмарилася. З документами, які мені видали, неможливо було влаштуватися на роботу.

Прошло ще кілька днів, 7 вересня о 1 годині ночі при світлі місяця в наше село вступили перші частини німецької переможної армії. На своїх знаменях вони привели нам добро і справедливість. Господарською рукою вони наважились викинути з нашої української землі всі бур'яни, які посіяли смердючі жиди і комсари.

Вільно і щасливо тепер дивітиме наша Україна. Як і інші мільйони українців, за визволення України від жидів і большевизму виходу щире сердечне спасибі німецькому народу і його Фюреру Гітлеру.

І. Книш.

Управління Старшини м. Конотоп доводить відома населення м. Конотоп та Конотопського Дубов'язівського району про Наказ Фельдкомендатури від 16-го грудня 1941 року про боротьбу з зом та про податок на собак.

НАКАЗ

від 16 грудня 1941 року по Управлінню району і волосним Старшинам.

1. Боротьба з зсизом

У межах Польової Командатури міста Конотоп треба тримати собак на ланцюгу або водити на повідку. Вільно бігаючих собак і кішок треба знищувати.

Тварин, скажених або підозрілих у сказі, треба негайно знищувати. Трупи політи або глибоко закупувати, щоб інші тварини не могли випити.

Районні і волосні Старшини повинні наказати Службі охорони порядку знищити собак, що вільно бігають. Трупи відвозити у живодворку, або якщо це неможливо, використати яким небудь іншим способом.

2. Податок на собак

1. З 1/1—1942 року в межах Конотопської Польової Командатури встановлюється податок на собак.

2. Виплачувати податок зобов'язаний кожний власник собаки. При недоста-

чі коштів у власника, по розсуду старшини, податок може бути зменшений.

3. Податок встановлюється у розмірі 5 копійок за кожну собаку. При великій кількості собак податок відповідно збільшується.

4. Старшина збирає данки, записує їх у відповідну книгу і наприклад в обштинну касу. Податківця по місцевим умовам, може збирати помісично або поквартально. Податковий прихід витрачається на пошкджений.

5. Після виплати податку платнику видається квитанція і металічна марка повинна бути в'язана до ошейника собаки.

6. Якщо податок не сплачується, то собака власника відбирається і знищується.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА Від VII.

ОГОЛОШЕННЯ

Управління Старшини міста Конотоп ПРО ПОРЯДОК ВИПЛАТИ ПОДАТКУ НА СОБАК

Наказом Конотопської Фельдкомендатури від 16 грудня року на території Конотопського та Дубов'язівського районів 1 січня 1942 року встановлено податок на собак.

1. Виплату податку на собак провадять власники собак у розмірі 5 крб. на місяць.

2. Виплата провадиться поквартально в розмірі 13 крб. квартал в строки: 5 лютого, 5 травня, 5 серпня та 5 листопада м. Конотоп до каси міського банку, а в селах — у касу сільської ради.

3. При сплаті податку видається квитанція на суму сплаченого податку.

У осіб, які не сплатять податку, собаки відбираються і знищуються.

5. Знищені собаки звозяться на салотопку м. Конотоп Виріській вулиці.

Старшина міста Конотоп КИБАЛЬНИЧЕНКО

ОГОЛОШЕННЯ

Управління Старшини міста Конотоп ПРО ПОРЯДОК ВИПЛАТИ ПРИБУТКОВОГО ПОДАТКУ

На підставі розпорядження Головнокомандуючого Німецькими силами від 23 жовтня 1941 року введено обов'язок платити податку з осіб, що мають прибутки від підприємств, незалежних від держави. Оподаткування провадиться з 1 січня 1942 року.

1. Утримання прибуткового податку з зарплати робітників службовців (всесміяна праця) провадиться на підприємстві в установчих при видачі зарплати в розмірі 10 проц. при зарплаті меншій, ніж 200 крб. на місяць.

2. Кустарі та ремісники (всесміяна праця) сплачують прибутковий податок самі в касу міського банку кожного 3-го числа місяця в розмірі 10 проц. від валового збутку, за винятком літатків по виробництву.

До кустарів також застосовується мінімум, що не обкладається 200 крб. на місяць.

Старшина міста Конотоп КИБАЛЬНИЧЕНКО

ОГОЛОШЕННЯ

Збігла з двору короля, риба, аса, масті гайної, 4 роки.

Про місце перебування короля просить сповістити хутір Лисогубівський, Конотопського району, правління обштинного двору № 33.

ПРАВЛІННЯ.

Загублені або викрадені документи вважати за недійсні:

Метрики про народження татари, Неї та Анастасії Бондаренко Пушкар.

Пашпорт на ім'я Дороти Федоровни Федоровна.

Пашпорт на ім'я Жана Ганія Йосиповича.

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік 1

Субота 24 січня 1942 року

Ч 17

Повідомлення про військові дії • Блискучий баланс японської зброї

Повідомлення про воєнні дії від 14 січня 1942 року

На південному секторі східного фронту відбиті багаточисленні атаки противника.

На середньому і північному секторах фронту продовжуються сильні бої. Загороджувальним вогнем артилерії і контратаками піхоти війська також наляотами авіації в взаємних боях ворогу нанесено тяжкі втрати.

На північному Льодовитому океані авіація потопила ворожий пароплав. З підводного човна повідомляють про потоплення 4 ворожих торговельних суден загальною водомісткістю 21.000 тонн.

У авіаційських водах владним попаданням бомб потоплений пароплав водомісткістю 8.000 тонн і 11 пошкоджений.

У Північній Африці обстрілюються сильним артилерійським вогнем, також із сторони моря, позиції біля Соллума і Галайфа—Пассе. Біля Агедабі проходить ободна розвідувальна робота.

Авіація закидала бомбами ворожі колонії у Кірінаїкі.

Авіація атакувала вдені вночі Мальту. Збито три авіаційські бомбардувальники.

Головна квартира Фюрера, 15 січня 1942 року

Головне командування озброєними силами повідомляє:

У Феодосії і Керчі німецька авіація атакувала військові з'єднання і авіабази советів з великим успіхом. Потоплено 4 російських пароплавів на Чорному морі. Противник продовжує безуспішні атаки за допомогою сильного артилерійського вогню на Таганрог.

На середньому секторі і на півночі західного фронту продовжуються оборонні бої.

В Північній Африці ворожою артилерією обстрілюються позиції біля Соллума з незначущою силою. Бойові і штурмові літаки бомбардували Тобрук і шляхи підвозу противника.

Вночі авіація зробила вліт на військові об'єкти острова Мальти.

Вночі противник напав на північне німецьке побережжя і скинув бомби на деякі міста. Серед цивіль-

ного населення були жертви убитими і пораненими. Три британських бомбардувальники були збиті.

Дальніші повідомлення

На південно-схід Курська німецькі війська вели за допомогою танків контратаки.

На північному секторі східного фронту відбулися позавчора сильні бої на окремих позиціях. Противник вів прорвав німецьких позицій.

Збір для східного фронту уже закінчений. Понад 4 тисячі вагонів уже відправлені до військових частин і частково уже прибули на східний фронт: загальне число всіх пожежовувань зимніх речей, від вулканізмів до шерстяних ковдр і шуб (рахуючи лише і ліжків чоботів) становить 67.000.000 штук.

Італійський міністр чужоземних справ граф Чіано відправився сьогодні в Будапешт.

Японці вчора ввечері вступили в малайську провінцію Іехор і продовжують швидко просуватися далі.

13 січня 1942 року японськими морськими силами на Тихому океані затоплено 2 ворожі підводні човни.

В голландсько-індійських водах японці затопили ворожі торгові судна водомісткістю в 37.000 тонн і захопили 4 ворожих пароплави.

Північна частина острова Целебес зайнята японськими військами.

Японці передають, що вони при вході у Малайю захопили велику кількість бойових припасів, різних військових матеріалів і засобів продовольства.

Головна квартира Фюрера від 16 січня

Головне командування озброєними силами повідомляє:

Військовий союз між США і Австралією

Між США і Австралією був складений військовий союз. Америка згідно умови приймала під військовий захист Австралію, яка в свою чергу передає США оборону її пункти і морські бази. Переговори велися без відомості англійського уряду. Таким чином Австралія цим союзом фактично відкололася від Британської імперії і стала 49 штатом США. Причину заключення цього союзу одна австралійська газета з'ясовує тим, що Австралія зали-

ла середньому і північному секторі східного фронту продовжуються бої. У бою проти атаки советської кавалерійської частини на середньому секторі фронту взята важлива укріплена місцевість. Противник залишив на полі бою 1300 чоловік убитими і велику кількість зброї.

Німецька авіація зробила наліт на об'єкти Феодосії і Керчі. При цьому потоплено один ворожий транспортник і інші судна, між ними пошкоджений один винишувач.

На Білому морі бомбами пошкоджено советський криголам. Біля австралійського східного побережжя авіація атакувала з великим успіхом портові споруди.

Німецько-італійські позиції біля Соллума як і раніше знаходяться під вогнем британських наземних і морських військових дій. Німецькі бойові і штурмові літаки напали в Кірінаїкі на прохідні колонії військ і на табір біля Марса Матрук.

Наліоти авіації на Мальту продовжувались також вчора вдені вночі. Минувлі вночі противник зробив наліт на морське побережжя Північної Німеччини і скинув бомби на Емден і інші міста Північної Німеччини. Серед населення втрати убитими і пораненими. З англійських бомбардувальників були збиті.

Дальніші повідомлення

Фюрер нагородив капітана Корвета „Дас Ейхенлауб“ Кречмера орденом Залізного Хреста з мечем. (Водомісткістю 313.000 брутто тонн, в тому числі 3 допоміжних крейсери).

Японці повідомляють про сильні атаки вдені на Сінгапур.

Військовий союз між США і Австралією

Між США і Австралією був складений військовий союз. Америка згідно умови приймала під військовий захист Австралію, яка в свою чергу передає США оборону її пункти і морські бази. Переговори велися без відомості англійського уряду. Таким чином Австралія цим союзом фактично відкололася від Британської імперії і стала 49 штатом США. Причину заключення цього союзу одна австралійська газета з'ясовує тим, що Австралія зали-

шлась дуже незадоволеною тим незначною допомогою, яку вона, знаходячись у тяжкому становищі, одержала від Англії; тому Австралія змусила була прийняти чужу допомогу і найшла її у США. Австралійський уряд об'явив, що в дальньому ві один австралійський льотчик не буде посланий в інші країни і в майбутньому вони, льотчики, повинні літати тільки на власних літаках.

Японському парламенту було подано загальне зведення військових трофеїв, захоплених японською армією: автомашин—1758, танків—58, гармат—188, кулеметів—4157 і багаточисленне інше військово майно. Японські повітряні сили знищили 221 літак, морська авіація знищила 803 ворожих машини. Японським флотом були потоплені: 7 лінійних пароплавів, 2 крейсери, 2 ескадронних міноносці, 16 підводних човнів, 8 канонерських човнів, 8 міноносців і 9 торговельних пароплавів.

Японський флот захопив 50 торговельних пароплавів загальною водомісткістю 130 тис. тонн і багато інших дрібних суден.

Тяжко пошкоджені три лінійних пароплави, 2 крейсери, 5 ескадронних міноносців і 2 канонерські човни; легко пошкоджені 1 лінійний пароплав і 4 крейсери.

Японці втратили 4 ескадронних міноносці, 2 міноносці, 1 підводний човен, 2 транспортних суден, 46 літаків; один крейсер легко пошкоджений.

МОСКОВІЯ ПРОТИ ЕВРОПИ

З докладу німецького історика, проф. Шюслера, в якому він спирається на завішанні Петра Великого, вказує історично завоювання північної частини Москви проти Європи. І дійсно, від часів Петра Великого в лобі москвичів політиків не переставали вартитися плани на поярмлення цілої Європи. Яку жагу влади відчувала Московія вже в другій половині 18 ст., виходить з одного дипломатичного документу, що сьогодні заслуговує на окрему увагу. Ключевський, що а кінцем минулого століття викладав на Московському й Петроградському університетах, відкрив цей документ в архівах Московського міністерства закордонних справ і свого часу опублікував у своїй „Історії Росії“. Йде тут про написаний на французькій мові меморіал графа Платова Зубова від 1793 р. Зубов був останнім любовником Катерини II і мав рішучий вплив на російську політику під кінець влади цариці. Він прямо запропонував Катерині II, щоб вона поділила Європу. З політичної мапи Європи мали за породою Зубова виникнути такі держави: Швеція, Пруссія, Польща, Австрія, Данія й Туреччина. Що ж мало статися з тими державами? В документі дослівно написано, що вони мали „належати до повнооснованої російської імперії“, бо Росія—ва думку Зубова, повинна „поглинути“ цілу Європу.

В цій „російській Європі“ з ласки Катерини II мало бути шість столиць, імено:

Петроград, Москва, Астрахань над Волгою, Відень, Константинопіль і Берлін. В кожній „столиці“ мали повстати палата, що репрезентувала б цілий блеск царської імперії. Документ, що в ньому чорним по білому виложено цей божевільно-жартівливий проект, має невинну назву „Загальні політичні думки“. Але Катерина II вмерла й „загальні політичні думки“ вже не могла перевести в життя. „Смерть Катерини“—пише згаданий історик—„звільнила Європу від жахливої змори планів російської експанзії“.

Такі були плани закордонної політики створеної Петром Великим російської царської імперії. Московія виступила на сцену великої європейської політики завдяки так званій великій північній війні, яку цар Петро вів протягом 21 років проти Швеції, здобувачи для Росії побережжя Балтійського моря. Оскільки Росія взяла участь в сьомилітній війні, в якій російські війська були загнані аж під Берлін. Царяця Єлисавета (1741—1762), дочка Петра Великого, відчувала якусь прямо звірну неадаптивність до Пруссії. Вже на смертній постелі вона мала ще тільки одне бажання, імено хотіла дожити дня, в якому московські солдати увійдуть до Берліну. Військовий геній Фрідріха Великого врятував Пруссію й Європу від неминулої московської інвазії.

В цій „російській Європі“ з ласки Катерини II мало бути шість столиць, імено:

(Закінчення на 2-й стор.)

(З газети „Речь“)

Велике спасибі німецькому народу

24 роки прислуживши на всі лади творчості, що Сталін великий професіонал. Все це була брехня, факти доказують зовсім протилежне. Сталін діяв словами обіцяв нашою шасливое життя, дійсності нічого не дав. В свій час навколо так званої сталінської конституції було піднято великий галас. А що було на ділі? Все, що га-у тувала інституція, було лише на папері. Трудовому оляну весь час говорили про землю, але ж замість того селян закріпачили до колосах. Робітникам місти вільної праці і під життєвого рівня при Сталіні тахановський мейн, і експлуатації. Ось такі чужі стеліського келі свашенства за 24 роки. Я, як і інші трушівники, працював день і ніч. А що я мав? Нічого. Одержую лише нещасні копійки, ідеальні навіть не вистачало. У 1931 році советі власть пограбувала мого батька, підозріваючи, що у зразі батьківщини. радусах йому підшили яряк ворогів. Майно, яке належало нам, було спродано. Я з десяти років був промисловий працівник. По- нський, з м...

ПНЕВМАТИЧНА ПОШТА У БЕРЛІНІ*

1 грудня 1876 року, тобто рівно 65 років назад, у Берліні почала функціонувати перша міська пневматична пошта. Довжина маршруту становила 26 кілометрів. Спочатку пошта обслуговувалась 15 пошто-ми відділеннями. В даний час 94 поштам в Берліні мають відділення пневматичної пошти, довжина

сіті якої досягла сьогодні 260 кілометрів. Після закінчення війни берлінська пневматична пошта буде значно покращена і розширена.

(З газ. „Новое слово“).

*) Пневматична пошта, що пересилає листи і пакунки в вагонах, порушуваних силою стиснутого повітря по підземних трубах.

шав мене невідомий голос. Поруч у каналі прийтив ся червоноармієць. — Гвинтівка то бувша моя. Тільки я від неї відрікаюсь. Досить. Тепер якщо й вистрелю, то в комісара. Я закидаю гвинтівку у нічну темряву і лягаю. Поруч з ним. Нам тепло і уютно. Настільки тепло, що воші починають поживатися на мене. Крейсерування найбруднішим простором нашої багатостраждальної, не знавшої води з 22 червня тіла. Ми кречимо і скребе-мо вітнями під руками. — Розумієш, браті! — збуджено шепоче мені червоноармієць і так близько нахилився до мого вуха, що рикає щетина давно небритого його підборіддя колом мою щок. — Я робітник. У мене сім'я в Ростові. Я всі двадцять років голодував і погано одягався, чекаючи кращого. І кожного дня мені наші газети, наше радіо і наше кіно твердили, що я живу

Історично-краєзнавчий музей м. Конотопу

Коли з м. Конотопу відступали жиди і комуністи, вони не забули пошкодити прекрасний історично-краєзнавчий музей. Всі цінні експонати музею розібрали по домах, а деякі зовсім знищено.

За сприянням місцевої Комендатури, під керівництвом директора п. Заболотного, історично-краєзнавчий музей знову починає відбудовуватися. Експонати, що частково знайдені, розміщені у 8 кімнатах. Ці експонати вже зараз говорять про деякі історичні риси міста Конотопу в минулому.

Всі експонати музею розділені по групах. Так, коли зайти в перший відділ, то відвідувача приваблюють до себе прекрасні речі Лазаревського — історика і першого організатора

музею в м. Конотопі. Між цими речами стоїть диван, покритий невеличким килимом, на якому колись сидів великий український поет Тарас Григорович Шевченко під час перебування в гостях у Лазаревського.

У другому відділі стоїть стародавній плуг, різні хатні селянські вироби, рукоділля кродівської фабрики тощо. Є також вироби Конотопського мехзаводу: вентилятори, частини з бормашини і інші. В музеї збереглися місцеві вироби лозоплетільної промисловості.

І нарешті, що найбільш ваблять зір відвідувача, це природничий відділ, в якому на перший погляд впадає в очі опудало ведмеда, що немов живий дивиться на відвідувача, тут же вибіс-

кують очі вовків. Серед цього світу звірів є дуже багато різних видів птахів: лебідь, гуси, качки, куріпки, орли, дятли, синігурки і інші. Всю передню стіну вкривають собою прекрасні колекції метеликів.

Музей має такі відділи:

1. Кімната пам'яті ініціатора музею у Конотопі А. М. Лазаревського.
2. Археологічний відділ.
3. Історико-етнографічний відділ.
4. Художній відділ.
5. Відділ заводських моделей і кустарних виробів.
6. Відділ природи.

Н. Середя.

Життя говорить самі за себе

Йшла зима 1930 року. Морозом пронизувало тіло, кості ліди чоботи. На дворі лише де-не-де з'являлись люди. Вони, обкутавшись у сивоє вбрання, швидко зникали по своїх домівках.

До хати Прокопа Кушніренка вдруге у цей день зайшов виконавець. Він вдруге повідомив його про те, що його викликають до сільради. Не дивлячись на те, що він конявець уже давно виїшов із хати, Прокіп не поспішав. Сидячи за столом, схилившись, він порикував у розпачливій думці.

„Скільки сил і здоров'я віддав я, дбаючи

про своє майно, а тепер от останні хвилини під власною покрівлею... А завтра... завтра...“ Прокіп, схопившись за стоду, вже в розпачі крикнув:

— А що ж завтра? Він швидко підбіг до ліжка, де лежала його дочка-каліка. Схопив її на руки і в збудженні висловив з хати. Що творилось з його душею? І образа, і лють, і жаль злились в одну і сльози потекли з очей.

Не помітив, як опинився у сільраді. Всі присутні жаждали, угледівши Прокопа Кушніренка. Ста-

ло тихо, мов у траурі застигли люди.

Прокіп побачив голову сільради. Сльози ще дужче полились з його очей. Він просив змалуватися над ним, пожаліти його і дітей. Що ж йому робити з дитиною-калікою, без своєї хати, та ще й взимку? Та ніщо не могло зворушити камінь істоти більшовика.

На ранок Прокіп був змушений розпрощатися із своєю хатою і йти до сусід просити притулку. А на дверях його хати повис великий замок, що його повісила безжалісна рука голови сільради.

Це лише один приклад з життя, який говорить про кровожерів-більшовиків. На словах вони були начебто чутливі, добрі і справедливі, а саме життя говорило протилежне.

В народі ходили приказки: „Правда кривду переважить, а той, хто збрехав світу пройшов, назад не вернеться“. Пришлов кінець всьому фальшивому, нечесному. Ніколи вже не вернеться до нас майстри великих брехень — жидо-комуністи.

І. Ладько.

„Позичка національної безпеки“ в Ірландії

Ірландський міністр фінансів запропонував розписання „Позички національної безпеки“, що з неї держава задумує здобути 8 мільйонів фунтів, які будуть призначені на оборонні цілі.

наші літаки? Що ж це таке? Я мовчу. Хай він висловиться до кінця. — Все брехня, все пущозовство, страшна брехня. Одні резолюції і ніякого діла. Куди пішли наші гроші, наші труди, хто випив наш піт і кров, братишка, га? Я мовчу. — Я не вірю у перекопу. Німці під Москвою і Ленінградом. Сталіну щ. В час розлати він валетний у Америку. Для цього зайдеться ще якийсь ведобитий „сталінський сокіл“. А ми зостанемося для розплати? Га? — Задавайтеся у полон, раджу я. — Я про це думав. Але ж віміці розстрілюють нас, червоних. Куди їм така кількість полонених. Чим годувати будуть? — Брехня! — гвардо говорю я. — Німі не розстрілюють полонених, це більшовицька пропаганда, щоб червоноармія блялася здаватися у полон... краще всіх, а завтра буде зовсім гарно. Я працював, як віл, чекаючи цього самого завтрашнього „зовсім гарного“. Де воно, братишка? Я заробляв двісті у місяць... Чергів зарплати йшло на профспілку, вносили, позик, вносили в МОП'и, Тсовіахімії — пробуй, не внеси — сам знаєш! Хліб піатора бованці піограм і жінка стоїть за ним у черзі по чі... Картоплі на полях я р о п а с т ь, а на базарі два нарбованці кілограм, в магазині торгують книжками про Сталіна, а сім'я у мене п'ять душ. Попробуй прожити. Жив — голодував. Діти хворіли від недоїдання і вмирали. Так і у всіх, не у одного мене. Ну, думав, треба нашу армію укріплити, техніку. А грянула війна, — де ця сама наша р м і я — с а м а м о г у т ь в с в і т і — як писала щоденно „Правда“? Де „могутні ворожильські заліжя“? Де „сталінські соколи“?

НАКАЗ

Районним і Волосним Старшинам

від 15. I-1942 року

1. Кожен мешканець, в разі користування лікарською допомогою в кожному окремому випадку повинен вносити вперед в касу своєї волості або району, в залежності від місця його проживання, 5 крб. як плату за лікування.

В разі хворий користується лікарською допомогою поза межами свого постійного мешкання, то оплата за лікування повинна вноситись в касу тієї волості, де буде надана йому лікарська допомога.

2. Вказана оплата вноситься за одноразову лікарську допомогу і тільки за одну особу, в разі ж багаторазового надання лікарської допомоги, плата вноситься у тому розмірі в кожному окремому випадку.

3. По внесенні грошей видається квитанція за таким зразком:

Старшина _____ 1942 р.

(число)

(ім'я та прізвище, час народження, місце проживання, сплатив 5 крб. за надання лікарської допомоги).

(підпис)

Ці квитанції повинні бути під порядковими номерами.

4. Ця плата вноситься також і в тому випадку, коли хворий безпосередньо окремо сплачує лікарю за лікування.

5. Якщо хворий не має коштів сплатити за лікування, то в такому випадку він повинен мати справку, видану старшиною волості чи району, на підставі якої він звільняється від сплати.

Зразок справки:

Старшина _____ 1942 р.

(число)

(Ім'я та прізвище, час народження, місце проживання звільняється від сплати за лікарську допомогу)

(підпис)

Якщо в давній волості, де проживає хворий, лікаря немає, то він може

звернутися до лікаря іншої волості, але в межах свого району.

6. Необхідно турбуватися аби лікарською допомогою користувались на рівних правах з тими громадянами, які мають можливість платити лікарю безпосередньо окремо за надання допомоги, також і ті громади, що сплатили лише в касу і що згідно справки звільнені від сплати.

7. Якщо хворий, крім оплати за лікування в касу в розмірі 5 крб.; сплачує безпосередньо лікарю, то розмір цієї оплати не повинен перевищувати 20 крб. в кожному окремому випадку.

Витрати на медикаменти і інші лікарський матеріал оплачуються коштами хворого.

8. Лікаря забороняється надавати допомогу хворому в разі непередставлення останнім квитанції про оплату грошей або справки від старшини про звільнення від оплати. Вказані справки і квитанції надсилаються в кінці кожного місяця старшинам, якими вони були видані.

9. В разі, коли стан здоров'я хворого потребує термінової допомоги, то в даному разі лікар повинен надати йому негайно допомогу і в такому випадку квитанція про сплату або справка про звільнення від сплати повинна бути надіслана після надання допомоги.

10. Якщо хворий поміщений в лікарню, то за лікування він повинен сплачувати в касу своєї волості або району з розрахунку 12 крб. в день. Причому, при неможливості сплатити за лікування, хворого може бути згідно справки старшини звільнено від оплати частково, або повністю.

Гроші, що будуть надходити за лікування, зачисляються на окремий рахунок.

11. Старшини повинні щомісячно надсилати до районних старшин відомості про одержані суми за лікарську допомогу, а також і за лікування в лікарні. Районний старшина розподіляє ці суми поміж волостями в залежності від понесених витрат на зазначену мету.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА.

Гізела Дери

Чотири роки роботи редактором у Советському Союзі

ЦЕ БУЛА МОСНВА*)

Сталін зазіхає

Мікоян у піднесеному настрої увійшов у кабінет товариша Сталіна. Він застав його у поганому настрої і без всякої добродушності.

Бесіда двох більшовиків, як і всі інші інтимності у Кремлі, дійшла шляхом наповнення поганого настрою і без всякої добродушності. До грудня 1937 року советський уряд користувався послугами одного спеціально запрошеного зрадника із «бувших» барона Штейнбергера, який по дорученню Сталіна заводив знайомство з іноземними дипломатами і розпосереджував і повідомляв серед них різні чутки і вісті. Це був, так би мовити, канал між більшовицьким головною наладом і іноземною дипломатією.

Звичайно, його повідомлення треба було обережно звиявати тому, що те, що він пере-

давав, було більшою частиною пропагандистським і тенденційним. Само по собі зрозуміло, що він ставив завданням також передачу вістей із дипломатії в Кремль. Але це було нібито вище його розуму. Дипломати, які добре знали зрадника, нічого йому не розказували. Він упав в немилість і в кінці 1937 року був розстріляний.

Були ще канали для передачі повідомлень менш помітних. Насправді одно джерело, яке спочатку вважали безглуздин, зберглося в більш пізній час, це була подруга Ніни Олександрівни, танцюристка Ольга Івановна, з якою разом Ніна займалася колись то убого кімнатою.

Ольга Іванівна була коханкою одного із кремлівських офіцерів охорони ДПУ в передній Сталіна і Молотова.

Розмови і пригоди в Кремлі, про які вона розповідала, лунали завжди неправдоподібно, однак часто оправдовувалися на ділі.

З швидкістю блискавки зміркував Мікоян, що настрої не рожевий.

«Товариш», сказав Сталін коротко, «ми в непримирному становищі».

За ініціативою місцевої Командатури адміністрації Конотопського кінотеатру за останній час організувала для трудящих міста на ставці Конотоп демонстрування кінофільмів: «Кіно концерт», «Большой вальс», «Музыкальна исто-

рия». Одноразово на екранах демонструються німецькі кіножурнали з життя німецького народу і військової дії на Україні. Кінофільми демонструються з 5 до 7 години вечора в суботу і неділю. Квитки можна при-

дбати в касі кінотеатру працює за 2 години початку демонстрування кінофільму. Незабаром будуть демонструватися кінофільми «Безвирядица» і «Степанный остров».

О. Бондаренко

Місцеве життя

Як і по всій нашій Україні, так і у Конотопському районі все більше і більше налагоджується нормальне життя. Не чути вже в місті набридлого голосу жиди чи комуніста. Українські трудівники за сприянням німецької місцевої Командатури з радістю працюють на відбудованні підприємств. Установи працюють також нормально. Про творчу роботу трудящих міста і району говорять наступні факти:

Радіоузел працює за певним розписом годин. Цим самим трудящі міста мають повну змогу слухати правдиві новини із Белграда, Братислави і інших міст. На 20 січня 1942 року налічується 2228 або-

неатів. Крім цього ребіно працює в топському районі телефони у Дубовому — 10 телефонів.

За останній час у Конотопському районі крито 19 крамниць, 19 крамниць, 19 крамниць, 19 крамниць, 19 крамниць.

За період з 10 жовтня 1941 року по 21 січня 1942 року Конотопський район зареєстрував 300 актів народжень, 46 смертей.

Конотопська фотографічна фабрика за період з 10 жовтня 1941 року по 21 січня 1942 року виготовила 1400 фотографій, 1400 фотографій, 1400 фотографій, 1400 фотографій, 1400 фотографій.

Брехун

— Іване, коли ти навчився так дотепно брехати?
— О, ще за часів Сталіна.
— То не бреш хоч тепер!

— А то чому?
— Брехливе коштує життя.
— Кому?
— Тому, хто бреше тому на кого бреше.
— То я й не брешу.

Книга скарг

Хто знає для чого в крамницях висіла на цвяху книга скарг?

— Дехто гадає, що вона висіла для того, щоб у неї записувати всі неподобства, які творили продавці. Інші говорили, що з книги скарг зави довідувались інше: якщо в книзі нічого покупцями поганого не записано, значить продавці шахрають вміло, а якщо дещо записано, значить це треба доучуватися. Прийти до одної думки за життя жидів так і не довелось. Був випадок, коли одна жінка зайшла до крамниці і купила півкілограма оселедців, заплатила гроші і чекає.

— Забирайте — нувся продавець.
— То ви заверпапером.
— Палеру в крамниці немає.
— Як немає? — обіграв жінка.
— Та так, немає годі.
— Ага немає, то те мені книгу скарг.
— Будь ласка — навіть зрадів, що записує таку драматичну, але, о, боже жінка взяла книгу скарг, вирвала з половини листків, задала бомбам за народження, гавань мут, а також Шотландії.
Біла Норвежська режиса мінорно пошкодження бомбами ворожому човну.
Як було уже в окремому повідомленні підводи при першому в

Ціна 50 коп

Рік 1

Короткі

Фюрер нагородив танкових частин Ріцарських крестів.
Фюрер призначив військ-СС ІІІ рейху Інспектором моторизованих, особливих підрозділів. Інспектор має право виймати з цивільних і партійних організацій вивідати, які він знайде.
Генерал-фельдмаршал Кейтель перебуває в Будапешті.
Австралійський кабінет видає закон про повноту для ілюцій. Крім того, які служать ській авіації, по відізанні назад.

Головна

Верховне командуваче озброєними силами: на багатьох днях середнього Східного фронту ська вели успішні навали ворогу туди людьми і машинами. На далекий північній фронт бомб зруйлювали залізничні лінії на Мурманській і тяжко пошкодили промисловий об'єкт. Протязі вчорашнього дня втратили в той час, і лише один німецький танк.
Вдень в бою лікобратанії авіація бомбила в районі народження, гавань мут, а також Шотландії.
Біла Норвежська режиса мінорно пошкодження бомбами ворожому човну.
Як було уже в окремому повідомленні підводи при першому в

*) Проложення. Початок дня, в газ. «Визволення» №20 11, 12, 13.

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік I

Субота 31 січня 1942 року

4 18

Повідомлення про військові дії

Короткі повідомлення від 22 січня

Фюрер нагородив генерала танкових частин Ремме-ля Рицарським Хрестом вищого ступеня.

Фюрер призначив командира військ-СС Берлі генеральним інспектором відомства моторного перевезення, особисто йому підлеглому. Генеральний інспектор має право в усіх військових і цивільних установах, в партійних організаціях видавати постанови, які він найде потрібними.

Генерал - фельдмаршал Кайтель перебуває зараз у Будапешті.

Австралійський військовий кабінет постановив видати закон про воєнну повинність для всіх австралійців. Крім того, льотчиків, які служать в англійській авіації, повинні бути відізані назад.

По англійських повідомленнях ні в одній країні імперії не поміщено так багато австрійського капіталу, як на Малайському півострові.

Швеція протестувала в Лондоні проти порушення перагратів монархії киданням британцями бомб у Гетеборзі.

Питання про приєднання Канади до Сполучених Штатів швидко розвивається, про що свідчить факт, що переговори про приєднання канадського долара до американського підходять до кінця.

Японці атакували біля кордону Таї важливе портове місто Бірми з метою окупації району Бірми.

Архієпископ Кентерберійський об'явив про своє увільнення 31 березня 1942 року.

Головна квартира Фюрера, від 26 січня 1942 року

Головне командування озброєними силами повідомляє:

На Сході затримувальні бої.

У морських водах Англії бойові літаки в минулу ніч нанесли великому транспортнику на захід від Рамбрука попаданням бомб такі тяжкі пошкодження, що з його втратами доводиться рахуватися. Дальші нічні нападения авіації направляла на один порт на південно-західному побережжі острова.

У Північній Африці об'єднані німецько-італійські сили напали на ворога і нанесли йому в сильних боях тяжкі втрати людьми і матеріалом. За один вчорашній день було захоплено, або знищено 96 танків, 38 гармат і велику кількість особливих воєнних матеріалів.

На Середземному морі німецькі бойові літаки напали на піночі від Тобрука на з'єднання морських пароплавів і влучним попаданням бомб пошкодили легкий крейсер.

Вдень під час нападения німецьких бойових літаків на авіабазу Гальфара на острові Мальта були влучні попадання бомб у порту і в окремі літаки. Німецькі винишувачі при цьому збили у повітряно-море без втрат із своєї сторони 8 британських винишувачів.

Короткі повідомлення

Уряд Таї, в результаті фактів нападения англо-американських військ на області, оголосив війну Англії і Сполученим Штатам. Одноразово з цим армія Таї почала наступ на область Бірми.

Операції японського флоту на схід від Нової Гвінеї і Австралії продовжуються в напрямку до Нової Зеландії.

Японський міністр-президент оголосив у японському парламенті про готовність Японії прийняти пропозиції Чувкінга про примирення.

Під час зайняття Тавої в руки японських військ потрапило 10 тисяч тивів з воєнним, цивільним і іншою сировиною.

В зв'язку з загрозуючою небезпечкою нальотів

вої міста на Австралійському материку затемнюються.

По виясненню сенатської комісії в Столунських Штатах ставиться на вину ор-

Головна квартира Фюрера, 27 січня

Головне командування озброєними силами повідомляє:

На Сході продовжуються сильні бої. Ворог потерпів тяжкі втрати людьми і матеріалами. Авіація приймала участь в наземних боях.

Як раніше вже передавалось в особливому повідомленні, німецькі підводні човни потопили біля північно-американського і канадського побережжя знову 12 торговельних пароплавів з загальною водомісткістю 103.000 брутто-тонн, серед них 6 налізаних суден з цим числом потоплених пароплавів в цій морській області підвищується до 30 пароплавів загальною водомісткістю 238.000 брутто-тонн.

Вчора авіація атакувала гавані і важливі військові об'єкти в Західній і Південно-Західній Англії. В боях у Північній Африці збіль-

шуватися здобич. При Агедабі зруйновано в загальному 40 літаків, взято 283 бойові машини й 127 гармат, 660 легкових машин та іншого військового матеріалу. Німецькі літаки біля острова Мальти бомбили зруйнували один британський винишувач і одне торговельне судно. Атаки авіації на військові об'єкти острова продовжуються вдень і вночі. Торпедовою 25 листопада німецьким підводним човном англійське бойове судно „Бархам“, як тепер виявляється, потопило. В останню ніч був ворожий наліт на міста Північної і Північно-Західної Німеччини. Серед цивільного населення були втрати збитами і пораненими. Декільком ворожим літаками удалось проникнути у околиці Берліна. Три британських бомбардувальники були збиті.

Дальніші повідомлення

У Сан-Франциско за протязі чотирьох годин була повітряна тривога, так, як поблизу міста з'явилися літаки невідомої національності.

Японська авіація зробила наліт на порт Дарвін у півночі Австралії. Місто опинилося під цивільного населення.

200 індійських офіцерів і 6.000 солдат індійських військ на Малаї здалися у полон японцям.

Північній Австралії. Місто опинилося під цивільного населення.

200 індійських офіцерів і 6.000 солдат індійських військ на Малаї здалися у полон японцям.

Північній Австралії. Місто опинилося під цивільного населення.

200 індійських офіцерів і 6.000 солдат індійських військ на Малаї здалися у полон японцям.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Англійська нижня палата обмірковувала план про передачу від одне загальноверховне командування США англо-американського флоту, який був предметом переговорів між Рузвельтом і Черчиллем. Депутати нижньої палати заявили, що Америка невідол

почала війну і що воєнний флот США не має ніякого досвіду в сучасній морській війні, і викликає великий сумнів—чи будуть англійські моряки провадити боротьбу під чужим командуванням?

(3 газети „Речь“).

ЩИРА ПОДЯНА

Відділ забезпечення населення м. Конотопа висловлює щирю подяку Оберлейтенанту і Ад'ютанту пану Водіцьки, який вніс на користь біднішого населення міста 74 карбованці.

Одноразово відділ забезпечення сподівається, що за прикладом пана Водіцьки підуть всі службовці міста і цим самим створять необхідні умови для життя біднішому населенню нашого міста.

Відділ забезпечення.

Дальніші повідомлення

Фюрер нагородив орденем Рицарського Хреста полковника Штрауба, командира піхотного полку.

Британський винишувач Моравк був знищений останньою торпедою італійського підводного човна.

Який майже тонує від ворожого бомбардування.

Після прориву британської системи укріплень в Тогурі, концентрований, розпочатий трьома напрямками японський наступ на Сингапур, швидко розвивається.

„Лиха іскра поле спалить і сама згине“

Тупа голова Сталіна, по якій, мов чгариник на запустілому місці, поросло густе волосся, перегоріла сторінка історії, міркувала про увіковічнення свого ім'я. Він шукав на сторінках історії самодержав'я-велетнів, які б відрізнялися геніальним умом, яких ім'я займали найвищачі місця в історії. Так він натрапив на Петра I.

Ось саме ця людина і привилася йому до смаку. Його називав Петром Великим, але ввже він, Сталін, не може з ним позмагатися? Це глибоко йому засіло в голову. Так, Петра звали великим, а як же щоб його назвали? Одне слово „Сталін“ якось не дуже звучить. Але за цим оставшим немає, жиди на все шукає. Звеличувальні слова досягалися, як з мішка: „великий Сталін“, „мудрий“, „рульовий“, „варшівський“, „сидовник“.

Це останнє йому сподобалося найбільше. Але що таке „сидовник“? Селяни (українці) садівником називають козла. Це та смердюча тварина, що, потрапивши в сад, псує дерева. Отже, називаючи Сталіна „садівником“, селяни бачили в ньому козла.

Але перш треба розглянути, чим саме Петро I міг сподобатися Сталіну? Очевидно, що Петро Великий, „прорубуючи вікно в Європу“ (слід додати, що Україна в тому ж ніяк не мала потреби), будовав велике місто (Петербург) на людських кістках.

Козки працюють по неділях і святах, казенні коні, дані по п'ятнадцять на полк, не тягнуть порожнього воза; козаків на своїх плечах, за декілька кілометрів, носять ліс, за померлих і хворих козаків, на свій рахунок наймають землекопів; офіцери б'ють без всякої обережності; грошей козкам не платять, а коли і платять, то з вирахуванням взятків у мунірому році; для прохорчування козаків і оляг, який мали, попродали; не дивно, коли після такої термінової роботи, хіба третя частина козаків повернулася додому? („Кієвська старина“, 1884 р., обчислення полковника Черняка).

Знушання Петра I особливо над українським народом доходило до крайніх меж. Для того, щоб завоювати Швецію, а там і всю Європу, як не гадав Петро I, він віддав усю правобережну Україну під тяжкий гніт полякам.

В голові геніального деспота промайнула проєкт: не пошкодувати для Мабьоро київського Київська, аби тільки заручитися його співпрацею у переговорах з Карлом XII? (Соловйов, XV, 216). Іншими словами, „в уні Петру Малоросія перетворюється в розмінну монету, на яку можна придбавати ті чи інші політичні вигоди“ (Уманець).

І, нарешті, ще можна сказати про Петра:

„Коли тепер багато дехто бачить у Петрі великий розум, дякуючи московському оточенню, що ввійшло з бе-

регія чечности і здорового розсудку, коли тепер багато важко говорити про Петра, то чи могли так говорити про нього люди, у яких від петровських реформ волосся ставало дубом; якщо тепер страшно ставитися, читаючи безсторонню історію Петра, то його сучасники цепеніли від жаху, переживаючи епоху насильства, кар, бездумних реформ; державу саєю так розорили, що в декілька місяців не знайшлися у мужика вівці“ (Шляпкин, „Історична монографія“).

Слід відмітити, що поряд з беззасторожною сваволею Петра I, він все ж мав і позитивні сторони для тодішньої Росії, але бодай не для України, так, як Україна, дякуючи його політиці й безкінечним війнам, була майже зруйнована.

Та й не хотів Петро I, щоб Малоросія арсчала. Він на кожному кроці намагався її ослабити.

Все то фортель, щоб слабела. І аж в кінці сил не мела, говорять про політику Петра I. Дума гетьмана Мазепи. Хоч ми знаємо, що гетьман Мазепа довгий час був прихильником Москви, але і йому не сподобалась політика Петра I.

Що ж можна сказати про Сталіна? Його дії — море крові і гори трунів. Коли Петро I, „прорубуючи вікно в Європу“, намагався насадити культуру в Росії, то Сталін всю культуру знищив, а разом з тим і знищив провідників її. Коли Петро розорив державу, що в багатьох мужиків не було овець, то Сталін позбавив селян всього майна. Україна, яка може нагородувати своїм хлібом всю Європу, з „ласки“ Сталіна українські селяни мільонами вимпиріли самі без хліба. Світове жидівство — це для Сталіна була провідна роль. Жиди його любили і примушували інших його любити.

Виходило так, як казав той козак: „люблю мене, дівчину, трясця тобі, а якщо ні, то і морду побью“. І що ж, з затамованою бідною мусульманською армією, коли німецька армія біла порога самої Москви, цього жидівсько-сталінського кубла, вибухнула величезна хвиля тої народної ненависті, яка збиралася два десятиліття. Але Сталін із своїм жидівством не хотів легкого здатися. Б'єти намагався знищити все, що не можуть взяти з собою.

„Лиха іскра поле спалить і сама згине“. Проте, немає сумніву, що це останнє весна в їхньому житті. Оновлена Європа геть злізе всі сліди крилатого господарювання Сталіна.

І так, закриваючи останню сторінку історії страхотів і жаху кривокерлівих потвор, з Богом за побудову нової Європи!

О. Байдарка.

Переписи населення на Україні за останні роки

Час від часу в кожній країні провадиться перепис населення. В бувшій царській Росії, та і в Советському Союзі також робилися такі переписи. Останні з них були зроблені в 1897, 1920, 1926 і в 1939 роках. Особливо цікаві дані були одержані при порівнянні результатів двох останніх переписів, які відбулися в 1926 і в 1939 роках.

Населення Советського Союзу з 17 грудня 1926 року до 17 січня 1939 року збільшилося з 147,0 млн. чоловік до 170,6 млн. чоловік, тобто на 15,9 проц. Таким чином річний приріст дорівнював пересічно 1,32 проц.

Населення ж України (без західних областей) за той же час збільшилося з 29,04 млн. чоловік на 17 грудня 1926 року до 30,96 млн. чоловік на 17 січня 1939 року, тобто на 1,92 млн. чоловік або на 6,6 %. Таким чином річний приріст населення України дорівнював пересічно 0,55 %.

Звідси висновок, що приріст населення „квітучої“ советської України за 12 років був менший від приросту населення всього „шасливого“ Советського Союзу на 9,3%, а пересічно за рік — на 0,68 %, і що коли б у „квітучій“ советсь-

кій Україні за вишегадані 12 років приріст населення був такий, як і в інших частинах Советського Союзу, то на 17 січня 1939 року населення України дорівнювало б 46,16 млн. чоловік, тобто на 15,2 млн. чоловік більше, ніж було на цей час в дійсності.

Цифрові дані статистики потребують докладного аналізу. Вникає ціла низка питань, наприклад, чому на Україні, не зважаючи на те, що вона сама багата країна в Советському Союзі, кількість населення не зростає хоч би так, як по інших його частинах?

Відповідь на це просте питання дає нам сама дійсність. Тисячі українців примусово вислали з України в дикі, безлюдні області Сибіру, де вони примушені були безплатно копати канали, будувати залізничі, рубати ліс і т. інш. Тисячями вони гинули там і назавжди на Україну з них майже ніхто не повернувся. А вислалися ці люди лише за те, що не хотіли вжити в казкове „прекрасне“ комуністичне майбутнє, що не хотіли вони погодитися з тим фактом, що нездатні, невідгодовані люди, дякуючи партквіткам, займали кращі посади, а осві-

чені, сильні духом, приїжді люди були виміємо весь Чорний простягається від Чорного моря на схід і на південь до меж Москвитини, а спочатку кордонна Литовсько-польська-литовська „добровільна“ комуністична. Цей простір не належав до західної назви, яка викликала жахи, красиві горішки до голоду 1932-33 року, під час якого люди були їсти трави, мушкеті були їсти людські, пухли, і в них не тільки цілими роками, а навіть цілими роками, районами і областями міжусією (Західна Україна) не дорівнювала 15,9 проц. свого багатого приросту народу.

Мя, українці, не поперіть п'є-суцільна їст цього зазубати. Тепер, дивуюсь. Багато іноземський народ скаржиться на комуністичну політику, патріархат, свідомими, об'єднаннями, не можна отримувати. Треба всі свої і намагання Карла віддати на майбутній день, як він, щоб знову віт свого українського, а який разом з ішим в російському державі культурними народом, раїною, не дивлячись життя; треба допомогти іноземській армії, і до підготовки світової зарезу — жидівським комунізм.

Від нашої активності, небудь в іншому, лежить краще майбутнє в серці України українського народу!

Л. П. Шаповаленко.

Світово-господарські наслідки війни

Чи можлива переорганізація світової торгівлі?

Перемиїни у світовому господарстві, що їх спричинила війна, є вже сьогодні так глибокі, так, що з цього вже можна ставити деякі перспективи на господарський розвиток по війні, якщо вже тепершні перемиїни не можна б вважати за засадничі й тривалі. Рішаче значення для розвитку світового господарства по війні, матимуть наперед величезні втрати в одотоннажності.

Тут ми маємо на думці значення й наслідків масових затоплень англійських, а по вибухові війни на Далекому Сході, можна сподіватися й американських торговельних кораблів виключно для господарства й воєнних можливостей тих же країн, але для цілого світового господарства. Якщо б брати під увагу тільки англійські кораблі, потоплені німецькими морськими й повітряними збройними силами, отже кругло 13,5 мільйона брутто-реєстрових тонн, то це вже творить, згідно з обчисленням американських фахівців — одну четверту загальної світової водотоннажності. А тому, що морська війна, вже тепер дійсно зачалася й далішні втрати торговельних кораблів будуть збільшуватися, тоді, як будова нових відбувається

дуже повільно, або має тільки тимчасовий, допоміжний характер, то можна передбачувати, що по війні світові збракне шонайменше 1/3 з загального числа торговельних кораблів.

Це є фактор, що для оформлення світової торгівлі по війні майже рішаче значення, тим більше, що ціла дотепершня конструкція світового господарства базувалася саме на морській комунікації.

Наслідки браку водотоннажності вже сьогодні вказуються вкюда там, де на це немає властиво жодних причин, отже, де світова торгівля є ще до повної міри „вільна“. Трудації морської комунікації даються відчувати дуже сильно насамперед у сиріцевому забезпечуванні. Згадати б тільки Північну Америку, з Малайських держав приходять менше цукру, як ці можуть доставити, бо немає кораблів. Не приходять оливо з Австралії, вонна з Австралії й Нової Зеландії, нема конопель з Філіппін, юти з Італії і т. д., бо бракує кораблів. З тих самих причин плівне цукор на Джаві, Філіппінах, а навіть на Кубі. Брак кораблів відбивається не тільки на тих країнах, що сирічце не мають, але в однаковій мірі й на

тих, що їх мають збитих. Таке положення не ввається найгіршим на світі. Дешевому й масовому дукті, як вугілля. Брак вугілля має жакливі наслідки головно для британської уго вугілля, що вивала між старими частково базувалося на великий мужу періальне становив дає я м точної галі в світі. До якої країни. Водних вищ є можлива переставка зваа країну, за цим оглядом, вказує фінан якої він не ш, що Італія була перет свого життя, вноа одним з вайповийною, і других — А ших відборців аякшисою. І не дивно, цго вугілля, тоді, як світового було малова ці ціле її запотребуватом та і другі покриває Німеччина. жак і керіаніки, я

До чого довела світове господарство, вить хоч би з трудів Південної Америки. Сирічце там діють такі кукурузи, в в Аргентині кукурузу, в Бразилії каву, в доломінах і то не р, і пер ш х дів і р ки тому, що мають рудні й кави багатого, Теж і з браку вугілля, дібні яєвца виступаю в Єгипті, що немає вугілля, ватомість немає, дбувався про розши устаткування ініціативою лікарів і пп. Матусевичіна була відкрито і жогучу консультує з мю кукузнею, жак багато і гас а харчуванні дітей

Про

випадок, який разом з ішим в російському державі культурними народом, раїною, не дивлячись життя; треба допомогти іноземській армії, і до підготовки світової зарезу — жидівським комунізм.

Л. П. Шаповаленко.

А Польща! Вона, як риторська, спала і б, квітучу країну, рава історичними н, вала селя для за, ітати. Останній фіна, тьби України з Пол, в відомий нам гер, тько її — славетний Хмельницький. І в історична особа, рабляє за незалеж, є можлива переставка зваа країну, за цим оглядом, вказує фінан якої він не ш, що Італія була перет свого життя, вноа одним з вайповийною, і других — А ших відборців аякшисою. І не дивно, цго вугілля, тоді, як світового було малова ці ціле її запотребуватом та і другі покриває Німеччина. жак і керіаніки, я

До чого довела світове господарство, вить хоч би з трудів Південної Америки. Сирічце там діють такі кукурузи, в в Аргентині кукурузу, в Бразилії каву, в доломінах і то не р, і пер ш х дів і р ки тому, що мають рудні й кави багатого, Теж і з браку вугілля, дібні яєвца виступаю в Єгипті, що немає вугілля, ватомість немає, дбувався про розши устаткування ініціативою лікарів і пп. Матусевичіна була відкрито і жогучу консультує з мю кукузнею, жак багато і гас а харчуванні дітей

Про слово „Україна“

Під словом „Україна“ ми маємо весь той простір, що простягається від Чорного моря на схід і на південь до меж Московської держави, а спочатку як до Литовської, а далі до Польської-литовської держави. Цей простір припадає до західної названої держави, красивою гористою південною Волинню і плоскою рівниною північною Польсю.

Крім цих земель, до складу від них знаходяться родючі значна частина земель, які межують з Венгрією і Росією (Західна Україна). Це край благодатний! Через нього багато проліє крові народу нашого! Історія її—суцільна історія боротьби. Багато іншим народів намагались долати цю багату землю, наприклад татари, поляки. Не можна обминути і намагання Карла XII, короля шведського. Згадайте, як він, щоб заволати російську державу, в тому числі особливо Україну, не дваличись на невпевненість в могутності Петра I, і до підготовки його, рішуче поразившись Петром, вирішив дати йому остаточний бій не в степу, а в самому Києві, саме в серці України—Полтаві.

А Польща! Вона, як гордість, спала і бачила, що квітучу країну, а насправді сторіччями напружувала сили для захвату країни. Останній фінал боротьби України з Польщею був відомий нам герої і в історії—словами Богдана Хмельницького. Ця велика історична особа бачила, що це неможливо, без недостатності сил і розлад між старшинами. Цей великий муж востанок дав і а м точної назви краю. Водних випадках він звав країну, за звичкою якої він не шкодував свого життя, Україною, в другий—Малюсю. І не дивно, це для цього було малозначним фактом та і другі царі, бояри і керівники, які віддали долею всієї держави Російської, куди входили три найважливіші частини: Велика Русь, Білорусія і Україна, називали цю квітучу країну двома: Україною і Малоросією.

Загляємо ж глибше в історію. Візьмемо, наприклад, відомості (А. Ю. з Р. IX, № 4, X) перед Переяславською радою 1654 року гетьман і писар Іван Виговський говорили: „Милість де Божия над нами, якоже древне при великому князе Владиславі так-же и ныне, сродник их вел. гос. и вел. кн. Алексей Михайлович призир на свою государеву отчину Киев и на всю Малую Русь милостью своею“.

Не говоримо вже про те, що як Богдан Хмельницький, так і цар Олексій Михайлович у переговорах про приєднання України до Московської держави називали нашу найцікавішу в усіх відношеннях країну то Малою Росією, то Україною. Але де ж востанок зустрічається слово Україна? Для розв'язання цього цікавого питання, заглянемо знову так в глибини історії, до перших віків існування України. Правда, вперше не вся теперішня Україна звалась Україною, а тільки Київське воеводство, Чернігівське, Новгород-Сіверське, як межуючі з Московською державою, Польщею і Туреччиною. Поділяла так і звалась Подільське, в яке входили воеводства Каменицьке, Лєтчицьке, а у Волинці входили воеводства Луцьке, Володимирське і Кременецьке.

Слово „Україна“ згадується у 1672 році. Магомет VI увійшов в Україну, захопив Камениць-Подільськ і підійшов до Львова, осадив це місто (із короткого історичного огляду Малої Русі до 1765 року).

Слово „Україна“ під 1518 роком, де говориться: „приходили татари кримські на Україну, на їх батьківщину, на Путивльські місця, і князь Василь з ними ходив, і Божю милістю і

Государським щастям, догнав їх за Сулою, багатьох татар побив“ і т. д.

Ім'я Малої Русі вперше згадується в 1335 році у грамоті Георгія князя Володимира-Волинського, яка береться із Кєвігберського архіву (історія Малої Русі, Бантшп Каменського, 1830 р. ч. I).

Вперше про Україну говориться в Київській літописі під 1187 рік „Пронного ж (Володимира-Глібовича) Україна багато пристогнала“.

Таким чином, слово „Україна“ зустрічається в історичних XVII, XVI, XIV і XII, ранніх цих сторіч слово „Україна“ не зустрічається. Вважаємо, що останнє XII сторіччя стародавнє із часів, коли наша рідна країна одержала назву Україна. Як прийнято визнавати, що наша країна бере початок із стародавніх часів, пройшла за такий далекий період, не загинула, не загубила свою національність, а зростила, закріпила свою національність і вивела на широку, вільну дорогу в даний момент.

Сумно згадати про минулі бойові тяжкі часи, але кінцеве вичає справу. Хай нас зовуть і малоросами і південно-русами, але не в цьому оп'ять таки справа, а справа в тому, що українець має свої відмінні побутові особливості, які звідніються від таких особливостей великоруса. Не можна не згадати і про те, що в стародавні часи, часи набігів татар, були переоселення із України у Великоросію. Це видно із назв міст Московської держави: Переяславль-Залеський, Переяславль-Рязанський. Правда, переселення майже втрапили там на Великої Русі свою українську особливість.

На своїй батьківщині українець залишався народом стародавнього періоду, найстарішим славянським народом, а цим останнім він має право гордитися.

В. Заболотний.

Промисловий комбінат № 1

До числа зруйнованих більшовиками підприємств входить бушня артілі „Труд інваліда“, в якій не залишилось ні одного уцілілого цеха. Хімічний цех був знищений майже цілком, в столярному цеху залишилось лише невелика кількість дошок, а завод „Мінвод“ був остаточно зруйнований. Починати працювати при таких умовах було важко. Проте ці труднощі швидко були переборені. 15 вересня приступили до роботи перші 4 робітники. З цього часу почався ріст підприємства. Старі цехи були відремонтовані. Останнім часом у коліс зруйнованому столярному цеху уже працюють 23 робітники, які виготовляють мебелі.

Завод „Мінвод“ тепер виготовляє до 100 відер мінеральної води на добу, а хімічний цех, в якому тепер працює 30 робітників, дає уже продукції на 100 тис. крб. Добре працюють шалопаний і кожувний цехи. Крім того відкрито наслідний цех, який буде виготовляти напильники, і трикотажний цех, який буде працювати на залишках сировини від кожувного цеху. Наслідний і трикотажні цехи—це нові цехи, яких раніш не було.

В останній час у цехах бушної артілі „Труд інваліда“ працює 169 робітників, які випускали згальовані кількості продукції приблизно на 1 млн. крб. Між іншими речами було виготовлено: 10 тис. ложок, 1500 сковородок, мебелі на 50 тис. крб., 1000 шпоз, 200 кожухів, 300 пар рукавиць, 40 сакей, багато коліс і т. інш. Відремонтовано багато возів. Таким чином бушня артілі „Труд інваліда“ розрослася у великий Промисловий комбінат № 1, як його нещодавно назвали. Комбінат буде розростатися й далі.

В кінці січня місяця відкривається цех соковаріння. Для цього вже привезено 120 тонн буряків. В недалекому майбутньому в комбінаті матимуть змогу працювати до 1000 робітників.

В робничих дисципліна робітників стоїть на досить високому рівні. З наступним весня буде проведено переустаткування деяких цехів і робота піде на повний хід.

Д. Юрковський.

Хто кому допомагає?

Більше 15 мільйонів реєстрових брутто-тонн англійського торгового флоту потоплено

В той час, коли радянські комісари з трюмом стягують резервні війська, щоб їх погнати через саїги і віднавіцькі позиції, деї чекає вірна смерть, в капіталістичних плутократіях англо-саксонських країн дають бали в честь дружби з більшовицькими дипломатами і плетуть шампанське і вина. Один другий хочуть перевершити в своїх озіданнях про надання допомоги своїм „братям“ в СРСР, які потребують. Але як це виглядає в дійсності?

Прагнустимо, що австрійці могли б щонебудь дати із своїх воєнних матеріалів, але завжди ще залишається не вирішене велике питання: як перевезти їх через море? Війна в Атлантичному океані продовжується і аж ніяк не дозброїла. Недавно ми сповіщали про втраті англійського флоту за грудень місяць. Ці втрати уже перевищили 16 мільйонів брутто-тонн. Італія також не дрімала і потопила в Середземному морі Червоному морях майже півтора мільйонів тонн. Крім того не можна забувати, що англійський флот зменшився в результаті штурмів, аварій, пошкоджень та інших причин. А тому ті пароходи, які залишилися, повинні служити англійцям в першу чергу для доставки матері-

алів своїй власній країні. За останній час ці втрати ще збільшались в наслідок війни з Японією на Далекому Сході. Англії робити все можливе, щоб привезти в порядок їх верифікаційних плутократіях англо-саксонських країн, які пострадили від німецьких повітряних нальотів. Вони також прагнуть долати свої без того тяжке положення тим, що більшу частину своїх пошкоджених пароплавів ставлять на ремонт в доки США. Але тепер Америка через війну на Далекому Сході примушена звільнити доки для ремонту своїх суден.

Таким чином Америка більше не в змозі давати допомогу СРСР, не кажучи вже про закриття японцями всіх проходів до портів Далекого Сходу. Після зайняття японцями важливих груп островів, їхні підводні човни блокують головні морські шляхи. Залишаються вільними лише гавані на Північному морі, які не замерзають лише декілька місяців на протязі цілого року. Віддалік до них далеко і небезпечно.

З цих причин нам стає ясно, що СРСР в майбутньому має дуже малу надію на одержання від США та Англії допомоги в воєнному матеріалі.

В.

Медичні працівники за роботою

Як тільки в наше місто вступили німці, вони сразу вступили в роботу по наданню допомоги хворим. Вони допомогли лікарю Матусевичу організувати роботу в поліклініці.

З перших днів її роботи почали приходити сюди хворі. Тут спочатку було лише 5 лікарів. Цей склад лікарів з перших днів енергійно приступили до роботи. Головний лікар поліклініки п. Бузув щоденно з'являвся на роботу, розширюючи устаткування поліклініки. Приймання поліклініки стало набирати культурно-санітарно-гігієнічний вигляд, забезпечено меблем і необхідним лікарським устаткуванням. Відкрито рентгенкабінет.

За ініціативою лікарів п. Шемелюка і п. Матусевича тут було відкрито і жовтня місяця консультатцію з мелочним хворим, яка багато допомагає в харчуванні дітей до 5

років. Зараз дитяча консультатція відокремилася, як самостійна установа і працює безперервно. Консультатцією надано меддопомогу з 1 грудня по 26 грудня 3084 дітям. Цей же кількість видано харчування з метою щутного годування і прикорму.

З 1 жовтня відкрито вендиспансер, де лікуються шкільні і венеричні хвороби.

У місті відкрито 10 грудня лазарет для хворих військовополонених. Для військовополонених також відкрито лікарню по висинно-тифозних хворобам на 100 ліжок. Для цивільного населення відкрито окремо тифозно-інфекційний відділ при залізничній лікарні на 50 ліжок.

Міською поліклінікою лише з 1 грудня по 26 січня 1942 року надано допомогу хворим в кількості 7580 особам, на стаціонарному лікуванні в лікарні перебувало 630 осіб. З 1 лютого в м. Комотопі відкривається

фізіотерапія. Всі лікарі працюють старанно, правильно виконують режим дня. Тут завжди є черговий лікар, який систематично надає допомогу хворим.

Одноразово слід відмітити, що зараз велика потреба у відкритті лікарні для душевнохворих, а також кабінета по лікуванню хвороб уха, горла, носа, бо в цьому зараз трудна потреба у допомозі. Бути потрібні також допомогти, що головний лікар міста потурбується про це.

Лікарі допомагають трудящим зберігати здоров'я. Ми також повинні допомагати їм. У лікарні мало перепозначено розграбованим населенням бити витрачаються на інші потреби. Мало залишилось медикаментів. Отже, трудящі міста, які взяли перепозначений матеріал або медикаменти, повинні їх повернути до лікарні.

Н. КРАСОВСЬКА.

(З газети „Речі“).

ЦЕ БУЛА МОСКВА*)

Сталін заіхає

Літвінов до цього часу не забув Францію і Англію втягнути у війну з Німеччиною, в чому на нашу долю, очевидно, випала б велика роль. Вкінці він довів до того, що встановити Советський Союз в міжвоєнне ізоляване становище, «Світ нічого більшого не хоче, як нас вбити». Правильно, вигукнув Мікоян, «але, що ж ми можемо зробити проти цього?»

Сталін подивився на нього похмуро. Його очі майже закрилися, заледнівши лише малесеньку зіничку.

«Не так поспішно, Анастас Іванович», зупинив він його нетерпляче, «у мене є плани, які я хочу розгорнути тобі, а ти повинен їх зайняти».

Мікоян кинувся у крісло і закинув назад голову. «Я радий твоїм довірям, Йосиф Вісарионович», сказав він поспішно.

Сталін перейшов до своїх міркувань. «Ми повинні знову з'ясувати собою капіталістичні країни», промовляв він. «Як же зробити? Це значить працювати економічно. Чим можемо ми притягти увагу? Матеріалами, при допомозі яких вони зможемо виробляти різні ділові операції—сировину, яку вони експортиють на індустрію і озброєння, хлібом і шерстю, рудою і металами. І головне газом».

«Чому газом? Більшість країн мають достатньо бензину для своїх потреб». «Ха-ха-ха!» розсміявся іронічно перший раз Сталін. «У нас всього достатньо для потреб мирного часу, але для війни?»

«Для війни?». «Про що ти думаєш, Анастас, не думати, ніщо, хіба ти не в курсі справ і забув, що друга імперіалістична війна, яку Ленін раніш передбачав, стоїть перед нами десь там? Наша мета банальна. Тепер ми повинні діяти обережно. Якщо ми дамо народом для початку їх крапівні сутинки достатньо бензину і хліба, то вони почнуть битися. Ми ж виступимо пізніше, коли вони зійдуть кров'ю, втомляться і будуть готові до світової революції».

«Баскиский план», — одобрив він. «Так», прихилив він голову, «так», сказав Мікоян, «був його прохолодний в житті. З завтрашнього дня ти будеш комісаром внутрішньої торгівлі. Ти проведеш торговельно-політичну напад. Ти будеш пропонувати державам складати з нами угоди на доставку хліба, бензину і сировини так, що у них зникне можливість».

«При цьому дурні не помітять наших намірів. Почни з Польщі. Віднови угоди з Францією, Литвою, Естонією, Латвією».

*) Продовження. Початок див. газ. «Визволення» № 11, 12, 13, 17.

Не забудь про Італію і Німеччину, добре виконуй свою справу. Пам'ятай про старого Розенгольца, який хоч і розбився в політиці внутрішньої торгівлі, але він був саботажником і шкідником, тому я повинен був у процесі Бухаріна наказати засудити його на смерть, той не виконує своїх планів, той не буде довго жити».

«Хіби ти своєму прихистку, синні, Чалову?», «Сукін син» закінчив диктатор, цинічно викрикуючи, «хорт побері», цього «сукінного сина».

Кремльська охорона збіглася кріжачи, так як грубий крик Сталіна промчав крізь двері і стіни.

«Старик знову шумить», замітив неспокійно якось із ГПУ. «Тсс... тсс...», «товариш так», «іншаке тебе теж пошлють до чорта», прошепотів літній охоронець.

Наш посередник не міг стословити, яке враження на Мікояна зробила темна гра Сталіна на смерті Розенгольца. Але офіційний світ відмітив, що 1 грудня 1938 року величезну активність, яку виявив цей бальшак.

19 лютого 1939 року була підписана польсько-советська торгова угода. Ця угода передувала угоди з Італією, Латвією і Литвою. Складала угоду і Франція. Мікоян робив невтомно. У його на прийомі бував фін і перси. Його ініціатива не знала меж. Завжди він намагався до того, щоб об'єктом угоди стали машини, щоб цим підняти виробництво засобів озброєння в Советському Союзі. Навіть Сполучені Штати почали переговори. Англійським дітям це довго не давало заспокоїтися. У Москві було піднято питання, чи не зменшує ця активність Мікояна, який щоденно входить і виходить із Кремля, поде діяльності Літвінова? На загальну думку положення Мікояна було таке, що він міг у Кремлі провадити любові політику. Цього, без сумніву, не міг в той момент Літвінов.

Чи був він у небезпеці? В середині березня після п'ятирічного проміжку повинен був скінчитися знову з'їзд бальшаківської партії, який у багатьох відносинах повинен був бути інтересним. Делегати кріжачи з усіх сторін Советського Союзу. Готелі, в які делегати були привезені, знаходилися під пильною охороною. У відомі йдемі готелі можна було входити тільки по перевістках. В одному готелі із поваги до з'їзду адміністрація зробила намагаючи не виселяти дежких, постійно проживаючих там дипломатів. Обслуговуючий персонал в той час був дуже змінені і замінено імпіаном із ГПУ, так що за делегатами, що з'їхалися в

усіх кінців країни, можна було слідкувати підходящими для цього силами.

Серед багатьох незначних промов представляла інтерес тільки промова Сталіна. Хто був прозиваний, той зрозумів його, коли він говорив, що він не хоче бути втягнутим у війну, тигати для когонебувати настанні із огню. Не із любові до людя, ні, старий розбійник знав твердо те, що він же не готовий.

«Догнати, перегнати», — хоч це гасло звучало на протязі багатьох років, і ніхто до цього моменту не наслідювався затьмарювати оптимізму советської агітації, одначе Сталін зробив це на цьому з'їзді.

«Неможливо у два три роки перегнати в сільськогосподарському відношенні головні капіталістичні країни. Для цього потрібний час, так, час, товариші, і навіть немало часу», викрикував воядер.

Але це мета найближчих років, — перегнати капіталістичні країни — так говорив він, «напасти на них», — так думав він.

Його прихильники аллоувади йому. Лише один діяв проти його волі. І не тому, що він узяв собі особу — його підняла дивольська ненависть до націонал-соціалістичної держави — це був жид Літвінов. Ненависть його росла до Німеччини, затримувала його з'їзд, він забув усяку обережність, про яку нагадував Сталін. Він знову заявляв про переговори з англіями. Дуже рано хотів він відверто скласти угоду з Англією проти Німеччини. Тому він повинен був устати. Тому диктатор його не ліквідував. Диктатор відкинув його, він, так би мовити, положив його на лід. Це було 3 травня 1939 року. Після цього голова уряду Молотов прийняв комісарів імпіаном справ. Оточення Німеччини йшло на повний хід.

Новий англійський посол сер Вільям Зікс заявив у одному із своїх виступів у Москві, що він буде старатися за покращення англо-советських відносин. Не було сумніву, що відношення до Лондону із серйозним березня знову змінилися. Уже спалахнула зірниця і у Польщі.

Після цього Советський Союз зробив пропозицію англійському кабінету через посла Майського, в якому він пропонував міністрам в імпіаном справах Великобританії, Франції, Советського Союзу, Польщі, Румунії, Греції і Болгарії виступити на конференції. Британський уряд, як пояснювало імпіаном Стандарт, віднеслася до цього з симпатією. Чемберлен 20 березня в палаті обшнн підкреслює, що британський уряд стоїть в єдності з другими урядами.

Вірно зрозуміла

Одна старенька бабуса прийшла до Калініна просити хліба. Він довго горював з нею про труднощі переживаючого моменту і в заключення привів російське прислів'я: «так добре, де нас нема». Бабуса прошамкотіла беззубим ротом: «Так, так бабюшка, от і пошліть мене туди, де нас нема».

Де клуні поділись

— Нечипоре, а де ваші клуні поділись, що раніш були?

— Нічого було в них держати. В одній був мак, друга була так, а в третій мавша з розуму зійшла, що їжі не знайшла. От і вирішив їх розібрати.

Три назви

За часів Советської влади в місті Н. існували три театри. Вони мали такі назви: ім. ГПУ, імені Левіна та імені Сталіна. В один день населення цього міста в театрах дивилося: у театрі імені ГПУ візокартину «Іскатели золота», в театрі імені Левіна — п'єсу «Горе от ума», і, нарешті, в третьому театрі імені Сталіна — п'єсу «Не лезь не в свою сани».

Коментарі зайві, бо назви цих п'єс і візокартини цілком відповідають назвам театрів.

Земляк дбає про земляка

На всесоюзній сільськогосподарській виставці в Москві у 1940 році, між іншими, були і осли. Тут їх краще всіх тварин годували, навіть кілтки, в яких вони перебували, були зроблені з якогось імпіаном більш коштовного матеріалу, чим інші.

Коли до павільйону, де були ці осли, підходили селяни і робітники, вони ніяк не могли зрозуміти, чому це біля ослів все са-

ме краще? Навіть видивувались і запитали одиного одного. Все нікому не вдалося відповісти про це дізнатись.

Це питання лише стало зрозумілим, коли запитав кожний.

Справа в тому, що Советський Союзом передана їхній земляк осел Сталін.

Дешево і сердито

Одного разу перед тим Сталін задумав вести який захід, який би були задоволені і би коштував дуже дешево. Це доручив він нати Калініну. Старенька Калінін, щоб узяти для народу по цьому п'єсе передергав в старці по вулицях Москви, перчі пішоходів, що саме потрібно зробити для того, щоб усі були задоволені, щоб це недорого коштувало.

І от накінце одиного хожай (озирнувшись, немез близько шир відповіли:

— Єсть один захід, і будуть усі задоволені, який коштує дуже дешево — не більше 3 карбованці зайти в крамничку, купити 5 метрів мотузка і кинути Сталіна.

І так було...

— Пилипе Івановичу, житі будь ласка, чому советам не було в при-м'ясе?

— А тому, що всі імпіаном барани були в імпіаном бальшаків.

— Пилипе Івановичу, скажіть будь ласка, з зробили з куркою, коли доведено план звести зиму 200 штук яєць?

— За злісне неважко плану утворив показав суд і засудив до смертної карі через повиснення рок виконало того ж

Редактор Г. О. САХ

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні:

Пашпорт на ім'я Кукуш Дмитра Сесювіна.

Довідка про озерження пашпорта на ім'я Сераука Костянтина Степановича.

Перепустка військово-поліцейського на ім'я Чистобая Петра Васильовича.

Квиток на залізний пашпорт на ім'я Блани Івана Панасовича.

Пашпорт на ім'я Логина Марії Степановича.

Пашпорт та військовий документ на ім'я Пушкар Бориса Саломатовича.

Розписка про аказу пашпорта на ім'я Маленка Михайла Михайловича.

Пашпорт на ім'я Гривасюк Софії Івановича.

Пашпорт на ім'я Тищенко Марфи Федорівни.

Розписка про озерження пашпорта на ім'я Киричка Миколи Павловича.

Пашпорт на ім'я Петрова Василья Григорійовича.

Пашпорт на ім'я Липови Антонівни.

Пашпорт на ім'я Гургані Яковича.

Пашпорт на ім'я Мірошнікова Івана Федоровича.

Квитання про аказу пашпорта на ім'я Шкельова Василья Івановича.

Пашпорт на ім'я Дабла Зімонівича.

Пашпорт на ім'я Яковича Івана Івановича.

Пашпорт і метрика про аження на ім'я Бабюшкіна Івана Марковича.

Квитання про аказу пашпорта на ім'я Тимофійовича Івана Івановича.

Повідомлення про аження на роботу, право на користуватися автомобілем, пашпорт, військовий квиток, Віркуша Павла Івановича.

Пашпорт на ім'я Сераука Кузьмича.

Пашпорт на ім'я Івановича Івана Івановича.

ТОРГОВЕЛЬНА МЕРЕЖА ПОШИРЮЄТЬСЯ *РЕМОНТ ТРАКТОРІВ

Жиди, які приїжджали до своїх торгівель, твердили, що козаків не було в Україні, не було й торгівлі. Проте, це в сержантських брехав. Зараз ми на власні очі бачимо, як відбуваються наша торговельна мережа.

Ось хоч би який для прикладу м. Конопоть. Тут сиди самі жиди українці почали відбуватися торгівлі. Все на європейський лад, лише в самому місті відкрили 21 торговельну одиницю, у яких працюють три торговельних бачань, 6 імпіаном, що обслуговують німечку зброю і циніане населення.

Із місцеві сировини вже вироблено і продано до 3 тис. кілограмів, більше солі 8 тис. кілограмів, залізної моти 5 тис. кілограмів, печення 4 тис. кілограмів.

Кремльські торговці хлібом, азіатсько-американськими товарами, сільськогосподарськими інструментами, махоркою тощо. Лише за 4 місяці по місту Конопоть реалізовано товарів на суму 1,729 тис. крб.

Днями торговіла має з'явитися до м. Конопоть 300 ящиків махорки, 100 тонн пачки і 20 тонн цукру.

Звичайно, все те, що має на сьогоднішній день розпорядженнями торговельної мережі, не може повністю забезпечити населення міста і його району. Але треба сподіватися, що в недалекому майбутньому всі споживачі будуть мати змогу купити все необхідне для власного споживання.

Н. СЕРЕДА.

За сприяння Окружного сільськогосподарського відділу останнім часом почала свою роботу Конопотська МТС, яка на сьогодні налічує 37 тракторів. Для підготовки цих тракторів до весняної сівби їм організовано ремонт. Уже трьом тракторам проведено поточний ремонт і 9 тракторам — капітальний.

Ремонтні роботи продовжуються.

Вдовченко.

Чергові

4 лютого в кабінеті шини Конопотського району відбулася нарада шини сіл. З промовою чергові завдання наслід збільшення обсягу виступів капітан мис Командатури пан Феєр. Він говорив:

УКРАЇНЦІ

Ще шість місяців назад, проводились болівки «Зішлі країни жакхливий режим. У взагалі дуже прихильні бувати ці тяжкі часи.

думайте тільки, як р советські комісари у тах і селах панували притикували всім, хто належав до єврейської тина, дякуючи навіном, пімцям, війні. Жоді з метишків Конопотського району не думав, вже у бересні 1941 і бальшаків залишати місцевість, не дивлячись на крикливі промови осьського вождя.

Ще спочатку війни завіряли, що вони з силівською зброєю розб'ють німеччину, переміжні в зв'язку з допомогою глі, яку вона повинна дати Росії, Німеччина винна була достатньо ветьському Союзу. Адв'яшлось зовсім інакше.

Ви, українці, можете зати від чистої серишайшло настільки чудом часто задумувалися італи себе, коли ж привизволення від советської системи? Це сталося шіе, ніж Ви передбачали.

І тепер, коли ми завіли Вас від советської темп і ладівського ба Ви можете кожний займатися своїми спра-так, як потрібно.

Німечські солдати ішли до Вас зовсім в перед і спочатку війни мецька армія прийшла Вас, як визволителів, що Ви могли бачити, туючи відозви німечкомандування. Кожний ролювий українці мце зрозуміти і відпоцьому діяти.

Природно, що оскки війна продовжується повинно задуматисяськове положення; необо, щоб були навішні ітизани і інші руйнуванелементи, щоб мирнове населення в місті ілах змогло займатисябудуванням зруйновани і забезпечити себе хар-

вет. Один білий великого розміру парельав важко

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік I

Субота 7 лютого 1942 року

4 19

Чергові завдання населення звільнених областей

4 лютого в кабінеті старшини Конотопського району відбулася нарада старшин сіл. З промовою про чергові завдання населення звільнених областей виступив капітан місцевої Комендатури пан Феєрманн. Він говорив:

УКРАЇНЦІ

Ще шість місяців тому назад проводили більшовики в нашій країні свій жахливий режим. Люди взагалі дуже прихильні завжди ці тяжкі часи. Подумайте тільки, як раніш советські комісари у містах і селах панували і притишували всіх, хто не належав до єврейської раси! Як швидко змінилась картина, дякуючи навізаний нам, німцям, війні. Жоден з мешканців Конотопського району не думав, що вже у вересні 1941 року більшовики залишать цю місцевість, не дивлячись на крикливі промови советського володаря.

Ще спочатку війни вони завіряли, що вони з своєю сильною армією розіб'ють Німеччину, перемігши її. В зв'язку з допомогою Англії, яку вона повинна була дати Росії, Німеччина повинна була достатньо Советському Союзу. Але все вийшло зовсім інакше!

Ви, українці, можете сказати від чистого серця, що вийшло настільки чудом. Ви часто задумувалися і питали себе, коли ж прийде визволення від советської системи? Це сталося швидше, ніж Ви передбачали.

І тепер, коли ми звільнили Вас від советської системи і жидівського батога, Ви можете кожний вільно займатися своїми справами так, як потрібно.

Німецькі солдати підійшли до Вас зовсім не так, як вожді советської влади перед і спочатку війни. Німецька армія прийшла до Вас, як визволительниця, що Ви могли бачити, читаючи відозви німецького командування. Кожний миролюбивий українець може це зрозуміти і відповідно цьому діяти.

Природно, що оскільки війна продовжується, повинно залишатися військове положення; необхідно, щоб були збережені партизані і інші руйнівальні елементи, щоб миролюбиве населення в місті і селах змогло займатися відбудовою зруйнованого і забезпечити себе харчу-

ванням. Для цього Німецька Армія прокладає Вам шлях.

Німецька Армія своїми гострими мечами буде перешкоджати при всіх обставинах розоренню країни партизанами і іншими бандами, а також наслідкам суворой війни. Німецька Армія, як це видно з її указів і постанов, у більшій мірі піклується про забезпечення необхідних Вам засобів існування.

Навпаки, у більшовиків нічого не було в голові, крім того, щоб залишену місцевість перетворити в пустиню, не думаючи про те, що, дякуючи їхньому скаженому руйнуванню, населення буде більше всього страждати. Достатньо тільки подумати, що більшість міст, як Мінськ, Смоленськ, Брянськ, Курськ і інші були більше зруйновані пожежами і грабунками, ніж діями озброєних сил.

Ви, українці, помітили вже давно, що тут, в районі, праця йде іншими темпами, ніж раніше, і як закликають всіх наполягти на праці для благополуччя країни і населення. За декілька місяців Ви побачите, як під керівництвом німців посиляться будівництво, як в області сільськогосподарства, так і в промисловості. Багато областей уже знаходяться в управлінні громадянської влади, де при дії розумних законів з швидкістю налагоджується життя.

Якщо б Вам хотілось у травні або в червні 1941 року сказати, що Ви 24 грудня 1941 року будете проводити перше після двадцятичотирьохрічного панування більшовиків Різдво вдома або в церкві, то Ви назвали б його фата-зером. Але все це так і сталося.

Якщо Ви у наших військових повідомленнях читаете, що в Росії проходять нечувані в історії, ще не пережиті бої, то Ви повинні з подякою визнати, що більшовизм розбитий, лежить при останньому ковчанні, що після блискавичних німецьких перемог йому ніколи вже не існувати.

Якщо вказати, що тепер скрізь в зайнятих українських областях священники можуть виконувати своє призначення і правити в церквах богослужіння при церковному дзвоні, якщо

хрестять сотні дітей, то Ви самі ясно бачите, які зміни сталися за такий короткий час. Ви могли б це розглядати, як дар Божий, що дав нашому Вождю Ахольфу Гітлеру силу здійснити чуду звільнення.

Ви мабуть цікавитесь і хочете знати, яке політичне положення в Росії і в усьому світі. Що торкається Росії, то Вам досить подивитись на карту фронту, щоб судити, приблизна, теперішнє положення фронту.

До цього часу 2/3 воєнної промисловості Советського Союзу і засоби постачання попали в руки німців, якого віхто на світі, навіть англійці, не можуть заперечувати. А те, що советський уряд залишив Москву і втік на 1000 кілометрів на схід в Самару — Вам добре відомо.

Якщо, в наслідок зими, військові дії на цьому фронті невизначні, то Ви можете бути впевнені, що більшовикам ніколи не доведеться вернутися знову. В цьому дають гарантію німецькі солдати.

Треба відмітити, що до цього часу втрачено Советським Союзом більш 22.000 танків, більш, ніж 27.000 гармат, біля 17.000 літаків, велика кількість іншого озброєння та спорядження. Тисячі машин та інших воєнних матеріалів — злович, яка ще ніколи не була в історії.

Половини в одній Росії попало в німецькі руки біля 4 мільйонів. При цьому не має значення те, що Ленінград перебуває в руках більшовиків, де біля півмільйона більшовицьких солдат оточено німецькими військами. Недалеко вже той час, коли і це місто буде здано німцям. До цього часу Німеччина зайняла таку советську територію, яка тягнеться на 1.750.000 квадратних кілометрів, тобто територію, яка перебільшує в 3—4 рази Францію і в 5 раз Англію.

На цій зайнятій російській території ми взяли в експлуатацію 25.500 кілометрів залізничних шляхів і більше 15.000 км. цих шляхів уже перероблено на загальну європейську широчину колій. Більшевини втрати дорівнюють 5 мільйонам — цифра скоріше зменшена, ніж збільшена. Ця цифра не взята із стелі,

а встановлена з німецькою точністю і записана. Ці цифри дають приблизну картину гігантської соротоби, яка в короткий час розігралась на сході і яка продовжується і тепер.

Для Вас цікаво буде почути, хто виступає на сході активно проти більшовизму? Це будуть: німці — перші, хоробрий фінський народ, Данія, Голландія, Фломандія, Бельгія, французи, іспанці, наші італійські бойові брати, румуни, венгри, словаки і кроати, і інші держави Європи допомагають Німеччині вести боротьбу проти більшовиків, щоб поставити їх на коліна. Ви бачите, що вся Європа веде боротьбу проти більшовиків, загроза яких відома всім.

При цьому, дякуючи цій боротьбі, в усій Європі знищено жидівство, яке хотіло тут проводити свій жахливий режим, особливо в Росії. Дякуйте Богу, що Україна, Білорусія, півострів Крим звільнені німецькими озброєними силами від цих паразитів!

Вигнаві з Європи — це була головним чином жидівські капіталісти — знайшли собі прихильний прийом в Англії і Америці, щоб там отруйовувати ці народи. Це привело до того, що вже довгий час Німеччина, Італія, Японія і інші союзні держави знаходяться в стані війни з Америкою. З цього ясно видно, що жидівство підбурює до війни інші народи з новою байдужістю, коштує це жертв, чи ні.

Жиди являються підпалювачами світової пожежі, вони хочуть захопити всесильним шляхом панування над усім світом. Але цієї мети їм не вдасться ніколи досягнути, за не ручається Європа і перш за все Німеччина. За свої нечесні справи і отруєння народів вони несуть на собі наслідки і не уникнуть справедливої карі.

Вже перші дні нової фази показали, що хоробрі японці завоювали Філіппіни, острів Борнео, Малаю і т.д. Напади авіації на Сінгапур, Гонконг, знищення біля 500 літаків і потоплення 5 великих бойових парашлянів, багато винищувачів та інших суден, загальною водомісткістю 600 тис. тонн — все це принесло англійцям та американцям дош-

кульний удар. Дальніші удари послідують.

Коли ми подивимось на інші театри війни, то побачимо, що англійцям не вдається, не дивлячись на сильні атаки, розбити німців та італійські війська біля Тобрука в Північній Африці. При цьому не має значення, що англійці ще деякий час утримуються в Ірані, чи Іраку. Прийде час, коли англійці зайдуть ці опорні пункти, щоб вернутись назад на рівну землю. Тоді їм прийдеється вперше з незапам'ятних часів захищати свою батьківщину самим без допомоги інших народів. Тут вони повинні довести, чи здібні вони протиставити себе з'єднаній Європі? Вони не будуть в змозі це зробити.

Всі дурні чутки, які поширюються наймасовіше партизанами, брехливі і з яких будуть карати, якщо вони поширюватимуться. Ви всі повинні допомагати тут, в районі, боротися з партизанами, які являються спільниками жидів.

Українці! Людство стоїть тепер перед подіями світової важливості. Німецький нарід і союзні з ним держави повинні довести до рішучого кінця боротьбу двох світоглядів: тут націоналізм, там — більшовизм, плутократія, демократія і жидівство. Рідко в історії на долю народу випадає рішення такого завдання, яке випало на долю німців. Вся Європа повинна і буде звільнена остаточно від жидівства і більшовизму, якщо вона в майбутньому хоче користуватися довготривалим миром. Не підлягає ніякому сумніву, що в цей час доля Європи на найближче сторіччя вирішена.

Ваш обов'язок, щоб досягти цієї мети, без залишків використовувати більшовизм на Україні. Крім того, Ви повинні допомагати в господарчому будівництві, щоб як можна швидше відбудувати зруйноване. Тільки тепер є всі можливості для творчої роботи людини, тобто кожен чоловік і жінка можуть почати якесьбудь ремесло, якщо вони почували своє призвання. До цього часу було так, особливо в Росії, що воєнне-меша захоплювали в свої руки жиди, всі гроші текли в

(Закінчення на 2-й стор.)

Чергові завдання населення звільнених областей (ЗАКІНЧЕННЯ)

Іхні кшени, тепер, після викорчування цих кровопивців, трудящим українцям дана можливість розвивати свій підприємчий дух. Знову наступає час, коли українська людина буде користуватися результатами своєї праці, буде зберігати свій карбованець.

Німецька армія ніколи не вела боротьби проти Вас і Вашої батьківщини, а тільки проти Ваших експлуататорів у Москві, яка на віддалі 30 кілометрів відполону оточена німецькими військами. Ми боремось з розстром більшовицької системи, яка вдалялася з Вас останню краплю крові і вимагала останній карбованець, але не думала про покращення Вашого життя. Ми боремось, щоб допомогти Вам утворити краще майбутнє.

Із всього вищесказаного слідує, що треба для мирного побудови і чесного українця: інтенсивна співробітничая праця по відбудуванню України і очищенню її від елементів, які ще слашувать більшовизму і про яких потрібно зараз же сповістити у місцеву Командатуру.

Звідси, з цієї трибуни, я повинен принести подяку старшинам, поліцейським органам за роботу по будівництву району та встановленню порядку, який вони провели останнім часом.

Українці! Місцева Командатура закликає Вас звільнитись від думок про прихід більшовиків, зітхнути вільно і радісно, розуміючи, що від цього гніту Вас назавжди звільнила Німецька Армія.

ВІДОЗВА

До населення міста Конотоп та Конотопського району

Місцева Командатура звертається до населення м. Конотоп і навколишніх сіл літи назустріч Командатурі і допомогти їй виконати поставлені вимоги: устаткувати лазарети та військові квартири ліжками та меблями.

Місто Конотоп і Конотопський район залишилися майже незруйнованими в порівнянні з іншими містами, які більшовики під час своєї втечі перетворили у грудю каміння.

Населенню треба принести цей невеликий подарунок і самому заявити міському управлінню, які і скільки меблів, а особливо ліжок, вони дають для німецьких військових частин, щоб їх можна було вивезти з квартир.

Місцева Командатура.

ПОМСТА

(Новела)

Які дивовижні зміни бувають у житті людини! Сьогодні вас називають Сашком, завтра Шурою, післязавтра Олександром, а там і Олександром Демидовичем. Таке звичування привчає людину до зовнішніх змін. Декому це нелицьке, а іншим — несе.

Ось, наприклад, Петро Гаврилович раніш не був просто Петя. Ходив по селу обшарпаний, а шапки виглядала ключи, від цигаркового диму в нього називався — засмагла і стала жовтою ліва щіка. Він, угледивши собаку, не міг не побігти за нею слідом і не відарити її деганію. Коли росте молоде дерево десь на вулиці, не міг він також пройти повз нього, не зламавши його. Цей Петя був відомий на все село. Гаврилович на його вигляд, не можна було щоб не засміятись. Його обличчя нагадувало клоуна. Него тільки брови високо облягали обриси очей, широкий рот завжди усміхався в один кут. Його, як любив гарних дівчат, але як вони його Гау-

зуючи йому в очі, вони признавалися, що дуже його люблять, кожна б з великою охотою вишла б за нього заміж, збило були вишнівці рум'янки, та щоб скоріше підростає бичечем до весілля.

Коли не вiano було денця на вулиці Петра, то дівчата мусили за ним поспішати. Неможливо — Іна вранці ти дала, а коли він з'явився — вулиця наповнилася сміхом. Скільки різних дотепів виникало з появою Петра! Але не думайте, що з нього вже так легко можна посміятись. Петро мав свій характер. Коли йому добре дотикали, то він не шкодував обривати на котрійсь новенькій скарбину, хустку, або навіть і в обличчя закіпати своїм величезним кулаком. О, ці люди, ці люди, ці люди! Така людина мала свою особисту, таку людину від інших натур! Іноді він ставав занадто суворий, міг стати проти гурту дівчат і дивитись на них мовчки цілу годину. В таких випадках в нього змінювався погляд, брови насувалися на очі, і на щелепах випиналися зіплені зуби.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВОЄННІ ДІ

Головна квартира Фюрера, від 1 лютого 1942 року

Верховне командування повідомляє: На Східному фронті продовжуються зміни бої. Наші війська досягли, не зважаючи на снігові бурі, місцевих успіхів. У боротьбі проти Англії було пошкоджено 5 ворожих транспортників. Два з них можна вважати загинувшими.

Авіація вдень і вночі провадила напади на військові об'єкти в різних місцях Британського острова.

У Північній Африці з успіхом продовжуються бої. Під час повітряних

атак на Мальті особливо тяжкому попаданню бомб піддалась авіабаза, при цьому багато ворожих літаків знищено на землі.

При намаганні нападу на морський берег знятої області було збито два ворожих літаки.

За період від 21 до 30 січня 1942 року британська авіація втратила 38 літаків, із них 15 у Північній Африці і на Середземному морі. За цей період в боях проти Великобританії загинуло 18 власних літаків.

Дальніші повідомлення

Під час ворожої атаки на одну позицію Східного фронту з 19 танків, що напали, було знищено 11. Авіація провадила успішні напади на рухомі колони, а також і на села, що заняті советськими військами.

З'єднання літаків, що повернулися після нальоту на противника, передають вірні відомості про знищення 5 гармат, 2 танків, 75 машин і 30 навантажених саней.

У Західній Кірінаїкі продовжуються успішні

бої. Ворог відступає на північний схід від Бенгази.

Розпочався бій за Сингапур. Фортеця знаходиться під градом бомб японських бойових літаків і вогнем японської артилерії. Мол, який з'єднує острів з Малайським материком, розбитий у двох місцях. Мабуть острів Ява буде центральним пунктом британського захисту, про що можна судити по спорудах, які укріплюються з великою поспішністю.

Головна квартира Фюрера, від 2 лютого 1942 року

Головне командування озброєними силами повідомляє:

На південному участку

Східного фронту, не дивлячись на сильні сніжні бурі, знову розвивається сильна бойова

діяльність. На середньому і північному участках фронту відбиті багаторічні атаки ворога. Артилерія обстрілювала важливі в воєнному відношенні промислові заводи в Ленінграді. Біля північного побережжя Англії німецькі бойові літаки закидали бомбами три великі торпедні паравози, серед них одне наливне судно.

У Кірінаїкі танкові з'єднання зайняли Барку і Ель-Абяр.

З'єднання бойової авіації підтримували бої за запалили склад матеріалів у Мачса-Матра.

Німецькі підводні човни потопили біля берегів Канади винищувач у Західному Гібралтарі, корвет, біля побережжя Кірінаїкі і біля Мурманська по одному сторожевому пароплаву.

За період від 24 до 30 січня советська авіація втратила 164 літаки, із них 94 були збиті в повітряних боях і 10 зенітною артилерією, останні знищені на землі.

За цей же час на Східному фронті загинуло 33 своїх літаки.

Дальніші повідомлення

Японці зайняли важливий порт у Бірмі Мульмейн. Вчора японська авіація три рази напала на Рангун.

Відкун Квіслін обраний норвежським міністром-президентом.

ПОВІДО

Головна квартира Фюрера, 3 лютого 1942 року

Верховне командування повідомляє: в місцях Східного фронту, особливо на північному сході від Тага, відбиті советські з великими втратами ворога. На місцях наші власні при упертому опорога, не дивлячись на важкі снігові бурі, величезні втрати в авіації і в атаках на авіаційні бази. Загинуло 23 літаки, з них 10 втрат в авіації.

Біля південно-східного берега Британії нові літаки потопили каравана суден тритажних пароплава, гальною водомісною 10.000 брутто-тонн сторожевий пароплаву. Друге велике торпедне судно також пошкоджено. Авіація атакувала успішно вдень промисловий об'єкт на північному березі.

В Кірінаїкі ворог відступає, знову в бій і був відкун. Він поніс втрати в матеріалах.

При нападках на військові бази, портові літаки і інші військові об'єкти на острові Мальта пошкодження важкого калібру

Ніхто не міг знати, що ця людина в такі часи думає? Перуштити його мовчанку також ніхто не наважувався. Раптом на його набігав якийсь дивний сміх. Після довгої мовчанки він міг крикнути, огукнувшись засміявшись і т. ін.

Та ось вже проминуло п'ять місяців, як дівчата не бачать його на вулиці. Минула зима, настанала весна, а Петра не видно. Дехто розповідав, що побачив бачив його в місті, в шкільному піджаку та ще й з нагрудним прикрасом. Інші говорили, що його вже й ні сліду немає. Різні були думки щодо зникнення його з села, але твердо так ніхто і не знав.

Та селу від цього не гіршало. Вони жили своїм життям. З нахваленими весни літними оулицями, уміщувалися селянські покорилаєся баристамі. Неможливо було покрити обгороджену хатину Дмитра Захаровича вишневим цвітєм. У відкриті вікна пахли наповнювали кімнати. Це одна хатина на все село, яка своїм розташуванням і кімнатами приваблювала до себе всіх. Не можна було пройти мимо, не звернувшись на неї особливої уваги.

Вечором тут ні могли чути тоненький жіночий голосок.

Який виривався з квітничка і слався далеко садами. Це природний краса не одному хлопцеві запала в душу. Тоненький голосок був кожному загалом. О, та і які ж то шкідливі хлопці! Метою кожного було оволодіти цим загадковим анимієм садком, хоч не на дого, хоч на вечір, а найбільше — оволодіти дівочим серцем. І оволодіти тільки першим.

Чи відчувала Оля, що на її серце так багато направлено стріл? О, певно ні. Вона покійно закінчила полістити і тепер прийшла до своїх батьків на п.бачення і, можливо, залишиться працювати в селі. І в такий момент ставала велика шкідлива товариства, то інституту, то вбухала величезна радість відомості. Вона знавала квіти і ціпляла їх собі до квітень. Вдень вона сиділа в цьому квітничку і читала книжечку, а ввечері, трішки поснівшись, пила до своєї кімнати, яку їй піддали батьки, і лагала спати. Іноді до неї заходили дошкільні подруги і тоді вони всі разом йшли до клубу дивантись кіно, чи якусь постанову.

Минали весняні дні і приносили для села величезну зміну. Раптом було призначено

на голову сільської ради член партії Дмитро Петра Гавриловича. Це той самий Петя, якого на вулиці викликав в кожного сміх. Це було кожному, як обухом по квітничку. Кожного приймав важким темним жмач. Що можна було сказати під цієї дівчини? Обурювала селом з кожним днем зростає. Ісі гадали, що його можна позбутися сміхом. Але в такий-то став Петя, щоб з нього можна було тепер посміятись.

Не давав Бог свинні роги, та вони самі виростаю. Нова міліція почала по новому замішати. Петя мав уже власні ідеї, він не вважався за дитину. Замість дитини, на нього була довга шкільна шапка, замість порожньої шапки, шкільний кашкет. Хропів, вбачав, сине сукупне галбів, вбачав, портфель: однієї скарбниці, однієї обличчя, стало рухливим, білим, похмуро, а якось так само усміхнено. Хто міг сказати, що йому вкладали в шість місяців у голову? Проте він не забував поглядати на молодих, недотриманих дівчат. Вони не дивились на нього, та він примушував їх дивитись на себе. Він признавав вартістю до сільської робітничої туди дівчат, які впадали йому в око. Тепер була його людина.

Він міг поместитися на сороки, що півноку з нього гаузували.

Чутки про його наміри облетіли все село. Та було байдуже. Він і мав свого пароплаву — 18—20 років. Потрапив його пекельного кабіне ватись було важко. Та вчором приїздила черна 20—річна дівчина до дні, та ранком повертала йому біла, з розквітлим носом на голові та вимішаним і т. ін. Іна, панувала жак, злоба і. Але дівчата в біс, військ Жабоба Петя не давав. Що мила жінка між людьми ходила по при зупиняючи якоюсь дівчині.

Коли, нарешті, дівчата боялись заходити до сільської виванта інших. Завершувала обличчя на 3—4 дні у півдаль, чиним здебільшого йому валося досити своєї мети.

Не сховавшись і Оля від нещасного сел. Петя, міг дівчата треба обережно виванта, заохоти. Це він викликало з тупої, веселого. Одного разу він міг чинно заперстити сільській нібито допомогти

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВОЄННІ ДІЇ

Головна квартира
Фюрера, 3 лютого
1942 року

Верховне командування озброєними силами повідомляє: в різних місцях Східного фронту, особливо на північному сході від Таганрога, відбиті советські атаки з великими втратами для ворога. На інших місцях наші власні атаки при упертому опорі ворога, не дивлячись на тяжкі снігові бурі, добились місцевих успіхів. Советські повітряні з'єднання у повітряних боях і в атаках на авіабази втратили 23 літаки, з нашого боку втрат нема.

Біля південно-східного берега Британії бойові літаки потопили із каравана суден три вантажних пароплави загальною водомісткістю 10.000 брутто-тонн і один сторожевий пароплав. Друге велике торговельне судно тяжко пошкоджено. Авіація атакувала успішно вдень один промисловий об'єкт на східному березі Шотландії.

В Кіріатіці ворог, який відступав, знову вступив у бій і був відкинутий. Він поніс втрати людьми і матеріалами.

При нападах німецьких бойових літаків на авіабази, портові споруди та інші воєнні об'єкти острова Мальти були прямі попадання бомб важкого калібру в сна-

рядні і торпедні майстерні. Біля побережжя зайнятої західної області німецькі винишувачі збили за вчорашній день три британські літаки.

Боротьба проти ворожих морських суден з постачанням провадилась в січні в різних морях з великим успіхом. Морський флот та авіація потопили 63 торговельних пароплави загальною водомісткістю 400.600 брутто-тонн. З них вогнем підводних човнів знищено 56 су-

Дальніші повідомлення

Державний маршал 28 січня правив бесіду, яка продовжувалась декілька годин, в Римі з Дуче. 30 січня і 1 лютого державний маршал відвідав авіабази в Південній Італії і Сіцилії.

Північна частина острова Сінгапура звільняється від цивільного населення. В останні дні пройшли багаточисленні великі напади японської авіації на Сінгапур. Єгипетський уряд від-

ден водомісткістю 367 тис. брутто-тонн. Британський флот втратив за той же час в боях з з'єднаннями німецького флоту три морських винишувачі, один підводний човен і один швидкохідний човен. Крім того, бомбами пошкоджено: один крейсер, 4 винишувачі, 1 підводний човен, 1 міноносець, і сторожевий пароплав, а також 28 торговельних суден. Втрати Советського Союзу не ввійшли в це число.

Дальніші повідомлення

ступив в наслідок направлених проти нього студентських демонстрацій.

В Чилі кандидат демократів Жуан Ріос був обраний президентом Штату.

У Фінляндії утворилась спілка по організації добровільної праці для поповнення недостачі робочої сили.

Виставку „Советський рай“ у Вені відвідало 500 тис. чоловік.

Сінгапур

Утворенням цієї воєно-морської бази на Далекому Сході Англія всецільно зобов'язана Ллойд-Джорджу. Це він у кінці світової війни висунув законопроект у палату общин і одержав необхідні кредити.

Робота по укріпленню Сінгапура почалась у 1923 році, після—при роботі кабінету Макдональда—були припинені, відновились у 1925 році і тільки у 1935 році Сінгапур був перетворений у першоклас-

ну морську базу. В порту збудовані обширні доки, майстерні розраховані на ремонт суден у 50 тис. тонн, резервуари для пального, великі склади військового матеріалу. Військовий штучний порт з'єднаний з морем невеликим, але глибоким каналом. Навколо збудовані сильні укріплення.

У будівництві військової бази Сінгапура приймали участь всі англійські колонії, особливо Австралія.

Містечко

♦ Із 22 вересня 1941 року по 1 січня 1942 року Конотопська аптека продала ліків на загальну суму 45.800 крб.

♦ На протязі січня місяця у м. Конотопі народилось 69 дітей.

♦ За час свого існування художня майстерня виготовила картин на загальну суму 2.883 крб., а також 150 виписок на суму 1.325 крб.

♦ Райспоживспілка з 29 січня по 4 лютого заготовила і продала населенню міста 328 кгр. картоплі та 159.364 кгр. буряків.

♦ В січні місяці продано трудящим міста 142 тонни хліба.

♦ З 1 листопада 1941 року по 1 лютого 1942 року мотузьяний цех, який організовано при Конотопському шкіряному заводі, виготовив 3.028 кгр. мотуззя.

Результати роботи житлового відділу

Житловий відділ міста Конотоп за короткий період своєї роботи домогся непоганих успіхів.

Начальник цього відділу п. Сахно А. О. з перших днів уміло організував роботу відділу. Не дивлячись на те, що в житловому відділі не було канцелярського штату, все ж таки з перших днів взято на облік всі залишені жиди і комуністами комунальні квартири та розподілено їх між населенням.

До першого лютого 1942 року житловий відділ видав мешканцям міста 1204 ордери на квартири. Крім того, вже видано багато ордерів тим жидом, які постійно живуть в комунальних квартирах. Таким чином в загальній кількості вже заселено 2170 квартир, за які житловий відділ щоквартально повинен одержувати 147.182 крб. На 1 лютого з цієї суми вже зібрано 126000 крб.

Для ремонту квартири 23 листопада 1941 року при житловому відділі організовано ремонтну контору, якою керує інженер п. Грабовський. Ця контора вже провела капітальний ремонт 2 будинків, і поточний—114 будинків. У майбутньому передбачається провести капітальний ремонт ще 22 будинків і в багатьох будинках—поточний ремонт.

Слід сказати, що провадити швидкий ремонт квартири дещо перешкоджає. Житловий відділ ще не має власного транспорту, не має матеріалу, немає телефонного зв'язку з дільничною конторою, яка міститься на жидострі. Отже, слід сподіватись, що місцевої організації міста допоможуть житловому відділу придбати транспорт і необхідну кількість будівельних матеріалів.

Н. Красовська.

він міг помститися над цими сороками, що піроку тому так з нього гаузували!

Чутки про його наміри хутко облетіли все село. Та це йому було байдуже. Він хотів жити мав свого вартового—дівчину 18—20 років. Потрапивши до його пекельного кабінету, аристократ було важко. Так, коли нечорно прийшла червоношочка 20-річна дівчина до сільради, то ранком повернулася додому бігла, з розкушаним волоссям на голові та з помятим абрикосом і т. інш. На селі панувала жах, злоба і поєсти. Але, дивлячись в кімнату дров. Жадоба Петки не задовольнялася. Що минала тиждень, то між людьми ходили нові чутки про зіпсування якоїсь молоді дівчини.

Коли, нарешті, дівчата стали боятись заходити до сільради, він вживав інших заходів. Заарештовував батька і садив на 3—4 дні у підвал, таким чином здебільшого йому вдалося досягти своїх мет.

Не сподівалось і Оля від проклятого ока Петки. Але до цієї дівчини треба обережніше вживати заходів. Це йому не вдалося з тупою, незграбною головою. Одного разу він вирішив чесно запитати її до сільради нібито допомогти йому

в деяких господарських справах. Але Оля також „чесно“ відмовилась, ніби з причини головної болю. Це його дуже дратувало. Він ходив по своєму кабінету і, злісно всміхаючись, вигадував інші засоби. На те він і вчарав її місяця, щоб стежити за політичним життям села.

Він прислухався до пісень Олі і знайшов, на свій погляд, декілька „контрреволюційних“. Через три—чотири дні і акт обнування в націоналізм готовий, який був написаний за допомогою чужого розуму. Оля викликав до сільради вже як обнувану. Та вона й на цей раз вирішила не йти. Розлючений Петка наказав виконаним привести її силою і посадити до підвалу. Вечором привели на допит і зачитали їй акт обнування. Як безглузді вона наїть зроду не чула таких пісень, які були вписані до акту обнування. Але заперечення її були даремні. Небагату дівчину знову посадили до підвалу.

О десяти годині вечора, коли в сільраді не було жодної людини, Оля знову привела в кабінет голови. Коли зайшла вона до кабінету, вартовим було наказано вийти в четверту кімнату. Ось тепер він порухався з цієї зухвалою дівчиною! Він

запросив її сісти, але Оля стояла нерухомо. Настала мовчанка. На стіні цював годинник і йому в такт стукотіло Оліне серце. Воно так дуже билось, що було помітно на її тоненькій шкури. Як безпорадна настала для неї хвилинка! Що про неї подумати після цього нещасного допиту? Безліч думок перебігло перед нею.

Та іншої думки був Петка: він довго з усіх боків розглядав свою здобич. Так у мовчанні пройшло майже півгодини. П'яниця ніколи не випиває стаканка горілки за один раз. Він спочатку понохає, скривиться, потім притупить до губів, трохи сьорбне, через хвилину п'ять ще попробує і так майже цілу годину може сидіти за одним стаканом. Такої натури був Петка. Він не сразу напад на свою жертву. Чим довше в його розпорядженні була жива істота, тим більше він мав насолоди. Нарешті гадів надналястись, треба діяти. Він вирішив порозуміти за згодою. Став натягати дівчині, що коли ось вона задовольниться його журго, то, мовляв, при ньому порве всі акти обнування і все буде гаразд.

Яке страхотні Краше задовольнити жадобу звіра, чим мати справу з такою потворою!

— Але...—продовжував логічно доводити, — якщо ви не погодитесь на це, вам загрожують п'ять років далеких таборів.

Становище було безвихідне. Та краще провалитись крізь землю, ніж відчувати дотик огидливої людини. Оля майже вся тремтіла. Вона то робилась байдужою, то черпала і жодним словом не відповідала на слова Петки. Її мовчанка його почала дратувати. Він бачив, що з цією дівчиною треба діяти інакше. Але йому це вже не перший раз. Находить час, коли п'яниця допиває все із стаканка, смачно причмакуючи губами. Ось такий час наскоди йому самцеві з порою хижаків. Але він вирішив асистувати ще одним методом. Він пропонував по кабінету і раптом зупинився за столом проти Олі, вихопив наган і, стиснувши його в руці, процідив крізь зуби:

— А чи знаєте ви про те, що за такі речі я сам власною рукою можу розправитися зі злочинцями?

Оля здригнулась від несподіванки, але жодного слова знову не промовила. Можна б думати, що вона втратила розсудок, але ні, розум її на цей раз працював добре. Чому ж не

відповідала? Не знаходила собі. Це зовсім розгартувало Петку. Він кинув наган на стіл і, мов той тигр, кинувся на Олю. Якій жах! Вона лише встигла один раз зайкнуту, а далі пірочина незграбна долоня закрила її рота. Даво тіл важко впали на м'який диван.

О, несе! За короткий час Оля була б десятою жертвою цієї істоти. Але Петка ще не зустрічав такої іперто боротьби. Він обірвав на її спідницю, але відити не зміг нічого.

Під його важким тулубом билась маленька дівоче серце. Але що тріпотіло? Якесь невідоме сила допомогла Олі відшукати свій важкий закріпчотий тіло. Вона схватилась і відстрібувала до столу. Вкрай розлючений Петка з такою несподіванкою, розчервонявшись, він знову кинувся на свою здобич. Але правна рука дівчини інстинктивно напала на стіл наган і також невідомою силою натиснула на курок. Раптовий вибух оглушив Олю. Дивом засало кімнату; вона бігала нічого не бачила, лише почула, як важке тіло розчотівало хижаків впади її ніг.

Г. ТЕРДОХІН.

Оля бігла великою ку бухту оберфельде ку війни бомбардування Острів Мальта з початку війни. В дигуті, туди доменних печі дали нову сталь кілька разів тріщиною.

ЛІТВИНОВ
У ВАШІНГТОНІ

У екзотичній з'явитись у
Білий Дім?

Большевиком...

Плутократом...

Місіонером...

чи Фінкельштейном.

ЦІКАВІ РЯДКИ

НАШЕ ТІЛО

Людина, яка досягла 70 років, за своє життя встигла проковтати 25.000 літрів річної рідини, 3.600 кгр. м'яса, 12.000 яєць, 50 цнт. овочів, 265 цнт. хліба. Коли навантажити всю цю кількість на автомашину, то вийде караван в 25 вантажних автомашин.

ЗА 60 ХВИЛИН

На нашій земній кулі за 60 хвилин народжується 5.440 дітей і умирає 4.630 осіб, за цю ж годину оформляються 1200 шлюбів, причому 85 подружних пар за цю ж годину розлучаються.

За цей же проміжок часу випивається 1.500 тис. літрів вина і 500 млн. літрів пива. Мисливці за одну годину вбивають 350 голів хутрового звіря. Автомобільні заводи випускають за годину 700

автомашин і за цю ж годину під колесами автомашин гинуть 17 чоловік.

Світова пошта відправляє за годину 114 тис. телеграм і 1.141 тис. листів і відкриток.

Китайський кулі заробляє за годину 5 пфенів, а голова електричного тресту в Нью-Йорку — 217 марок. За годину виготовляється 99.600 тонн цукру і вживається 98.000 тонн його. Тютюну викурюється на 4.900.000 німецьких марок.

Народний епос,
як відображення минулого

Життя народу минулих часів ніколи не криється в темній невідомості, бо всі переходи періоду цього життя відображені в літературі, як в художній, так і в фольклорі. Художня література здебільшого проходить цензуру, а тому вона в цілому відбиває погляди тієї групи людей, яка при даному державному устрої стоїть ближче до влади. Крім художньої літератури є ще фольклор (казки, пісні, анекдоти, частушки). Творцями фольклору найчастіше бувають широкі маси народу, а тому фольклор уже в більшій мірі відбиває інтереси народу, і після зміни державного устрою стає широким відомим.

При сталінській диктатурі теж було складено немало частушок, які показують справжнє життя в народі, справжнє обличчя кремлівських справил.

По селах часто співають частушки, які говорять про напівголове життя колгоспників:

Коли Левін умирав —
Сталіну наказував:
Щоб нам хліба не давав,
М'яса не показував.

Або:
Приїдди, Левін, подивися,
Як ми в СОЗ'ї розжилися.

В нас на хаті серп та молот

А у хаті смерть та голод.

Іноколи частушки виникають в наслідок переробки советських пісень на свій лад. Таким чином, на зразок пісні "Серце" написана частушка:

Багато хламу в гастрономі,
Багато пива та вина,
Тільки одно мене турбує,
Що хліба й сала там нема!

Безтурботне відношення до сім'ї, до шлюбу, влучно викривається такою частушкою:

Коли хочеш розвестись —
Іди скоріш на станцію,
Жінку здай свою в багаж,
Забути квантіцію...

Непотрібність деяких рахунків в установах, формальність підходу до виконання наказів теж не заховалося від зору народу:

Лікар списки переплаував,
Чоловіка й жінку сплутав;
Написав — у вілпак ліній
Вибавує йван парітний.

Навіть події останнього часу, як, наприклад, війна з Німеччиною, втеча Сталіна з Москви — вже знайшли своє відображення у фольклорі:

Взяли сина на війну,
Матір кинули одну,
Бо так Сталін захотів —
Ось який закон життя!

Таким чином фольклор, творцем якого є сам народ, відображає прагнення, сподівання і переживання всього народу.

Табель-календар на 1942 рік

5 лютого 1942 року Конотопська друкарня друкує для продажу трудовим

табель-календар на 1942 рік.

У календарі вміщено головні релігійні свята. За придбанням календаря звертатись: м. Конотоп, вул. ім. І. Франка, друкарня.

Вартість календаря 1 крб.

ДИРЕКЦІЯ.

АДРЕСА редакції: м. Конотоп, вул. ім. Франка, № 4. ТЕЛЕФОН № 162.

АДРЕСА редакції: м. Конотоп, вул. ім. Франка, № 4. ТЕЛЕФОН № 162.

Коровка

Советський цензор! — Містику розводити! Релігійну пропаганду? натрапив на фразу: «у вікно влетіла Божа коровка».

— Як Божа коровка? — обурено викрикнув він.

Консерви із солов'їв

— Добрий день, Літ-вак, що ви поробляєте? — О, у нас велике діло, ми готовимо консерви із солов'їв.

— Не може бути. І робите великий обіг?

— Не гірше ніж нічо-

Знайшов вихід

У ВУЗ'і на іспитах по історії партії викладав викладавець, — Левін і до цього часу живе в наших серцях! Ну, а хто такий Сталін?

— Секретар ЦК ком-партії.

— Вірно! А де зараз він живе?

— В людей у печині-ка! — відповів студент.

Безперечний заробіток

В Москві іноземні гості помітили на кремлівській стіні дряхлого старика, сидівшого біля великого дзвону. «Що ти тут чекаєш, дідусю?» — спитали гості. Старик відповів: «Чекаю, діточки, світової революції; як настане вона, так я й задзвону в цей дзвін. Хороше життя мені — грошей базато і ситий по глотку». Іноземці стали просити старика поїхати з ними за кордон, обіцяючи велику зарплату за ту ж працю; він повинен за дзвонити в дзвін, коли закінчиться економічна криза. Старик категорично відмовився: «Е, діточки, криза-то закінчиться і праці кінець, а тут справа вірніша — ввесь вік свій сиди і одержуй зарплату, а дозволяти-то ніколи й не доведеться».

Редактор Г. О. САХНО.

ОГОЛОШЕННЯ

Доводиться до відома всіх домовласників м. Конотопа, що податок з будівель та земельна рента залишається в силі на 1942 рік.

Всі домовласники повинні до 10 лютого цього року внести до каси міського банку 75 процентів суми податку з будівель, що була нарахована в 1941 році.

Після перевірки на місцях домоволодінь, фінансовий відділ надішле платіжні повідомлення всім платникам про нараховані суми податків на 1942 рік та терміни їх сплати. В цих повідомленнях сплачена авансом сума податку з будівель буде врахована.

Старшина м. Конотопа КИБАЛЬЧИЧ

ОГОЛОШЕННЯ

За ухвалою Старшини м. Конотопа ТОВРГІД-ДІЛ та ЗАГОТІВІДІЛ Управління м. Конотопа ЛІКВІДУЮТЬСЯ.

Претензії приймаються до 15 лютого 1942 року.

Ліквідком міститься у м. Конотопі, Базарна пл., № 26.

Ліквідком.

ПОВІД

Головна кн

Верховне коман-дирство військ: домляє:

На сході против-довжував свої ат-дивлячись на тяжі В боях на одному-кві Донецького-противник втратив-з 14 днів шхот-Фр полоненими, тисяч убитими, 17-52 гармати, також-леметів і граватів-У Північній Афр-

Дал

Вчора при викона-обов'язків загину-катастрофа з рейхсміністр докт-Фюрер наказав ор-доктору прийнят-жавний рахунок.

У наслідок вибо-хової речовини, п-дилася в аждаках-ких дипломатич-рів, у Тавжері-експесі проти бр-го консульства і-кої контррозвідки-Японії відірвал-від Яхоре. У зв'я-

Головна кн

Верховне коман-дирство військ: домляє:

На Східньому-гнйких боях, які п-отсь, противники-гнйкі кризаві втр-початі нами влад-мала місцевий ус-дено 16 ворожих-Авіація підтриму-зика в боях-нападаннями бо-дирмувачих літ-зали вдалі попада-за у водах східні-Біля Ленінграда-лися безуспішні, п-з великими силам-зи ворога пре-Артилерія з вели-сом обстрілювала-і нові об'єкти Ю-

При успішному-завжди масових-ствиває особливо-іть вкременберг-горизонтальні пі-Фландрський ле-Як уже переда-особливому по-зімцями відомі ч-гопів в Атака-жовні 8 ворожих-их судів водою-10.500 брутто-тонн-ет. Оскільки біль-зосміру парадна-

ВИЗВОЛЕННЯ

ОРГАН УПРАВЛІННЯ МІСТА КОНОТОП

Рік 1

Субота 14 лютого 1942 року

4 20

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВОЄННІ ДІЇ

Головна квартира Фюрера, 9 лютого 1942 року

Верховне командування озброєними силами повідомляє:

На сході противник продовжував свої атаки, не дивлячись на важкі втрати. В боях на одному із участків Донецького фронту противник втратив на протяженні 14 днів піхоти більше половини, багато тисяч убитими, 17 танків, 52 гармати, також 87 кулеметів і гранатометів.

У Північній Африці від-

биті удари ворожої розвідки. Бойові і штурмові літаки розбили британські колонні машини у Східній Мармарікі. У боях літаки винищувачів на цьому участку збито без власних втрат 10 ворожих винищувачів.

Біля узбережжя зайнятої західної області, також як і біля норвежського узбережжя, британська авіація втратила за вчорашній день 5 літаків.

Дальніші повідомлення

Вчора при виконанні своїх обов'язків загинув під час катастрофи з літаком рейхсміністр доктор Толд. Фюрер наказав організувати похорону прийняти на державний рахунок.

У наслідок вибуху вибухової речовини, що знаходилася в ящиках англійських дипломатичних кур'єрів, у Танжері відбулися експлозії проти британського консульства і британської контррозвідки.

Японці відрізали шлях від Йохоре. У зв'язку з цим

почалася остання боротьба за Сіангапур.

Генерал Кармона обраний на наступні 7 років у президенти Португалії.

Португальські гарнізони на Азорських островах продовжують укріплятися.

Всі морські озброєні сили Британської імперії в західній частині Тихого океану підлегли адміралу Сполучених Штатів Харту. Віце-адмірал Сполучених Штатів Льюїс керує морськими з'єднаннями озброєних сил Австралії і Нової Зеландії.

години 3 ворожих бомбардувальники і збільшив при цьому число своїх повітряних перемог до 29.

Дальніші повідомлення

Заступником трагічно загинувшого рейхсміністра доктора Толда Фюрер призначив інспектора головного будівництва професора Слейера.

Японські війська, які висадилися на острові Сіангапур, зломали британський опір у Мандай. Британський гарнізон був змушений здатися.

По клопотанню міністра-президента Квісліага рейхс-комісар Тербо об'явив амністію по політичних злочинах у Норвегії.

У масових демонстраціях проти британського володіння в Індії арештовано 214 Індійських вождів.

Рузвельт оголосив через пресу, що Панамський канал у Сполучених Штатах розглядається, як частина зони кавалів, що знаходиться під володінням Сполучених Штатів.

Німецькі війська готуються до майбутнього наступу

СТАМБУЛ, 19 СІЧНЯ.

Турецька газета "Ігданг" повідомляє, що німецькі війська на східному фронті вже зараз готуються до майбутнього весняного наступу. Турецька газета сумнівається, що англійці і американці зможуть щонебудь зробити весною 1942 року, щоб полегшити становище червоної армії.

Короткі повідомлення

Англійський адмірал лорд Четфільд сказав у одному з своїх виступів, що англійський торговельний флот втратив від ворожих нападів в цій війні 10.000 моряків.

Велику тривогу викликала в США поява двох підводних човнів біля східного бережжя Північної Америки, де було вже затоплено два пароплави.

Острів Мальта з початку війни бомбардувався 1200 раз.

Відносно забезпечення водою Конотопського аеродрому і КВРЗ

В наслідок нестачі пугілля, потреба в воді досягла крайнього ступеня і викликає необхідність у проведенні міроприємств з метою урегулювання користування водою. Звідси виникає необхідність проведення міроприємств, яких потрібно дотримуватися під загрозою суворого покарання за порушення їх.

1. Щоб наповнити водою пусті резервуари і, дякуючи цьому, одержати необхідний тиск водопроводу для аеродрому і КВРЗ, забороняється в неділю 15 лютого і у понеділок 16 лютого військовим частинам і цивільному населенню брати воду з водопроводів та відкритих колонок. Вияток становлять лазарети, збірні пункти поранених і хворих, камера для знищення паразитів, паровозні насоси КВРЗ, а коли потрібно і залізниця. Водяні клозети не закриваються.

2. Військові частини, так як і цивільне населення, повинні потурбуватися про своєчасне заготовлення води на неділю 15 лютого і понеділок 16 лютого.

3. З вівторка 17 лютого воду з колонок можна брати щодня тільки від 8—10 і від 16—18 годин, за винятком лазаретів, збірних пунктів поранених і хворих та камери для знищення паразитів.

4. Тільки при суворому виконанні цих мір можливе з наступної неділі одержання току для електричного освітлення від 17—21 годин.

5. Нагляд за проведенням цих мір покладається Командатурою на органи жандармерії.

Порушення постанови передається у Фельдкомендатуру в відділ 200—wl.

Місцева Командатура.

Військова конвенція між Німеччиною, Італією та Японією

У Берліні був підписаний 18 січня 1942 року військовий союз між Німеччиною, Італією і Японією, який передбачає план спільних дій проти загального ворога.

З боку Німеччини угоду було підписано начальником штабу Верховного командування німецької армії, від Італії—уповноваженим головною командувачем італійської армії і з боку Японії—уповноваженим генерального штабу японської армії і уповноваженим адміралітства японського флоту.

СРСР і Японія

Кремль не оголошував ще формально війни Японії, між тим, і політично, і психологічно, і стратегічно—таке оголошення треба Ловдову і Вашингтону. А тому ними приймаються зараз усі заходи впливу на СРСР для скоріншого офіційного вступлення в війну. Кремль оголосив, що обіцяв поставити літаків і танків будуть перервані, доки СРСР залишиться поза анти-японським фронтом.

Лондон включив у цю гру і Чан-Кай-Шека, якому запропоновано впливати на своїх більшовицьких друзів у їхньому змисті. Одноразово Рузвельт і Хел наголошували на Літвінов-Фінкельштейна.

Доречі, Літвінов-Фінкельштейн заявив американським журналістам, що він розглядає японців, як "інтернаціональних бандитів".

МОБІЛІЗАЦІЯ В США

Палата представників і сенат одобрили закон про всезагальну мобілізацію. Від 20 до 44 років будуть введено йому вті чоловіки призвані в стрій.

Випадки саботажу на советському заводі

ВАРШАВА, 9 СІЧНЯ

На відомому сталеварному заводі ім. Сталіна в Кузнецьку сталося кілька актів саботажу. В дигутину сталі кілька разів тріщини.

Головна квартира Фюрера, 10 лютого 1942 року

Верховне командування озброєними силами повідомляє:

На Східному фронті в тяжких боях, які продовжуються, противник знову поніс важкі криваві втрати. Розпочати нами власні атаки мали місцевий успіх. Знищено 16 ворожих танків. Авіація підтримувала війська в боях успішними нападами бойових і штурмових літаків, які мали вдалі поєдинок в судна у водах східного Криму.

Біля Ленінграда відновилися безуспішні, проводимі з великими силами, спроби ворога прорватися. Артилерія з великим успіхом обстрілювала важливі військові об'єкти Кронштадта.

При успішному відбитті важких масових атак противника особливо відзначилася вюртембергська 25 моторизована піхотна дивізія і фландрський леґіон.

Як уже передавалося в особливому повідомленні, німецькі підводні човни потопили в Атлантичному океані 8 ворожих торговельних суден водомістністю 50.500 брутто-тонн і 1 корабель. Один білиз великого пароплава важко

пошкоджений торпедою. Із цих суден 6 водомістністю 34.500 брутто-тонн потоплено біля північноамериканського узбережжя.

У Північній Африці проводяться обшлірна розвідувальна робота. Німецькі бойові і штурмові літаки кидали бомби під сильним прикриттям винищувачів на авіабази, колонні машини і склади матеріалів ворога в Мармарікі і у Північному Єгипті. На цьому участку у повітряних боях збито 3 ворожих літаки.

На захід від Марса Матрух з'єднання німецьких літаків напали у східній частині Середземного моря на добре охороняємий караван британських суден з особливо значним успіхом. При цьому 1 легкий крейсер, 1 морський винищувач і 2 великих транспортні були так важко пошкоджені, що зі знищенням частини цих суден доводиться рахуватися.

Аеродром і інші військові споруди на острові Мальта вдень і вночі закидалися бомбами.

При відбитті нападу британської авіації на німецьку бухту оберфельдфебель Лют збив на протязі

За кул

Увійшовши в історію 1941 рік

був базатий підняти світовою масштабу, підняти, які ще не завершилися і у новому році, і які повинні підтримати свій дальній розвиток. На порозі Нового року, стоячи перед невідомим майбутнім, необхідно зробити короткий огляд всього того найбільш значного і важливого, що характеризувало минулий рік.

ТРАВЕНЬ

ЧЕРВЕНЬ

ИЮНЬ

СЕРДЕНЬ

ВЕРЕСЕНЬ

ресія — німецькі війська фарсували. Що самі середні Краї
і прости наступ на Краї і північні Тарасів, якщо й не до
У другій половині вересня була розв'язана німець
ківська батва, взяті Київ і Полтава. 21 цілі, що до неї мають
ресія німецькі війська вийшли до берегів тільки вибранці
Азовського моря.

У кінці вересня Англія іноді не
речення шаха Ірана, а бригади і
кі війська переходять іранські кордони
йдуть на Тегеран.

ЖОВТЕНЬ

І жовтня фінські війська беруть П. розовцев, 12 жовтня советські війська опційують Орел. 15 жовтня—доїдла бр. Вязьма-Брянськ закінчується розгромом ф. маршала Тимашенка. 16 жовтня німці і румунські війська беруть Одезу. 17 жовтня відзначається взяття Каугу Твері, 23 жовтня німецькими військами взяття Харків, Блгород і Краматорськ, а жовтня після десятидних упертих боїв німецькі війська прорвали і зайняли Перемишль.

У другій половині жовтня советські війська уряд і діяломатичний корпус покинули Москву і прибули в Самару.

ЛИСТОПАД

2 листопада німецькі війська вийшли з міста Хмара Цигарків м. Курськ. Італійські війська продовжували у В одному куті наоступ у Донецькому басейні. В Крайньому стояв фотель Левагоп у Донецькому басейні. В Крайньому стояв фотель Левагоп у Донецькому басейні. В Крайньому стояв фотель Левагоп у Донецькому басейні.

18 листопада у Північній Африці британські війська завдали поразки німецьким танкам. Німеччина втратила понад 100 танків та велику кількість солдатів.

25 листопада у Берліні відбувся з'їзд членів президії, на якому були присутні представники 13 держав.

У листопаді Альфред Роззберг, призначений імперським міністром закордонних справ, східних областей. Утворено два імперських окрузи — Східні землі і України.

ГРУДЕНЬ

І грудня. Наслідки кампанії на Сєвєрному, 65 невірних визначилися у наступних цифрах: 3.806 застогналих вісвітності положення червоноармійців; 21.391 бодна для кожного скіячя минала, 32.541 гармата і 17.322 літаки чужже поганю. ково здохлими, чотковоз знайдені. З групи Так звана «сталінська» поезія транспорту нималась проратувати рода наркомів. але члотиона їа зірвались на міака, частини були позовлені взнем безрозказ батальї. Підрахован на міні і транспорт «Молотов» шид ма на боргу 6.000 чоловік.

Народ

Резірані традиції Ерико
підприємств полізаційного про

8 грудня. Припинили до рішучих американських Союзного
провокації в США і Великій Британії, Японії авіанависні народувати
объявляла їм війну і в той же день півночі після самого короткого
називали наступ на ліній Рузвельта після дванадцяти 24 грудня
Тихоокеанській на британській опорі припинили Діалогізм і піднялися
кти, Північній Америка і Англія повністю мизмостом, Салбін і нем
таж і втрапи у фізич. Японські військові Союзний Бог і перші
дні Таз-цзів і Шанхай і насильств на Мальдівах проходили у борот
ському в повітря. У дальнішому слідувати зором і зором
визначили на Філіппінських островах створюють світ, борються
ському Бюрозе. і сили їх рішучістю
коричневі почли. Але уже

[illegible]

Після такої об'яви війна почалася. Співачка розповідала, що в Америці, Південночужі свої успішні маршальства Христа, про те на суші на Тихому океані, Япона 19 грудня першим діяв полям Ного, заволоділа Гоаконі, 19 грудня Ахуа, друга послата проти Ного, Гілер видів наказ про прийняття ним прохання знайти і вбити Ного, європейські співачки себе командували сухопутною армією.

Народ

Результати традицій Єгипетської розповіді про історію народження Сонячного Діна завжди народувалися з зимового сонцестояння, після самого короткого дня, в північ 24 грудня. Ім'я Діна піднімається на сонцестояння. Салба і нем'я Сонячний Бог і перші діти Сонця проходять у боротися ворогом Віго-ні-нічній ворогом Віго-ні-нічній і Морю-саї, початку створюючи-саї, борються іні і синах їх рішучістю: дорівнює очі. Але уже і текліха тяжіла Саїт поперематга Темирну. Все і дитячі дні, але вище і дитячі Сонячний Бог і дитячі небозволи. Ніч коротіла. Леже встигала конати і на землі стоїть темні і діло, як уже вогненні і Сонячного Бога гонять і діло і похмури жито.

Саме це розповідь про народження Христа, про перших дієв людяного. Ізв'язла постанала проти Ного, ізв'язла намагався знати і Ного. Ного, єврейські самі

За кулісами червоного Кремля

По самій середині Кремля стоїть, якщо й ще досі розвивається, містечко, одна урядова будівля, що до неї мають доступ тільки вибрані червоного цура. Тут відбуваються свої наради група найближчих більшовицьких начальників, імені Рада Народних Комісарів. Тут стоїть голова пружина червоної політики в світі, що на короткий час наважалося так багато лиха.

Зал, що в ній засідає Раднаркому відбуваються, виглядає позачайно погано й на кожного, хто до неї не входив, робила якийсь зловіще враження. Це була довга кімната, з білими стінами й старомодним освітленням.

На життя Леніна висів там на стіні плакат з написом „курити заборонено“. На смерті Леніна повісили на стіні плакату портрет Леніна, що його під час кожного засідання закривали хмара цигаркового диму. В одному куті під плакатом стояв фотель Леніна, що мало означало його символічну присутність на кожному засіданні.

Посередній зал стояв великий стіл, накривий зеленим сукном, а до нього прилягав інший, призначений для присутників і секретарів. Кожен нарком мав своє визначене місце й свого порядку строго віддержувалися. По обох боках присутників сиділи його заступники, а далі — найважливіші наркоми, імені: закордонних справ, військових і всесюдового НКВД. Крім місця були призначені для представників союзних республік.

На кожному засіданні мусіли бути присутні всі наркоми, бо несправдана недостатність відсутності могла для кожного скінчатися дуже погано.

Там знала „сталінська конституція“ предвиджує три роди наркомів. До

першого належали наркоми: закордонних справ, військових, комунікацій, пошти, закордонної торгівлі, сільськогосподарства й поділений вже в останньому часі комісаріат внутрішніх справ. До наркомів Союзу належала теж комісія Верховної Ради, яка дбала за переведення п'ятирічки, точніше: за підготовку до війни. На дальшому плані були так звані союзні наркоми, що до них належали наркомати: державного контролю праці, внутрішньої торгівлі й

ти довше, як три хвилини. Бо й пошто? Всі питання — а на порядку дня їх було звичайно 20-30 — вже й так згоріли вирішені. Все ж таки деякі наради продовжувалися до пізньої ночі.

Для військових питань вже Ленін був створив окрему інституцію, т. зв. „Раду праці й оборони“. Це була своєрідна директорія, що до неї належали деякі наркоми під його провідом. По смерті Леніна, цю передішка тої Ради перейняв Сталін.

Нарада Верховної Ради

Джерела советських наказів

народного господарства. До третьої категорії належали наркомати поодиноких союзних республік, імені наркомати: сараєвської, народної освіти, народного здоров'я й соціального піклування. Ціла влада належала виключно наркомам першої категорії, які були всесторонньо залежні від Сталіна. Республіканські наркомати мали тільки пропагандистське значення й мусіли без застережень виконувати всі накази М. С. В.

При засіданні Верховної Ради мусіли бути присутні щонайменше 40 осіб. Протягом наради дуже гострий і ніхто не смів говорити

відбувалися перед війною раз в тиждень. Представником був, звичайно, Молотов, що намагався наслідувати Леніна. Зовнішнім виглядом Молотов дійсно дещо подібний до Леніна, але він говорив дуже повільно, а при тому загнанається. У всьому різні великого авторитету серед наркомів Молотов не мав. Але всі, з Молотовим включно, держали перед тою таємною сценою, що й на ім'я: Сталін!

Цікаво те, й серед яких обоганих відбуваються засідання Верховної Ради сьогодні? І як довго будуть ще відбуватися?

Москва — безсередок неспокою і заколотів у всьому світі

На землі міст дуже багато, але таких, як Москва, не знайти — дунають слова одної советської пісеньки. Ці слова пісні були правдиві. Москва, яке внесло стільки заколотів, неспокою і лиха в людське життя, немає в світі.

Центр Москви — Кремль. Тут чверть століття сиділа заправила більшовизму, грабуючи і насилуючи біду Росію. Скільки темних, кривавих справ зроблено за його стінами катом Сталіним і іншими „вождями“. Це тут диктувалися більшовицькі закони і укази, які ввели в народ бідність, сльозу, нещастя. В Москві також сидів шпигів світового шпіважу і бандітизму — Комінтерн, на чолі якого знаходився Дімітров, зривавший з метою провокації декілька підпалів у Софії та Берліні. Із цієї мерзотної установи мільйони карбованців текли в руки закордонних авантюристів французьких, англійських, американської та інших комуністичних партій, які

власнолюбуть у себе убиває, бандітські виступи та інші комуністичну діяльність.

Москва була жидівським раєм.

Велика кількість євреїв займала в Москві все краще. Кращі будівля і квартири, побудовані для робітників, були заселені ними.

Хто заповнював зали театрів і кіно? Воля.

Москва була для них!

А скільки кращих справ російського народу були змучені в чекістських застінках Москви! Почуття огиди і ненависті охоплювали передових людей світу, які побачили в Москві паутину народнього закріпачення.

Французький письменник

Андре Жид і лютечак з світовим ім'ям Чарльз Ліндбергер за слова правди в Москві були зазімковані брудними радками більшовицької преси.

Ось картина Москви, яку бачили звали „сголіцею трудящих усього світу“.

Ю. В.

(З газети „Речь“).

Жидівське правосуддя

Це було в 1933 голодому році. Бувший голова колгоспу „Червоної боєць“, с. Підлісного, Ф. В. Кирій, виконавши план хлібоздачі, мав намір приховати трохи хліба для своїх колгоспників. Проте, секретар райкому партії жид Білов раптом заарештував.

Вже через два дні після цього Кирій сидів у Конотопській тюрмі, а ще через декілька днів конотопчанам вже слухати вирок суду такого змісту: „Кирій Ф. В. — до найвищої міри соціалістично злочинний за арт. 54 К. К. УРСР за службу в Петлюрівському загоні“.

Два з половиною місяці

просидів Кирій в смертній камері Конотопської тюрми, а потім йому заміняли розстріл на 2-річне тюремне ув'язнення.

Відбувши це покарання, Кирій знову з'явився на вулицях Конотопу, тут його побачив жид Білов і наказав знову вислати за межі України.

Кирій застрелювався. Проте, з допомогою чужого лашарта йому вдалося утекти в Донбас. І лише після приходу Німецької Армії, він дістав змогу повернутися в своє рідне село. А дружина його, не змігши терпіти жидівського знущання, збожеволіла.

Т.

Народження Бога

Релігійні традиції Єгипту та май розповідають про щіплине народження Сонячного Бога. Він завжди народжується в час зимового сонцестояння, а саме самого короткого дня у році, в ніч 24 грудня, коли йде вісімнадцять над год. Сонячний Бог і перші діти його життя проходять у боротьбі з силами злого. Його — віслюк, який і м'ясо — два початки, що торкнуться світ, борються в ці перші дні ривочиний: довго перемогти. Але вже через декілька тижнів Світ починає перемогти Темряву. Все дошмигається, ані, все вичище пізніше Сонячний Бог на світовою відомість. Він скорочується, а його агітативна функція починає знову свою роботу, покрити, як уже вогнисті стріли Сонячного Бога тоді тільки в підкорити життя.

переслідували його все життя, римські імператори гнали його насадувачів... Але всевись підіймалося ім'я Христа і все ширше розвивалося по землі світло його вчення...

Чи в законах косячих, чи в законах моральних, чи в народженні світла фізичне чи світло духовне, само народження відбувається у той таємничий момент, коли сили темряви намагаються торкнуться перемоги. Але, як видно, сама перемога як несе в собі заперуку поразки. На небесних терезах встановлюється мить рівноваги і темрява починає виступати. Сили світу пермагають і ця боротьба протилежних початків закінчує нове коло вічного руху всесвіту.

Страшні ці муки народження, ці перші, відчайдушні зусилля нового початку затвердитися в світі. Все проти нього. Всього свід перед ним лежить занураєння у темряву. Із цієї, з цієї страшний порожнечі, лише на нього кришталю байдужість природи і гарна злоба людини. Але якось затверджують тут

і там вогниці світу і любові, потахують в одному місці, спалахують в іншому, зливаються у полум'я, розвиваються все ширше і, виконуючи великі закони життя, переміщують холодність природи і поймають людську злобу...

На наших очах, над величезними просторами Росії, над розв'язаними містами, попіланими сім, над згорілими дісами і затоптаними нивами, у димі, в кривавому тумані народжується Сонячний Бог.

І одночасно з ним, як його небесний прообраз в складі чиних душ людей, у вілчач, ненависті, в несамовитій злобі і несподіваних стражданнях народжується Христос.

Нам дано бачити лише початок вічної трагедії. І з жахом ми закриваємо очі і шепочемо: краще не треба... Хай все закінчиться, як і раніше, якщо народження НОВОГО несе стільки страждань...

Але чи можна змінити ЗАКОН? Чи може чоловік, бачачи страждання життя, молити про те, щоб народження не відбулося? Обов'язково страждати — він від жалості до неї, ані — від мук народження, і тільки че-

рез ці муки стане можливим

появлення нового життя.

Із самих різномірних джерел іду до нас звістки про Росію. І всі вони говорять про нестатки, про те, що не тільки зруйновані життя, вбиті близькі люди, загублена можливість трудитися, але і в майбутньому це не видно нестатками і затьмарення не має ні меж, ні радів, і в'язи яких варто б ці нестатки переносити.

Але серед цих криків відчаю тут і там блищать вогниці надії, блідий відблиск Сонячного Бога, що народжується у мук, блимаючий світ сходящого в душу Христа. Пути Господні несповідимі. Ми хотіли б бачити прирощення його у славі світичних, обов'язаних куполю, у радісному колокольному дзвоні, у пишній процесії, що несе золоті корони спереку святково одягненого нагому. Але він приходить у брудній, бідній хаті втікати, у тюрмі до в'язні, в загері військових полонених, в крохотній, калі його ніхто не бачить, народжується у душі людини, коли, може бути, його менше всього чекають...

Ці несповідані спадки є вісниками майбутнього. Чи не було молитва в тійлі що відношеній церкви, чи допомога ближньому, чи пробудження від більшовицького кошмару, чи тільки сумні в правдивості комуністичного талмуду — все не ознаки того, що темрява, яка стільки років висіла над Росією, похитнулася. Бомби, гранати і торпеди зривають не тільки стіни будинків, вони ривуть і ту китайську стіну, яку більшовицькі оточили Росію. Гине не тільки советська промисловість, але і советська пропаганда, разом з багатством Росії гине і та влада, яка цим багатством користувалася.

Зараз — глибока пісня. Але в самій глибокій її уні народжується нова думка. Такий Закон, Сонячний Бог закликає темряву. Віра зміниє життя безвіччя. Відбувається велика тайна — тайна народження Бога, тайна зосередження, обкуреного, вранішнього і розбитого російського народу.

Скільки голів в загальній молитві і скільки не губить, а серцю:

„Господи, укрепи его...“

НАВТО ПЕРОВ

(З газети „Новий світ“).

Союз Советських республік поступово розвалюється.

Советський Союз напередодні поразки

Советський Союз уже не розраховує ні на американську, ні на англійську допомогу. В свій час ця допомога була головною надією як советських воєждів, так і керівників червоної армії.

Проте, цим надіям не судилося здійснитися зі вступом у війну Японії.

В зв'язку з посиленою пропагандою про успіхи червоної армії, стає ясним, що Советський Союз стоїть напередодні цілковитої поразки. Припинення німцями наступальних операцій на зимовий період дало можливість советам кричати про успіхи, не зважаючи на критичне становище червоної армії.

Після грандіозних втрат перших шести

місяців необхідне, звичайно, і грандіозне поповнення, але дістати його немає звідки. Советська воєнна промисловість здебільшого або знищена, або евакуйована; на нових місцях вона ще не пущена в дію, або майже не діє внаслідок розладнання постачання промисловими матеріалами.

Транспорт — одне з найуразливіших місць советського господарства — настільки зруйнований, що становить одну з головних причин паралізації червоної армії, воєнної промисловості і всього советського господарства.

Неминучість поразки очевидна. В наслідок цього серед керуючих кіл помітні ознаки явно поразених настроїв.

Сталінська мораль

Мені доводилось псувати в тих місцях, де не раз перебував Сталін під час своїх заслань, зокрема в м. Туруханську. Зустрічаючись з людьми, які звали Сталіна, я розпитував у них про цього "мудрого батька народів". Вони мені розповіли про деякі його неприємні вчинки.

Виявляється, що цей красень, лице якого було зпосовісно висою, перебуваючи у Туруханську, похуліганському побив одного

місцевого остика, захоплювався грошовою карточною грою, і, навіть, займався злодіємством (крав у бабів сметану і т. інше).

Живучи з одною молоддю громадянкою Давидовою, надарував їй дітей, а згодом, після звільнення з заслання, кинув її на асфальт, і, будучи уже советським вєкоронованим царем, не дав Давидові ніякої матеріальної допомоги. В суд вона також не подавала.

Конотопський сільськогосподарський банк

З 1 січня 1942 року у м. Конотопі відкрито сільськогосподарський банк. Він безпосередньо підлягає керівництву Харківського господарського командування. Завданням сільськогосподарського банку являється проведення грошових оборотів в усіх земельних установах і організаціях. Ці банки є юридичними спадкоємцями сільськогосподарських банків, що існували до вступу німецьких військ. Вони приймають вклади на біжучі рахунки за відповідні проценти. Крім того, банки дають кредити обичинним дворам, держгоспам, МТС, організаціям, що обробляють і переробляють с/г продукти.

Конотопський сільськогосподарський банк за свій короткий час роботи під керівництвом п. Спіридовича К. В. досяг певних успіхів. Банком уже відкрито: в Конотопському районі 81 біжучий рахунок в обичинних дворах, Дубов'язівському районі — 53 і Батурицькому районі — 2. Лише у м. Конотопі відкрито різним сільськогосподарським організаціям 23 біжучих рахунки.

С/г банк уже видав кредит шести організаціям у сумі 453.356 крб. Двома організаціями кредит вже погашений в сумі 30.000 крб. За один місяць с/г банк має приросту в сумі 594.790 крб. На рахунку обичинних дворів приріст за місяць становить 204.000 крб. Цей приріст сільськогосподарським банком одержано від с/г обичинні і загоспосередствуючих організацій.

В дальнішому с/г банк кредитуватиме багато сільськогосподарських організацій.

Н. Красовська.

1936 року в Туруханську я особисто бачив Давидову і її одного сина, Миколу Давидова-Сталіна, якому було в той час 21 рік. Він працював спочатку радистом на одній з полярних радіостанцій, а пізніше жив у Красноярську. Коли його називали Сталіном, він сердився і вважав себе скривдженим.

Таких випадків з "батьком народів" було багато.

В. Красноярський.

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІ

ПЕРЕБУВАЮЧИ ЗА СОВЕТСЬКОЇ ВЛАДИ ЧАС В НАДЗВИЧАЙНО ТЯЖКИХ МАТЕРІАЛЬНИХ УМОВАХ, ЯК ПОЛІТИЧНО-НЕВЛАГОНАДІНАНІ, БА, Я ВСІЄЮ ДУШЕЮ СПІВЧУВАЮ НАЙБІЛЬШМУ НАСЕЛЕННЮ м. КОНОТОПА, А ТАКОЖ ТЕРПЛИМ ВІД СТИХІЙНОГО ЛИХА. В ІХНЮ КОРИСТЬ ВНОШУ ДО ФОНДУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 25 КРБ.

П. Ф. ДОНЧЕНКО.

БОРІТЬБА З ВЕНЕРИЧНИМИ ХВОРОБАМИ

Кожна дівчина і жінка, хвора венеричною роботою, буде підлягати примусовим способом лікарському огляду на протязі чверті як повія.

Обслідування буде провадитись в указані часи часу лікарем-венерологом п. Савчуком за ками оберлїкаря із військового лазарету пана Пфери і розпорядженню жандармерії.

Всі жінки і дівчата мають можливість до 1 резня 1942 року безкоштовно звернутись до п. Савчука для огляду з приводу венеричних хвороб. Хто заразить німецького солдата, зна що сам хворий, підлягає тяжкому покаранню.

МІСЬКА КОМЕНДАТУРА.

РІШЕННЯ № 7

по Управлінню Старшини Конотопського району від 5 лютого 1942 року

§ 1.

На підставі розпорядження про стягнення соціальних страхових внесків Командуючого областю від 19 листопада 1941 року з 1 січня 1942 року по Конотопському району запроваджуються соціальні-страхові внески на зам підприємствах, установах і організаціях від суми зарплатні в таких розмірах:

І. По бюджетних установах:

1. По відділу здоровоохорони
2. По фінансово-банківських установах, поліції, транспортному столу та пожежній команді
3. По відділу народної освіти, земельному відділу, ринарі, шкільному відділу, управлінню Старшини ЗАГС'у, відділу забезпечення, відділу праці і управління місцевої промисловості

II. По госпрозрахункових підприємствах та організаціях

1. По підприємствах і установах залізничного транспорту
2. По шкільному відділу і відділу зв'язку
3. По шкільному відділу
4. По м'ясокомбінату, редакції і друкарні
5. По Політбюро, спиртзаводу і Конотопському маслозаводу
6. По механічному заводу
7. По електростанції і водопостачанню
8. По транспортній конторі
9. По громхазу
10. По Заготзерню, райспоживспільці, міському споживтовариству, лазні, асенізації, базі сільгоспостачу, автозастраховочній частині
11. По бующих радгоспах
12. По машинно-тракторних станціях, млинах і круподерках
13. По ремонтно-будівельному відділу
14. По лісному господарству
15. По промкомбінату № 1 і всіх інших дрібних промислових підприємствах

§ 2.

Зазначене нарахування соціальних-страхових внесків госпрозрахункових підприємствах викладається у вигляді виробленої продукції, а по установах ці внески вносяться по бюджету.

§ 3.

Розрахунки по соціальних-страхових внесках покладаються на підприємства, установи та організації, які ці внески повинні не пізніше 5 числа кожного місяця за минулий місяць вносити на спеціальний рахунок "Соціально-страхові внески" до каси міськбанку.

§ 4.

Термін внесення соціальних-страхових внесків за минулий місяць встановити 15 лютого 1942 року.

§ 5.

Догляда за своєчасним та повним надходженням до каси міськбанку соціальних-страхових внесків покладається на фінансовий відділ.

Старшина Конотопського району КИВАЛЬЧИЧ

Редактор Г. О. САНДІ

ОБ'ЯВА

Конотопський пункт Заготзерню доводить до відома селення Конотопського району, що ним провадиться при союзнниках (подсознуха) на жито. За кожний кілограмного союзнника, видається два кілограми жита.

Союзнники здавати на склад Держспиртфону при селі Конотоп, вулиця Клаубна, № 14, а жито одержувати на складі Заготзерню при вулиці № 1, Ремесельна вулиця.

ЗАГОТЗЕРНЮ

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

"DER NEUE WEG"
UKRAINSKE AUSGABE
KONOTOP

Рік I

Конотоп, Субота 28 лютого 1942 року

4 21

Сталінський зимовий наступ

розгромлений

Виголошений у Москві при оглушливому галасі зимовий наступ, який, по слухам єврейських крикунів-пропагандистів, "повинен" вигнати німецькі війська із Советського Союзу", плаксиво провалився. На двох позиціях більш багаторічне ворожим з'єднанням вдалося прорвати німецькі лінії. Всі більшовицькі радіостанції передавали вже про велику перемогу і підняли з цієї вагоди радісний галас. Вони привпустили при цьому таку ж помилку, як і всі вороги Німеччини: вони недооцінили мужності та впертості німецького солдата. Не дивлячись на незвичний холод і глибокий сніг, він хоробро тримався під час зимових місяців і тепер з нетерпінням чекає часу, коли Фюрер призве його до останнього походу, який нанесе більшовизму остаточний удар.

Большевики женуть людей на смерть

Із Голосної квартири Фюрера повідомляється про результати боїв на обох прорваних позиціях:

На середній ділянці східного фронту армія генерала танкових частин Модля у чотирьохтижневих сильних боях, в тяжких умовах погоди оточила ворожі частини і знищила їх. При цьому ворог втратив 5 тис. полоненими, 27 тис. убитими, 187 танків, 615 гармат, 1150 гранатометів та кулеметів, а також багато іншого воєнного матеріалу.

Ворожі військові групи, які прорвалися на відстані 60 кілометрів у південний схід від Вязьми, були також оточені і знищені. Решта в кількості 1048 чол. здались у полон; 17 танків, 86 гармат, сотні кулеметів, гранатометів та запряжених саней, а також багато інших воєнних матеріалів попали в наші руки. Крім того, до цього часу більше 5 тис. убитих залишив противник на полі бою.

Так закінчилися до цього часу всі спроби ворога прорвати залізний німецький фронт. Большевики скрізь потерпіли великі втрати людьми і матеріалом. Авіація на всіх ділянках фронту підтримувала дії військ. Вона допомагала в наземних боях. Вона провадила окремі атаки далеко за вершинами лінійми. На одній позиції середнього фронту велика кількість ворожих танків в'їхала у лощину і не вернулася звідти. 19 танків були знищені протитанковими гарматами. Військові частини танків були взяті у полон.

ВІЙНА В ПІВНІЧНІЙ АФРИЦІ І НА ТИХОМУ ОКЕАНІ

В Північній Африці позаминулої ночі змішані німецько-італійські повітряні з'єднання закидали бомбами великого калібру Тобрук. У порту міста нанесено багато пошкоджень. При цьому в повітряних боях, які відбувалися, британська авіація в згаданій кількості втратила 8 літаків, в той же час, як з боку держав осі не було ніяких втрат. На ділянці Ель Мекелі і Хайдала відбувалися легкі сутички з ворогом. Чотири ворожих танки були виведені з строю. Наша авіація успішно закидала бомбами шляхи постачання ворога. Дальніша атака нашої авіації була направлена проти Олександрії. Попаданням бомб потоплено в гавані одне велике вантажне судно.

Мальта уже з тиждень піддається вдень і вночі повітряним атакам. За час від 11 до 20 лютого британська авіація втратила 99 літаків, з них 38 в Середземному морі і в Північній Африці. За цей же самий час у бою проти Великобританії втрачено 28 власних літаків.

ВЕЛИКЕ ЗАНЕПОКОЄННЯ В АВСТРАЛІЇ

В Австралії в офіційних колах панує велике занепокоєння з нагоди останнього нападу японців на порт Дарвін. Тяжкі пошкодження, нанесені цим нападом, являються дуже пошкодувальними. Біржі Мільбурні і Окленді відмічали вчора відсутність австралійських цінностей. Також в Лондоні повідомлення про бомбардування порта Дарвіна викликало велике занепокоєння. Ця подія розцінюється, як ще одна ва-

года для звільнення Австралії від залежності від британського державного об'єднання. Для Австралії стає все ясним, що Англія тепер не в змозі забезпечити своїм домініонам дійсний захист.

У австралійських офіційних колах вимагають швидкого повернення відправлених на поле воєнних дій в Бірму та в Північну Африку австралійських військ.

ХРЕСТОВИЙ ПОХІД

Пам'ятайте, порівнюйте і робіть висновки!

Ви пригадуєте, большевики в 1917 році захопили в Росії владу і обіцяли народу мир, хліб, землю, звільнення експлуатації трудящих. Обіцяний мир большевиків, комуністів почався жорстокою війною з іншими політичними партіями, що продовжувалась більше двох років. Були вбиті сотні тисяч людей. Захоплені в полон в Криму і в Сибіру російську інтелігентну молодь, комуністи розстрілювали десятками тисяч. Потім большевики почали війну з буржуазією. Хватали, засидали, розстрілювали навіть дрібних підприємців (крупні втекли за кордон), хоч трохи заможних ремісників. Ця війна продовжувалась 3—4 роки. Було знову досить крові та жертв. Далі без передимки комуністи втягнулись у війну з куркулями—дуже легка війна, бо куркуль був беззбройний і не мав опору. Куркуль знищував в великій кількості з жінками, стариками і дітьми. Коли куркуль не стало, Сталін і його близькі повели війну з бушарними комуністами: Троцьким, Зінов'євим, Бухаріним і взагалі контрреволюціонерами. Цю війну вели, головним чином в застінках з застосуванням всіх пияток, які колинебудь знало людство. З 1937 року комуністи повели великі вже війни з Японією, Польщею, Фінляндією. Так, всі 24 роки свого перебування у владі, комуністи, замість обіцяного миру, вели безперервну війну, і, крім того, посилено готувались до війни в світовому масштабі. Обіцяли комуністи народу хліб і 24 роки при комуністичній владі ми, українські люди, або голодували, або діставали хліб з великими труднощами. Так же було?

Обіцяли комуністи селянам землю, відвату у поміщиків, але ця земля стала для селян джерелом страждань, бо він повинен був працювати, як раб, віддаючи врожай комуністам. Були об'явлені народними надбра землі, і після цього з великими труднощами стали одержувати сім'я та гас. Обіцяли большевики-комуністи знищити експлуатацію людини, але особливими видами праці—созмаганням, ударництвом, стахановськими методами вели небувалу в світі експлуатацію трудящих. Так було у нас.

Пригадайте, в 1933 році, дев'ять років тому назад, в Німеччині до влади прийшла націонал-соціалістична робітничая партія.

(Закінчення на 2-й сторінці).

безмежно відданим новому порядку. Віддамо наше життя

не, для себе і наших дітей, доведеться, що у Вас є намагання звільнитися від спадковості боль-

участі у боротьбі проти партії-зависимості. Це—Ваш святий обо-

Фейхкенландт.

Чекісти в овечій шкурі

Червоні комісари і чекісти, які втіли в Прибалтиці з приходом радянських військ, змайстрували нині в Москві, під диктовку Лозовського, заяву, в якій говориться, що селяни Естонії, Латвії і Литви одержали ваче-то від большевиків землю, а тепер знову віднімається у них і дається німецьким «баронам». Товариш Лозовський став, як видно, видихатись: він знову влаштував до вже раз використаного Мотомовим пропагандистського трюку: приписувати німцям всі ті дії та пропускни, що робили і роблять самі большевики.

Цифри загинувших і вивезених большевиками естонців, латвійців і литовських селян, заставляють досить красномовно говорити про виявлену большевиками «турботу» про населення Прибалтики. В одній Ригі число жертв ГПУ досягає 40 тис. душ, з них біля 10 тис. жінок і дітей. Червоны Хрест в Ковні слав список 30 тис. осіб, висланих большевиками.

Після того, як комуністи відняли землю від естонських, латвійських і литовських селян, заставляючи їх йти в колгоспи, советська пропаганда з безмежним жадівським жахобством осмілюється говорити про утиски селян німецькою адміністрацією. Селяни, які знову одержали у звільненій Прибалтиці можливість вільно обробляти свою землю, знають, звичайно, краще кого б то не було ціну большевицьким «турботам» про населення. Їх діїсні почуття знаходять свій вираз в тому щирому та діяльному співробітництві населення з німецькими властями, яке відмічається нині всюди в визволених від большевиків областях.

В другій частині чекістської заяви говориться про ті великі «культурні» досягнення, якими увічалося папування большевиків у Прибалтиці. Зруйнування старої Риги, яке аж ніяк не було викликано якоюнебудь військовою необхідністю, безглузде знищення багатьох інших культурних цін-

ностей в Прибалтиці—свідчать краще всього про той дух, який лежить у основі советського «культуртрегерства».

Не менше грубою і наглою пропагандистською інсценіровкою Лозовського ляляється утворені большевиками у Москві збори «представників білоруського населення».

На цих зборах майже дослівно була повторена уже відома брехня Молотова про «німецькі зпріства», про зазісання німцями вогнем і мечем всіх культурних і матеріальних цінностей білоруського народу». І так, все, що зробили большевики на протязі 25 років з безмежним жадівським цинізмом приписується нині німцям!

Суд історії, однак, вже відбувся.

Його не відвернуть і не змінять ніякі хитроці товариша Лозовського і його чекістських «делегатів», переодягнених у овечі шкури.

Кореспондентів - оглядачів США совети не допускають на фронт.

(З ГАЗЕТ).

Справжній стан на фронтах совети приховують навіть від найближчих друзів

Сталіну не вистачає гарматного м'яса

Указом Советського уряду від 15 січня почався новий набір у школи управління державних бтрудових резервів 200 тисяч підлітків. Вони пройнуть лише короткий 4—5-місячний курс навчання і потім їх відразу ж відправлять на роботу по підприємствах.

Мету цього заходу нетрудно відгадати: Сталінові не вистачає гарматного м'яса для продовження безглуздя, звичайно, невдалий атак на німецькі зимові пози-

ції. Червона армія зазнає під час цих атак втрат, які загрожують залишити її в недалекому майбутньому без всяких резервів. 200 тисяч підлітків, яких посиляють тепер учитися до спецшкіл, мають по закінченні курсу замінити дорослих робітників, а на дорослих потім одягнуть шивелі і пошлють їх на фронт умирати за Сталіна і інших катів російського народу і їх хазяїнів—спекулянтів і гондлярів Англії та Америки.

Ріст нещасних випадків на виробництвах Советського Союзу

В Советському Союзі сильно зросло число нещасних випадків на виробництвах. Досвідчені старі робітники посилає на фронт. На їх місце прийшли некаваліфіковані молоді робітники, жінки і підлітки, які не вміють як слід користуват-

тися обладнанням. Затемиєння такої тяги за собою жертви. На порохозовому заводі в Кірові вибухнув заводський корпус з снарядами, при чому було убито 44 дітей, віком від 12 до 16 років. Таких прикладів дуже багато.

Сім'ї червоноармійців залишені советами напризволяще

В багатьох місцевостях Нижньої Волги сім'ї мобілізованих червоноармійців не одержують майже ніякої допомоги від советської держави, а за останні три тижні припинилася взагалі всяка надія. Скарги сімей мобілізованих ні до

чого не приводять: в Саратові цімі діями свідчають про те, що з кожним днем зростає кількість голодуючих, що з кожним днем зростає кількість голодуючих, що з кожним днем зростає кількість голодуючих.

Через голод зникли цілі сім'ї, однак жодні з них не були поховані, однак жодні з них не були поховані.

Серед населення Саратові величезне обурення викликає той факт, що місцеві червоноармійські хазяїни живуть в достатку, чия ні в чому неогаті.

На Уралі

За останній час на Уралі дуже скоротилось виробництво сталі. Значна частина воєнних заводів у Сталіграді не працює через нестатку сировини.

Агентство Ассоейтед Пресс відмічає, що советське командування дуже стурбоване скороченням виробництва зброї і б.є.припасів. СССР немає ніякої можливості покращити скрутне становище. Невелика частина спеціалістів, в зв'язку з тяжкими втратами на фронті, призвана тепер до армії. На їх місце прийшли жінки, старі люди і підлітки. Це спричинилось до поганого якості вироблюваного металу, що в свою чергу впливає на ривкус гармат.

(З газет).

ЦЕ ТРЕТІЙ НАСЛІДОК ТОРГІВЛІ СПІД ПОЛІ. За це доведеться каятись селянинові, а разом з ним і всій Україні.

Спекулянт вимагає в місті нечувані ціни. Прибуток і заробітку плати точно встановлено законом, але їх далеко не вистачає, щоб оплатити ціни, яких вимагає такий торгівель: робітник мусить працювати цілий місяць на мішок картоплі. Тому німецька цивільна влада встановила тверді ціни на харчові продукти, які стоять у відповідному відношенні до ставок. Спекулянт руйнує цей справедливий порядок. В наслідок цього старанний працівник постане голодувати, бо для нього ці ціни просто несприятливі!

Але торгівельні спід поли зовсім не пропонують харчові продукти робітникам. Пала вигадливою системою він уміє робити винахідливими людей, які не приховують крадене майно. Він по-шахрайському винаймає обмінні торгівельні це майно у заповіді. З другого боку, ціми обмінними комбінаціями він по-шахрайському відстає від селян харчові продукти, і, таким чином, має подвійний прибуток, який і кладе собі в кишеню. Прийде день, коли у селян просто відберуть це пограбоване майно, а в місті рекузують ці винні харчові продукти.

І тоді обурений буде не торгівельні спід поли, а ти, негіднику, який забув честь і зв'язався з ним. Але якщо схоплять спекулянта, з ним попадешся і ти, і тоді тебе ніщо не врятує від загибелі!

Тепер ще останнє. Впорядковане господарство немислимо без валюти. Карбованець знецінився, але в наслідок німецьких розпоряджень він має тепер сталій курс. Україна не має власних грошей—в цій країні є лише природні багатства: родючість її ланів і корисні копалини в землі.

Німці принесли свою валюту в країну, як кредитову допомогу. Вона має відродити господарство України. Для цього потрібний величезний кредит. Отже країна насамперед має взяти на себе тяжкі борги, поки не буде знову встановлено порядок, зруйнований большевизмом і війною. Ми можемо покрити ці борги лише багатствами нашої країни і старанною працею населення. Цей німецький кредит є твердою валютою.

Але спекулянти глибоко підривають цю валюту. Візьмо звичайний приклад. Курка за твердими цінами коштує 12 крб. за кіло. Заробітна плата дорівнює 1 крб. за годину. Отже, кіло курки дорівнює заробітній платі за 12 годин. Але спекулянт бере в кілька разів більше. У нього кіло курки коштує 24 крб., тобто дорівнює заробітній платі за 24 години. Таким чином, карбованець знецінюється наполовину, бо для того, щоб купити курку у спекулянта, треба працювати вдвоє довше.

Але оскільки співвідношення між карбованцем і німецькою маркою, згідно з розпорядженням, лишається незмінним, Україна мусить працювати вдвоє більше, щоб позбутися боргів,

якби спекуляція і надалі продовжувала свою зрадницьку роботу. Отже, спекулянт робить не що інше, як продає всю Україну для того, щоб мати зиск. Навіть смертної кари нащо мало за це. Якою величезною безсоромністю є те, що такий низький негідник наважується продавати нашу землю, нашу Україну. Ми можемо також сказати тобі, селянино, що буде далі, бз саме тебе найбільше обдурюють. Коли ти після війни знову будеш мати власну землю, ти мусити мати кредит для устаткування твого господарства. Але тоді поїде до тебе спекулянт з грошима, вкраденими у народу, і, як ляхвар, забере у тебе твою садибу. Тоді тобі доведеться надсаджуватися для нього на роботі, всі наслідки твоєї праці забере спекулянт, який став багатієм.

І коли ти одного дня не зможеш сплатити валютки, тоді він зжене тебе з твоєї землі, і тоді не ти, а цей низький негідник, якому ти сьогодні допомагав, буде господарем у твоїй садибі.

Сьогодні жадоба до наживи спонукає тебе зрідити Україну, але це буде для тебе тяжким кінцем.

Ніхто тобі тоді не допоможе, бо кожний буде зневажати тебе, маючи до цього цілковите право, бо через найбільших негідників нашої країни ти сам став найбільшим негідником!

Україно! Той, хто користується тяжким часом своєї країни для збагачення, не може бути до нього інакше, як шляхом обдурювання народу. Але той, хто обдурює нарід, той позба-

вляє Україну єдиної і дійсної свободи, яка існує в сучасних державах і в житті народу—свободу господарства.

З того часу, як існує українська преса, а з усіх країн націоналісти, які намагаються своїми спокусливими промовами про свободу штовхнути наш нарід на фальшивий шлях, ще ні один не спромігся відверто і чесно висловити цієї істини. Перед лицем голоду і цілковитого обдурення народу вони виглошують промови про українську культуру, українське мистецтво, українську музику, українські ідеали.

А коли цілий нарід загине від виснаження та спекуляції, це мало турбуватиме цих далеких від життя мрійників. Вони й далі будуть мріяти про красу, свободу, щастя України. Своїми ідеями, далекими від дійсності, вони вводять в оману громадську думку. Нарід заслухується її співу під бандуру, а за його спиною найбільший негідник в Україні, спекулянт, продає нашу господарську свободу.

Отже, сталося так, що спекулянти і відірвані від життя мрійники здають з себе господарів України, нібито ми тільки й чекали на таких осіб!

Геть їх! Як одних так і других! Хай не заважають нам у виконанні нашого найсвятішого обов'язку.

Ми, чесні і порядні українці, будемо працювати і працювати для того, щоб артувати те, що ще не загинуло!

НАШ НАРІД!

(З газети «Нове українське слово»).

РАЙНУ, ТАКИ ПРОДУКТИВНІ

МАШИНИ І НАВ. для себе і своїх дітей до намагаю

участі у боротьбі проти парті- у Ваш святий обо-

Фельдкомсанта.

У СХІДНІХ ОБЛАСТЯХ

„КРАКАУЕР ЦЕНТРУМ“ (№ 12) приводить із журналу „Оствертшафт“ низку даних про новий адміністративний поділ Східних областей.

Землі, об'єднані назвою Східних областей, складаються, як відомо, з двох імперських комісаріатів—Остланд, в який входять прибалтійські провінції, Литва і Білорусія, і комісаріат України.

Цей останній охоплює в теперішній час частину України і межує на північний захід і захід з генеральним округом Білорусія. На захід і південний захід імперський комісаріат України межує з Галицією, яка є тепер п'ятою губернією генерал-губернаторства. Таким чином Імперський комісаріат України охоплює величезний простір, який, зважаючи на свої багатства сировинною і лісовою, має особливе значення для Німеччини і Європи.

Організація нової адміністративної системи ухвалює ці умови і прагне до того, щоб межі окремих генеральних округів збігалися з господарськими особливостями території.

В теперішній час резиденція імперського комісара України Еріха Коха знаходиться у м. Ровно.

Імперський комісар призначив до цього часу наступних генеральних комісарів: Шене на Волині, Клемма в Житомирі, Оппермана в Миколаєві і Зельцера в Дніпропетровську (Екатеринослав). Скоро передбачається призначення низки інших генеральних комісарів.

Імперський комісар України Еріх Кох у своєму зверненні до населення підкреслює принципи протеримості і вказав, що „кожний буде мати можливість жити згідно з своєю вірою і переконаннями“; бути щасливим. Кожний буде розвиватися з одної лише точки зору: наскільки він активно працює над відбудовуванням краю, обробляє свою землю, зберігає худобу і, таким чином, проявляє свою волю до встановлення нормального життя і утворення нових кращих умов існування.

Хто працює, той бореться за нову епоху добробуту і миру і своїми досягненнями висловлює вдячність за звільнення від большевиків.

Бюджет міста та району

За трьохмісячний час своєї праці фінансовий відділ досягнув великих результатів у роботі. Обслуговуючи Конопотський, Дубов'язівський райони та села Красне і Коєдзівку Ватурського району, фінвідділ зміг зібрати необхідні кошти для забезпечення потреб міста і сіл цих районів. Всього було зібрано 2.201.600 крб.

З наявності цих сум, що надходили до міського бюджету, було складено план фінансування бюджетних установ району. По цьому плану профінансовано наступні установи: народну освітню школу, дитячий, охорону здоров'я, сільське господарство та ветеринарну, шляхове будівництво, управління місцевої промисловості, ремонт будинків для військових частин, на допомогу населенню, управління старшин сіл і поліції, утримання старшин міста Конопотів з його адміністративним відділом і т. д. Всього на суму 1.437.200 крб.

На 1942 рік фінансовий відділ поставив собі за завдання впорядкувати ще краще фінансове господарство міста та району. Для цього вже розроблена сітка штатів і окладів для всіх установ і підприємств району. Також складено касовий план фінансування бюд-

жетних установ району на I квартал 1942 року.

Для забезпечення прибуткової частини бюджету провадиться в життя постановою керівництва області від 19 листопада 1941 року про стягнення податків; розпочата робота по складанню установи та підприємствами фінансово-виробничих планів, бо це потрібно для виявлення прибутків, належних бюджету, провадиться робота по обліку об'єктів оподаткування, земельної ренти тощо.

Відділом охорони здоров'я провадиться робота щодо запровадження в життя вказу Фельдкомендатури про плату за лікування населення. Всі бюджетні установи провадять роботу по складанню кошторисів на весь 1942 рік.

Фінансовий відділ допомагає також у фінансових питаннях установам та підприємствам, у регулюванні ці на промтовари, ставок квартир плати, ці на квитки по відвідуванню кіно, театрів тощо. Фінвідділ бере також участь в організації роботи райспоживвільця та міського споживачого товариства.

Незабаром при фінвідділі буде утворена прибутково-видаткова фінансова каса.

В. Юрковський.

У бюро цін м. Конопотів

Для правильного урегулювання ці на промтовари при управлінні старшини м. Конопотів організовано бюро цін. Завданням цього бюро є встановлення на товари нормальних цін, з урахуванням середньої зарплати робітників.

В склад бюро входять 5 осіб. Засідання бюро відбувається один раз на тиждень. Під час засідання тут також присутні представники тих організацій, чий питався розглядаються. Наприклад, 21 лютого 1942 року відбулося п'яте засідання бюро цін. На ньому були встановлені ціни на то-

вари фабрики „Утіліпереробки“ та ціни на крейді й мінеральні води. Бюро також уже встановило ціни на постійний матеріал торговель культур.

Підприємства, що виробляють і переробляють продукти, складають калькуляцію собівартості товарів і передають у бюро цін на затвердження.

В подальшому, в зв'язку з розширенням підприємств міста випуску товарів, бюро буде встановлювати ціни на них такі, які були б доступними для їх трудящих.

Н. Красовська.

Подарунок нашим визволителям

Населення м. Конопотів з великою увагою віднеслося до відозви місцевої Командатури, що була вміщена в газеті „Визволення“ від 7 лютого 1942 року. В цій відозві закликалося населення м. Конопотів до помогти ліжками та меблями в устаткування лазаретів та квартир для військових частин.

З 20 лютого було організовано роботу по збору ліжок та мебелі, збір провадиться на приймальному пункті—кріпий ринок м. Конопотів. У приймальному пункті, крім членів комісії, ви завжди побачите відвідувачів. З задоволенням люди здають стільці, столи, табуретки, тумбочки, шафи, ліжка, лампи тощо.

Уже через кілька годин ліжка та інші меблі створюють величезні гори—це подарунки німецьким воїнам. Кожен українець хоче своїм скромним подарунком допомогти нашим визволителям в устаткуванні квартир бійцям німецької армії, які визволили нас від большевизму.

Н. К.

За збереження пасік

Під час обстеження пасік обшарпаних дворів виявилось, що значні медові запаси з пасік були забрані большевицькими військами, які переходили фронтом через район, та розкрадали місцевим населенням. У наслідок чого багато бджоло-родни залишилось на зиму з значно меншою кількістю харчів, ніж це встановлено правилами бджільництва. Тому вже тепер на багатьох пасіках бджоли від голоду гинуть. Ні на одній пасіці немає весняного медового фонду для підгодовування бджіл, а це загрожує вимиранням бджолородни та зривом нормального розвитку пасік не тільки весною, а й влітку.

Щоб врятувати від неминулої катастрофи ту кількість бджолородни, яка залишилась (а їх по району на сьогодні є 3500), та щоб вони були працездатні на весну і продуктивні на літо—потрібно терміново допомога цукром. Для цього зараз потрібно не менше 2 тонн цукру та після виставки вуликів на точки—теж 2-3 тони. Отже, відповідні органи влади повинні допомогти обшарпаним дворам придбати потрібну кількість цукру.

Крім цього, звертаюся з проханням до всіх пасічників вжити термінових заходів по знищенню в зимівниках мишей та забезпечити там необхідну для бджіл температуру (4-6 градусів по Цельсію) й по зможі регулювати харчові запаси між бджолосіями, щоб уникнути загибелі малозабезпечених медом бджолородни.

Е. Спичак.

Інструктор бджільництва району.

Адреса редакції м. Конопотів, вул. Ів. Франка, № 4, ТЕЛЕФОН № 102.

ЦІКАВІ РЯДКИ

Мілка розмірна

У 1939 році в Німеччину було ввезено 12700000 марок, у 1940 році це число майже вдвічі зросло (23400000). Монет у 1941 було 2 роки тому а 41600000 марок, у минулому році: число піднялося до 105900000 марок. Відповідні цифри в 1942 році: 128700000 і 161200000 марок.

127-річний татко

В одному з сіл біля міста проживав турок, який по відзначив своє 127-річчя народився на початку століття скоро після початку полювання на Росію. Він був фусайла підтверджує своїми паперами. В нього в 1942 244 дітей, внуки і правнуки.

До наших читачів

Редакція газети „Визволення“ в тій дружбі з читачами, яку ми називаємо „Новий лунт“, назустріч нашим читачам цього номера збільшує тираж. Газета виходить також раз на тиждень. Це дасть можливість широким колам населення найомитися з тям стасями, які є на сьогодні в діях.

В попередніх номерах газети ми намагалися дати нашою читачеві правду, а про факти вилати тільки так, як відбувалися в дійсності. Повідомлення цілком належні советським повідомленням. Советські повідомлення брехливі, вони застосовують свій стан і малюють картину, що не відповідає дійсності. В цьому наш громадянин переконатися за 24 роки до-комуністичного ладу.

В подальшому редакція „Визволення“ на сторінках буде намагатися дати ще більш цілком правдиві факти. У такому дусі ми вітаємо наших читачів і просимо їх довіряти ший дальнійшій роботі.

Редакція звертається до своїх читачів приймати активну участь у випуску газети шляхом надсилки цікавих матеріалів з місцевого життя фелетонів та інших статтей.

Редактор Г. О. СКА

ОГОЛОШЕННЯ

Конопотська міська вагова ринна майстерня, що міститься в приміщенні № 2, приймає замовлення на ремонт і виготовлення вагових вимірників всіх вагів, гир, манометрів, термометрів і найменувань: також умови на виконання робіт по налагодженню, по ремонту і іншій діяльності в обшині творів і іншій діяльності; також приймає замовлення на роботу—роботи: токарні, фрезерні, жертовні, паяльні, дугові, шпінні, ремонт пружин і загальні замків та інші слюсарні роботи.

АДМІНІСТРАЦІЯ

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік I

Конотоп, Субота 7 березня 1942 року

4 22

ЗНИЩУЙТЕ ПАРТИЗАНСЬКІ БАНДИ!

РОЗПРАВЛЯЙТЕСЯ З БОЛЬШЕВИЦЬКИМИ ГРАБІЖНИКАМИ УКРАЇНСЬКИХ СІЛ!

— УКРАЇНЦІ! СІЛЬСЬКЕ ТА МІСЬКЕ НАСЕЛЕННЯ!

Дружні і теплі відношення між німецькими військовими частинами і українським населенням для большевиків всерйозно, що б'ємо на очі. Вони організовують банди, які називають себе партизанами і намагаються перешкодити будівництву нової і прекрасної України. Підприємливі робота цих комуністичних саботажників, розбійників на великому шляху і авантюристів не шкодить німецьким військовим частинам: це подібно тому, як поганенькі собачата гавкали б на одягненого в панцер велетня — вони школять тільки українському населенню. Бачити не вудитися перепаду між і вагали позорними вчинками. Так, в одному селі ці негідники убили старшину, обійшовши двір і дівчину, поранили дитину. В селі Р. і П. партизани били вбито багато мешканців, інші були вивезені, а з їхніми родичами поводилися дуже погано. Крім того, награвували 25 возів зерна та забрали 10 корів.

Друге село піддавалося неодноразовому нападові та пограбуванню. Банди розстрілювали мешканців, грабували продукти, крім того, взяли 8 саней віса і конюшини.

В селі С. були спалені 60 будинків і було вбито партизанами 27 мешканців села. Тут одячне негідники натрапили на енергійний опір і повинні були поплатитися за напад.

Миролюбиві українці, невже Ви хочете, щоб Ваші села і в майбутньому не заспокоїлись? Невже Ви будете пасивно дивитись, як розстрілюють і убивають Ваших жінок і дітей? Приєднуйтеся до мужніх людей, які вже готові разом з німецькими військовими частинами із зброєю в руках захищати від большевицьких орд свої села! Виженіть босягузливих, жидів утримуваних банди, які звернули з шляху боротьби на фронті і які з засади нападають на жінок та дітей! Німецьке командування захищає українське населення покласти кінець цьому дикому большевицькому зброю. Бороться разом з німецькими військовими частинами з порушниками спокою і знищуйте партизанські банди. Большевицтво належить уже минулому і ніколи не повернеться. Розпочаті Сталінін на протязі всієї зими одчайдушні атаки останніх резервів не змогли похитнути німецьких військових частин. Чим більш мужньо і сміливою буде боротьба з бандитами — тим швидше буде закінчено відбудовування України. Хто ще внутрі не звільнився від яду большевицької брехні, той повинен знати, що німецька військова влада допоможе раніш усього тому, хто визнає себе безмежно відданим новому порядку. Віддамо наше життя за щастя України!

Організуйте боротьбу!

Німецька Армія відкрила Вам ворота до кращого майбутнього. Використайте цей подарунок долі будувати нове більш світле майбутнє для своєї країни, для себе і Ваших дітей, докажите, що у Вас є намір звитися від спадковості боль-

шевизму і бути достойними членами нової Європи. Заслужить, щоб Німецька Армія могла відноситися до Вас з довірою. Цього Ви можете і повинні добитися шляхом активної участі у боротьбі проти партизанщини. Це — Ваш святий обо-

в'язок перед вітчизною, перед Європою, перед Німецькою Армією.

З цією метою необхідно провести наступні заходи:

1. Відбивати проникнучих у межі Вашої волості і околиці партизанів;

2. Всіма силами боротися з грабунками, з захопленням харчових продуктів, худоби, фуражу і т. інш. Бували випадки, що при нападі партизанів несли участь у грабунках місцеві жителі. Таких осіб затримуйте і передавайте німецьким частинам;

3. Терміново повідомляйте німецькій владі про випадки появи партизан, про грабунки і про всякі інші подібні злочини;

4. Затримуйте всіх невідомих підозрілих осіб, яких направляйте найближчим німецьким військовим частинам;

5. При виявленні листівок, такі негайно повинні бути здані в найближчі воєнні частини. Осіб, які зберігають у себе листівки і розповсюджують їх, арештовують і передають німецьким військовим частинам. Нагляд за точним проведенням цих заходів покладатися на старшину; також і все населення повинно брати участь у боротьбі проти партизан. Головним органом у боротьбі проти партизан з'являється служба охорони порядку, яку старшина повинен організувати із надійних, рішучих і сміливих людей своєї волості, які готові захищати свою вітчизну від червоного терору. За правильної дії служби охорони порядку відповідальні старшини волості і місцевий начальник охорони, а також старшина району та районний начальник служби охорони порядку. Служба охорони порядку повинна виконувати накази німецької влади. Бездіяльність проти партизан буде розглядатися, як сприяння партизанам, як злочин і зрада вітчизни та людства. Все це примусить Німецьке Командування суворою заходами карати тих, які відмовляються сприяти у боротьбі проти партизан. Одночасно Німецьке Командування буде нагороджувати тих, які в цій боротьбі будуть активно вступати.

Фельдкомендант.

Правда про А. Гітлера

В усьому світі пороги німецького народу брехнею і цукруванням сторили переколючений образ Адольфа Гітлера для того, щоб надіктувати недовідчені народи проти Німеччини. Правда не повинна була розповсюджуватися. Часто і в багатьох країнах переслідували і карали людей за те, що вони читали твори Гітлера, або про нього самого. Однак правда скрізь і всюди перемігала. І ось тепер скрізь виникають гарячі бажання знати про Адольфа Гітлера, вождя німецького народу. І ось тут, у коротких рядках, ми повідомляємо про нього і про його працю.

I.

Адольф Гітлер народився 20 квітня 1889 року в Браунау, маленькому містечку в баварській Австрії, недалеко від німецького кордону. Він був син бідних людей і проводив свою юність так, як її проводять діти в маленькому містечку. В своїй книзі „Моя боротьба“ він сам з любов'ю згадує про рідних та вчителів. Він рано залишився без батька і скоро зовсім став сиротою. Початий шлях до навчання був перерваний і настав час самостійного дальнього навчання в Вені. Попереду, як мета, мріялося молодій людині життя художника, архітектора. Практична робота, який він себе присвятив, дала йому знання соціального положення робітників, а також він переконався в нецільовості німецької системи чиновників і бонзамів соціал-демократичної партії, яка в той час розповсюджувала свої заперечливі народи та держави марксистські ідеї. Вона була такою дивним місцем, де можна було одержати ясне уявлення про махінації міжнародного єврейства. Від нього ведуть своє походження великі купці та істоти і уявні благодійники правляючих класів. Цю картину ми у великому масштабі знов знаходимо в союзі між єврейським прислужником „Пролетарським вождем“ Сталіним і єврейськими володарями Англії та Америки. Це і інші обставини тягну молодого Гітлера в Вену. Ще раніше він не міг зрозуміти, чому не всі німці належать німецькій державі, як це було утворено в 1871 році Бісмарком? Язв у той час у баварській Австрії кинули всі білі розповсюджені рихи, мета яких — об'єднати всіх німців. Цей рух повинен був стати ворожим євреям, так, як євреї невидимі всім часом самоназивання народів. Адольф Гітлер, як свідомий юнак німець, гаряче переживав політичні дискусії та боротьбу; він читав і вивчав великі історичні твори з неадекватним пристрастю до аналізу. Між тим життєвий шлях приніс його в місто німецького мистецтва — Мюнхен. І там його застав початок світової війни. З захопленням він поступив добровільцем в армію і всю війну провів, як свідомий і хоробрий солдат — від першого до останнього дня. З гордістю бачить тепер німецький народ і німецька армія у себе в керівництві бачить свого невідомого єфрейтора світової війни, який боровся і страждав за свій народ, в той час, як його тесерліші субротники в уряді Великобританії та Сполучених Штатів Північної

Америки являли собою людей, які на крові своїх народів наживали собі капітали.

Під кінець війни, в 1918 році, Адольф Гітлер, тимчасово осліпий, лежав у лазареті. Там прийшло до нього повідомлення про розгром Німеччини та про послідування за ним проголошення німецької республіки під керівництвом євреїв. Охоплений неспівністю, він пише, що для нього було ясно, що це ще не кінець, і не може бути кінцем. З цього дня він вирішив, як він сам говорив, стати політиком. І з непохитною вірою в майбутнє свого народу, відправився він після одужання

ОСТАННІ МАРНІ ЗУСИЛЛЯ МОСКВИ

На протязі останнього тижня усі більшовицькі атаки також відбиті. Це — останні заригання уже тяжко розбитого ворога, який бачить, що наближається час його остаточної поразки. Із головної квартири Фюрера, між іншим, повідомляється про одчайдушні зусилля більшовиків та їх плутократичних союзників в Англії:

На фронті оточення біля Севастополя советські сили при спробі прорвати німецькі позиції були оточені і знищені. При значних кривавих втратах ворога було взято 940 полонених та 16 танків, а також захоплено значна кількість кулеметів та гранатометів. На Керченському півострові ворог втратив у боях в останні дні більше 4 тисяч убитими та 66 танків. Німецькі ударні війська проникли на 30 кілометрів по кризі Азовського моря до південного берега його і знищили всі власні втрати ворожого оборонний пункт з його гарнізоном. У наслідок незлоти нашої авіації на місто Керч та сусідню гавань виникли великі пожежі.

В Донецькому басейні ворог повторив свої марні атаки. Контратакою гірських винишувачів, танкові з'єднання та літаки розбили зразковими сполученнями силами ворожого кавалерійського корпусу. Наші танки напали на відступаючого ворога і нанесли йому тяжкі втрати. В різних місцях середньої та північної ділянки фронту проведені ворогом атаки залишилися без наслідків. В наших місцевих проведеннях атак ворог був витиснений з своїх позицій. Фландрський легіон СС взяв при цьому в жорстоких боях 25 ворожих бункерів.

2 і 3 березня ворог втратив на східному фронті всього 75 танків. За час від 24 лютого до 1 березня 1942 року противник втратив на східному фронті всього 204 бойові бронемашини. В нічних нальотах авіації на літако-моторний завод Ворожежа були прямі попадання бомб у приміщення заводу та споруди аеродрому. Спостерігалось великі пожежі та сильні вибухи.

Боротьба проти Англії

Британські швидкохідні катери намагались в нічній атакувати окремо пливучий пароплав у Каналі. Нашими власними швидкохідними катерами, при розпочатій у той час контратаці, потоплений один британський швидкохідний катер. Далекобойною артилерією нашого флоту обстріляні два ворожих каравани суден в Каналі з ве-

ликом успіхом. Обидва каравани були зрізані.

(Продовження буде).

Німецькі літаки над Суецьким каналом

У Північній Африці німецькі бойові літаки здійснили в ніч на 3 березня наліт на спорудження авіаційної бази в пустині Ель Кабрін на Суецькому каналі на південь від Великого Відерського озера. Виникли великі пожежі та сильні вибухи у приміщеннях, виробничих складах та інших спорудженнях авіабаз. Багато ворожих літаків було знищено на землі. Військові об'єкти міста Олександрії піддалися минулої ночі бомбардуванню з повітря.

ЗАКОРДОННА ПРЕСА ПРО ВОЄННЕ СТАНОВИЩЕ СССР

Газети нейтральних країн, які звикли до брехливості советських повідомлень про якісь перемоги червоної армії, тепер перед лицем фактів визнають, що воєнне становище СССР критичне.

Шведські газети підкреслюють, що советському командуванню не вдалося добитися навіть скромних оперативних успіхів ні на одній ділянці фронту, що тягнеться від Льодовитого океану до Чорного моря.

Швейцарська преса заявляє: коли б повідомлення советського інформаційного бюро, яке говорить про перемоги, наступи, обходи і т. д., відповідали дійсності, то червона армія стояла б тепер щонайменше перед Берліном, Прагою і Віднем. І не треба було б штурмувати німецькі зимові позиції, що, як і раніше, лежать в самому центрі СССР.

Португальські газети пишуть: червона армія в своїй зимовій кампанії бачить єдиний неповторний шанс на успіх в безперервних атаках німецьких позицій. Сталіт кидас в бій мільйони червоних бійців. Лондон і Вашингтон раділи, але всі їх надії на Москву розвіялися, як дим, перед неупустимими німецькими позиціями. Червона армія сходить кров'ю, нічого не добившись.

На думку португальської преси, чим більший був розрахунок Англії й Америки на наступальні дії червоної армії, тим більше тепер вони пригнічені, особливо після того, як англо-американські війська зазнали страшний поразки в Африці і на Далекому Сході.

Турецькі газети з свого боку відмічають, що німецьке командування, як і раніше, є господарем становища на фронті і якщо зараз, в сувору зиму, німецька армія може завдати відчутні удари советам, то весною вона повторить свої величезні наступальні операції. (З київських газет).

Японці висадились на Яві

Після поразки ворожих морських і повітряних сил японці висадились у трьох місцях острова Яви. Голландський-остіндський уряд залишив столицю Батавію. Генерал Вавель вилетів із Яви в Індію. Верховне командування над північно-західним Тихим океаном розпущено. Із Лондона повідомляють, що положення на Яві безнадійне. У морських битвах у Субарбі і Батавії потоплені 5 ворожих крейсерів і 6 морських винишувачів японським флотом і, крім того, багато військових суден важко пошкоджені. Після цієї морської перемоги треба вважати знищенням ядро ворожого флоту в Остіндії. Японські морські винишувачі захопили в гавані Селатар на острові Шолас (Сінгапур) флот із 26 британських суден, які в середині лютого намагались піти в Нідерландську Індію.

По повідомленнях із Токіо, військові з'єднання, які висадились на Суматрі, підсилені новими військами. Майже вся велика область каучуку, яка розміщена біля Палембанга, знаходиться у руках японців. Тут справа йде про одну з самих великих областей добування каучуку в світі. Інші військові частини вже досягли підгір'їв Баризанських гір. Вже у самих ворожих столицях вважають долю цього острова вирішеною і не створюють собі ілюзій відносно швидкої остаточної втрати його. Острів Суматра нараховує приблизно 8,5 мільйона людей. Світове господарське значення його заключається у значному виробництві масел. На прилеглих до нього островах, які вже перебувають у японських руках, є багато вартих уваги покладів олова. На одному острові Бітоні знаходиться боксит, який особливо необхідний при будівництві літаків. Поруч з Малаккою, Суматра являється важливою областю добування каучуку на землі. Щорічний виліз до війни досягав 310 тисяч тонн. Англійська преса гірко скаржиться на втрату відомого місця відношення для англійської та американської плутократії. До втрати, нанесеної до цього часу, приєднується ще Баї. „Таймс“ скаржиться на те, що відомі „красуні-лінійні“ цього острова тепер попадуть у руки японців.

Великий пророк України

Шевченко про жидів

Похорони Т. Г. Шевченка

Советські "шевченкознавці", більшість з них були жиди, твердили, що Шевченко, будучи націоналістом, шанував єврейський народ і любив жидівський народ і був таким чиним, майже жидівським поетом. Щоб перекозитися, що це шкловита неправда, давайте звернемось до са-мої творчості Тараса Григоровича Шевченка. Як ми зможемо побачити, жидиш про жидів, як про ворога, у своїх творчості Шев-ченка говорять про жидів, як про мерзенну іудею, як про народ, який, улипшись кров'ю інших народів, прагне захопити свої руки владу над усім сві-том. З великою огидою малює жидів у своїй поемі "Гайдамаки" жидів-купців, лихварів: жидів заснуан, а іуди лежати в гробі, уночі ще лічати гроші барини, без світла лічати барини, щоб не побачили, бач, люди... жиди виступають, як експлуататори українського на-роду:

— Яремо, герт-ту, хамів сини! Жиди хобиду приведи, Шляй патники господині Та принеси мені води! Вимети хату, внеси дрова, Посип ідидам, гусям дай, Пий до льоху, до корови, Та швидше, хамей!..

(Гайдамаки).

Прагнучи лише наживи та барини, жиди стають хоро-шими зваряддям гноблення у ру-ках панів та ляхів:

...А прегопані пани Жидам, братам своїм хорощим, Останні продають штани.

(Г. виріє я на чужині).

...Тисячами гинуть Голодні люди. А скрити гинуть. А пани й полюву жидам прода-ють.

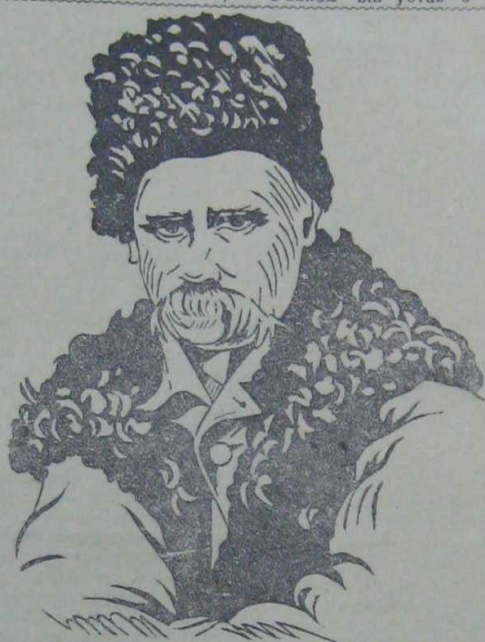
(Княжна).

Жид, як це показано в пое-мі "Гайдамаки", заради користи, грошей, може прийняти іншу віру, зрадити іншу людину, на-віть якщо це може кінчитись для неї смертю. Лише після цього стає цілком ясно, чому саме так ненавидить жидів наймит Ярема, який, гуляючи на поже-жі з ножем у руках, вигукуює: Дайте ляха, дайте жидка. Мало мені, мало!

Зневажливе відношення Шев-ченка до жидів виявляється на-віть в численних епітетах, якими поет плямує їх, наприк-лад: жидова, жидовин, погані жиди, жидівська собака, іуда, свиняче ухо та багато інших.

Шевченко вірив, що прийде час, коли: Прокинься доля; козак заспіває: "Ні жиди, ні ляхи!" Цей час прийшов. З прихо-дом Німецької Армії на Україну, український народ назавжди по-збувся жидівського гноблення.

Д. К.

Як умру, то поховайте Мене на моголі, Серед степу широкого, На Вкраїні милій, Щоб лани широкополі І Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий!..

...Поховайте, та вставайте, Кайдани порвіте, І вражою злою кров'ю Волю окропіте! І мене в сім'ї великій, В сім'ї вольній, новій, Не забудьте пом'янути Незлим тихим словом!..

Шевченко і Україна

Понів тинню сиротами, А я тут загинув!.. (Думи мої, думи мої).

Темі про визвольну боротьбу українського народу проти поль-ської шляхти Шевченко присвя-тив кращу свою поему "Гайда-маки". Прийшовши на Україну, Шевченко об'їжджав більшу частину Київщини, Полтавщини та Чернігівщини, турбується про видання в Петербурзі офортів українських пейзажів. Особи-во ж любив Шевченко Київ. На Україні Шевченко вразили жахливі картини поневолення українців російським самодер-жавством. "Страшно мені дивити-ся на грядуще, бо воно погане" — писав Шевченко в одному з своїх листів. У кращому з творів цього періоду він пише: Сеїте тихий, краю милий, Моя Україно! За що тебе сплюндровано, За що, мамо, гинеш?

(Розрита могила).

Вивуватцями всього лиха на Україні Шевченко називав ро-сійських царів, особливо ж

Петра I та Катерину II: Катін Катін Людоїди! Найлись обоє, Наїрались? А що взяли На той світ з собою? Тяжко, тяжко мені стало, Так, мов я читаю Історію України. Стою, замраю... (Сон).

Шевченко докоряє також тим українцям, які під маскою куль-туртрегерства проміняли свою Україну на московські звичай. Він говорить їм, що: Нема на світі України, Немає другого Дніпра; А ви претесе на чужину Шукати доброго добра. (І мертвим і живим...).

В одиночній камері петер-бурзького каземату доет весь час згадує про Україну. Тут, між іншими, були написані такі його твори, як "За байраком байрак" та вірш "Мені однако-во...". де говорить:

...Та не однаково мені Як Україну злі люди Приспівали, лугали... І в огні І, окрадену, збудять... Ох, не однаково мені

і хотів зійти в свою майстер-ню, яка знаходилась унизу. На це пішли останні сили. Зійшов-ши вниз, він раптом упав і слуга встиг почути лише остан-ні його слова:

— В Каневі! В Каневі! Спочатку тіло Шевченка бу-ло поховано у Петербурзі під одним деревом, де він любив часто відпочивати. На могилі було поставлено хреста з мід-ною дощечкою, де було напи-сано:

"Твоя пісня, твоя дума Не вмере, не загине."

Через місяць був одержан-ний дозвіл перевезти тіло поета на Україну. Чорну труну по-ставили на ресорного воза, в якій було запряжено четверо коней. Перед самим від'їздом з Петербурга Куліш сказав: "Не подобає тобі, батьку Тарасе, їхати на Україну без китайки червоної, заслуги козацької". Після цього труну було обито, по-старовинному українському звичаю, в червону китайку. Приїхавши через декілька днів у Київ, труну з тілом постави-ли на деякий час в одній з церков на Подолі, бо не знали, де саме найкраще його буде поховати. Спочатку думали по-ховати в Києві. На одній з гір над Дніпром була вже навіть викопана могила, проте, неза-баром вирішили поховати його в Каневі на Чернечій Горі, на тім місці, де він ще за свого життя збирався збудувати собі хату. Труну з тілом на паро-ході по Дніпру було перевезено в Канев, а від Дніпра воза з труною до самої могили везла дівчата. На похоронах були присутні, крім рідних та знайо-мих, майже всі селяни сусідніх сіл. В знак останнього проща-ня вони кинули на труну по-жмені землі, а потім насипали високу могилу.

Чернеча Гора в Каневі назав-жди залишиться дорогою для серця кожного чесного українця.

Мар'яна Хмарка.

Більшість творів, написаних на засланні, пройняті смутком за "безталанну", "убогу" Украї-ну. У творі "О, думи мої, о, славо злая", поет говорить, звертаючись до України:

Караюсь, мучусь, але не каюсь... Люблю, як щир, вірну дружину. Я безталанну свою Вкраїну.

Навіть в останніх рядках сво-єї останньої поезії, яку він на-писав за декілька днів до своєї смерті, крім передчуття близь-кої смерті, яскраво виявлено бажання поета побачити свою Україну щасливою, веселою:

Дніпро, Україно згадає, Веселі селища в галях, Могил-горі на степах І веселенько заспіває... (Чи не покинуть нас небого?).

За його ж бажанням поет був похоронений також на Ук-раїні.

Навіть з цього коротенького нариса, де взята лише невелика кількість висловлювань Шев-ченка про Україну, можна до-відатись про велику любов по-ета до своєї батьківщини, для якої він жив, працював і який віддав кращі роки свого життя.

В. М.

Історію України Тарас Гри-горович почав цікавитись до-вольно рано. Відома, що ще пере-аючи козачком у пана, він бав співати українські народні пісні історичного змісту, а пізніше, уже будучи широко-омним поетом, написав багато орів, теми для яких брав з історії України. Вже в одному своїх ранніх творів Шевченко пише:

...Чия правда, чия кривда І чий ми діти? Наша дума слава слова Не вмере, не загине... Ой де, люди, наша слава, Слава України!

(До Основ'яненка).

Перебуваючи у Петербурзі в Імператорській Академії мистецтв, Шевченко діста-в змогу користуватися бібліоте-кою свого учителя — кращого художника того часу — Карла Брюллова. Тут уперше він познайомився з історією своєї ба-тьківщини. Треба думати, що звід-ня й починається така гаряча любов поета до України, який виймає краще своє багатство — свої пісні:

В Україні їзди, діти, В жему України.

ЯСНАЯ ПОЛЯНА

Спростований большевицький наклеп

Берлін. В своїй нещодавно виходящій ноті, якій Молотов зсилається на міжнародні військові звітні умови, підтверджує також, що маєток Толстого, Ясна Поляна, який перетворено в заповідник, розграбований і зруйнований німецькими солдатами. Ця брехня відкидається очевидцями і відповідними малюнками. Мова йде тут про два цілком скоронених будинки, із яких головний перетворено в музей. Інвентар музею большевики вивезли майже повністю, так, що при зайнятті німецькими військами в ньому нічого не залишилось, крім стінних прикрас, тобто декількох картин, які зображують Толстого. Далі залишилися стінні плакати з цитатами із Леніна і т. інше, столи з скляними ящиками були пусті. Решта інвентаря музею була скоронена німецькими військами в другому будинку. Мова тут іде про мебелі. Всі ці предмети зібрав в одній кімнаті, двері від якої замкнені і накладені пломби.

Парк з моголою Толстого був заміруваний большевиками. На цьому мінному полі вийшли собі смерть багато жителів, які не могли відшукати під снігом мін. Німецькі війська в той же час приймали запобіжні заходи, щоб уникнути дальніших жертв. Про стан кімнат в середній будівлі під час зайняття німецькими військами існують багаточисленні малюнки.

ВИЗВОЛИТЕЛЯМ

Не бачила Україна ні щастя, ні долі,
Поки Фюрер не звільнив нас з тіршої неволі.

На Україні вже комуні і близько немає.
Большевицька влада скоро і в Москві сколає.

Нас червоні постріли вогню обстрідали,
А кремльського кату по в'язницях прославляли.

Нас по тюрмах катували, на конали знали,
Українську візитували горем мордували.

Покопали ж ми в українській руці,
А над трупами українців там знаходили криві.

Комуністи ж ждали добра, хоч за труду не брали Москві.

Ані Бога, ані кару бої не боялися,
Та розплати грим ударили — той, прощай, по крані!

Обі, вітали ж комуністи, наче вояча зоря,
Не повернувшись катюга та разом з жидками.

З нами німці, з нами олава, Україна з нами,
Пролунає німців слава вогню над землею.

Прапори з хрестами гордо вже повісили,
Розцятіли ж, Україно, з ранковою россою.

Буде доля твоя світла, бо Гітлер з тобою,
Дав тобі він, немцю, волю і зелені луки.

Розцятіла твої закуті кайданими руки,
Розцятіла ж, Україно, як чашкою кави.

Нас вже до Червоної дивер-визволю-те-ся!

Службові оголошення німецьких військових частин

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДИННЯ У БЕРЕЗНІ

У березні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години:

В МІСТАХ: з 20 годин вечора до 5 годин ранку.

В СЕЛАХ: з 19 годин вечора до 5 годин ранку.

Виняток з цієї заборони може гристи катись лише за дозволом місцевої Команди.

Про поводження большевиків з такими заповідниками свідчить випадок з музеєм Тургенєва в Орлі. Цей музей зберігає всю тургенєвську мебелі, бібліотеку письменника і т. інше. Від цих предметів при вступі німецьких військ залишилося всього декілька книг, пара меблів та деякі стінні прикраси. Майже увесь останній інвентар, перш усього мебелі, большевики, по словах місцевих жителів, вивезли у двох вагонах. Крім того, остання адміністрація музею видала наказ, що всі останні предмети музею повинні

Музей книги у Смоленську

„Культурна“ советська влада берегла і визнала лише один розряд книг — твори „вождів“ та інший партійно-марксистський хлам.

Зараз у звільненому Смоленську, у підвалі будинку бувшого музею революції, знайдений цілий склад закинутих старовинних книг.

Виявлено, що рукописні книги XV, XVI і XVII століть і рідкі екземпляри друкованої

бути спалені, як тільки німецькі війська займуть місто. За те, що цього не сталося треба дякувати німецьким військам. Проте, ще перед цим приходом сумнівні елементи привласнили собі з наявного інвентаря деякі предмети та патовили багато бешкету в кімнатах, які були очищені німецькими військами. Цінність таких культурних установ для кожного Німця цілком зрозуміла, там більше, що Толстой, також, як і Тургенєв, в Німеччині більше відомий, ніж у Советському союзі, тим більше, що твори Толстого на німецькій мові знайшли більше розповсюдження, ніж у своїй власній батьківщині.

літератури XVII—XIX століть багато років лежали, віком не займані, в цьому підвалі.

Весь цей скарб величезної цінності зараз розбирає і приводить у порядок професор Асрамович.

Міська влада, враховуючи велику цінність цього книжкового багатства, вирішила організувати у Смоленську музей книг.

Приватна власність на будинки у звільнених областях

Вийшло розпорядження імперського комісара Східних земель про повернення, у межах підвладних йому областей, націоналізованих большевиками міських будинків їх минулим власникам. Будинки господарі, або їх ближчі родичі повинні подати про це письмові заяви. Зараз справа йде не про повернення у власність, а про управління з правом користування прибутками із здачі будинку у найом і з оренди. Особа, що одержує в управлінні будинок, повинна доказати свою благонадійність, зокрема, виплатою у строк податків. Ціни на квартири будуть в корені пере-

глянуті. Буде видано особливе звернення до жителів про своєчасне внесення квартирної плати.

ВИСТАВКИ

В цьому році має бути, в дивлячись на військовий час, відкриття цілої низки виставок, на яких Німеччина буде приймати видну участь. У березні 1942 року відкриється велика виставка в Лівні, у квітні — „ярмарка зразків“ у Мінні, у травні — в Будапешті, у вересні — міжнародна виставка в Словаччині (Прессбург) і, нарешті, у жовтні — голландська „ярмарка“ в Утрехті.

(З берлінських газет).

ХАРАКТЕРНИЙ ЕПІЗОД НА ФІНСЬКІЙ ЛІнії ВОГНЮ

На світанку фінські війська йдуть в атаку. Місячна ніч. Мороз 25 градусів. Тисяч ночі переривається жалючим струсом під артилерійськими снарядами. На околиці вибухають земляні, залізничні дери. Огні вогні в усіх боках, вони просуваються вперед, і ось уже російські передові позиції. Із траншеї стріляють дула гармат. В світлі за каміням десятком трупа червоноармійця. На жомтму обличчя одного з них застигла жалюва гримаса. Його руки підняті вгору, наче-б то в шуканні допомоги.

Фінський вогонь пройшов, як буря смерті, через не місце. Виявляється, що в одній з землянок зачинялося сім червоноармійців на чолі з лейтенантом загону лейтенантом Федоровим.

Один з полонених червоноармійців, який слідував за фінською частиною, кричить в напрямку землянки:

— Фіни дають вам три хвилини на роздумування. Заважайте! Фіни не мулять полонених. Це я стверджую.

Під колодами дерев чути тяжке дихання і тиха мова. Через хвилину із землянки відповідає:

— Ми не можемо здатися.
Летить ручна граната і, анбухаючи під рядом колод, підймає стовп курини та диму. Через хвилину вибухає друга, третя граната. Полонений знову закликає здатися, але відповідей немає і на цей раз чується виразно, як під землею хтось стоїть.

Прислухавшись до використання інших засобів впливу на них, що упираються, і останній раз падає заклики:

— Виходьте, Фіни не зробить нічого поганого. Я кажуся в цьому.

Знову лейтенант Федоров закликає з землянки, що загін не може здатися. Залишається один засіб — вибух, але в цей момент відбувається чудо. Із отвору землянки заявляють:

— Лейтенант Федоров згоден здатися... Із отвору з'являється великий бородатий чоловік. Обличчя в нього в крові з сумішшю бруду та сажі. Він кашляє і намагається підняти в себе по більше свого повітря. За ним з розваленими вилізати два підлітки. Вони в напівнепритомному стані майже не тримаються на ногах. На обличчі командира Федорова безмежний жах, немов би він приречений до смерті.

Потім ставиться фінський унтер-офіцер. Він широко всміхається, дивлячись на німця з грубою обличчя Федорова.

— Чому ви раніше не вийшли? — питає Федорова.

— Я боявся, що мої люди покінуть зі мною.

— А чому ваші люди не вийшли? — питає Федорова.

— Вони боялися, що в їх убого.

Із Саволайнен.

Гевасінфорс.

Адреса редакції: м. Конопот, вул. Ів. Франка, № 4. ТЕЛЕФОН № 162.

Анекдоти

3 тріском!

— Скажіть, будь ласка, як Сталін сів у Кремль?

— Сідав тихенько, а вилетів з тріском.

Повторив...

В одній із советських військових частин червоноармійців-пошильний, даючи рапорт начальнику штаба, невдало відрепортував. Червоноармійці розлютували начальника і він, нервуючи, наказав червоноармійцю:

— Негайно йдіть і скажіть своєму командирі, щоб він вас терміново замінив, як непридатного! Повторіть це! — сказав начальник.

— Єсть, наказано йти і сказати своєму командирі, щоб він вас терміново замінив, як непридатного, — повторив червоноармійець і швидко вийшов із кабінету.

Войовничий жид

Один жид не міг знести нанесеної йому образи і довго думав про помсту. Накінець він прийшов до іншого жиди, який виготовляв зброю:

— Ікай, зроби мені криву рушницю!

— Ой, як криву, для чого тобі крива рушниця?

— А хіба ти не знаєш? Я ж хочу вбити Абрама із за вузла!

3 листів наших читачів

Відділ праці м. Конопот вже зареєстрував 4.113 безробітних. Із цієї кількості одержали постійну роботу 891 чол. та тимчасову роботу — 1119 чол.

Для надання меддопомоги залізничникам з 15 лютого на ст. Конопот відкрито поліклініку. При поліклініці утворено 4 кабінети. За цей короткий час своєї роботи поліклінік вже обслужила 560 чол.

Село Підлипе живе пер новим життям. має відремонтоване училище, школи, церкву, живе товариство, а також-мебелюю майстерню також голярню.

Редактор Г. О. САХІ

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

Квитанція на зачет паспортів ім'я Степанова Івана Макаровича.

Квитанція на зачет паспортів ім'я Степанова Івана Макаровича.

Квитанція на зачет паспортів ім'я Степанова Івана Макаровича.

Пашпорт на ім'я Козьміна Михайла Семеновича.

Пашпорт на ім'я Натрієв Євдоким Григоровича.

Пашпорт, військовий квиток на ім'я Казіміра Віслава Павловича.

Пашпорт на ім'я Кирея Костянтина Михайловича.

Пашпорт на ім'я Мелька Семена Михайловича.

Verantwoort

E. Speck, Feldenheim 20545

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

ПОЯСНЕННЯ ПРО
НОВИЙ ЗЕМЕЛЬНИЙ ЛАД
НА 3 СТОРІНЦІ

Рік 1

Конотоп, субота 21 березня 1942 року

Ч 24

НІМЕЦЬКІ ПІДВОДНІ ЧОВНИ У ВСЬОМУ СВІТІ

Ця війна дорого обійдеться Сполученим Штатам Америки

Досягнення за тиждень

Останній тиждень по ходу військових подій представляв класичний приклад для військової промисловості молодих європейських народів і азійського народу — японців. На території цілого тижня продовжувалися німецькі підводні човни свої напади на американські торговельні судна. Особливі повідомлення верховного командування підводних підсумки атак, що продовжуються.

На протязі ледве трьох місяців військових дій у Новому Світі потоплено ворожі торговельні судна тоннажем 1.029.000 брутто-тонн. Ці судна англійські і американські суднобудівельні промисловості не в змозі буде встановити на протязі року. Разом з цим очевидно в очей світу стала ударна сила німецьких підводних човнів. Ми чули, що наші підводні човни вивалилися прямо у пащу ворогу і торпедували у ворожих головних суднах. Тут знову ожив старовинний мужність людей у морській війні у всій її романтиці. Тут іде мова не про зброю і спорядження тільки, а про мужність команди, — а це являється вирішальним у останній момент. Якщо прийняти ще до уваги величезні віддалення, то кожному стане зрозумілим все значення подібних повідомлень. У ворожих столицях думали, що ні німецьких підводних човнів біля американського побережжя була тільки тимчасовий характер, але, як це часто буває, вони помилувалися. Тепер безповоротно підпаливачі в Лондоні і Вашингтоні одержують можливість упевнитись у правдивості слів Фюрера від 30 січня 1942 року, коли він сказав: „Світ побачить, як працюють німецькі підводні човни“.

Відповідно з цими фактами для американців може бути лише одне слабе втішення, що хочому осягнути не досягли такої великої кількості тонн. Але саме ці осягні за океанські озброєні сили додали їм ще більше. Ярава вчора американці повинні були об'явити про втрати своїх морських сил у битві від Яву. У одній тільки цій битві вони втратили 5 з'єднань. Японський морський міністр, адмірал Хігаші ці цифри ще округлив. По його даних американський і англійський флот з початку

Хто тепер буде допомагати Сталіну?

Німецьке радіо подає слідуючі екстренні повідомлення: Під час успішних операцій проти британських і американських торговельних пароплавів, німецькі підводні човни потопили у вест-індійських водах 12 суден, загальною водомісткістю 70.000 брутто-тонн. Серед цих суден знаходилися 3 танкери. Одно судно важко пошкоджено. Таким чином, з часу свого першого вступу в боротьбу біля американського узбережжя підводними човнами потоплено всього 151 торговельне судно загальною водомісткістю 1.029.000 брутто-тонн, серед них 58 танкерів водомісткістю 442.000 брутто-тонн. Поруч з їх успіхами на Середземному морі і у північній частині Льодовитого океану наші підводні човни під командуванням віце-адмірала Деніца з цими новими успіхами вписали нову, вічну сторінку слави в історію Німеччини. За видатні заслуги в області введення у бойові дії підводних човнів Фюрер призначив вищого начальника управління підводними човнами віце-адмірала Деніца — адміралом.

Американський пароплав „Бредфорд Сіті“, по повідомленню американського інформаційного бюро „Ассошіейтед Пресс“, затоплений біля південно-африканського узбережжя німецьким підводним човном.

У гавані біля берегів Венеції висадився 56 чоловік з американського пароплава, потопленого німецькими

підводними човнами. У гавань Порто Ріко прибула команда одного ворожого судна, потопленого німецькими підводними човнами. Люди плавали по воді у рятувальному човні 60 днів.

У наслідок діяльності німецьких підводних човнів, Бразилія припинила своє плавання до Північної Америки.

Ніякий диявол не врятує більше Сталіна!

військових дій на Далекому Сході втратив усього 130 військових кораблів. Серед них, крім потоплених бойових суден, було 12 крейсерів, 22 морських винишувачів, 44 підводних човни і інші дрібні з'єднання. Понад 500 суден були захоплені і знаходяться зараз на службі в японського судноплавства.

До цього треба приєднати великі втрати Соевтів на східному фронті за останній тиждень. Не дивлячись на світо-

ву бурю, наші війська провели багаточисленні контратаки і нанесли противнику важкі удари. Багаточисленні ворожі групи, не дивлячись на введення сильних танкових частин, розбиті. Більшість введених ворожих танків було розстріляно. Сталін знову привів у даремну жертву десятки тисяч своїх солдат. До яких же пір цей „злочинець“ буде і далі їх гнати?

Альфред Врюц.

Правда про А. Гітлера (ПРОДОВЖЕННЯ)

1923 рік своєю жахливою політикою і диявольською ненавистю ворогів приніс німецькому народу тяжкі злидні та пригноблення. Думка про те, що так далі продовжуватися не може, захоплювала все більше і більше широкі шари населення, але для справи, про яку думали в Мюнхені, час ще не настав, головним чином тому, що не всі ті особи належали до послідовників Гітлера, які в Мюнхені (у протязі сидівши у Верлі слухали жидом владі) хотіли утворити новий національний уряд. Ця спроба не удалась, дякуючи бездіяльності деяких осіб і їх ворожому відхиленню від загальної справи. 9 листопада по головних вулицях Мюнхена під керівництвом Алоїфа Гітлера відбулась мирна демонстрація прибічників його ідей. В цій демонстрації в роковинах марксистського путчу 1918 року, не дивлячись на всі труднощі, націонал-соціалістичний рух хотів висловити свою впевненість у перемозі над „жидами і їх прибічниками. Демонстрація закінчилась раптовим обстрілом з боку поліції. В рядах демонстрантів у результаті цього зрадницького нападу було 14 жертв, убитих на смерть, або померлих внаслідок одержаних ран. Їх тіла покладені в металічні труни, як символ вічної сторожі націонал-соціалістичного руху, були згодом поміщені під відкритим небом на Корольській площі в Мюнхені, і тільки велична колонида оточує їх. „Ви всі ж перемогли!“ — були слова вождя, сказані ним одного разу після того, як влада перейшла в його руки. Але в той момент — в 1923 році — невдача в Мюнхені, здавалось, була кінцем руху. Керівництво було розсіяно, і вороги мали тепер, на кінець, бездоганні юридичні підстави до переслідування та репресій проти партії. Широкі маси, які чекали кращих часів, втратили після цих подій всяку надію на майбуття, до того ж економічне життя Німеччини почало начеб-то налагоджуватися і це укріпило позиції всіх тих, яким була на користь тодішня керована жидами республіка. Але ні вороги,

(Продовження на 2 сторінці).

ві скептики не враховували полум'яної відважності націонал-соціалістичних борців та неохвату віру їхнього вождя, символом яких з'являється смерть цих чотиринадцяти убитих. Неві спокутилася ганьба 9 листопада 1918 року: тоді—порушення присяги, зрада, боягузливості, наклеп, грубіянство, безбожність, нижчого сорту матеріалізм (у дусі московсько-жидівської теорії); тепер—9 листопада 1923 року—почуття честі, вірності народу, хоробрості, дисципліни, моральності, ідеалізму. Тоді—в 1918 році—торжествувала несправда, злочин і насильство, тепер же—в 1923 році—справа йшла не про причинення якоїнебудь несправедливості, а про боротьбу за правду.

Герой той, хто в рядах свого народу хоробро бореться за правду і жертвує своїм життям. Але ще більшим героєм являється той, хто один і незрозумілий більшості народу, дотримуючись своєї совісті, встає на боротьбу за свободу, право і честь проти перемагаючої сили. Таким чиним, смерть цих 14 чоловік 9 листопада 1923 року являється для кожного свідомого німця—якою властиво почуття честі—нічим символом боротьби німецького народу, символом того, що свобода, честь, справедливість—всі ці вищі блага людства, які визначають життя, повне чесною праці

та прагнень, досягаються тільки самовідданою боротьбою. Боротьба за Німеччину продовжувалась. Але поки ще доводилося переживати тяжкі часи переслідувань, безправ'я, утиску та пригнічення. Одно заборонення діяльності партії чергувалось за другим. По жидівських уявленнях, кожний „наці“ (презирлива назва націонал-соціаліста) стояв поза законами. Вбивства членів партії збільшувались, так, як це не вважалося злочинним. Таким чином, ради бійців були спалені кров'ю і були завжди готові боротися за свого Вождя Адольфа Гітлера.

Після невдачі в Мюнхені, Вождь був притягнений до суду, де він виступив як переможений, а як обличчувач. Він був присуджений до ув'язнення разом з багатьма із своїх товаришів. Тут він закінчив свою книжку „Моя боротьба“. По виходу із тюрми він знову почав роботу по відбудовуванні партійної організації. Це відбудовування проходило легально, відповідно демократичним законам того часу, але з усією силою і міццю націонал-соціалістичного натхнення. Скоро після цього в усіх частинах Німеччини були досягнуті нові всерозростаючі перемоги при виборах в парламент.

(Продовження буде).

Німецький фронт кріпкий, як залізо

У Криму після довгої перерви ворог знову підтримував танками і літаками атаки німецько-румунських позицій на Керченському півострові. У сильних боях атаки були відбиті при великих втратах ворога. На Керченському перешийку був знищений прямим попаданням бомб потяг, що знаходився на мосту і який провалився у воду. На останніх ділянках східного фронту ворог продовжував безуспішні атаки, які супроводжувались втратами.

На Харківській ділянці фронту ворог на протязі останнього тижня живив понад 700 великих атак без жодного успіху в них. 5 ворожих дивізій при підтримці 80 частково важких танків в атаку проти позицій одного німецького корпусу. Ця атака також була відбита. У деяких місцях доходило до сильних рукопашних боїв. Ворог поніс великі криваві втрати.

Введені у біт наші штурмові літаки в області озера Ільмена направляли свої атаки на ворожі батареї і на колонії, що рухалися. При цьому розбито 17 ворожих бункерів. Обстріляні бункери були звільнені від ворогів і зайняті нашою піхотою. Імши багаточисленні бункери треба вважати непридатними на довгий час. Більш сильні ворожі військові з'єднан-

ня були розбиті нашими бомбами на підготовлених вже позиціях. Для їх на ворожі війська була дуже сильна. Частково ворожі війська перейшли на наш бік. На цій ділянці фронту ворогу стало неможливо проводити в найближчий час правильні операції. Під час атак на транспорт з продовольством ворог поніс великі втрати різного роду машинами.

Біля узбережжя Феодосії німецький бойовий літак виділив ворожий підводний човен і атакував його. На бішні підводного човна можна було помітити багато пошкоджень. Через декілька хвилин човен залишив великі маслянисті плями і колюди, що неслись по течії. З втратою цього човна ворогу доводиться рахуватись.

Советська авіація втратила за час від 2 лютого до 3 березня 1942 року всього 1.256 літаків. Таким чином, за 6 тижнів совети втратили більше літаків, ніж могли збудувати за рік. Ці втрати особливо важливі, так як обіймав англійсько-американська допомога відсутня. За час від 6—12 березня втрати большевиків становлять 209 літаків, з них 130 збито у повітряних боях, 26—зенітною артилерією і 7—піхотою, решта знищена на землі. В той же самий час втрачено на східному фронті 9 наших літаків.

Північна Африка

Італійське командування озброєними силами повідомляє про певну розширену діяльність з обох боків у області Східної Кіринаті.

Авіація продовжувала свої нальоти на ворожі військові ко-

лонії, що рухалися. Італійський підводний човен потопив на Середземному морі ворожий підводний човен. Британська авіація зробила наліт на Тріполі, Бенгазі і Афіні, не досягнувши успіхів.

Австралія та Індія напередодні рішення

Японський рейхстаг скликав сьогодні екстренне засідання. Міністр-президент Таїо виступив велику промову, в якій він, між іншим, сказав: „Тепер у Японії в руках всі засоби боротьби на Тихому океані. В цю серйозну хвилину ми шлемо наші застереження Австралії і вона являється вже останнім. У випадку, якщо ця країна не зійде з шляху, вона швидко розділить сумну долю Голландської Індії“. Таїо закликає Індію серйозно подумати про свою долю. Він сказав дослівно слідує: „Вже на протязі багатьох років мільйони населення цієї країни бажають звільнення від насильницької англійської влади. Тепер настав час здійснення цього бажання. Якщо тепер вожді Індії ще раз зрадять країні і повертять обличчя

квім Англії, то спасіння для них не буде. Японія бореться тепер під гаслом: Індія для Індійців! В заключенні Таїо звертається до тяжкого становища чунгінського уряду. Для цієї „країни“ також немає ніякого порятунку. „Тепер, після більш, ніж 3-х місяців боротьби, підтверджує Таїо, англійсько-американський флот зник з поверхні Тихого океану. В той же самий час наші союзники, особливо Німеччина та Італія, одержали нові великі перемоги. Вже більше тісний загальний фронт з цими державами ми завоюємо остаточну перемогу і разом з тим мир для всього світу. Японія, так заключає Таїо, повинна зібрати всі свої сили, щоб доповнити низку передніх перемог ще новими, ще більшими перемогами“.

ДВІ ВІДПОВІДІ

Австралійський міністр-президент Гуртін видав криваве звернення до австралійського народу. В ньому він указує на зробиє японським міністром-президентом пропозиції про мирне розрішення між Австралією і Японією поставлених питань. Далі він заявив, що „він поведе Австралію через розвалини і зруйнування до перемоги“. У своєму уявленні він уже бачить, як англійські, американські, китайські і голландсько-індійські прапори вільно майорять по вітру. Але після солодкого прийшлося покусувати

гіркого. Гуртін оголосив, що найближчі місяці будуть дуже серйозними для австралійського народу. Можливо, що успіхи японців будуть продовжуватись.

У новому зверненні національний вождь індійського народу, Бозе, підтверджує, що божественний закон вимагає, щоб англійська чужа влада була знищена. Сотні років продовжувалось панування цих чужоземців. Тепер настав час скинути тяжке ярмо. Разом з Японією індійський народ здійснить цю мету.

УСПІХИ В ЧИСЛАХ

Міністр-президент Таїо дав на японському рейхстагу цікавий огляд військового положення і одержаних у Голландській Індії перемог. По цьому огляду японські війська спочатку війни до 10 березня взяли в полон всього 210 000 чоловік. У повітряних боях знищено більше 1.600 літаків. 2 100 гармат попали в руки японців. Далі вони захопили 23 000 танків і інших машин, понад 140 000 іншої

зброї і велику кількість снарядів. Сюди не ввійшли цифри дані про битву при Рангуні. Вони будуть повідомлені в найближчі дні, або трохи пізніше. Далі Таїо нагадав, що промислові споруди Голландської Індії потерпіли дуже мало від військових дій. Відбудовчі роботи уже розпочаті. З надією голландці віддають себе в розпорядження японців для відбудови робіт.

УЗБЕРЕЖНЯ АМЕРИКИ НЕБЕЗПЕЧНЕ

Німецький підводний човен, що атакував внутрішню гавань Свята Люція, знаходився довгий час у гавані. Звсім спокійно він зайшов серед пароплавів, що стояли на пристані, самі найбільші і торпедував їх. Одно судно, яке, мабуть, було навантажене снарядами, після страшного вибуху злетіло в повітря. Потім залишки пароплава поволі занурились у воду. Другий пароплав в той же час після торпедного попадання ліг на бік і зник у хвилях. Так, як глибина води у цій гавані дорівнює всього 10 метрів, то з води виднілись ще частково верхні частини пароплава. Коли з берега помітили нападників, намагались вогнем артилерії перешкодити виходу

німецького підводного човна. Але виходу човна в море не перешкодили. Вже на віддалі невеликої кількості морських миль від гавані підводний човен намітив третій пароплав і в той же час його торпедував. Щоб уявити собі всю ту велику віддачу, де проходило затоплення пароплава, потрібно подивитись по карті. Затоплення послідувало у просторі Ньюфаундлендської міліції Ньюфаундленда, біля Нью-Йорка, від виходу у Делавар Бей в Штаті Нью-Джерсі, в області Флориди та біля узбережжя британської Гвіани. Вороже сторожеве судно і один підводний винишувач були затоплені біля канадського узбережжя.

Короткі повідомлення

Іспанський генерал Асцензіо, начальник Іспанського генерального штабу, відвідав Берлін.

Австралійський міністр зовнішніх політик Еварт звернувся у Вашингтон, щоб там особисто у Північно-Американських Штатах просити об'явної допомоги.

По повідомленнях із Токио, японці використовують частину області Бірми, як шлях для підвозу харчів для власних військ.

Англійська газета „Дейлі Мейл“ з сумом припускає, що рішення на протязі зимових місяців не досягати ніяких рішучих успіхів.

У декількох арабських містах в останні дні відбувались вуличні бійки. Населення повстало проти англійських гнобителів. Спокій і порядок були встановлені після закінчення поліції та міліції.

В Осло відбувається велика виставка „Большевизм у практиці“.

ВІЛЬНІ СЕЛЯНИ АБО ПАРТИЗАНСЬКИЙ ТЕРОР?

Вирішуйте і докажіть на ділі, що Ви противники большевиків!

Про новий земельний лад

Статочна мета розпорядження про новий земельний лад — одноосібне земельне господарство і поодиначне землекористування. Ця мета досягається у формі Хліборобської Спілки або селянського одноосібного господарства. Шлях до цього лежить через громадське господарство, яке у багатьох місцях необхідно, як тимчасова перехідна форма. Спочатку треба перемогти жадливі руки колгоспного законодавства, яке притягувало Вас шляхом напруження всіх сил і шляхом з'єднання в їх виробничих об'єктах. Раптова зміна поставив селянина перед пустою землею, без всяких допоміжних об'єктів, які необхідні для обробки землі.

Цей одноосібний земельний господарство може бути запроваджене тільки там, де у наявності необхідні допоміжні засоби для одноосібного господарства — машини, селянські радяди виробництва і достаточність робочої худоби.

ГРОМАДСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Громадське господарство є тільки перехідною формою. В протилежність до колгоспної системи, воно вже тепер представляє для Тебе істотні вигоди: садина земля, яку Ти, як громадянського господарства, п у своєму користуванні, є власна власність і вільна від чужих. Твоя присадиба землі Твоєю прохання може збільшуватися.

У той час, як Ти під час мусової колгоспної системи не мав права держати тільки одну худобу, то тепер за розпорядженням німецького сільськогосподарського управління, можна у необмеженій кількості пашувати свою робочу худобу.

Замість звичайного, який був колгоспної системи, розподілу продуктів у формі трудових книжок і р. б. т. Ти одержиш справедливий заробіток. Таким чином, замість експлуатації — належна платня за працю.

Як тільки дозволять обставини, Вам, селянам, по Вашому бажанню буде надана земля для особистої обробки і користування. Ця форма земельного господарства визначає уже бажання Вашого господарства. Одноосібне земельне господарство і користування землею!

ХЛІБОРОБСЬКА СПІЛКА

Німецьке Сільськогосподарське управління для вирішення наявних подій землі ставити мету, щоб громадське господарство виконало свої обов'язки, бачило відносно повноцінне. Оскільки розділ землі заборонено.

Земля для одноосібного користування розділяється на по-різні частини.

У той час, коли німецька влада оголосила постанову про новий земельний лад і працює зараз над тим, щоб звільнити Вас від колгоспного рабства та поступово перевести землю у Вашу особисту власність, злочинці і волюшники, називаючи себе партизанами, намагаються зруйнувати Ваше щастя.

Робітники і селяни!

Чи хочете Ви бути пригноблені саботажниками і бандитами, від яких Ви уже терпіли двадцять чотири роки насильство і деспотизм.

Звільняйтеся під захистом Німецької Армії!

Смерть партизанам!

Допомагайте Німецькій Армії знешкодити партизан, повідомляючи про них найближчому німецькому посту, приймаючи участь в самоохороні і захисті Ваших сіл, мостів і шляхів, допомагаючи німецьким патрулям і розвідникам.

Хто прийматиме активну участь у боротьбі проти партизан, той одержить грошову винагороду, або винагороду якими іншими предметами. За особливо видатні заслуги в боротьбі проти партизан селяни можуть одержати нову, або додаткову землю до своєї садиби.

Ця земля буде дана німецьким сільськогосподарським управлінням у особисте користування, як недоторкована власність.

Про свою активну участь у боротьбі проти партизан вимагайте собі підтвердження від німецької військової частини і пред'являйте це посвідчення в найближчу місцеву комендатуру для одержання відповідної винагороди.

Радісні відклики на аграрну реформу

Оголошення виданого німецькою владою нового сільськогосподарського порядку знайшло в звільнених областях радісний відклик. Те, що до цього часу було невідомим бажанням і таємною надією — стало дійсністю: колгоспному рабству настав кінець, советські закони анулюються.

Німецька влада відкрито, без приховування вказала на труднощі, які роблять неможливим негайне знищення громадського господарства. Однак із попередніх постанов стало зрозуміло, що сільське господарство звільнених областей потрібно поступово привести до одноосібного господарства, наскільки це дозволить необхідність перебудови.

Кожний повинен стати вільним селянином на своїй землі!

Щоб усунути плутанину, ми подаємо ще раз короткі витяги із положення про новий земельний лад. Відносно цього ми відповідаємо на двоє запитань, які надійшли до нас в останні дні: ще раз не допускайте ніяких поспішних самовільних дій, а чекайте поки у Вашому селі не буде проведено розподілу землі!

Продуктивна і робоча худоба, а також всі сільськогосподарські знаряддя хліборобської спілки розподіляються між окремими селянами або групами селян. Виязот становлять: крупні с.-г. машини, молотарки, трактори і устаткування до тракторів.

Селяни, яким земля наділена в одноосібне користування, організовують Хліборобські Спілки. Обробка землі провадиться спільно. Дальніший обробіток і збір урожаю проводять кожний селянин самостійно.

Так, як кожний селянин зберігає той же самий наділ землі і на наступні роки — це означає підвищення агрокультури і уро-

жаю та разом з цим підвищення його власної користі. Хто не виконує розпоряджень німецької влади, політично непевний, або для одноосібного землекористування непридатний, тому земля не виділяється.

Якщо місцеві умови дозволяють і мається у наявності необхідний інвентар для самостійного селянського господарства і робоча худоба, тоді можливий розділ землі для селянського одноосібного господарства.

Для ведення одноосібного господарства підходять тільки ті селяни, які доказали, що вони особливо здібні, діяльні і в усіх відношеннях благонадійні.

Ви запитуєте —

ми відповідаємо

ЧОМУ ШЕ ЧАСТКОВО ПОГРІБНІ ГРОМАДСЬКІ ГОСПОДАРСТВА?

Якщо Ви в цьому році питання про виділення землі не ставите першочерговим — не будьте нетерпеливими. Ви ж чули, що громадське господарство дасть Вам полегшення і можливість розвинути свою ініціативу і йти вперед у господарському відношенні.

У Німеччині ми привикли до порядку і ми хочемо й Вам дати порядок. У нашому сільськогосподарському управлінні нас не так багато людей, щоб ми могли у всіх селах зразу створити нові порядки. Тому ми повинні були б передати встановлення порядку Вам самим. І що ж ми побачили, що ж сталося? У деяких селах селяни самі, не питаючись нас, розпустили колгоспи і розділили землю на одноосібні господарства, і це викликало тільки безпорядок, сварки та загальне незадоволення. Нахвалили взяли собі більше всіх, а скромні і слабкі залишилися ні про чому. І тоді селяни приходили до нас і просили нас, так, що ми повинні були знову наводити порядок.

Цього не повинно бути! Це все треба усунути і привести до порядку і миру, щоб ніхто не був у збитках та не був скривджений. Наскільки дозволять сили нашого сільськогосподарського управління, ми будемо вже в цьому році селянам виділяти землю в одноосібне землекористування. Останні одержать землю пізніше, нероби ж зовсім будуть позбавлені одноосібного землекористування.

ЧОМУ ХЛІБОРОБСЬКА СПІЛКА?

Багато з Вас сказали нам, що одноосібний діл більш усього відповідає бажанням селян. Але Ви самі знаєте, що організація одноосібних дворів не є легка справа, а потребує широкої і ґрунтовної підготовчої роботи. Якщо ми тепер перейдемо на одноосібні двори, то Ви не зможете самі обробляти землю. Ми перетворили тепер деякі громадські господарства в Хліборобські Спілки і розділили між селянами худобу та інвентар і при цьому ми підтверджуємо, що в дальнішому цього не вистачить, щоб всім селянам надати все необхідне із засобів виробництва. У багатьох випадках 4—5 селян одержують для спільного користування коня, плуг і віз. Таким чином вони не можуть цілком самостійно господарювати, і повинні працювати разом з іншими. Ми потребуємо в якійсь небудь формі громадської праці. Не тому, що ми цю форму любимо, а тому, що інакше не можна.

Дякуйте большевикам за те, що вони залишили Вас у такому жалюгідному і безпорадному становищі. Потрібна істотна праця, щоб зникнути шкода, яку спричинили большевицьким часом і війною.

На нараді старшин

18 березня 1942 року в кабінеті старшини Конотопського району відбулася нарада старшин сіл та керівників установ міста. Учасники наради з великою увагою заслухали доповідь про підготовку до весняних робіт та про налагодження порядку у звільнених від жидо-комуністів областях, яку зробив капітан місцевої Комендатури пан Ферманн.

Особливу увагу було звернено на організацію боротьби проти партизан та їх пособників. Всім, хто буде допомагати Німецькій Армії боротися проти партизан, польовою Комендатурою буде видано відповідний документ, по якому вони можуть одержати землю, гроші, а також продукти.

Вказавши на недостатнє проведення осінніх польових робіт, пан Ферманн дав конкретні вказівки для кращого підготування населення до весняної посівної кампанії.

На нараді було дано старшинам сіл цілу низку вказівок, як треба в дальшому працювати в себе на селі, і, таким чином, виправдати те довір'я, яке на нас покладає німецька влада. Старшинам сіл дано право карати всіх тих, які не виконують їхніх розпоряджень.

З 15 березня 1942 року почали працювати примірні камери, які являють собою перехідну форму до суду, який, в свою чергу, буде встановлений незабаром після приходу цивільної німецької влади. Примірні камери складаються з старшини села та двох засідателів. Вони розглядатимуть цивільні справи населення. В тому випадку, коли примірні камери не зможуть будувати розв'язати якого-небудь питання, то справа передається до старшини району, або до місцевої Комендатури.

Сільськогосподарські школи в Галичині

У Галичині приступлено до організації сільськогосподарських шкіл.

Ці школи розподіляються на три типи. 1. Сільськогосподарські професійні школи; відвідувати їх зобов'язана вся селянська молодь після закінчення початкової школи; мета їх — ознайомити молоддь з основами сільського господарства. 2. Закінчені цих шкіл, учні можуть поступити у спеціальні школи садівництва, пасоводства, молочного господарства або мукомольної справи. 3. Сільськогосподарські школи для хлопчиків і дівчаток після теоретичної і практичної підготовки випускають керуючих невеликих і середніх сільськогосподарських підприємств.

Дяю уроки
музики та співу (соло)
щоденно
з 10 годин ранку.
Звертатись в Конотоп,
Олександрівська № 8
Є. А. ПІЛЬГЕЙ.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ НІМЕЦЬКОГО СОЛДАТА

Після багатьох місяців знову справжній концерт. На сцені стоїли молоді дівчата і жінки у різноманітних українських національних вбраннях і співали, як жайворонки. В останні місяці вуха відінали від таких звуків. Вони могли з точністю відрізнити цокотіння легких кулеметів від важких і так звикли до свисту куль, що несла смерть і до завивання гранат, що вони сприймали тріск і шум, в якому заглушались би дзвінки і глибокі звуки органа, як необхідний удар у литаври в диному бойовому концерті.

Як з другого світу, звучали радісні голоси у цей вечірній час. Діагностика шезла, і коли вуха удоволяло німемі слова і звуки, мої думки полетіли далеко вперед за тисячі кілометрів, у далеку, але таку близьку серцю країну — Німеччину. Я опинився у великій залі серед святою одягнених і щасливих людей — чоловіків у чорному, жінок у шестидесятих довгих вечірніх туалетах; повітря було наповнене ніжним ароматом гарних жінок. Мелодія бурхливо-го Діпрі перенесла мене на берег Рейна, в веселий швидкий танок нагадав мені радісні дні моєї щасливої молодості.

Грім оплесків пробудив мене від чудового сну. Я злякано подивився навкруги і ніху розчарування, повернувшись знову до дійсності. Я почув чужі звуки і побачив чужі обличчя, багата посмішка яких не могла затігти на протязі останніх років перенесеної нужди.

Це ті самі люди, яких ми, німецькі солдати, зустрічаємо на кожному кроці, з якими ми разом живемо та працюємо. Вони всі однакові. Чи думало ми про людей, яких ми бачили в Ленінграді, в Москві, або тут — у всіх їх одне сумне минуле, в якому матеріальна нужда залишила сліди на їх виснажених обличчях і на їхніх вбраннях, і душевне пригноблення, що в зразі лежить на цих людях, так, що багато з них ще не зрозуміли, що загоряється зірка нового життя, яка поверне їх додолу. І якби вони передчували всю величність нового часу, вони, мабуть, не повірили б, що вони колинебудь будуть знову щасливі і задоволені. Як часто їм на протязі останніх років від соціальних батоком давали обіцянки.

Щоб потім ще позорніше обдурити і далі всякими способами експлуатувати.

Не дивно, що ці люди отупіли і безрадісно займаються своєю роботою. І де найбільше кидається в вічі нам, німцям. Якщо ми подумалимо про прикрашені квітами сонячні зали заводу, про сяючі обличчя німецьких робітниць і робітників, які, не дивлячись на збільшення роботи через війну, не втратили радості праці, тоді можемо ми добре уявити собі занування тих українських чоловіків і жінок, які добровільно згодилися на роботу і які декілька тижнів тому у багаточисленних естрених поїздах залишили Київ і вперше побачили Німеччину. Український народ не тільки згодом ознайомиться з Німеччиною, але й узнає правду про цю країну і побачить велику різницю між нею і їхньою країною.

Так, як було до цього часу, продовжуватись далі не може. Щоб бути прийнятими, як рівноправний член, у європейську сім'ю народів, треба багато змінити на Україні, і раніш всього повинні змінитись самі нарі. Почати треба з повсякденності. Як думаєте Ви, що сталося би з людиною, яка на базарі (визьмомо маленький шоденний приклад) шматочок мила, дієсна ціна якого 5—10 крб., пропонує другому, своєму собрату по національності, крові і мові — за 150 крб., і коли дійсно знайде такого вайла, який за таку лихварську ціну купить цей шматок, він другому пропонує такий же шматок вже за 200 крб.

У Німеччині така людина сама себе виключила б з громадянськості, померла б. Чи треба це наводити приклади? Ви самі це добре знаєте. Чому Ви не наслідуетесь виступити проти цього? Не дивуйтеся, якщо іноді у німецького солдата через таке мошество терпіння упертості, Подумайте про те, що доля народу, у якого спекулянти і лихварі відограють роль, не може бути хорошою. Згадайте про Ваше минуле і подумайте про ті великі завдання, які Ви, як твердяни європейської культури на сході, повинні виконати. Гортайтеся покладами на Вас завданнями і покажіть, що Ви достойні їх!

Д-р Е. Ш.

Споживча кооперація на Конотопщині

Напередодні своєї втечі з нашого району большевики видали розпорядження перерахувати з банківських рахунків ССТ на рахунок державного бюджету біля 1 мільйона карбованців грошей. Цим самим було позбавлено споживкооперацію будь-яких коштів. Проте, не зважаючи на це, зразу ж після приходу Німецької Армії почалося владування кооперації на нових засадах. Хоч пройшло небагато часу, але райспоживспілка вже має багато позитивних наслідків.

У січні місяці 1942 року на базі бувшого заготвідділу — який, до речі сказати, провів чималу роботу по заготівлі сільгосппродуктів для Німецької Армії та населення нашого міста — за згодою німецького командування було організовано районну спілку споживчих товариств. За перший місяць своєї роботи нею організовано в селах району 16 кооперативів, які продали населенню на 101 тис. крб. різних товарів, та зібрала 52 тис. крб. пайових внесків. Сама райспілка в лютому місяці продала кооперативам та нас дієткою товарів на 132 тис. крб. та вилучила Німецькій Армії та організаціям міста Конотопу різних сільгосппродуктів, переважно овочів, на 109 тис. крб.

При Палинському товаристві організовано воєзному ко-

оперативі буде організована випалка вугілля для потреб весняної посівної кампанії. Райкоопспілкою вже одержаний дозвіл від німецького командування на закупівлю 1 тис. цукру для весняної підкорки бджіл.

Вже ці перші кроки свідчать про те, що споживкооперація стала на правильний шлях і дальніша робота її буде залежати виключно від творчої енергії кооператорів.

Оргбюро райспоживспілки.

СКИЛЬНИ ДОЩУ ПАДАЄ НАД МОРЕМ

За обчисленням проф. Мейнарда над морем щороку випадає 412.000 кубічних кілометрів опадів, головне дощу. Уявіть собі куб, сторони якого дорівнюють одному кілометру. Таких кубів треба взяти 412 тис.ч. Яку ж тоді кількість води дістає веселий океан від таких рік, як Ніл, Амазонка, Ганг, Мисісіпі, Конго, Діпрі та сотні інших? Виявляється, що порівнюючи, не дуже багато. 37.000 кубічних кілометрів, тобто в 11 разів менше, ніж через опадів у вигляді снігу та дощу.

Вся ця маса води (449.000 кубічних кілометрів) випаровується в повітря, а кількість води в океані залишається сталою.

С. П.

АДРЕСА редакції в Конотопі, вул. Ів. Франка, № 4. ТЕЛЕФОН 1204

На екранах кіно

„Третій, який сміється“

28 та 29 березня в топському міському театрі та в наступних ділях в інших містах неких областей буде зано для цивільного лення німецький кінофільм „Третій, сміється“ та 2 українськжурнали.

Цей кінофільм розповідає про...

Одна світська горезависа, свого літнього перебування в являється в одного молодого на-горя. Вона намагався ладити його серце, але на кусалі розмови вона одержала грубі відповіді. Справа в тому, що цей здоровий, сильний чоловік давно кохав дошку одного дуже гарного господаря. Цей хлопець і здається слухувати, дійсності був китрий, як тигр. Він проживав у маленькій нічці поруч базарою, в маленькій, власний якого дому, через глибоку яму, що знаходилася старика. Кожного разу підієний вітер, несприятеліх занадто гостей готує, готує намагається купити у будинок і сад, але пропонує будинок грошей.

Син власника готель, який, також намагається дочкою старика, але потім, коли старик приймає сім'ю, він зриває помилку, що цей старий знає, що він сам попросив і прийняв повернути собі гроші. Але в самий час комісії підтвердили помилку, що він дійсно знаходився в готель. Перед цим, що це одна сцена ревнощів. Миліан подумав, що його хлопець його обдурити і відійти.

Але нарешті вони стали паром.

Ми бажаємо глядачів селого відпочинку.

Концерт

З кожним днем Конотопська хорова капела виростає в свої зразки, які капела в цілому, окремих виступів (соло, березня в міському театрі і міста знову з великим залуванням концерт, поспілкуємо. Наслідки наполегливої і містички пані Тарасової та хорова капела пана Гресі про те, як впливають на окремі пісні та, особливо, виступи. Дуже майстерно лічимо „Гандяк“ солістка лічимо. Своє задоволення глядачів зростає оплески та „біс“. Неповірно, як багато н. Пилипюк і н. Мар. Будемо мати надію, що чому це більше на сцені, соло, дуети, тріо, і так. Треба мати на увазі, що глядачів будуть більше, ніж критичними. А тому одностайності. Віддай свій своєчасно подати оформлення капели, це багато важить.

Отже, бажаємо гарного...

Редактор Г. О.

ПОТРІБЕН

перекладач з німецької українську мову і мови по договору

Звертатись в Конотоп, вул. Ів. Франка, № 4, редакція газети.

АДРЕСА редакції в Конотопі, вул. Ів. Франка, № 4. ТЕЛЕФОН 1204

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Як працювати в 3-стор.
хліборобській спілці?

Рік 1

Конотоп, субота 28 березня 1942 року

Ч 25

Влітку Совети будуть знищені

Слова Фюрера, які він сказав у день пам'яті героїв німецького народу

Політичне положення

Останній тиждень пройшов під знаком англо-американської активності, яка пробувала підняти хиткий престиж обох цих держав в очах світової громадськості. Так повинен був Черчіль, прем'єр-міністр своєї британської величності, виступити перед нижньою палатою, щоб дати заплутане пояснення падіння Яви та Бірми. Його висловки закінчуються твердженням, що область Такого океану знаходиться під контролем японців і було б важко заволодіти знову втраченими позиціями. На запитання одного з членів парламенту — що зробила британська армія, щоб перешкодити цій невдачі — Черчіль косяк був відповіді, що всякий хоробрій опір повинен був померти невдачу тому, що обіцяла США допомога прибула не так своєчасно.

ГОДИНА АВСТРАЛІЇ

І, як завжди, звалює і тепер на один союзник на другого. Тільки одного уникнуть вони впасти — абсолютної безпорадності англо-американських сил проти японців. Звичайно, колишні війни повинні будуть прийти до висновку, що одним бажаними (промовами) не можна повернути колесо світової історії. В той час, коли писалися ці рядки, прибувають уже знову нові повідомлення про нові грізні успіхи наших японських союзників. Знову з'явилися нові бомби над Порт Дарвіном, які зробили великі руйнування. Це відбувається після того, як за два дні перед цим розташоване на південному заході земної кулі велике місто Мельбурн відчувало тягар японського бомбардування. Серед австралійського народу чується зойки. Тепер викидається загроза, яка небезпечна. Характерно, що визнає її народ, а не відповідальні австралійські політики на чолі з Гуртінгом, міністром-президентом Австралії, які все ще чекають на козкову допомогу від США та будують на цьому свої надії. Вони чекають і так же марно, як чекають і Югославія, Греція, Англія та Совети і як повинні чека-

ти на цілі тижні раніше, ніж це передбачали досвід та наукові передбачення, наступила зима, яка дала противнику 4 місяці часу, щоб зробити поворот в цій роковій боротьбі. І це була єдина надія кремлівського володаря, користуючись незвичайним станом природи, приготувати німецькій армії долю Наполеона в 1812 році.

Напружуючи всі свої душевні та фізичні сили, німецькі та союзні солдати разом витримали та перемогли ці іспити. Історія уже за короткий час буде в змозі констатувати — вірно, чи не вірно було в військовому відношенні це втягування російських людей в боротьбу, яка викликала стільки жертв. У теперішній час ми знаємо тільки одне: большевицькі орди, які не змогли перемогти німецьких та союзних солдат цієї зими, будуть нами остаточно знищені влітку. Большевицький колос, який ми знали тепер в усій його „Грізній загрози“, не тільки не посміє більше — це наше непорушне рішення — торкнутись священних нив Європи, але повинен буде надалі віддалити від них знайти своєю остаточною границю.

Місцеві німецькі атаки на схід від Харкова

На Керченському півострові поновлені атаки великих сил противника були відбиті. В Донецькій області сильні атаки ворога, які довго продовжувалися, були розбиті німецькими та румунськими військами. При успішних місцевих атаках німецьких військ на фронті на схід від Харкова ворог поніс великі втрати людьми та матеріалами.

На північній ділянці фронту військові з'єднання СС у багаторічних впертих боях при несприятливих топографічних умовах та при поганій погоді вибили розбитого ворога з його власних позицій і відбили успішно контратаки більш великих сил ворога. В цих боях особливо відзначилась поліцейська дивізія СС.

На всіх ділянках фронту діяльну участь у наземних боях приймала авіація. При нальоті на порт Мурманськ вдалося нанести значні пошкодження великому торговельному судну, а також і портовим спорудам. Німецькі винишувачі на далекій півночі збили 7 винишувачів типу „Гуррієс“ та один советський літак.

Штурмуючий ешелон італійського експедиційного корпусу особливо відзначився на східному фронті при підтримці німецьких літаків. 20 та танкова дивізія відбила в довготривалих важких оборонних боях на сході біля 140 переважуючих частково по силі і підтримуваних танками атак ворога при важких для нього кривавих втратах, причому, знищила 65 танків.

Ще сьогодні голландці в Індії. Мабуть слова японського міністра-президента Тая на адресу Австралії не залишилися не почутими. Хоч це і не приймається близько до серця, проте, міністр зовнішніх справ Австралії був посланий у Ва-

шington, щоб тепер, у цей час, коли загроза стала надто великою, одержати обіцяну американську допомогу. Одночасно міністр-президент Гуртін поїде до Рузвельта особисто вимагувати про допомогу, щоб й одержати якийсь там.

Правда про А. Гітлера (Продовження)

Квига Адольфа Гітлера „Моя боротьба“ є самою популярною книгою нашого часу. Показовим для почуття несправедливості советських володарів та для їхньої нечистої совісті являється заборонення цієї книги в Советській Росії, тоді, як її автор зовні перекладається видані на більшості мов світу, і ця книга являється найбільш розповсюдженою на земній кулі.

Автор, починаючи з дитинства, описує свій розвиток та історію націонал-соціалістичного руху до знаменитого дня — 9 листопада 1923 року; він встановлює ідею основу націонал-соціалізму, логіка якого незаперечна.

Із любові до свого народу, сповнений віри в силу Німеччини, Гітлер став політиком, тепер же він виявився найбільшим державним діячем та полководцем; викликаний ним до життя націонал-соціалістичний рух вивів німецький народ із стану найглибшого приречення на безбуду височин. Зрозуміло, що кожний німець, якому дорожить інтереси його народу, не може байдуже пройти мимо цієї книги.

Націонал-соціалізм, по словах Вождя, не являється предметом експорту чи імпорту, яку можна нав'язати якомусь іншому народу, але для німецького народу він являється путівником до щасливого майбутнього.

Але німецький народ живе в ізоляції по своєму географічному розташуванню, по своїй історії, по своїй праці, по своєму положенню в світі. Він має велике значення для Європи і, тим самим, для всього культурного світу. Зрозуміло, що Німеччина при перебудові свого народнього життя та при реорганізації своїх відношень до інших народів торкнеться всіх тих проблем, які являються причиною нинішнього напруженого стану між народами та державами. Добрі наміри Вождя дозволяють вирішити ці проблеми мирним, розумним шляхом, тоді, як алі замість інших призводять

(Закінчення на 2-й стор.)

до безкочечних непорозумінь та катастроф.

до безконечних непорозуміння та катастроф.

Із власних спостережень та переживань Адольф Гітлер знав положення, запідів, думки німецького робітника; як солдат світової війни, він на фронті взнав, що таке товариство, і це показало йому внутрішню суть та призначення німецького народу та як ясно, що в ньому спалахнула непохитна прага: мій нарід, джукучи своїм якостям та безсмертним історичним досягненнями, не може загинути і, лаяпачи, призваний до великого майбутнього. Основою всякого розвитку євляється визволення від зовнішнього впливу та внутрішнього непорозуміння. Обидва завдання в Німеччині були вирішені: так званий Версальський договір, що повстав був вавіж закарбувати німецький нарід, був усунутий, багаточисленні партії були знищені, дійсно соціалістичне народне об'єднання було підготовлене націонал-соціалістичною партією та її підпорядкованими і було здійснено при реорганізації народоного життя державного життя. Це було досягнуто без всякого насильства, ніде і нікому не було спричинено зла, було тільки затерте зло, що було зроблено до цього часу.

При огляді причин катастрофи 1914 року і всіх тих нещасть для німецького народу та всього людства, які з'явилися наслідком світової війни, завжди стає ясным, що народи зовсім не хочуть постійного воя та постійного цюкування. Тільки одна група, вірніше, раса, яка не має батьківщини і не знає праці на власній землі, розкидала по всьому світу, на протязі тисячоліть сіє ворожнечу між народами та живе нею. Для досягнення своєї мети воєни користуються всіма засобами, ними утворені по всьому світу

Вірна відповідь

Сталін вважав нас, українців, за дурних. Він думає справді, що український нарід забув спричинені йому за 23 роки горе і злиди, забув проливу кров. Але він дуже помилявся. Український нарід бачить наскрізь цього злощасного і називає його власним ім'ям.

Так робітники однієї великої торфозаводки склали листівку, в якій соювська пропаганда одержує зарекомендування справедливої відповіді. Вони звертаються прямо до Сталіна з наступними словами: «Ти разом з своїми жидами обдурював нарід. Ти не міг керувати країною і не будеш, пас би собі овець на Кавказі, і в би бризну, ходив би з замотаною головою, як всі твої собрати, ніхто ж тебе не знав, хай твої жиди борються, ми не пілем не кидай нам своїх брехливих листівок, бо ми їм не віримо і не будемо вірити. 23 роки водив ти за ніс весь нарід. Ти, проклятий жид, не повинен їсти українського масла, аєць і смачного варення. Іж, їуда, на півночі зелену килуку та березову кору весною, бо вола солюдка і сиди на морозі з своєю хайкою». Такий голос народу. Коли до Сталіна знав, як ненавидить його український нарід! Цей мучитель народу не втече від засідженої наци.

опранізавші для підсилення їхнього відкритого або критого впливу. Адольф Гітлер у своїй книзі „Моя боротьба“ указує на цього гоголішого ворога всіх народів, і його докази незалежні. Нешастя народів—справраччі. Нешастя народів—позидів та їх демократичних мімічків. В останній час сіло, яка піднялась проти насілюва, являється марксизм в усіх його формах, страшніша жув—бодішевизм.

з віх—большевизм. Логічним висновком роздумів Гітлера являється твердження, що всі народи земної кулі хочуть і можуть жити у мирі, треба тільки удалити тих, хто сіє непорозуміння. Такий висновок, у його книзі можна знайти суворі слова осудження большевизму, але пі одного слова, яке було б направлено проти українського народу. В теперішній віталь здорові сили Європи і світу перемогли вічних сіячів непорозуміння. Згідно волі її зачинників війна перетворилась у світову пожежу. Але не треба забувати її причини: у протилежність предло-женню Гітлера, який хотів мир-ним шляхом вирішити спірні питання, які виникли в наслідок приєднання німецьких міст та міліонів німців до ворожих Ні-мецьких держав—жиди хотіли війни, боячись втратити паву-вання над світом.

Чи ще довго буде пригноблений український нарід мовчанням, переїздинством, безправністю, стікатимуть кров'ю на користь злочинних міщів лондонських та вашінгтонських жидів? Прочиніть таке жінку бумого роблячи Пилера, який став визволителем Європи, і вам ставуться жінки пляшки, які ведуть до мого розвинутого людства.

(Продовження буде).

СТРАХОВИЩЕ, ЩО НЕ ПОВЕРНЕТСЯ

ІНДІЯ ВПАДЕ ТАКОЖ

Навіть у Лондоні прийшли до висновку, що оборона Австралії безперспективна. Англією на сьогодні вже неможливо. А на сьогодні вже передають аме-танцям. Звичайно, не без того, щоб серцатю не побурзати. У стоденних колах англійської ліції вже відкрито проклинають день, коли Англія вступила в війну. Звичайно, не одна тільки клопінт про Австралію пригнічує Великобританію. На першому плані всіх воєнних міркувань англійської громадськості стоїть Індія. Та Індія, яка, по словах буюшого англійського міністра зовнішніх справ, Грея, є такий стовп, а втрата якого повинна розвалитися колоніальна величність Англії. Індійський віце-король лорд Дліллітгов повинен був визнати, що втрата Бірми та її столиці Рангуна для Англії має більше значення, ніж падіння Сінгапура, бо на сьогодні ворог стоїть прямо перед воротами Індії і мало є перспектив, щоб військовими засобами затримати ворога.

НАЗУСТРІЧ КІНЦЮ

Англія визнає, що вона гігантськими кроками наближається до кінця. Тому вона вживає всіх засобів, щоб цю долю повернути в другий бік. Порушенням нейтралітету, повеле-

ням малих народів, вони
гається досягнути цієї
Цього тижня англійські бо
дувальники зробили
турецьке місто Мілас
ним залишили гіркий
англійської дружби до
кого народу. Такими ж
ними методами стараться
лучеві Шхатя матів себе
ників у шій беззадіяній

ПІДСУМКИ СОВЕТСЬКОГО НАСТУПУ

Таким чином, подібними способами Сполучені Штати намагаються зберегти себе від грозящої загибелі, писавши всі військові засоби як погано провалюючись. Рідкі також у ці дні відомості про союзові військові німецькі ліній минулої статистика будуть на це впливають статистика яких німецьких газет прочитують Совети, якщо їх військові повідомлення правдиві, що в Берліні, або біля убогого Каналу. Тому в Англії, німці, константували, що з військовими перемогами справляються не так. Втрати людьми і матеріалами думали, і повстає питання, якуть советських військових опір новому вступу Гітлера, який повинен бути близьким часом. Напевно, уже підготовляються до невдачі. Але з боку Сполучених нещодавно об'являють англіїдів та амеріканців, допомага яких не була. Один, таким чином, звинувачує на другого.

Тепер стає яскравіше, ворожих держав війна, ними викликає, ється до фінального кнал цей для цих, в мнпереможах держав жажливий. Минулий своїм наслідками ще цю впевненість.

Б той час, як німецькі солдати виконували свої обов'язки, рідко необхідність для шльонців цієї війни, у їх продовжує йти вперед і культурне життя вказав їм у неділю року. Це значить: по- нання большевизму і Альфред

НАГОРОДЖЕННЯ ЗА ХОРОБІСТЬ

В одному сусідньому районі машина затримав на протязі останніх тижнів 6 саботажників і агентів. винагороду він одержав кошти і думки. Крім цього, йому буде надана перевагу підчас розподілу майна згідно нового земельного положення.

**Успішні дії української
охорони**

В останній час на північ від Сєйя вивадилися російські парашутисти. Їхнім завданням було: шити спокій населення цього району та тероризувати його.

При відриві української армії ці російські терористичні групи були скоро взяті в полон та обстріляні.

Надія Сталіна продовжує глумити опір подібними неперемінними засобами була марна. Вона розбитий та знищений німецький та союзними арміями, а українська нація буде енергійно відновлювати своє життя, своє смислове життя.

Як працює

В тежертві
ше всього не
вої сили. Нам не
щоб обробляти
Ви ж знаєте, ш
візців того вдв
ней, ніж на поч
ярім того, багат
ти війни, загину
ли. З одними кі
зробити і так
роки. Не вірно
кажете, що ми
ляти Вам самі
і що Ви самі
собі ковей. Як
то у іншого б
більше ковей
яє.

Ми повинні
мати трактори.
Старалися пере-
дком зробити
тракторів не-
користання. О-
дну їх ми в-
дому Ва нам
трактори ми
мати якомога
швидко-тракто-
диться в по-
них машинно-
трактори буд-
Вас. В інших
робські спіл-
трактори на

Якщо Ви знаходитесь тоді Ви можете вивести свій вироби з використанням польові смуги спільного з при через по. Вас у громад. Тепер — це який перероб. Земля, яка

У цьому
сік пережив
готовку їх
раз треба
зимівлю
їм дожити
точки. Для
ви й обслі
ростати пер

ВИ ЗАПИТУЄТЕ—

МИ ВІДПОВІДАЄМО

ЯК ПРАЦЮВАТИ В ХЛІБОРОБСЬКІЙ ЕПІДЦІ?

В теперішній час нам більше, ніж колись, не вистачає тяглових сил. Нам не вистачає коней, щоб обробляти великі площі. Ви ж знаєте, що до колективізації було вдвічі більше коней, ніж на початку цієї війни, крім того, багато коней, дякуючи війні, загинули або їх вигнали. З одним кіньми нічого не дієш. Так буде ще довгі роки. Не вірно також, коли Ви кажете, що ми повинні дозволити Вам самим господарювати, хіба Ви самі потім відстанете собі коней. Якщо один відстане, то у іншого буде відсутній, і більше коней від цього не стане.

Ми повинні також використати трактори. Большевики поставили перед собою відсутність зброї, якомога більше тракторів непридатними до використання. Однак, більшу частину їх ми вже відновили і в цьому Ви нам допомогли. Ці трактори ми повинні використати якомога краще. Там, де машинно-тракторні станції заохочують, ми зробимо в порядку, ми зробимо з них машинно-прокатні пункти, і трактори будуть працювати для Вас. В інших випадках хліборобські спілки можуть брати трактори на себе.

Якщо Ваші польові смуги знаходяться одна біля другої, тоді Ви можете також і в дрібному виробництві спільно користуватися тракторами. Ці польові смуги не мають нічого спільного з вузькими подосками при чересполосиці, яка була у Вас у громаді перед війною. Тепер—це широколопосиця. Ніжні чересполосиці тепер не буде. Земля, яка Вам виділена, дасть

ся Вам для постійного користування. Питання про власність на землю буде розв'язано потім.

Ви говорите, що буде невигідно, якщо Ви виділили Вам землю одержите в різних місцях. Але так, як поля засіватимуться різними культурами, то збиток не буде такий великий, як це Вам здається. Ви ж не будете працювати одночасно на всіх полях. Якщо Ви, наприклад, копаєте картоплю чи буряки, то в цей час на пшеничному полі немає роботи, і якщо Ви жнете пшеницю, то немає роботи біля льону. При такій формі розділу полів Ви одержите багато вигоди, бо Ви зможете об'єднано провести посів та керувати ним. Серед молодих людей села є багато таких, які ще ніколи не вели самотній сільськогосподарський. В багатьох дворах не вистачає чоловіків, а жінки самі з господарством не справляються. Якщо були тільки одноосібні двори і кожний міг би робити, що хоче, то в результаті ми одержали б тільки регрес в агротехніці. Послідовність у засіві різних культур не була б витримана, і посівний матеріал був би зіпсований дуже швидко і не використався б як пополо. Хліборобські спілки будуть у цьому перешкоджати і допоможуть слабшим дворам, які саме не зможуть справитися у налагодженні раціональної праці.

Крім того, ми організуємо оперативні сільськогосподарські пункти, щоб Вам допомогти підняти Ваші господарства на високий рівень та передати досвід високорозвивених німецьких

господарств. У Німеччині взагалі земля гірша, ніж у Вас, але ваші врожаї вдвоє більші. Цього і Ви можете добитись, якщо будете правильно працювати.

Тут головне в тому, що у Вас знову земля, яку треба обробляти і на прибуток від якої Ви живете. Вам не потрібно більше працювати за „пачки“, як при трудових, але Вам належить урожай з земельного наділу, який Ви обробляєте, після того, як Ви виконали зобов'язання, які Ви повинні виконати. Лише Ви можете продавати по високій ціні. Чим більший буде врожай з Вашого наділу, тим більше буде користі для Вас. А тому в Ваших інтересах як можна краще обробляти землю, зніщувати бур'яни та угодювати її.

В хліборобських спілках не буде колективного тримання худоби, а тому Ви повинні самі перевозити угоднення з Ваших дворів на Ваші польові смуги. Користь від угоднення Ви будете мати не тільки в цьому році, а й у майбутньому, бо земля, яка Вам виділена, буде у Вас у постійному користуванні. Худоби Ви можете тримати в необмеженій кількості. Хто добре обробляє пашню та присадибну землю, той буде мати достатню корму та зможе швидко відновити господарство, з якого він може жити. Прийде час, коли в село буде доставлено багато товарів і тоді Ви зможете краще налагодити своє життя.

ЗА НАКАЗОМ НЕУНІВ

Напевно, наші читачі ще не забули того галасу, що нещодавно його творила советська пропаганда, на всі лади вихваляючи советське сільське господарство. Особливо лунали слова про спеціалістів: „інженер сталінських лавів“, „советський агроном стоїть у нас на найвищому рівні“, „сталінське піклування про агрономів“ і т. д. і т. п.

Коли детально придиватись, що насправді було із спеціалістами советського сільського господарства, то кожний і навіть недосвідчений людина було, як на доволі, видно, як стояла справа на цій ділянці. Советська пропаганда лише на словах галасувала про „рай“, в якому працювали спеціалісти сільського господарства. В дійсності воно було зовсім протилежно.

В цій статті ми і хочемо розповісти нашим читачам про те, в яких умовах працювали наші агрономи. Багато молоді навчалось у сільськогосподарських школах, багато було відкрито різних сільськогосподарських курсів, на які витрачали величезні кошти. А в результаті виходило, що все це було марно. Люди, які закінчили ці сільськогосподарські школи, або курси, роз'їхавшись на місця, практично мало прикладали своїх знань на підвищення агрокультури лавів.

Тут ми не будемо згадувати про тих, які закінчили середні або вищі учбові заклади, добре вивчили агротехніку, а на практиці не знали навіть назв дрібних знарядь, що ними обробляється земля. Ми зупинимося лише на тих фактах, які в дійсності стояли справа в Советському союзі із спеціалістами

РОЗВИТОК

НІМЕЦЬКОГО КОНЯРСТВА

Здавалося б, що сьогодні, в добу загальної моторизації, кін уже не відіграє тієї ролі, що колись, проте, німецьке конярство дуже гарно розвинулося. Про незвичайний розвиток приватного німецького конярства свідчать опубліковані недавно цифри: в Німеччині налічується 26 краєвих конярських спілок приблизно з 96.000 членів. Спілкі зареєстрували кобил та 1.937 жеребців.

До успіхів німецького конярства найбільше спричинилися державні кінські заводи. Ще в 1686 році засновано найстаріший державний кінський завод Градце у Саксонії. Найбільший державний кінський завод Тракенен (у Східній Пруссії) виник у 1732 році. Особливо цінний кінський завод—це завод Пібер у Східній Мархії, де розводять відомих на весь світ ліпціданських жеребців, найрозумніших тварин у світі. У Східній Пруссії є ще чотири важливі кінські заводи. У Німеччині так багато державних кінських заводів, що важко їх тут усі згадати. Хочемо же тільки звернути увагу на кінський завод Марбах у Юртембергії та на відомий кінський завод „Оснабрюк-Еверсбурґ“ у Вестфалії.

сільського господарства. Майже в кожному селі був агроном, це правда. Але ж коли працювати, як ці агрономи допомагали селянам у піднесенні врожаю, то аж сам собі не віриш, що це так було. Агрономи виконували роль статистиків, а підвищенням агрокультури вони займалися лише у вільні години. Далеко за фактами не будемо ходити, для прикладу візьмемо агрономів Ковотопського району. Було зайдеш у агропідділ, то бачиш, як скріплять пера—це агрономи складали різні зведення. Куди це йдеш?—запитував агронома села. „Іду до колгоспу, бо там прорив з вогнищем буряків“. Такі факти неподобні, а систематичні. Напевно, це довелося перенести кожному агроному на своїй плечі.

Хто ж доводив до такого стану, що агрономи займалися всім, чим хочеш, тільки не підвищенням урожаю? Відповідь одна: жиди і комуністи. Уявіть собі уповноваженого в селі жидка, який в сільському господарстві так розбирається, як свиня в апельсинах, і ось цей паршивенький жидок наказує агроному: „сянь“, „пахать“ та інші. Звичайно, що доводи агронома були зайві, бо всеодно виходило так, як наказував уповноважений жидок. Результатом цього було—недоброярська сімба, погані урожаї.

Тепер наші українські спеціалісти сільського господарства звільнились від жидо-комуністичних неуків. Немає сумніву, що вони разом з німецьким народом дійсно візьмуться за запровадження високої агрокультури на наших українських лавках.

БЕРЕЖІТЬ БДЖОЛИ!

У цьому році більшість пасік пережила ненормальну підготовку їх до зими, тому зараз треба пильно стежити за зимівлю бджіл, допомагаючи їм дожити до виставлення на точки. Для виставлення на точки й обсяг бджіл треба використати перший теплий сонячний день; за всяку ціну необхідно голодних і маломедних бджіл того ж дня підготувати, хворим подати допомогу, а безматки—об'єднати (хворих з'єднувати не можна). Необхідно, поставивши денця, лотки зупити до проходу 2-3 бджіл; гнізда зупити до мінімуму, залишивши рами тільки зайняті бджолами і добре утеплити з обох боків і зверху; вулики поставити лотками на південний схід і обов'язково на шар сухого соломки, щоб вітер не піддував під вулики, це допоможе бджолам менше відати харчів та нормально розплодуюватись. Поставити в затінок від вітру та проті сонця у ящику або в порожній дуже дрібно змеленого пшеничного, горохового, або житнього борошна й перемішати його з дрібною соломкою, або різкою, щоб бджоли могли тут сидіти, а також, щоб зберегти не розвіялося бо-

рошно. Поруч треба обов'язково поставити водопійку за проточною по дощці, бажано, річкову підсоложеною півпроцента водою. Щоб принайти бджіл до води і борошна, необхідно до них підмішати мед. Спочатку треба вивозити бджіл в затінок до лісу, на луки, де пасіки літають нектар і пилок та добре розвинувшись приплотом молоді бджоли, а пізніше необхідно точки змінювати, вивозити на ярину на пожиток та на збільшення поголів'я пасік.

Під час зимівлі, у бджіл часто трапляються проноси. Пронеси бувають випадкові, які проходять самі собою, і інфекційні, досить заразливі, від яких бджоли гинуть і заражають здорових.

У кого на пасіці трапляються бджолорозни з проносами, необхідно взяти з тієї бджолорозни в сірникову коробку 30-40 живих бджіл і надіслати їх у Ковотопську ветбаклабаторію, яка повинна повідомити, що з такими бджолами робити. По всіх питаннях бджільництва треба звертатися до Ковотопського сільськогосподарського відділу.

Спицький.

Інструктор бджільництва Ковотопського району.

Так поведяться большевики з своїми пораненими ЗВОРУШЛИВЕ ПОВІДОМЛЕННЯ НІМЕЦЬКОГО ЛІКАРЯ

БЕРЛІН. Зворушливе повідомлення про бруд, недбалість і невідповідність, що було виявлено в одному головному перев'язочному пункті радянських частин, подає лікар Ейзенрейх, молодий лікар однієї гірської санітарної роти.

Коли німецька санітарна рота вступила в головний перев'язочний пункт російських військових частин у П., перед нею стала жахлива картина. 400 поранених лежали вздовж і поперек разом з убитими на брудній соломі. Двері були відкриті настеж, Скрізь, навіть на драбинах і коридорах, лежали легко і важко поранені з просіканим гноєм, залишками бинтів. Тільки у деяких поранених були ковдри, більшість була напівобголена, деякі тільки в сорочках і замерзали від холоду. Хоч і була розсілана соломка, багато лежало на голій підлозі. Бруд був жахливий, і брудний запах від незмінених на протязі багатьох днів бинтів примушував як можна скоріше залишити приміщення.

НЕВИСТАЧИЛО ПЕРЕВ'ЯЗОЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ТА ЛІКІВ

25 радянських лікарів з обслуговуючим персоналом були знайдені у першому поверсі одного будинку. З справжньою большевицькою байдужістю вони об'явили про неможливість працювати так, як немає інструментів, перев'язочних матеріалів, медикаментів і догляду. Вони поведи німців ще в 4 будинки, розкидали по всьому місту, які також були тісно переповнені радянськими пораненими. Скрізь була та ж невітніша картина. В загальному питанні йшло тут про 986 радянських поранених, із яких половина була тяжко поранених.

Коли на протязі двох станцій вийшло тепліше, всі, хто не був тяжко поранений, виповзли кудисьбудь на свіже повітря, часто на чотирьох, часто перекувалися на задній частині тіла, підпиралося руками. Деякі приносили з сусіднього поля картоплю, яку зараз же варили в сталевих шльомах. Інші гризли кукурдузу, або свіжий тільки що витягнутий із землі буряк. При цьому із бинтів капав гній. Поранені в голову шаталися, штовхаючи один одного—слова, картина неприступна для уявлення європейців.

ХІРУРГ НЕ МІГ ПРОВАДИТИ ОПЕРАЦІЇ

Повідомлення змальовує далі енергійне міроприємство німецьких лікарів і санітарів. Не гаючи часу, повинен був советський хірург почати операцію. Так, як він, видно, мав теоретичні знання, але ніякого практичного досвіду, то він брав спочатку книжку, і прочитував відповідну главу. Коли йому треба було майже 3 години на ампутовав верхньої частини руки, німецький хірург вів керування операцією в свої руки.

МАРУСЯ ТА НІНА

— А що буде зі мною? — питає Маруся.

— Ти також, як і я, знову знайдеш собі роботу, — упевнено відповіла Ніна.

— Мої справи зовсім інші, ніж у тебе. Ти говориш по-німецькому. Німці влаштували тебе, як перекладачку, такі люди їм потрібні. Я ж зоотехнік. Адже раніш нам завжди казали, що в Німеччині жінки не можуть працювати по різних спеціальностях, що, мовляв, це тільки для чоловіків, а німецькі жінки можуть цікавитися тільки домашнім господарством та пускати на світ дітей. Отже, виходячи з цього, можна думати, що тепер німці і в нас зроблять такий порядок. І багато українських жінок, які мають спеціальну освіту, задляються безробітністю.

— Раніш і я так думала. Я, як і багато інших, попала під гачок большевицької пропаганди. Вони завжди запевняли, що тільки у Советському союзі жінка «вільна». Але тепер я краще знаю про це. Німецький солдат, який може говорити по-українськи, — я тоді про нього раніш розповідала — звичайно розуміється, коли я йому сказала, що німці тримаються такої точки зору, що жінка не повинна одержувати спеціальну освіту та працювати по спеціальності.

— Звідки ви взяли таку безглуздість? — спитав він. Його сповідав, наприклад, працює секретарем у одному великому торговельному підприємстві, а його сестра — асистентка в хімічній лабораторії. Він показав мені якусь картонку своєї дружини, сестри милосердя, у красивому одязі.

— Виходить, що вона працює по своїй спеціальності?

— Ні, з того часу, як вони поже-

пились, вона не працює. Фотокартка відповість до часу. Коли же вони були поженені. Ці чоловіки — по своїй професії малі — заробляють так багато, що може чудово своїм заробітком утримувати всю сім'ю і навіть працювати по своїй спеціальності, але для чого? У господарському відношенні подружжя не потребує, щоб працювали обоє, і якщо жінка не працює по своїй спеціальності, то вона зможе спокійно займатися дітьми, домашнім господарством, а також нести почесні обов'язки в різних організаціях.

— Я б тем зробила так, якби я була одружена, і якби мій чоловік заробляв достатньо для прохарчування всієї родини, для найму квартири і т. д. Але чи багато чоловіків у Советському союзі, які заробляли так багато? Крім того, я ж неодружена.

Так ти упевнено заявляєш, що німці принципово нічого не мають проти праці жінок, і що ми, знаючи це, як тільки життя знову налагодиться, будемо мати можливість працювати по своїй спеціальності?

— Звичайно! У всякому разі, вони не мають нічого проти. В Німеччині жінки — перш за все, неодружені — працюють в урядових та приватних бюро, як stenografistki, telefonistki, korespondentki, vinteli, fabrichni robotnitsi, sestri miloserdia, likari і т. п. — вони не допускаються тільки до тяжкої праці, бо соціально законодавство в Німеччині повністю приймає до уваги особливості жіночого організму. З другого боку, одружених та діючих молодих жінок, а також хлопців посилають на курси та дають їм стипендії.

Е.

З олівцем по місту

За 24 роки свого панування нашою народом жидо-большевики прищепили безкультуризм, зневагу до інших людей тощо.

Це може побачити кожен, хоч би в нашому м. Конотопі.

В цих коротких рядках ми і хочемо ознайомити наших читачів з тими окремими негативними сторонами, які ще не викоринилися з вобу-ту деяких людей.

I.

— Де ви взяли це поліно, — майже вголос кричав своєму сусіду кременявий дядько.

— Та он там недалеко будинок розбирають.

Почувши ці слова, дядько стрімголов побіг до будинку. Тут таких, як він, збиралося чимало. В кожного так руки трусяться, щоб украти деревину. На накази охоронника відійти від будинку ніхто не звертає уваги. А коли наступив вечір, то майже половину дерева вже розтягнуто. Так дерево, яке має певне призначення, розкляли.

II.

У міському кінотеатрі подали третій сигнал. Зараз на екрані повинна з'явитись кінокартина. Замість того, щоб сісти на своє місце і спокійно чекати появилення кінокартини, в приміщенні — галас, біганина та різні вулгарні викрики.

Кінокартина розпочалась. Але ж окремим особам не сидіть.

— Ха-ха-ха! — доноситься до вас напівдикий голос.

— Валя, йди сюди, — чути з іншої лави. Ваня раптово підводиться, штовхаючи публіку, йде на виклик.

Човгання ніг, різні викрики не стихають.

III.

— Свільки коштів пачка махорки?

— Десять карбованців.

Такі відповіді на базарі вишоденно можете почути від спекулянтів. Хто ж ці люди, що в таку лиху годину наважуються обдурювати свій нарід? Адже ж ця пачка махорки в крамничій копії не 10 карбованців, а 1 карбованець. Як вони осмілюються брати в 10 раз більше, ніж товар коштує. Сором і ганьба таким.

Нам, українцям, треба багато попрацювати над тим, щоб геть вимести все сміття, яке залишило нам у спадщину жидо-большевики. А тому, хто так багато отруєний жидівською отрутою і ніяк не може викувати від неї, ми прямо скажемо, що він негідний називати Україну своєю вітчизною й тут йому не повинно бути місця.

НАКАЗ № 29

по Міському Управлінню Старшини

Від 25 березня 1942 року

З метою додержання санітарного стану м. Конотопу та застереження можливих пожежних заходів у зв'язку з наступом весни і наказую: всім установам, приватним домовласникам і квартирнаймачам по м. Конотопу провести такі міроприємства:

1. Очистити від сміття та гною всі подвір'я та земельні ділянки, прилеглі до будинківолодін. Щоденно від 6 годин до 7 години ранку провадити вибирання тротуарів та прилеглої частини шляху.
2. Провести очистку всіх помийних ям і ямків від сміття та вибиральня.
3. Привести в санітарний стан базарну площу і місце загального користування. Заборонити звалювати сміття та різні нечистоти у невідведене Міського Господарства ділянку землі, а гній використовувати, як добриво на городках.
4. Очистити від льоду, сміття та гною всі вулиці та провулки, щоб застерегти стікання нечистої води і забезпечити підпад вологою. Всі колодязі відгородити, відремонтувати настільки для ставлення відер, а також в дальнішому додержувати колодязі в належному санітарно-гігієнічному стані.
5. Забезпечити щоденне хаорування вапном всіх вибиральнь при першому наступі потепління.
6. Очистку від сміття, гною та іншого бруду закінчити до 15 квітня 1942 р.
7. За невиконання цього наказу на винних буде накладено покарання — штраф до 50 крб.
8. Контроль за виконанням цього наказу покладатиметься на Поліцію, Головного лікаря та Відділ Міського Господарства.
9. Старшина Конотопського району КИБАЛЬЧИН.

АРЕСА редакції: м. Конотоп, вул. І. Фрэнк, № 4. ТЕЛЕФОН № 162

Ціна 65 коп.

ВІЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Ми не терпимо донощиків!

Рік I

Конотоп, Субота 4 квітня 1942 року

Ч 26

НАПАД ЧЕРЧІЛЛЯ ПОТЕРПІВ КРАХ

Англійцям не вдалось допомогти большевицькому фронту

Події останнього тижня

За останній тиждень Америка пересвідчилась остаточно, що становище советських союзників більш, ніж серйозне. Вони вже не намагаються більше обкуривати американський народ відносно серйозності становища. Ці переконання підтримуються ще щоденними настривними криками про допомогу большевицького посла Літвінова у Вашингтоні. Ідучи назустріч цьому павічному настрою, уряд був змушений послати знову декілька суден з війсьними матеріалами на Тихий океан. Містом призначення був Мурманськ. Ці пароплави були під конвоем великої кількості крейсерів та морських винишувачів. Але німецькі льотчики були на сторожі. Коли ворожий караван наблизився до Нордкапу, вони піднялися вгору і принесли смерть та загибель ворогу. Багато цінних суден втратив противник. Про знищення останніх потурбувались наступного ранку німецькі винишувачі, які обстріляли ще одне велике судно, навантажене танками та снарядами. В одній з атак під час морського бою, що відбувся, торпеда влучила в британський крейсер. З цього повідомлення видно, що в теперішній час неможливо надати советам дійсну війсьну допомогу.

Під натиском вимог Сталіна, які все збільшуються, про створення другого фронту на заході Європи, Черчілль змушений був знову проявити свою активність. Майський, сталінський жосад у Лондоні, заявляє, що англійський наступ проти Західної Європи повинен розпочатись не в 1943 році, а зараз. І ось тепер Черчілль почав свій удар по західному узбережжю. Основним пунктом проти німецьких підводних човнів він вибрав порт Сен-Назер у гирлі Луари. Велика кількість швидкоходливих та штурмуючих човнів у супроводі винишувачів наближалась до порту. Німецька берегова батарея раптом, ніж відкриваючи по наступальних, допустила ворожі судна на досить близьку відстань до порту. Першим полетів у повітря старий американський винишувач, який був навантажений

У ніч на 28 березня англійські військові морські сили намагались висадити свої частини на французькому узбережжі Атлантичного океану, з тим, щоб атакувати опорні пункти підводних човнів в Сен-Назері та зруйнувати шлюзи порту.

Вогнем німецької морської батареї був потоплений навантажений вибуховими речовинами старий американський винишувач, який повинен був зірвати ворота шлюзу.

Багато ворожих швидких атакуючих підводних човнів були знищені або пошкоджені морською артилерією.

Війська, які вдалось висадити на берег, намагались атакувати верфі і проникнути у місто, були знищені німецькими частинками. Також було знищено один винишувач, 9 швидкісних підводних човнів та 4 торпедні підводні човни ворога. Ворог поніс втрати вбитими. Крім того, понад 100 чоловік було взято в полон. Німецька сторона не мала при цьому ніяких втрат. Пошкоджень у опорному пункті підводних човнів було також не допущено.

Москва під градом німецьких бомб

На схід від Харкова після боїв був здобутий багатий військовий матеріал. На середньому відтинку фронту в багатьох місцях ворог наступав з великими силами. Жорстокі бої закінчились для противника великими втратами в людях.

На півострові Керч німецькі та румунські війська в багатьох місцях відбили атаки ворога. Повітряні сили розбили бронетанкові частини противника на півострові Керч та знищили на середньому відтинку фронту 19 транспортних поїздів советів.

Німецька артилерія обстрілювала важливі військові об'єкти

в Ленінграді і Кронштадті. Спостерігались вибухи і пожежі. Фінські повітряні військові частини знищили на карельському фронті 28 березня великі з'єднання противника і збили в повітряних боях 27 літаків советів.

Німецькі бойові літаки скинули бомби великого калібру на військові об'єкти в центрі Москви, на верхній Волзі та на схід від Кололоя. Точне попадання бомб привело до пожеж на військових заводах.

За час з 23 по 30 березня на східному фронті було знищено 183 танки противника.

Транспортники Советів потоплені

Німецькі винишувачі атакували ворожий караван пароплавів біля Мурманська. Було потоплено артилерійським та торпедним вогнем великий транспортник місткістю 10.000 брутто-тонн, який шов з Нью-Йорка та був навантажений бронемашинами та іншими військовими спорядженнями.

Біля бухти Кола було по-

топлено 2 важконавантажених транспортники разом місткістю в 11.000 брутто-тонн. Третій транспортник торпедувався.

У Північній Атлантиці та біля американських берегів потоплено 16 торговельних кораблів місткістю в 10.600 брутто-тонн, серед них 8 танкерів, разом місткістю 73.900 брутто-тонн.

Короткі повідомлення

ПІВНІЧНА АВСТРАЛІЯ знаходиться в стані облоги. Міністр-президент Канади відмовив відправку канадських військ у Австралію.

Індійський націоналіст СВРІГС САНДІРА був обраний представником індійської Ліги незалежності в Сінгапурі керівником індійського вільного руху.

Перші транспортні латвійської робочої сили були послані в НІМЕЧЧИНУ, як сілські та міські робітники.

Британське бюро повідомлень повинно було повідомити, що німецькі ударні сили не стали слабшими, так, як не зробилися слабшими і мораль німецького народу.

Американські газети підготовляють АВСТРАЛІЮ до думки, що вона повинна бути покинута, бо СЕРЕДНЬОЇ СХІД, ІНДІЯ, БІРМА, СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ та англійські острови були більш значущі, ніж АВСТРАЛІЯ.

Правда про А. Гітлера

(Продовження)

Після відміни заборонення партійної роботи почалась робота, що продовжувалась цілими роками по організації партії. Організація ця була проведена, не дивлячись на різні перешкоди з боку не тільки політичних партій, але й з боку уряду, як всієї Німеччини, так і частин, що входили в її склад, які користувалися для цієї мети всіма засобами, які заважала їм влада. В опорних пунктах та районних групах були без всякого шуму, в більшості таємно, організовані осередки і блоки. За допомогою посиленого розповсюдження листівок, усної пропаганди, преси та зборів проводилось роз'яснення серед народу. Особливе значення під час цього періоду боротьби мали штурмуючі загони (СА). Вони при допомозі наполегливих пропагандних маршів та демонстрацій поступово стали душею вулиць, відтаскуючи комуністів. На совісті комуністичних злочинців лежить багато жертв.

Серед цих жертв, які понесли штурмуючі загони в боротьбі за Німеччину, виділяється незабутній, світлий образ Горста Весселя. Молодий студент, він був вождем штурмуючого відділення, жив у одному з робітничих кварталів Берліна і мав особливу ненависть з боку комуністів, які бачили в ньому білця Гітлера, який користувався успіхом. Після того, як у лютому 1930 року він був позбавлений громадянства, він став для комуністів, як для ворога, ще більш поширеною, стала пісню всього руху. Вона стала другим гімном націонал-соціалістичної Німеччини, і її мотив при всіх подіях національного характеру звучить тепер нарівні з старим гімном „Німецьчина, Німецьчина вище всього!“

У Німеччині, між іншим, одна політична криза змінювалася іншою. На кінець 30 січня 1933 року пристарілий фельдмаршал Гінденбург, бувший на протязі багатьох років президентом Німецької республіки, доручив імперське канцлерство Адольфу Гітлеру і зраз ж почалися реорганіза-

(ПРОДОВЖЕННЯ НА 2-й СТОР.)

(ЗАКІНЧЕННЯ НА 2-й СТОР.)

ція Німеччини і піднесення народнього життя. Політична влада не залежала більше від політичних партій, переслідували тільки інтереси окремих груп. Злочинний діяльність комуністів був покладений кінець. Більшість заправил цієї преступної організації втікли з Німеччини і ведуть з того часу сумно існування емігрантів по різних країнах, у тому числі і СРСР. Ці люди у своїй більшості зовсім не німці, а жиди, і вони вже майже всі позбавлені німецького підданства.

Коли Гітлер у 1933 році взяв владу в свої руки, він застав у всіх областях життя Німеччини цілковиту розруку; але за ним стояла вся могутність та життєва сила безумовно довірявшого йому згуртованого народу. Націонал-соціалістичний уряд не обманув цього довір'я, він працював з невиданою старанністю. Всі джерела спорів були усунені, партії були ліквідовані, професійні спілки—ці старі осередки марксистської зарази—націонал-соціалістична партія взяла в свої руки; почалося будівництво нової організації, метою якої є інтереси не партійних чиновників, а благополуччя німецького робітника. 1-го травня, яке стало національним святом праці, була оголошена Адольфом Гітлером ширша програма робіт, програма, виконання якої неможливо швидко усунуло безробіття і дало працю і хліб мільонам людей, успіх якої безприкладний. Почалося очищення громадського життя від темних діячів і брехунів, німецький нарід став знову господарем свого будинку. Крок за кроком провадилися у життя всі нові 25 пунктів партійної програми,

оголошеної в 1920 році в Мюнхені.

Зараз же почалося цювання Німеччини з боку її ворогів, які користувалися послугами німецьких емігрантів, їх таємних агентів. Вони поширювали чутки про німецькі звірства, робили наклеп на Вождя та його товаришів, висловлювали сумні промовування про скору загибель Німеччини, приписували Гітлеру захватницькі наміри—брехня і брехня без кінця. Але це ніяк не перешкоджало неспинній роботі в області мирного будівництва Німеччини. Із хаосу, який уявляла із себе Німеччина в 1933 році, коли Гітлер взяв владу в свої руки, утворилася могутня держава, населення якої живе в задоволенні та радості, а молодь якої повна віри в майбутнє. Селяни та робітники одержують справедливий заробіток, їм не тільки вистачає на життя, але вони мають досить можливостей покращити своє матеріальне становище. В цьому світі дійсного соціалізму основним принципом являється гасло: «Громадський інтерес важливіший особистого».

Але це відродження німецького народу дозволило до такого підйому, що капіталісти всього світу занепокоїлись: їм треба було побоюватися, що у їхніх народів також відкринуться очі. Вони по цьому вирішили звчасно знищити цю нову Німеччину, якщо це буде можливо. Але було пізно, народи світу уже прокинулись. Росія також проснується, скине з себе ворожий людству комунізм і в спілці з об'єднаними народами Європи вона влаштує собі щасливе життя, засноване на національних особливостях її народу. (Продовження буде).

Німеччина—країна соціалізму

«Чи можеш ти відповісти мені на таке запитання: що власне являє собою Німеччина? Я маю тут на увазі, який політичний та соціальний поряток у Німеччині? Наші більшовицькі газети і радіо називали завжди Німеччину «фашистською», що, по їхньому, означало дощого погане і антикомуністичне».

«Що фашизм антикомуністичний—це, без сумніву, правдиво! Безумовно, вірно й те, що він бачить наскрізь брехню комунізму і тому являється його смертельним ворогом. Але що ж в цьому поганого? Так от, май на увазі: п'ягалі «фашизм» в Німеччині йе, «фашизм»—це італійське слово і означає політичну та соціальну структуру теперішньої Італії. Творець фашизму—це теперішній глава держави—Беніто Муссоліні».

«Национал-соціалістичною, Німецький націонал-соціалізм дуже схожий на італійський фашизм—але все ж таки є різниця, яка обумовлюється, перш за все, різницею характеру та історії німецького та італійського народів».

«Значить, Німеччина—соціалістична держава?»

Французи проти Кремля

Глава добровільного французького легіону, який есе боротьбу на східному фронті проти більшовицьких, Жак Доріо, повернувшись тимчасово в Париж та Віші для доповіді про положення справ на фронті і для організації дальніших ешелонів добровільців. У бесіді з представниками преси він з великим

оптимізмом висловився про найближчі види боротьби із загально-європейським ворогом. Доріо був прийнятий парижським архієпископом, який заявив, що благословення церкви шанує всіх тих, хто включається у загальний фронт проти безбожної влади Москви, яка вилилася людською кров'ю.

К.

Події останнього тижня

вибуховими речовинами. Раніш, ніж він досяг своєї мети, його доля була вирішена. Те ж саме відбулося і з останніми човнами, які нападвали. З боку німців не було витрачено ві одного військового судна. Частина англійських солдат, яким удалось висадитися на землю, була знищена, або попала в полон. Очевидно, в усьому світі вже починають балакати про нездібність з'єднаних англо-американських солдат. У ці дні в Чункінґі збільшується кількість голосів, які вимагають швидкого закінчення миру з Японією.

На межі між вірною загальною над місцем серед вільних і поважаних народів у східно-світі знаходиться тепер також і Індія. Велика кількість голосів, які відхилили пропозицію, внесену послом Англії, сером Стаффордом Гріппсом. Але велика також внутрішня роз'єднаність індійського народу, яка посягається расовими та релігійними протиріччями. Але факт той, що всі індуси, які живуть у Малаї, на урочищах зборих у бувшому Сінгапурі, визнають вождем індійського руху незалежності національного вождя Боазе.

Повідомлення командування німецьких озброєних сил за останні два дні передає про надії британської авіації на німецьке

місто Любек. Під час цього нальоту були знищені чотири кращизі церкви міста. Можна сказати, що дійсно зберігається недоторкано союз між британською плутократією та більшовицькою тиранією в області руйнування культурних цінностей. З подібних повідомлень можна бачити, як глибоко уявляється моральний ривек держави, яка при відсутності воєнних успіхів доходить до того, що закидає бомбами церкви.

Ми кинула погляд на видатні моменти світових подій останніх 7 днів. З приведених тут подробиць для спостереження, який позбавлений забобів, став ясний висновок, що з силами протипаніа справа обговорюється. Народи і держави, які користуються, як засобом, свідомо брехнею, які здійснюють нальоти на безбронне цивільне населення і руйнують пам'ятники культури, почувають, як це часто догадувала історія, кінець своїх сил. Німецький нарід та союзні з ним нації, навпаки, дивляться на події наступних днів, тижнів і місяців з спокійним почуттям, почуваючи себе підготовленими до чесної боротьби, визнаючи, що ворог, який стоїть проти них, завжди буде битий.

Альфред Врютц.

ВІЧНИЙ ЖИД

У газеті «Визволення» (№ 23) була надрукована стаття під заголовком «Справжнє обличчя Сталіна», в якій в коротких рисах було подано справжнє обличчя кремльського володаря, в цій статті ми постараємось подати нашому читачу найбільш яскраві факти з «діяльності» другого не менш мерзеного «лічка» комуністичної партії—Літвінова-Фінкельштейна.

Максим Максимович Фінкельштейн (Літвінов) народився 17 липня 1876 року в Вілостокському гетто. Для того, щоб якомога краще підтримувати жидів у їхній боротьбі за владу, тут він ще молодим улаштував зв'язки з антидержавними елементами. У 1903 році він вступає в більшовицьку партію, бо саме в марксизмі знаходить таку теорію, яка виправдовує та підтримує жидів. Під різними прізвищами (Людвіг Вільгельмович Ніц, Фелікс, Густав Граф, Папаша та інш.) він провадить комуністичну пропаганду. В 1907 році, коли Сталін організував бандитський напад на транспорт, де було пограбовано 250 тисяч карбованців, Літвінов запропонував подбати про надійне сховище для них. Проте, 18 січня 1908 року, при спробі переправити вкрадені гроші в Англію, він був заарештований у Парижі на Північному вокзалі.

Через деякий час, перебуваючи уже в Англії, Літвінов-Фінкельштейн улаштувався працювати слотачку помічником друкаря, а згодом, одружившись з Іві Ло, дочкою одного багатого жидівського мільяонера Сіднея Ло, знову продовжував свою комуністично-агітаційну «діяльність».

Після революції в Росії, Фінкельштейн, назвавши себе Літ-

чено умови з Францією та Чехо-Словаччиною, які були спрямовані проти Німеччини.

Після того, як СРСР заключив пакт дружби з Німеччиною, Літвінов пішов у підпілля, щоб вишом провадити свою змовницьку діяльність. Але вже 3 липня 1941 року він по радіо в промові, виголошеній англійською мовою, закликав «знищити фашистських варварів».

Останнім часом Літвінов-Фінкельштейн був призначений совєтським послом у Вашингтоні. Всі риси цього «більшовицького діяча», які має Літвінов—політичні злочини, прагнення до влади, брехливість—допомагають йому стати справжнім приятелем Рузвельта.

Х. З.

ВИ ЗАПИТУЄТЕ—
МИ ВІДПОВІДАЄМО

Чому не розподіл по душах?

Можливо, що розподіл земель по душах на даний момент неможливо до деякої міри справити. Але через рік все зміниться. Як багато з нас згадує, що тепер знають чоловіки в червоній армії, чи в армії? Можливо, на протязі року багато з них ще повернуться до роботи, як повернулося багато в минулому році. І, можливо, повернуться також селяни, які вимушені виїхати з сіл большевицької України. Чи люди повинні лишитися з пустими руками? Чи повинно бути так багато розподілено? Цим змінюється число людей, які мусять бути розподілені на нову землю. Саме цього ми і не можемо не допустити. Бо як ж ми можемо не допустити, щоб ми не знали, що цим не можна досягти успіхів у сільському господарстві, якщо ніхто не має роботи, а держава не має грошей на покращення свій грунт, який, що він знає, що через два роки він буде наділений другою.

Також з роботою не буде йти добре. Один, хто має багато роботи, як йому в роботі не можуть допомогати, одержав би роботу, а другий, який, можливо, має більше робочої сили, працює менше. Коли ж земля буде наділена по кількості робочої сили, не буде багато країн для розподілу роботи. Але це також змінюється, коли ми підростаємо. І тепер взагалі нема спокою в населенні. Люди приїждять з міста на село, хочуть там залишитися, багато повертаються, другі залишають село. В такий неспокійний час треба керуватися при розподілі земель не числом душ, а числом працездатних. Земля повинна належати дворам. Хто не дор, здатний обробити землю, скажемо, двір, який має більше, як дві працездатні особи,

той повинен одержати землю. Якщо ж потім буде встановлено, що земля не добре оброблена, тоді вона буде дана другому. Виходячи з цього, кожний більш здібний має також можливість одержати землі більше і піднятися вверх у господарському відношенні.

Ми не терпимо донощиків!

Є люди, які про своїх собратів кажуть тільки погане. Щоб нашкодити іншому, а собі створити добру репутацію, ці безчесні донощики часто пишуть підлі доноси, часто, не називаючи своїх імен, бо для цього ці брехуни надто боягузливі. Большевикам потрібні були ці шпигуни, ці донощики. Тільки страх бути оббраним якимнебудь жидівським чи комуністичним донощиком перед комісаром заважав нам говорити правду жидам та їх друзям.

Але тепер німці звільнили нас від ярма Москви. Буде добре, якщо ми відверто скажемо нашим визволителям: тут ховається червоноармієць, там блукають партизани, там схована зброя большевників, там лежать продукти. Адже ж німці нас захищають і охороняють від повернення большевизму в нашу країну. Німці нас щиро нагородять, якщо ми будемо допомагати їм зробити на-

Ми знаємо, що в нашій українській столиці Києві багато дечого розрушено большевиками. Але ми дивуємось, що красиві українські багаті будинки були висаджені в повітря, в той час, як великі невеликі палаци, які були побудовані большевиками, майже всі залишилися непошкодженими. Сталін і большевизм знову намагаються довести

культуру там, де вони в дійсності не мають культури, бо багато великих архітекторів і художників вони повбивали. Через це поспіаки Сталіна розрушили красиві багаті будинки, красиві готелі, будинки управління України, бо тепер уже відсутні ті будинки, які наш Київ знав раніше між большевицькими і українськими будівлями.

Але ми, українці, не такі дурні, щоб повірити, що найкращі будинки в Києві побудовані большевиками, бо ми ж знаємо, що Сталін і його жиди зруйнували зі злості наші українські будинки, які набагато кращі за большевицькі. Ми знову хочемо відновити Київ таким, як він був. По перше, постараємось прибрати з вулиць мусорні кучі.

Німці допомагають нам відбудовувати те, що розрушила проклята жидівська кабала Сталіна. Тепер, коли зима, нарешті, пройшла, всім жителям нашого міста треба добре разом попрацювати, щоб знищити якомога скоріше всі сліди поганого большевицького панування. Про те, як часто намагались нам допомогти німецькі визволителі, показує новий приклад. У якушому мавзолеї Леніна, в бому було багато бруду, гіпсових зліпків та іншої погани, німецькі вчені заснували тепер великий український народний музей. Там незабаром кожний зможе побачити, яку стару і значну історію мали ми, українці, перед тим, коли нас викрив кровожерливий Сталін. Н.

ВРОГО У ШТАБІ

(Оповідання)

Сирі і комуністи з затаєною злобою поглядали на мовчазних білців. Вони боялися того, що з цієї мовчанки може стати зрада комісарам і тому стежили на кожного кроці. Нарешті подано команду зупинитися. Білці розташувалися на відпочинок у маленькому лісі, тільки рота зв'язку була направлена вперед.

Десь далеко спереду роздавалась гарматна канонада. Від Десни тьмало сивим повітрям. Надходило вечір. Раптом над розташованим полком повисли літак, він обігнув пікіолом і направився знову в напрямку ліній фронту. Білці лівом стежили за його напрямком.

II.

Штаб полку розташувався посеред лісу. Командир полку та полковий комісар дали накази командирам батальйонів, рот та політрукам про приведення полку в бойову готовність. Після десятихвилинного відпочинку білці розсипалися в цепі, коло двадцяти кулеметів встановлено на передовій лінії, решта лишилася позаду.

Та цього вечора було тихо. Командування полку одержало відомості, що фронт знаходиться за сто кілометрів і тому було зовсім спокійно. Але з надходящими ранку надходили тригольні звістки про те, що в деяких напрямках прорвалися танки противника і просуваються до Десни.

Знепокоєне командування в ту ж ніч мало розпорядження переправити полк на правий берег Десни. В квітеньській білці переправлялись через воду. Звістки про просування танків до Десни скоро облетіли всіх білців. Наступав тригольний час.

Щойно переправився полк і почало східати сонце. Штаб полку розташувався на лівому березі Десни, під ліском, на одному з пагорбків, з якого було видно на правий берег і майже всю ліній фронту, яку займав полк. Тут же було встановлено п'ять кулеметів. Та ось повисли перші ранкові птахи. Посипалися бомби, заскрекотали кулемети.

Білці, які поховалися у задалегідь викопані канави, присипало піском. Після першого нальоту поріднали рязи, але це лише початок.

Незабаром ізза гори на лівому флангу повисли три танки противника. Червоноармійці відкрили кулеметний вогонь, але танки, немов мандришки в непромокаючих плащах, не звертаючи уваги на свинцевий дощ, посувалися ближче до ліній фронту.

Вістовий, задихавшись, біг доповісти в штаб про загрозу лівому флангу. В той час, як вістовий доповідав командир полку про наступ ворога, німецькі танки, а за ними моторизована рота солдат взяли в полон лівобережних червоноармійців біля 300 чоловік.

Танки неспинно строчили кулемети, свистали снаряди, міни. Червоноармійці, зарившись у канави, не показувалися на поверхню.

Розтовщений комісар полку ретнувався на командирів, але адіяти нічого не міг.

Бойовий дух білців його вщент притопчував. Він наказав чотирьом політрукам приступити до кулеметів. Це вже був останній засіб, про який не забув комісар. Він підняв бінокль і став пильно дивитися на пра-

вий берег Десни. Але що за жах? Йому в малесенькій скельці бінокля було видно, як по всій ліній фронту посувалися танки противника.

Він опустил бінокль, протер очі, знову підняв, потім, кинувши його, божевільно закричав:

— В атаку! За рідну! За Сталіна! Вперед!

Його голос, як напібожевільної людини, самотньо лунав по штабу та десь з гукавими лісу відкликався дуча. В ту ж мить поспішали снаряди, міни і їх вибухи заглушили крик божевільного комісара.

У безнадійності він кинувся до кулемета і, сповившись за нього обома руками, застис.

Танки посувалися вперед до Десни, за ними йшли незнайомою стіною німецькі вояки.

Червоноармійці, вискочивши з канав, кинулися до Десни, але вправні руки комісара, та ще чотирьох політруків натиснули на рукоятки і в ту ж мить застрочили кулемети. Червоноармійці, не добівши до Десни, падали, скошені кулями своїх комісарів.

Настало повне замінання. Советські білці, які чекали ворога ізза гори, зустріли його в штабі свого полку. Незабаром німецькі вояки зрозуміли, що ворог, по якому треба влучно бити, не в окопах, а там, на лівому березі Десни. Полетіли снаряди і через хвилину штаб полку на чолі з комісаром та політруками були засаджені в повітря.

Затихли кулемети, припинилась гарматна канонада. Німецькі війська підійшли до Десни. Замало їм, тільки Десни не вистачило, щоб вийти на лівобережні хвилі та де-де на поверхні плаща пілотки червоної білці.

Твердохліб.

ДОБРЕ ОБРОБЛЯТИ ЗЕМЛЮ

26 березня 1942 року в приміщенні міського кінотеатру відбулася зустріч капітана місцевої Комендатури п. Феєрмана з старшинами с/п, старшинами обштинних дворів та агрономами Конотопського району. Після короткого привітального звернення пан капітан звернув увагу на необхідність ведення боротьби з тими брехливими чутками, які останнім часом поширюються серед населення. Вказавши на неспроможність більшовиків повернутися назад, пан капітан докладно розповів про дійсне становище на фронтах.

Другу частину своєї доповіді пан капітан присвятив господарським справам.

До початку весняних польових робіт всі сільськогосподарські машини—трактори, плуги, вози—повинні бути відремонтовані. Ідучи назустріч бажанню населення, німецька влада видала закон про новий земельний лад. Всі закони про колгоспи, видані советським урядом, тепер анульовані. Колгоспники, які до цього часу добре працювали, одержують землю для особистого користування. Решта ж колгоспників повинні працювати в обштинних дворах до майбутньої осені. Майбутньої осені будуть відмічені краді з них для наділу їх землею. Краді з господарів, які вже раз одержували землю, матимуть змогу ще раз одержати її. Якщо ж вони і надалі будуть добре працювати, то на наступну осінь вони знову одержать землю. Таким чином, ікве господарство буде шороку збільшуватись; якщо ж якийнебудь господар, одержавши перший раз землю, не зуміє її відповідно обробити, то такому господарю добавляться земля не буде.

Так само і з присадибною землею. Присадибна ділянка землі за проханням власника може бути збільшена, якщо тільки цей власник докаже свою працездатність та знання городньої справи.

Люди, в яких господарство було забрано советською владою, повинні подати про це заяву старшині свого села, який передасть її старшині району. В заяві повинно бути вказано, що саме було забрано, коли, де воно тепер знаходиться та кількість забраних предметів чи гектарів землі. На скільки це буде можливо, все буде по-

вернено бувшому власнику. Міські люди, які побажають жити та працювати на селі, першого року не одержать землі, а на наступний рік, якщо в них буде виявлено знання сільськогосподарської справи та трудолюбивість—можуть одержувати землю на загальних підставах. Отже, німецька влада розглядає кожного громадянина тільки з боку його відданості до праці.

Під кінець своєї промови пан капітан закликав населення, не покладаючи рук, взятися до підготовки до проведення весняних польових робіт, та дякувати Богові за те, що він дав нам Фюрера, який визволив нас від колгоспної панщини.

А. В.

Основоположники української національної музики

Про інструментальну музику Миколи Віталійовича Лисенка, автора численних високохудожніх музичних творів, більшевицькі „музикознавці“ весь час намагалися замовчати. Більшість його творів за весь час советської влади навіть не були надруковані, хоч вони й мають дуже велику цінність. Лисенко перший подав зразки національних українських мелодій у формі західно-європейської музики. Вчився Лисенко в найкращій в Європі Лейбцигській консерваторії, де під проводом славного німецького композитора К. Рейнеке в два роки закінчив чотирирічний курс навчання, як один з найкращих, найталановитіших учнів.

Велика музична спадщина, яку він залишив нам, залишиться надовго тим джерелом, з якого будуть черпати собі знання молоді українські композитори.

Не дістав також визнання від большевицьких „музикознавців“

і другий український композитор Микола Леонтович. Ще молодим, перебуваючи у Кам'янці-Подільській семінарії, познайомився він з кращими зразками західно-європейської музики. Після закінчення семінарії, працюючи сільським учителем, він організував оркестр, для якого перекладав на музику масові українські народні пісні; дві невеличкі книжечки його записів незабаром і вийшли в друку.

Згодом, приїхавши у Петербург, Леонтович познайомився з творами німецьких композиторів—Моцарта, Бетховена, Баха, Гайдна та інш. В цей час він уже був великим майстром хороших творів. Деякі з його творів досягли кращих зразків світової хорошої культури. А на початку 1922 року, в самому розпалі свого творчого натхнення, Леонтович загинув від руки бандита-большевика.

Так шанують большевики творців культури!

С. В.

Даю уроки

музики та співів (соло)
щоденно

з 10 годин ранку.

Звертатись м. Конотоп,
Олександрівська. № 23.

Е. А. ПІЛЬГУИ.

Ректор Г. О. САВ

ОБ'ЯВА

Управління Старшини Конотопського району
зобов'язує

всіх осіб, що вибрали у податкового інспектора реєстраційні свідоцтва на особисті заняття і різні кустарні промисли, до 15 квітня 1942 замовити та вивісити на видних місцях своїх підприємств чи будинків

де переводиться заняття або промисел. **ВИВІСКИ** за текстом на німецькій та українській мовах, в яких повинно бути зазначено рід заняття або промислу і прізвище, ім'я та по-батькові власника.

Старшина Конотопського району КИБАЛЬЧИЧ.

ОБ'ЯВА

Міське споживче товариство доводить до відома всіх громадян м. Конотопа, що особи, які внесли гроші за буряк та картоплю, повинні не одержали, повинні з'явитися в міське товариство до 15 квітня за одержанням грошей.

Після цього терміну гроші не будуть повернені.

МІСЬКЕ СПОЖИВЧЕ ТОВАРИСТВО

ОБ'ЯВА

Виробниче товариство „Залізничник“ по ремонту терезів, вагонів і інших вимірювальних приладів (бувша артіля інвалідів „Залізничник“) ст. Конотоп, Соснівська. № 8, доводить до відома державного підприємства й організації, обштинні двори і приватні особи про те, що майстерня товариства приймає для відремонтування у майстерні, кож на візді, з послідовним клеймленням їх „Візаніон мір і ваг“ мірвальних приладів і терезів, гир, макетерів, молокомірів, і також приймає слюсарні, токарні, ковальські, кровельні, жестилярні, насичку поперечних пил та інші роботи по доступних цінах.

Уповноважений товариства ЛЕОНТОВИЧ

АДРЕСА: Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14, ТЕЛЕФОН: 14

Verantwortl.: Sdf. (Z) Dr. E. Speck, Feldinheit 20545

Таємниці зникнення Меєрхольда

Берлінська російська газета „НОВОЕ СЛОВО“ передає таємниці зникнення відомого артиста Меєрхольда. В останні роки свого життя Меєрхольд, хоча з великими труднощами, проте зумів поставити на московській сцені антикомуністичну п'єсу Миколи Ермана „Манам“. Главною бурно аплодували, коли актори насміхались над портретами Маркса та Енгельса, але за це Меєрхольд попав у немілості.

Передостання п'єси, над якою він працював, була „Самоубийця“ того ж Миколи Ермана. В цій п'єсі герой прагне покинути „комуністичний рай“, покінчивши з собою. На генеральній репетиції „Самоубийця“ були присутні Каганович та Поскребишин (особистий секретар Сталіна). Вони залишилися незадоволені поста-

новкою. Автор п'єси Микола Ерман був засланний в Коліму. Меєрхольд же удалий поставити ще „Даму с камеліями“. Діюча, після чого він намагався виїхати на свою батьківщину—в Швецію. Проте, однієї ночі до будинку, де він жив, приїхали агенти ГПУ, і після цієї ночі Меєрхольда більше ніхто не бачив.

У час другого такого нічного візиту ГПУ, виявилось, що дружина Меєрхольда, Зінаїда Райх, разом з служанкою були вбиті. Коли Тетяна Єсеніна—дочка Зінаїди Райх від її першого чоловіка, поета Сергія Єсеніна—намагалася встановити розслідування про вбивство матері, то одержала від ГПУ вичіпке відмовлення. В кінці 1940 року їй сказали, що Меєрхольд помер у тюрмі.

І. Г.

Службові оголошення
німецьких військових частин

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДИННЯ У КВІТНІ

У квітні місяці 1942 року населення повинно знаходитись по квартирах в такі години:

В МІСТАХ: з 20 годин вечора до 5 годин ранку.

В СЕЛАХ: з 19 годин вечора до 5 годин ранку.

Вияток з цієї заборони може припускатись лише за письмовим дозвілом Місцевої Комендатури.

ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

ВІЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Будівництво
потрібує часу

3-стор.

Рік I

Конопот, Субота 11 квітня 1942 року

4 27

ТАК ЗАКІНЧИВСЯ ЗИМОВИЙ НАСТУП СОВЕТІВ

104.128 полонених, 2.167 танків та 2.519 гармат були втрачені більшовиками під час їхніх безрезультатних атак

Що відбулось за цей тиждень

Німеччина влучила в саме уразливе місце англійців та американців. Те, що ще декілька місяців назад здавалося неможливим, стало в значній мірі фактом. Німецькі підводні човни перенесли своє поле діяльності до американського узбережжя і спричинили ворожим суднам тяжкі пошкодження в тій взаємодії з німецькою авіацією. За один березень морський флот та авіація потопили 105 ворожих торговельних пароплавів водомісткістю 650 тис. регістрових брутотонн. Німеччина досягла великих успіхів не тільки в області так важливого для ворогів торговельного флоту, але також відносно військового флоту Великобританії та Сполучених Штатів Америки. Не менше 62 крейсери, морських винищувачів, торпедних човнів, підводних човнів уже відправлені на дно німецьким військовим флотом.

У той час, як військово-становище ворогів Німеччини, перш за все в області їхнього флоту, з кожним днем погіршується, великий наступ більшовиків, які киялися перемогти німців та здійснити сталінський похід на Берлін, жалюгідно провалився. Втрати советів людьми та матеріалами настільки великі, що тепер у Англії та Америці бояться майбутніх контратак німецьких озброєних сил, яким випадає вирішальна роль в дальнійшій течії цієї війни.

Військові невдачі ворогів Німеччини, дякуючи нестримному мережовому походу зв'язаних з державами ося японців, все збільшуються. Японці стоять біля Індії з великою гарячістю озброюється Австралія для тяжкої боротьби з хобі-рими військами Тенно! Англійський посол в Індії, містер Кріппс, вимагається примусити індійський народ новими обіцянками та загрозами до боротьби на стороні Англії. Але комітет всіх індійських партій уже повідомив, що пропозиції Кріппса не можуть бути прийняті.

Застав американських і англійських ворогів за успішних держав ося всіх фронтах війни — в Європі, на морях, в Африці і

На протязі трьох місяців цього року совети під час їхніх безуспішних намагань похитнути німецький східний фронт понесли так, як і при німецьких атаках, нейтральні втрати в людях та матеріалах. При особливих великих втратах вбитими, ворог втратив за час з 1 січня по 31 березня 1942 року: 104.128 ЧОЛОВІК ПОЛОНЕНИМИ, 2.167 БРОНЕМАШИН ТА 2.519 ГАРМАТ. Советські повітряні сили втратили за цей же час 1.675 ЛІТАКІВ у повітряних боях; 250 ЛІТАКІВ було збито зенітною артилерією, 595 ЛІТАКІВ знищено на землі та 110 ЛІТАКІВ було збито іншими військовими з'єднаннями.

У перші три місяці цього року німецькі озброєні сили займали зимові позиції. Більшевики намагалися прорвати їх і ввійти в ту область, яка була вже зайнята німцями. Але советам це не вдалось. В попередніх повідомленнях були подані короткі об'єктивні дані про фронт. Там повідомлялось про тяжкі втрати противника полоненими та матеріалами. Число вбитих перед німецькими позиціями набагато більше, ніж число полонених. Характерно, що ці втрати совети одержали не завдяки боям, як це було влітку та восени, а тільки завдяки обороні німецьких позицій.

Атаки советів слабнуть

Не дивлячись на місцеві атаки советів, треба констатувати в загальному зменшення наступальної діяльності противника на Сході. Під час наших атак взято велику кількість місцевих укріплень.

Біля Кавказського узбережжя бойові літаки попаданням бомб викликають пожежу великого советського танкера. Біля Кер-

ченського морського узбережжя бомбами пошкоджено велике торговельне судно противника.

Успішні вічні нападения німецької авіації були направлені на споруди советської воєнної та авіаційної промисловості Рибінська, а також і на воєнні об'єкти Москви.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

З початку війни по 31 березня німецьким військовим морським і повітряним флотом було потоплено панцерних суден противника загальною водомісткістю в 2.755.900 брутотонн.

Румунський генерал ШТЕФЛЕА був на прийомі у ФЮРЕРА.

Японські повітряні сили бомбардували британський опорний пункт СОЛОМОН на ЦЕЙЛОНІ. Японський міністр-президент ТАЙО написав відозву, в якій вказує, що ЯПОНИЯ не має ніякого ворожого почуття до індійського народу.

Для допомоги Кріппсу Рузвельт відіслав американського агента Йонсона в ІНДІЮ.

На Далекому Сході — не знає меж.

Англійські повітряні сили бомбардували недавно зовсім незахищену в військовому відношенні французьку столицю Париж; при цьому напали були вбиті більше, ніж 700 невинних жінок та дітей. Намагання висадитись на березі Франції закінчилися зазвичай всього ворожого війська в по-лов. І ось в Англії виникають нові плани ослабити перемогу нім-

Індійський вождь націоналістів, Сунас Бозе, з усією гостротою розбиває пропозиції Кріппса по відношенню ІНДІЇ.

Комітет всіх індійських партій вважає британські пропозиції за такі, яких не можна прийняти.

1 травня в майбутньому буде святкуватись також у БОЛГАРІЇ, як національний святоковий день праці.

Німецькі солдати повітряного флоту, які знаходяться в ІТАЛІЇ, подарували 140.000 кілограмів апельсинів. По розпорядженню рейхсмаршала ГЕРІНГА останні були роздані дітям тих областей, яким загрожують повітряні напади.

Англійські льотчики бомбардували вночі німецькі береги, які ніякого військового значення не мали. Тут так само, як і в Парижі, єдиними жертвами були невинні німецькі жінки та діти. Крім того, ворожі бомби падали в церкви, театри та інші культурні установи. Це є помста англійців та американців. Ці «булавочні» уколи не можуть нічого змінити в проведенні Німеччиною та її союзниками військових дій.

Герман Герінг

Його повна, велика постать часто з'являється на екрані у тижневих оглядах. То він зустрічає на фронті високих гостей, то роздає нагороду льотчикам, то обмірковує з штабом наступні операції. Ось у шинелі з білими закатами, з маршальським жезлом у руці йде він повз шеренги молодих офіцерів і фельдфебелів повітряного флоту. Спочатку пильно вдивляється в обличчя того, який представляється, потім дружньо-істинно посміхається, тисне руку, поздоровляє. А коли офіційна частина закінчена, — розповідає їм смішні й дотепні історії, і сам весело з ними сміється...

Поруч з Адольфом Гітлером, рейхсмаршал Герман Герінг є найвидатнішою постаттю теперішньої Німеччини і цілком упевнено висувається вперед самим Фюрером. Адольф Гітлер правлясний йому чин рейхсмаршала, який уже більше століття нікому не давався і спеціально для Герінга ним відновлений, і призначив його своїм на туникамом.

Але Герман Герінг і поза своїм високим чинком, просто, як людина, являє собою характерну для німецької нації постать. Не менше чудовою та цікавою являється його дивна, надзвичайна працездатність, до цього часу ще ніким не перевершена.

Герман Герінг — творець і вищий начальник могутнього повітряного флоту та міністр авіації. Він також стоїть на чолі проведення «чотирирічного плану», є, таким чином, главою також всієї могутньої німецької індустрії. Як імперський егермейстер, він керує всім німецьким лісним господарством. Нарешті, Герінг — голова німецького рейхстагу та пруський міністр-президент.

Таке неможливе коло службових обов'язків і багатостороння відповідальність Германа Герінга. Його енергії, працездатності та знання вистачає на всю цю велику роботу.

Герману Герінгу виводі 21 рік, коли розпочалась ця війна. На початку війни він був пруським лейтенантом. З живим розумом та світлим серцем —

(ЗАКІНЧЕННЯ НА 2-й СТОР.)

він швидко відзначився в авіації і був нагороджений вищим пруським орденом „Пур ле мерит“.

Бойова служба його одержала широку популярність. Під кінець війни він був останнім командиром відомої ескадрилі винищувачів Ріхтофена.

Катастрофа 1918 року зробила на нього, як і на кожного німецького патріота, незабутнє враження.

Іти на які б то не було компроміси він був нездатний. Він залишає Німеччину. Маючи технічні знання та великий практичний досвід, він відправляється спочатку в Данію, а потім у Швецію, де працює, як радник і експерт в галузі авіаційного будівництва. Повернувшись пізніше в Німеччину, він у Мюнхені вивчає народне господарство, виявляючи незмінно живий інтерес до всякого нового зв'язу.

У Мюнхені Герман Герінг уперше зустрічається з Адольфом Гітлером.

У 1923 році він уже перший вождь SA і бере участь у марші на Фельдхеррхалле, в час якого був тяжко поранений.

Привезений у Тіроль, він звідти знову відправляється у Швецію і живе там до 1926 року. Як тільки здоров'я його поправляється, він зараз же посідає на батьківщині і віддає себе на службу гітлерівському руху.

У таких життєвих бурях загартовувався та розвивався майбутній маршал повітряних сил Німеччини.

З приходом до влади націонал-соціалізму в 1933 році, Герінг зі своїм другом Удетом та іншими бойовими товаришами по ескадрилі Ріхтофена створив нову німецьку авіацію та її дієсно непереможну тактику. Створюючи це нове, Герман Герінг був носієм традицій пруського офіцерства.

У процесі боротьби за нову і велику Німеччину Герінг був потрібний Адольфу Гітлеру, як вірна людина у Берліні. Герман Герінг зробився депутатом рейхстагу, а пізніше його головою. Він вів переговори з імперським президентом фельд-

маршалом Гінденбургом. Ці переговори в результаті привели до призначення Адольфа Гітлера рейхсканцлером та до приходу до влади націонал-соціалізму. Герман Герінг став пруським міністром-президентом. Коли був задуманий і впровадлений чотирьохрічний план—тільки Герінг виявився самою підходящою людиною для проведення його в життя, як по своїх особистих якостях, так і по тому, що вся більша значна гірська та загальна промисловість, а саме пруська, знаходилась під його керівництвом. У цьому відношенні пруський міністр-президент прийняв на себе велику відповідальність. Пруська казна володіла також найбільшими лісовими багатствами. Володіючи знаннями і в галузі лісового господарства та мисливства, Герман Герінг взяв на себе і вище управління ними.

Для виконання всіх цих багаточисленних та різноманітних завдань необхідна була велика попередня чисто наукова підготовка, а також організаційні здібності. Можна легко собі уявити, якою енергією повинен був володіти Герман Герінг, щоб озброїти себе відповідними знаннями та практикою. В тяжкій справі підготовки його прийшла на допомогу його надзвичайна здібність до засвоєння знання, а також проникливість розуму.

Підготовка та творіння нової, блискуче виправдавшої себе на війні зброї були проведені Германом Герінгом, як приватною людиною, без допомоги якогосьбудь штабу.

Цілком зрозуміло, що ця так зайнята та переважною відповідальною державною роботою людини в час війни все рідше й рідше з'являється перед громадськістю. Коли ж він донебудь і з'являється—то знаменує собою важливі політичні події, що відбуваються, навіть у тім випадку, коли про нього не говорять і не пишуть. Так, нещодавно, як про це вже повідомлялось, відбулось побачення рейхсмаршала Германа Герінга з маршалом Франції—Петеном.

О.

ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА

Помер один із найстаріших і пайталавовитіших українських письменників—Ольга Юліанівна Кобиланська. Все її свідоме життя (народилась вона в 1865 р.) пройшло в Кирилівці, невеличкому місті Буковини, а з початку 90-х років—у Чернівцях.

Дочка дрібного урядовця, Кобиланська, закінчивши тільки середню школу, поповнила свою недостатню освіту наполегливою самостійною роботою над собою переважно в царині німецької літератури і стала одним з найкультурніших українських письменників. Почала вона друкуватися у середині 80-х років творами німецькою мовою. Тільки 1894 р з'явився її перший твір українською мовою—повість „Людина“.

На світогляді її літературній творчості Кобиланської дуже позначився вплив славетного німецького філософа Ніше. Культ сильної особи, Увертensch, надлюддя, шукання аристократизму духу і пзначає її кращі твори. В них письменниця досягає глибокого психологізму.

Цей психологізм властивий і рядові новел Кобиланської на теми з життя селян. Мало хто з українських письменників так тонко та глибоко зображував пайглибші й найтовші почуття і думки селянства. Письменниця, яскраво показує ту велику кріпду і той безнадійний жах, що ними повне було тоді життя селян. Це робить вона з любов'ю та уважністю, яким міг би позаздрити інший письменник. Більшого лиха, більшого страждання, ніж у селян Кобиланської, і уявити неможливо. Олісія селянської психології, селянського побуту в новелках письменниці на цю тему залишають живіше, болюче враження.

Для нас важливо те, що розвитком свого таланту Кобиланська звідлучує перелудом німецької духовної культури. Справедливо пише Леся Українка в статті „Українські письменники на Буковині“, що німецька література „внесла Кобиланську в люди, відкрила для нас світ ідей, познайомила її з савтовою літературою, навчила любити і розуміти мистецтво“.

Від німецької літератури, безперечно, у творах Кобиланської така любов до природи і таке надзвичайне уміння відчувати та змальовувати її (новели „Природа“, „Битва“, „Восени“ та інші).

Кобиланська майстерно володіє художньою формою. Вона вміло розвиває сюжети своїх цікавих фавбулю творів. Вона доскопало оволоділа технікою композиції, саме тому її твори читаються з неослабною увагою.

З смертю Кобиланської українська література втратила видатного майстра художнього слова.

Втрати Англії та Сполучених Штатів у флоті

Боротьба проти транспортних суден Англії та Сполучених Штатів за березень місяць досягла великих успіхів. Військовий флот і авіація потопили 105 ворожих торговельних суден загальною водомісткістю 646.900 регістрових брутто-тонн. В цьому успіху велика роль випала на долю німецьких підводних човнів, які потопили 91 судно загальною водомісткістю 584.900 регістрових брутто-тонн. Крім того, тяжко пошкоджено торpedами та бомбами 39 ворожих торговельних суден.

Німецькі підводні човни потопили 7 квітня в Атлантичному океані 16 ворожих торговельних суден загальною водомісткістю 104.000 регістрових брутто-тонн, з них 13—біля американського та 3—біля африканського узбережжя.

Німецькі морські озброєні сили поставили в Скагерракі велику кількість норвежських суден, які були конфісковані та поставлені британським урядом у одіому шведському порту, і які від проводом англійських капітанів робили спробу провратитись. Нападом німецьких сторожових човнів було потоплено 5 суден водомісткістю 26.674 регістрових брутто-тонн, крім того, авіацією потоплено ще одне судно водомісткістю

6.305 регістрових брутто-тонн.

У лютому та березні німецький військовий флот, поруч з боротьбою проти ворожих транспортних суден, він також успішно дії проти військових суден Великобританії та Сполучених Штатів. За ці два місяці німецький військовий флот потопив: 1 крейсер, 8 морських винищувачів, 3 корвети, 4 торpedних човнів, 12 моторних та торpedних човнів і моторних канонерок, 5 сторожових суден, 3 підводних винищувальних човни. Крім того, німецька авіація потопила: 2 моторних канонерки, 3 сторожових суден.

Крім того, спільними бойовими діями німецьких морських озброєних сил та авіації потоплено 37 ворожих військових суден, серед них: 10 крейсерів, 11 винищувачів та 5 підводних човнів.

Безперервні атаки сальних з'єднань бойових та підручних літаків відень та вчорі направились на військові споруди острова Мальта. Вдалі напади бомб викликали сильні пожежі та вибухи. В порту Лі Валетта були вдалі напади на бомб у підводні човни та в винищувачі. Італійські бомбардувальники успішно атакували британську фортецю Гібралтар.

НЕПОРОЗУМІННЯ МІЖ СОВЕТСЬКИМИ І АНГЛІЙСЬКИМИ ЧАСТИНАМИ

Анкара, Турецька преса друкує численні повідомлення з ірану про часті сутички між англійськими і советськими частинами. Большевицькі власті скаржаться, що англіїці зовсім

не рахуються з британсько-советською угодою. Щодня між англійськими офіцерами і червоними командирами бувають непорозуміння, які часто закінчуються стрільбою.

АНГЛІЯ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ ДОПОМОГТИ СССР

Англійський міністр козовій лорд Кренборн, виступаючи перед палатою лордів, заявив, що поставити в СССР воєнних матеріалів недійсно, поперше, тому, що Англія їх і сама не має, по-друге—немає можливості виплати морський транспорт для їх відправлення. Мі-

ністр додав, що советський союз повинен задовольнятися допомогою Англії у Північній Африці.

Отже, офіційний представник англійського уряду не залишає ніякого сумніву в тому, що Англія не подасть допомоги СССР.

ЗАКРИТО СОВЕТСЬКЕ КОНСУЛЬСТВО В НАРСІ

За повідомленням з Стамбула, Туреччина закрила советське консульство в Нарсі. В зв'язку з провокаційними діями

советського флоту коло турецьких берегів і агресії советських військ в Ірані, далі будуть вжиті і інші заходи.

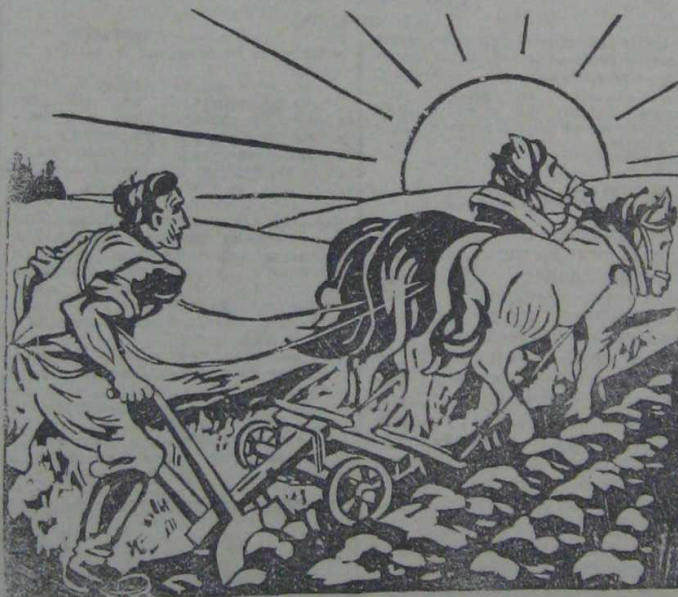
АНТИВОЄННІ НАСТРОИ
РОБІТНИКІВ ССРС

Це за наказом Сталіна у Києві знищено низку найцінніших культурних пам'яток. Ще до війни були зруйновані Михайлівський та Братський монастирі, які являлися великими осередками української культури. А після вступу в Київ німецьких та цілі квартали найкращих соборів Києво-Печерської лаври. Тільки дякуючи селянам, які втекли з міст, збереглися деякі з них.

Тільки дякуючи самовідданості німецьких солдат, решта міста була врятована від остаточного знищення, яке готував для нього кривавий Сталін.

Є такі дурні, які скаржаться, коли постанова німецьких цивільних установ, що видана сьогодні, не зможе завтра ж в усьому своєму об'ємі бути проведеною в життя. Німецькі міроприємства повинні у сунути тяжкі наслідки большевизму в бувших советських землях. Німецькі постанови та накази складені так, щоб з коренем вирвати советську безгосподарність.

Як же, **друзі мої**, можна в один день, в декілька годин налагодити те, що сталінські посіпаки зруйнували за довгі 24 роки? Большевики для своєї руйнувальної роботи мобілізували всі свої державні засоби, в той час, як відновлення нашої країни під керівництвом визволителів-

Наближається весна. Незабаром селяни візьмуться за працю на визволених від жидо-більшовиків українських ланах.

німців залежить, перш за все, від діяльної та наполегливої праці народів, звільнених від большевицького ярма. А тому було б неправильно, і ми самі б собі шкодили, якби ми вимагали швидкого відновлення.

Німецькі постанови тверді, але стан та підготовка в визволених країнах—в містах та селах — не такі ще, щоб тепер уже можливо було провести в життя наші та німецькі наміри. Критика німецьких міроприємств попадає в нас самих, адже ж, звичайно, німцям незрівняно приємніше мати справу в визволених ними областях з заможними та щасливими людьми, аніж з бідними людьми, які були доведені до відчаю большевицькими злочинцями. Таким чином, дорогі друзі—українці, **майте довіря та терпіння**, бо не лайкою, а тільки **працею** доб'ємося ми знову **щастя для нашої чудової батьківщини**.

Деякі батальйони червоної армії, що розташовані вздовж турецького кордону, перестрілявши своїх політичних комісарів, намагалися пробратися до Турції. Попавши під перекрестний вогонь советських каральних загонів і турецьких прикордонників, більшість біженців було перебито. Все ж таки 300 поранених червоноармійців вдалося перебратися через кордон.

В даний момент всі поранені червоноармійці розміщені в госпіталях турецького червоного хреста, де їм надається медична допомога.

Лісабон. У Швейцарію повернувся лікар Монт, який довго жив у ССРР. Він розповів, що в Советському союзі різко виявляються проти війни. Особливо обурюються Англією, яка спротивувала ССРР на війну, а тепер спокійно спостерігає його загибель. Ніхто більше не вірить у перемогу, і всі мріють, щоб скоріше настав кінець війні, разом з ним і сталінському режимові, який прирікає нарід на голод і злидні.

Чим день тим все ближче і ближче ми наближаємось до всесвяно-польових робіт. Ці роботи вимагатимуть від українського населення великих зусиль. Одним із головних засобів, якого треба запобігти внаслідок, це зменшити ту бідну та злидню, що їх заповняла на Україні війна. Мова тут йде про те, щоб громадські господарства обробляли якнайбільше землі. Це залежить в першу чергу від самого населення. А для того, щоб обробити за планом всю землю, в цьому році, через брак тяглов, буде в більшості застосовуватись ручна робота.

Огже зараз, коли шеселля мають вільний час, треба підготувати і виготовити нові ручні знаряддя, особливо слід звернути увагу на сажки, бо вони будуть потрібні майже на кожному кроці. Треба зараз же привести до ладу упряж і все сільськогосподарське знаряддя, бо від цього залежатиме повне використання тислових сил.

Треба негаймо перевірити готовність посівного матеріалу. Особливо слід приділити увагу таким культурам як просо, гречка і кукурудза, бо вони будуть найбільш потрібні при спліненні засіву, а від цього менше землі буде залишено облогою.

Селяни, весняно польові роботи не за горами! Негайно робіть все те, що потрібно для сім'ї. Пам'ятайте, що від вашої праці весною залежатиме забезпечення харчовими продуктами нас і наших промислових робітничих центрів.

Дорога стражданъ

(з щоденника одного
червоноармійця)

Где да ти пояснення, що чекає
хто призивається в червону

Мене призвали на початку верес-
розмістились ми в літньому та-

15-го запасного полку в м. Орлі, яких, які були зроблені з гілля. Ніякого одягу. Дощ промочував. Гілля.

Ревматизм і інші хвороби.
Так було до жовтня. Все чекали
мундирування та на покращен-

мов. Але повинно статись ще
на 2 на 3 жовтня дали
рушизу. Коли 6 ми

...що німці недалеко, багато б
перейшли б до них.

...переходах. Повне виснаження.
...на конях політру-

...командири, які підганяли нас.
Замому кінці колони знаходився
найвищий відділ, який передавав до

Нового польового суду всіх тих,
ми могли йти далі.
Порода ставала все суворіша.

...маршрут був через Оплавську

Вороніж, Тамбов, Саратов. У цих місцях одне й те ж враження. У цих місцях людей невідомо, однієї

...вирощай на полях не зібраний,
...вирощення колгоспами, сталінсь-
...режимом, чужими...

3000 відступаючих з Окремих

загинув, всі ж останні невідомо

кінці-кінців зупинились і ми.
Застаючись нас погрузили у вагони.
Яко уявити собі...

...ходою, що був тут. Немає
одягу. Захворювання на

рудня були ми у Свердловській
обл., біля Уралу. В земляниках —

Бруд, темрява, хо-
бані з часу призову не були.
Хвороби. Військові

...жорозу. І жа погана і мало.

...людей, які повинні проли-
ти свою кров і навіть

Знаходиться у військовополо-
в'янському таборі, чистому, світ-

Шоденні обсліду-
Регулярна допомога
боротьба з воїнами

на, ніж у червоної армії. Газет-
ним полоні країн, ніж

ВІДСЬКОВОПОЛОЖЕННЯ

100

Розмова на селі

А, це ви, Ганно Миколаївно? — сказав офіцер в зелено-сірому френчі, подаючи молодій літній руку. — Доброго ранку! Чи добре ви провели вчорашній танцювальний вечір?

— Дякую, відмінно. А ось прислала вам мати стакан свіжого молока і декілька варених лещ, які приготували вам під час походу.

— Ваша гостинність дійсно чудова. Спочатку ви влаштували в своєму селі вечір з танцями та музикою, далі турбуєтесь ви так зворушливо про ночілю, а тепер не забуваєте про їжу. Сердечно дякую!

— Дозвольте поставити вам на прощання запитання. Вчора спочатку я думала, що ви — солдат, ваша форма така однакова. Ажде ж ви офіцер?

— Так, я офіцер. А хіба що?

— Мені ніколи не думалося, що німецький офіцер буде так вільно і приємно розмовляти з вами, українськими сільськими дітьми.

— А чому ні?.. Шкода тільки, що так мало німців говорять на українській чи російській мові і так мало українців, які знають німецьку мову. Відношення між німцями і українцями, чи то росіянами, були б багато кращі і багато б непорозумінь були б усунені. В усьому разі я дуже радий, що володію українською мовою.

— Ви маєте радію. І потім ще одно заважає. Німці, з якими ми тут знайоміться, озброєні... Ми, українці, здаємось вам, — як би це вам сказати, — ніжними.

— Так, Ганно Миколаївно, ви

це тепер війна! Але подумайте про те, що я вам вчора говорив і що ви, напевне, уже часто чули: ми, німці, ведемо війну виключно проти большевицьких володарів, а не проти українського народу. Ми не можемо мати низького почуття огиди чи ненависті до мільонів українських селян, робітників, чоловіків і жінок.

— Але ж я мушу вам чесно сказати: я іноді боявся, що ви, німці, будете на нас, українців, дивитись звисока. Ви маєте перевагу в техніці, культурі... Я не можу це точно визначити, це тільки почуття...

— Ну, будьте ж, Ганно Івановна, будь ласка, уважні. Український нарід мусив був жити 24 роки в умовах, які йому дали большевики. Це впрям: господарські, соціальні й культурні відношення в Німеччині багато кращі, ніж у Росії. Ось приклад: обов'язок загального навчання навуку в Німеччині уже понад 100 років, це значить: ще прадіди наші уміли всі читати і писати. Ось ще приклад: уже більш, як 100 років, селяни в Німеччині вільні. В Росії — навпаки, мільйони маса селян була навіть в другій половині минулого століття ще кріпаками. А колгоспи? Що зробив цей рабський устрій з вільнолюбивими, діяльними російськими та українськими селянами? До цього ж большевицькі володарі забороняли прирівнюватися до других націй в той час, як ваша самосвідомість в порівнянні з змаганнями німців. Ви, українці, жили під большевицьким ярмом, як у тюрмі, про яку вам розповідали, як про „найвільнішу“ країну в світі. А тепер, можливо, вас охоплює страх, що ви в перший раз вступаєте в контакт з іноземцями, та ще до того, з військом, яке розбило червову армію, цю буйну гордість большевиків.

— Так, це так! А чи не будете ви, німці, вважати нас, українців, за „людей другого класу“?

— Це було б великою помилкою. В Німеччині ніхто не може вважатись, як людина „першого“ чи то „другого“ класу. Само собою розуміється, що є люди різні: один має одні здібності, другий — інші. Все ж в Німеччині поважається кожний той, хто чесно і трудолюбиво відноситься до своїх обов'язків, зовсім однаково, чи то він робітник, чи то міністр. І так розглядаємо ми кожний окремих нарід. Ми поважаємо нарід, який старанно використовує і розвиває свої здібності.

— Це добре, що ви мені пояснили. Я розповім тепер моїм знайомим, що німці про нас, українців, мають непогані думки.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Коли на полі не буде снігу

Як зійде з поля сніг, одразу забрати з поля вилізло після торішніх морозів, передусім кукурудзу, просо, треба добре оглянути їх іноді можна використати корм для худоби. Дешо можна вжити на корм для коней.

Очищати поля треба одразу. Наприклад, бадилля соевих треба висмикувати дати в одну купу, щоб соя не поле могла було обробляти. Через те, що завжди є час це бадилля везти, треба його, коли висохне, спалити на місці, само треба зробити із кукурудзяно, яка на корм для худоби непридатна. Вирості на рішних облогах великі треба скосяти, згребти, а висохнуть — спалити.

Цього року більше, ніж в минулому, потрібна швадка, дощадко заощаджуюча сили праці. Думаючи праця окупили тому кожний перед тим, як чати її, мусить усе добре кувати, щоб праця приносила багаті плоди.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

Г. Шпреховський.

На заслання (З спогадів)

Три з половиною роки я перебував у тюрмі сибірських таборів за участь в контрреволюційних організаціях. Тут я знехилив і моє здоров'я зовсім виснажилося. Але ж на це кати енкаведисти не звернули увагу. Вже

завсім з підірваним організмом мене відправили на заслання до північного краю.

Цей край уявляв холодною і малолюдну місцевість. У південній його частині простяглися ліси, а у північній — тундра, яка прилягала до Ледовитого океану. В той час, як я сюди прибув, у цій місцевості вже було біля ста тисяч людей різної статі, віку, нації, а найбільше було українців. Однак це ще не кінець. Цілими ешелонами привозили сюди людей. Їх розміщували переважно там, де місцеві лісові розробки. Допомоги засланцям не давали ніякої, зате умови праці були звірячі. Люди, які тут працювали, сотнями вмирали з голоду та холоду.

І ось зараз, коли я став вільний, з огляду до жидо-большевицької згадки те саме життя, яке я переживав за жидо-большевицької влади. Стає жах і тих людей, які ще до цього часу в сибірських лісах, по наказу кремлівського володаря, сотнями вмирають.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

В. Визволенний.

Ввічливість — це культура

Нема сумніву, що кожний з нас не раз має нагоду увічнитись у брехливості большевицької преси, яка говорила про німецьке військо, як про виключно грубе, поголовно п'яне та далеке від будьяких проявів культури. Перші військові частини, які прийшли в Конотоп, аскаро довели нісенітницю большевицьких побреховок. Тепер ми, українці, вимушені визнати, що ваша культура стоїть далеко вище на належній височині.

Ввічливість — ось що є першою ознакою культурної людини. Але в нас досить зайти в першу ж установу, щоб побачити, скільки там ще залишилось большевицького хамства та жидівського нахабства, що так в'їлося у наш побут на протязі 24 років. Поліція, яка, безперечно, значно виросла у порівнянні з першими днями свого існування, навіть сьогодні ще знаходиться не на тій височині, на якій їй належить бути. В інших установах ще гірше. Раз і назавжди треба уявити всім службовцям, хто б він не був, що німецьке командування, доручивши їм ту чи іншу роботу, вимагає від них крім абсолютного чесного і ретельного відношення до цієї роботи, ще й хоч мінімум культури, яка по-перше проявляється

у ввічливості з людьми, в правильності розуміння справу.

Беріть приклад з німецьких солдат та офіцерів, а також придналяйтеся, як це робиться в німецьких установах.

В місцевій Комендатурі, де за день звертаються сотні людей часом з такими справами, які зовсім не торкаються Комендатури — не було випадку, коли б когонебудь ввічливо не ввслунали б, не зробили, що можливо, щоб допомогти в людській справі.

Звичайно, треба багато мати терпіння, щоб у ввічливій формі відповісти такому „відвідувачу“, який вимагає улаштувати його на посаду директора м'ясокомбінату чи маслозаводу, і який лише в крайньому випадку згоден стати зав. ковбасним цехом. Крім того, дуже багато людей заходять в установу лише для того, щоб щось випросити, обгрунтовуючи прохання тим, що вони зазнали репресії від большевиків, тоді, як в дійсності сиділи вони в тюрмі за хуліганство, або за крадіжку.

Нам треба за п'ятнадцятирічний строк наверстати ті 24 роки, за протязі яких жидо-большевицька влада вимагала викреслити нас, українців, з європейської культури.

А. Шваб.

А. Шваб.

А. Шваб.

А. Шваб.

ОБ'ЯВА

Довідимо до відома всіх общин, організацій, установ та осіб, які мають коней в індивідуальному користуванні, що на терені м. Конотопу 12 по 16 квітня включно було провадитись паспортизація коней в лікарні, що містяться по БАТУРИНСЬКІЙ ВУЛ. № 45

12 квітня — общинний двір № 44 м. Конотоп

13—14 квітня — община № 45 м. Конотоп

15—16 квітня — коням, що знаходяться в індивідуальному користуванні, що підтверджують їх право власності на коней.

Попереджуємо власників і громадян, які не одержать паспортів коней в зазначений термін, коні будуть від них відібрані.

Комісія працює з 8 години ранку до 5 години вечора.

Старшина Конотопського району КИСАЛЬСЬКИЙ

ОБ'ЯВА

Мешканці м. Конотопу, будівлі яких потерпіли від вогню, можуть одержати лісоматеріал для ремонту їх.

Заяви про це подавати до відділу міського господарства, що по РОМЕНСЬКІЙ вулиці № 10.

Адреса: мешканці м. Конотоп, вул. 1а, Франка, № 14, ТЕЛЕФОН

Адреса: мешканці м. Конотоп, вул. 1а, Франка, № 14, ТЕЛЕФОН

Адреса: мешканці м. Конотоп, вул. 1а, Франка, № 14, ТЕЛЕФОН

Адреса: мешканці м. Конотоп, вул. 1а, Франка, № 14, ТЕЛЕФОН

Визволення

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Рік 1

Конотоп, неділя 19 квітня 1942 року

7 28

Особливий номер:
Адольф Гітлер—визволитель

МИ ДЯКУЄМО ФЮРЕРУ

Адольф Гітлер—визволитель, великий державний діяч і відважний полководець, святкує своє 53-річчя з дня народження

20 квітня 1942 року Адольф Гітлер, великий Фюрер німецького народу і визволитель Європи від жидівських, большевицьких та плутократних кровопивць, святкує своє 53-річчя з дня народження. Разом з ним святкує цей день весь німецький нарід, а Фюрер є не тільки правитель, а й друг кожного окремого робітника. З часу звільнення України німецькими озброєними силами українці чули від самих німців про нього правду, що б у л а обрехав Сталінін і жиди. В багатьох українських хатах висить портрет Фюрера. Це українці дякують йому і його хоробрим солдатам за звільнення їх від большевицького панування, що давало хороше життя тільки пархатим жидам.

Діла Фюрера у мирний час

Величезні діла Фюрера, який був призваний своїм народом 30 січня 1933 року на голову німецької держави. Як і багатьох прикладів показати Вам, щоб відобразити гегельність Фюрера? Гітлер припинив жидівське панування над Німеччиною. Одною з перших його дій було знищення жидівського впливу в культурі, фільмах, радіо і театрах. Було заборонено жидам одружуватися з німцями і не дозволялося жидам бути лікарями та суддями для німців.

У цей же час вирішив Фюрер проблему безробіття в Німеччині, бо жиди, які раніш керували, було досить того, що вони самі добре заробляли і могли добре жити, в той час, як мільйони робітників повинні були голодувати, бо вони не знаходили роботи. Згодом Німеччина потребувала стільки робітників, що прийшлося навіть вербувати робочу силу з інших країн.

Німеччина Фюрера ставала з кожним днем все крашою. Гітлер наказав побудувати шосейні дороги—найкрасивіші і найбільш шляхи, які знає світ. Далі він наказав будувати в багатьох містах—насамперед, у Берліні—чудові будинки. Ці величезні будівельні роботи виконувалися не політичними в'язнями, як в СССР, а найкращими німецькими спеціалістами, яких Фюрер для цього призначав. Одновременно було вирішене соціальне питання, бо Німеччина Адольфа Гітлера є не тільки національна, а й соціалістична країна. Гітлер згуртував німецький нарід у велике, міцне товариство.

Одному товариству нагородили його багатством чи по походженню, а іншим значенням для людини являється якусь цінність її роботи. Фюрер дав своїм робітникам великі зарплати, а жиди жили в наскраді частині міст, в яких вони могли жити, але не могли мати матері та дити.

Області з чисто німецьким населенням, які раніш, завдяки діям ворогів, були відокремлені від Німеччини, тепер одержали свободу і повернулися до Німеччини. Німецькі Австрія, Судетська область, Саксонська область входять тепер, дякуючи Фюреру, в склад Німеччини.

Діла Фюрера під час війни

Величезне будівництво мирного часу було перерване старими ворогами Німеччини. Жиди думали, що приде час, коли німецький німецький нарід буде переможений, завдяки війні, Фюрер намагався все зробити, щоб не допустити жалкої війни. Він давав різні пропозиції, щоб мирним шляхом вирішити проблему протектору для своїх людей і проблему сировини для своїх заводів, але вороги Німеччини бажали паківати німецького народу і оголошували йому

кого часу і зручності, щоб вони могли жити в мирній армії.

Цієї сили німецької зброї і відважності німецьких солдат не врахували вороги Німеччини. За 18 днів була розбита висококомірна Польща. Німецькими частинами були взяті Норвегія і Данія, які повинні були служити для англійців плацдармом напад на Німеччину. Майже за 6 тижнів перетнула Франція найбільшу в своїй історії поразку, а англійський експедиційний корпус програв величезний бій при Дюнкеркхені.

Зрада Сталіна

Деякий час Сталін вдавав з себе, що він розпізнав Англію, яка хоче вести війну тільки кров'ю інших народів. Було заключено договір між Німеччиною і СССР. В дійсності ж Сталін підготувався до війни з Німеччиною, бо він думав, що німецька військова міць після своїх багатьох перемог послабилася і не витримає напад. Ні-

мецька Англія направити напад на Близький Схід і Європу проти Німеччини, але Англія намагалася знищити німецькі війська і їх італійських союзників у Африці, але авіації також Англія була вигнана.

Коли Фюрер розпізнав зраду Сталіна, наказав він своїм солдатам розпочати визволення Європи від большевицької небезпеки раніш, ніж червона армія розпочне свій напад. З 22 червня 1941 року борються німецькі війська в союзу з Росією. Вони мали нагоду познайомитися з зрадою робітників та селян. Вони знали про страшний режим Сталіна та жидів, але дійсність була багата жалюгідніша, ніж німці собі уявляли. Переможний похід німецьких солдат знищив головні сили большевицької армії. Велика надія Сталіна на прорив німецького фронту виникла потерпіла крах.

Багато людей називають перемогу німецьких солдат дивом. В дійсності це сталося завдяки гегельності Фюрера і гегельності німецького народу та його непереможній зброї.

ФЮРЕР У БОЮ

Націонал-соціалістична партія кореспондентів випустила статтю начальника преси німецького Рейху д-ра Дітріха, в якій автор змальовує особу Фюрера під час теперішньої тяжкої зимової кампанії на Сході. В цій статті, між іншим, сказано:

«Завжди, коли в хвилюванні за майбутнє і за долю обдумуються сили нації в військовому напруженні, всі думки німецького народу зливаються до самого вождя. Во вождя, коли нарід бачить свого Фюрера—Адольфа Гітлера—в дії, ка-мільва віра і віра певність тісно його об'єднує і душевно зливаює, і в ній духовна єдність і бойовий азарт зливаються з своїм вождям, зливаються нарід найвищу форму розпорядження своїх сил».

Відгук на промову Фюрера

В дуже був радий почути промову, що висловив Гітлер в німецькій рейхстазі; Вока так славетна, правдива та нова, що я після неї лишився в екстазі.

І серце тремтіло від того чуття, що в світі з'явився новий чоловік, якого за все історичне буття ніхто ще не бачив на світі покій...

В той лаш властителя, що слухав Бога, і вірив у правду нового завіту, Твоєї той для нас рідний! Він посланий Богом, щоб знищити безбожників з нашого світу!».

О, слава великому святому Творцю! За те, що Вікарію від рабства він спас, що дав він могутність тому мудрецю, якого звать Гітлер, що звільнив нас!

М. Веніанов.

Так було завжди в усі ті роки, коли воля Фюрера рятувала нарід від загибелі. Коли цей глибокий внутрішній зв'язок з народом Фюрера джерелом невичерпної сили для його державних подвигів. І завжди в ті моменти боротьби, коли здавалося б, шоста зливаюється велика витривалість і рішучість, коли Фюрер бачив результати, тоді Фюрер своїм великим прикладом надавав свій пар-ва-роду внутрішню силу, щоб пережити тяжкі дні місяця, аж доки бага долі не перекидалася, маршів, а він переміг для них.

Так було завжди, так воно є і тепер: те, що багатство у 1923 році і дивніше, в рік боротьби за владу, на перший погляд здавалося неможливим, в дійсності потім завдяки героїчній витривалості перетворювалося на найбільшу внутрішню перемогу».

Далі д-р Дітріх вказує на те, що завдяки героїзму німецьких військ, Фюреру вдалося розбити велетенські советські збройні сили і, тим самим, зробити несподівану німцям і тим самим, зробив готувалася до нас большевицьку державу, що готувалася до нас-підкорення Європи. Далі він пише: «І коли після повної останньої самоти на бойовищі Советського союзу впадала передчасна суворість і моли ми робимо пласком одоуботому вже за останні місяці досвідом—то Фюрер знову віддав всього себе для перебори трудностей, що їх зустрі-

(Закінчення на 2-й сторі).

Дуже важко охочити всю велику Фюрера, бо він одинаково великий і як державний діяч, як вождь, і як майстер тактичних дій, і як людина, який виступав солдат від перемоги до перемоги.

Боже, збережи Фюрера

Німецький нарід молиться за зброю і силу любимого вождя: український нарід також буде святкувати річницю Фюрера, який звільнив їхню країну від жалюгідностей большевизму і зникнув червоною армією.

Найбільшим і найпрекраснішим подарунком німецького народу своєму Фюреру є обіцянка боротися разом, як і раніш, і ще більше, ніж раніш, за Фюрера, за шоста всіх визволених народів Європи, що проснулася. Поляки українців і всіх звільнених від большевизму громадян радянського і старанному співробітничати і в боротьбі за виконання всіх завдань нового часу. Суть Фюрера — діло. Відповімо ж Фюреру ділом!

Г. О. Г.

№ 65 коп.

ВІЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

ДРУЖНО
ПРАЦЮЙМО
НА ПОЛЯХ

3-стор.

Конопот, Неділя 26 квітня 1942 року

4 29

ВТРАТИ СОВЕТІВ ЗРОСТАЮТЬ

Німецькі літаки бомбардували Сталінград та розбили ешелони противника, які направлялись на фронт

Що відбулось за останній тиждень?

На початку минулого тижня місце подія, яка хоч безпосередньо і не зв'язана з військовими подіями, але вона мала більше значення, ніж бій. Це була роковина з дня народження Фюрера Адольфа Гітлера — керівника, будівника «Нової Європи», геніального полководця і великого державного діяча. Навряд сам святкував свій ювілей, як перший солдат свого народу, біля своїх солдатів у окопній гвартірі. З усього світу і з усіх держав, які борються на стороні Німеччини проти більшовизму, жидівства та плутократії прибувають до Фюрера сердечні привітальні телеграми. Окремі роковина Фюрера стала демонстрацією волі всіх молодих і сильних народів, аби всіма засобами закінчити війну великою перемогою світової історії. Згадаємо заклики Сталіна, з яким він звернувся з приводу своєї річниць до народів Союзного Союзу і промову, яку виголосив англійський прем'єр-міністр Черчилль під час своєї річниць. Там кажеться приблизно однаково: «Ми живемо у тяжкий час. Німецький ворог дуже сильний. Ми мусимо чекати ще тяжких ударів». Це вже більше не промови про перемогу, а тільки страх перед справжньою боротьбою, перед військами та їх союзниками.

Держава, яка ще тільки рік тому була в числі несправжніх противників Німеччини, і яка зробила дійсно правильний висновок з своєї поразки — це Франція. Вона закликала до спільної роботи з непереможною Німеччиною в новій Європі державних діячів країни. Перш ніж керувати внутрішньою і зовнішньою політикою Франції, адмірал Дардан вважається головнокомандуючим французьких озброєних сил, в той час, як маршал Петен залишається президентом нової Франції. Цим самим французи мають можливість співробітничати в війні Європі не як переможці, а як рівноправні партнери. Тепер, коли стрісна зима залишилася позаду, військовий і надійний є не тільки військовий фронт, а також і політичне становище. Всі надії Москви, Лондона, Вашингтона залишилися снами.

Німецькі повітряні сили атакували тракторні та військові заводи в Сталінграді. Спостерігалися сильні вибухи й пожежі.

Німецький льотчик капітан ІЛЕФЕЛЬД збив на СХІДНОМУ ФРОНТІ 101 літак противника.

За 10 днів боротьби на фронті в КАРЕЛІї фінні добились значних успіхів. Більше, ніж 14.000 вбитих большевиків залишилось на полі бою.

Під час знищення однієї ворожої моторизованої групи були розбиті частини 33 советської армії; у багатоденних боях при впершому опорі противника було взято 45 укріплених пунктів і 1.000 бункерів. При цьому ворог втратив понад 6.000 полоненими і 8.000 вбитими, 170 гармат, 269 мінометів і кулеметів, а також 10 літаків, які були захоплені, або знищені військами.

НА ПІВНІЧНІЙ ДІЛЬНИЦІ фронту взято багато укріплень, розбито ворожі військові споруди та захоплено багато зброї. Штурмові літаки сміливими нальотами знищили деяку кількість мостів та спричинили противнику багато шкоди.

БІЛЯ КАВКАЗЬСЬКОГО УЗБЕРЕЖЖЯ німецькі бойові літаки бомбардували з великим успіхом портові споруди та складали спорядження. Великий советський танкер попаданням бомб був тяжко пошкоджений. Сильні з'єднання авіації особливо успішно приймали участь в наземних боях та розбили советські частини, які відступали.

БІЛЯ ПІВДЕННОГО УЗБЕРЕЖЖЯ Англії легкі німецькі бойові літаки здійснили наліт адень на різні портові споруди САУТГЕМПТОНА; вночі з'єднання літаків нанесли тяжкі пошкодження в гавані. Британські бомбардувальники здійснили наліт на зайняту західну область. Атаковані німецькими винищувачами, вони втратили в сильних повітряних боях 17 літаків, серед них деяка кількість 4-моторних бомбардувальників. При цьому ескадрилья винищувачів досягла своєї 1000-ї повітряної перемоги.

Платять за кров

Колись Сталін любив поговорити про те, як царський уряд постачав гарматне м'ясо для західних імперіалістичних держав. Тепер на просторах величезного Советського союзу річками ллється кров червоної армії заради інтересів західних імперіалістів. Цю криваву бійню наказано тепер називати великою героїчною епопеєю.

Масштаби цієї війни не можуть іти ні в яке порівняння з попередніми. За 8 місяців червоної армії зазнала стільки поразок і стільки втрат, що вистачило б на цілий ряд попередніх воєн.

Не зважаючи на воєнні поразки, голод, злидні та розруху, Сталін продовжує кидати в м'ясорубку війни нові мільйони людей. Адже ж для лондонських

торгівців воєнним спорядженням ця війна приносить величезні дивіденди. І вони докладають всіх сил, щоб вона тривала якнайдовше. Тому-то советським представникам передають чеки на тисячі фунтів стерлінгів і мільйони американських доларів. Це — плата за кров.

Надії Сталіна на зимову кампанію не виправдались. Зима наближається до кінця, а червона армія не змогла прорвати залізний фронт німецьких військ.

Недалекий день, коли вичерпається терпіння народних мас Советського союзу, і вони відмовляться класти свої голови за інтереси гнобителей. Могутня німецька армія допоможе народам СССР почати нове спокійне життя.

Дарре і німецьке селянство

Німецький міністр харчування й хліборобства є одним з тих людей, про яких останніми роками мало було чути. Його праця скромна й зовсім непомітна. Проте, вона є однією з найважливіших передумов для остаточної перемоги Великої Німеччини в другій світовій війні. З другого боку всі вже випробували життям реформи, що їх провів Дарре в Німеччині, можуть бути зразком для відбудови і перебудови хліборобства в країнах майбутньої Європи.

Предки Ріхарда Вальтера Дарре в 1680 році прибули до Прусії, звідки походять і предки його матері, які були селянами. Дарре народився в 1895 році далеко від рідного краю, в Бельграно, в Аргентині, де його батько керував німецькою торговельною фірмою. Чи міг би хтось передбачити тоді його кар'єру? Майбутній відроджувач німецького селянства тільки чув від своїх родичів про те, що й він — німецький селянин. Проте, хліборобство йому доводилося бачити лише у фермерському господарстві, зовсім іншому, ніж німецьке. Згодом хлопець вступив до школи в Німеччині, а потім невдовзі переїхав до Англії. На Великдень 1914 року вступає він до колоніальної школи у Віцеггаузені, щоб вивчатись фермерства. Через кілька місяців вибухає світова війна. Вже в перші дві війни Дарре вступає, як доброволець, до артилерії, в 1917 році стає лейтенантом резерву і перебуває на фронті до кінця жовтня 1918 року, коли його, хворого, привозять до рідного краю. По двох тяжких вибухах в Німеччині революція, яка закінчує війну, Дарре, що тільки що підвівся з ліжка, разом із 5 іншими офіцерами обороняє від юрби червоних казарму в Франкфурті-на-Майні. Само собою зрозуміло, що по війні він не мав уже налі працювати в колосіях, бо Німеччина їх утратила. Щоправда, Дарре й далі вчився хліборобства, але тепер уже для роботи в сільському господарстві самої Німеччини. Навчається Дарре спочатку у Вілленбей, а потім — у вищих

(Закінчення на 2-й сторінці)

Все це є цілком
більшовицьким
справом, як це
було б при
Наше завдан
якнайшвидше
з такими чин
організують, від
праці багать
шкідлять нам самим
Тепер настала
на неосвячених
фронту відір
переконати для
уважання Німеч
Чого ми може
утих міслях?
Ми вступаємо
боротьби з біль
наступу німців
заставим розпо
заставляти розір
міссями.

CHICAGO

Праця дає нам щастя і свободу

Під час свого походу до Москви німецькі солдати вивозили з багатьох міст і сіл, селищ і містечок, знаходячись до цього часу під німецькою владою. Багато злиднів, бруду і багато брудного бачили ці німецькі солдати, які так розлюбили свою кудову батьківщину. Більш всього сподобалося німцям в Україні, жити чистіше і, ніж тут, на Україні, що поля та садиби, будинки краще оброблені, ніж в інших частинах бувшого Радянського союзу.

Тепер настала весна і ми повинні все те, що ціле влітку і по осені носили, підготувати раніше. Ми маємо мати оброблені поля, квітучі садки, ми хочемо жити в чистих будинках. А тому почнемо зараз же працювати не тільки на полях, але і в містах, у квітниках! Ми ж теж працюємо для себе, а не для німецької держави Сталіна і його соратників. Все з урожаю, що ми не використаємо самі, ми продамо німцям. За ці гроші ми зможемо купити все те, чого ми ніколи не одержували від німців.

Війна ще не закінчена, червона армія ще намагається чинити опір, але всі розумні люди знають, що війна вже програна Сталінін. Ми не всі товариші можемо ввозити з нас тому, що необхідно, перш за все, доставити на фронт зброю, їжу, одяг і продукти харчування. А тому, будемо зберігати гроші, які ми одержимо від насидів нашої праці, щоб потім за них купити. Ми, українці, завжди були трудолюбивим народом. Тепер ми покажемо, на що ми здібні, тому, що нашою працею ми здобудемо щастя і зможемо жити, а разом з тим і щастя нашої країни.

Війна та жидо- большевицька агентура

Знатні люди* протерпілого режиму-жидо-большевицької агентури та її прибічників, яким не пощастило тікати на схід—часто, перебуваючи та працюючи серед нас, намагаються чинити акти саботажу на підприємствах. Це є большевицький метод ведення війни, яку вони називають «партизанською». Мета цієї «партизанської» війни—знищення культурних і матеріальних цінностей та підприємств, навіть тих, які не мають жодного воєнного значення. Результатом такої сталінської «стратегії» є знищення крадчих будинків та музеїв міст України та Росії.

Нікі протекції не врятують тих, на сумішні яких лежить відповідальність за масові жертви різних ліквідацій «націоналістичних ухвал», різні планування та комбінації, які передбачали знищення історичних пам'яток. Винуватим дає справу комуністична доведеться дати звіт.

Крім того, іноді такі люди, не маючи змоги чинити акти саботажу на виробничій, займаються просто поширенням брехливих чуток про те, що ніби большевики провалили лінійно-місцевий фронт і незабаром будуть тут, що большевики взяли назад Курск та Харків, та що нібито перший транспорт українських робітників, який їхав у Німеччину, загинув безслідно.

Все це є цілковита неправда. Якби большевики йшли справді так швидко, як це вони говорять, то вони були б прийняті уже біля Берліна. Наше завдання на сьогоднішні дні—це якнайшвидше боротися з такими чутками, бо вони дезорганізують, відволікають від чесної праці багатьох людей і, отже, шкодять нам самим.

Тепер настала весна. Початок весни на неосвіжених просторах Східноєвропейського фронту відкриває нові і нові перспективи для Верховного Командування Німецької Обороною Сил.

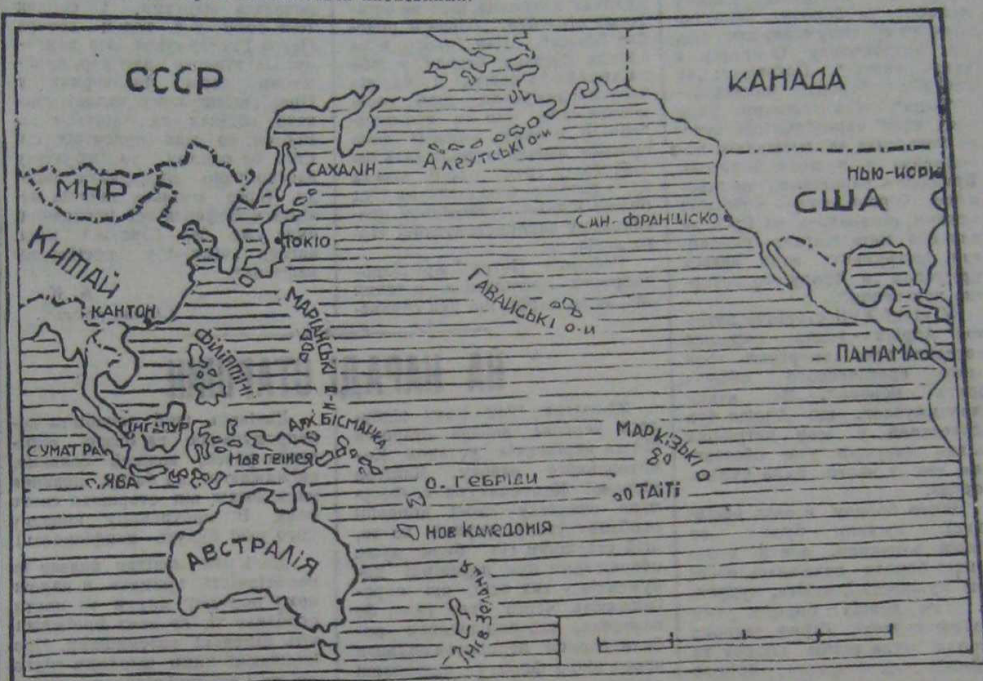
Чого ми можемо чекати від наступних місяців? Як вступаємо тепер у нову фазу боротьби з большевицтвом, і весняний наступ німецьких військ, який незабаром розпочнеться, принесе остаточний розгром большевицьким військам.

ПЕРЕМОЖНИЙ ПОХІД ЯПОЇЇ

НАРОД ТЕННО БУДУЄ ВЕЛИКУ СХІДНО-АЗІАТСЬКУ ДЕРЖАВУ

В той час, як боротьба за перетворення Європи все більше наближається до кінця, змінюється вигляд театру військових дій в Східній Азії на користь Японії, яка знаходиться в трійственому союзі з Німеччиною та Італією. Так, як її союзники в Європі—Німеччина та Італія,—японські озброєні сили також вносять американсько-англійському противнику великі втрати в людях, військовому матеріалі та території.

Величезне укріплення—трикутник: Сінгапур—Гонконг—Порт Дарвін,—яке повинно було у віко-вічності панувати англійців і американців на Тихому океані, було розбите відважними військами Тенно. Гонконг і Сінгапур були зайняті, а портове місто Порт Дарвін, що знаходиться на північному березі Австралії, перебуває під градом японських бомб. Після цих укріплень найважливішим стратегічним пунктом є брісска дорога, що веде від Бенгальської затоки в середину країни і в Китай, знаходиться, в усіх разі, частково в японських руках, частково—в сфері японських літаків. Ця сама неможливою стає підмога для китайського маршала Чан-Кай-Ши, який бореться проти Японії. Китайські війська скрізь виганяються японськими.

Японський військовий міністр Тайо повідомив, що японські війська з часу виникнення війни по 10 березня взяли в полон більше, ніж 210 тис. чоловік. За повідомленням міністра морського флоту японські морські сили потопили за цей час 130 військових кораблів, серед них: 7 бойових кораблів, 3 авіаносці, 12 крейсерів, 22 морських винишувачів, 44 підводних човни і 42 різних військових кораблів. Крім того, було потоплено 128 торговельних суден ворога водомісткістю в 680.000 брутто-тонн. Японські втрати слідує: 4 морські винишувачі, 4 підводні човни, 5 спеціальних підводних човнів, 1 спеціальний корабель, 5 шукачів мін і 24 транспортних кораблів.

Величезні багатства Суматри, Яви, Борнео, Філіппін та Нової Гвінеї зайняті японцями. Америка, Англія та Нідерланди хотіли, щоб японці жили лише на своєму вузькому острові. І ось через чверть року війни ці вороги Японії втратили свої багаті володіння і, разом з тим, велику частину східно-азіатського флоту, велику кількість військового матеріалу і дуже багато людей. В японських руках знаходяться цінні пункти газу та великі плантації цукрових та бавовняних рослин. Після перемоги ці зброю в руках Японії почнає використовувати по-господарському багатства зайнятих областей. Горді і дурні американці, британці та нідерландці програли свої багатства.

Війна вже доходить до воріт Австралії та Індії. Китайські сили все слабшають. Індійці згадують про викрадену англійцями волю, австралійці намагаються поставити свою країну в оборонний вигляд.

Нова Європа під керівництвом Німеччини вже близька до остаточного устаткування, а новий великий східно-азіатський простір під керівництвом Японії вже виділяється. Величезна буде перемога союзників великої сили—Німеччини, Італії та Японії—і велика буде поразка ворогів і їх жидо-большевицьких друзів.

Дружно працюймо на полях

Через день-два розпочнеться сіяння ярових зернових культур. Святий обов'язок кожного селянина якнайкраще підготуватися до весняно-польових робіт. Треба не забувати, що весняна сіяння в цьому році буде провадитися в певних спеціальних умовах тому, що жидо-большевицями знищено велику кількість сільськогосподарських машин, інвентаря та зброї, а такою евакуйовано багато тяглових сил та тракторів. Все це приведе до того, що окремі обійми двора не досягнуть оз-

мих культур та не мають жодного гектара забороної оранки.

Зараз, коли настулила весна, треба організувати роботу так, щоб всі поля були засіяні, а для цього треба ще і ще раз перевірити, чи все готово до польових робіт, щоб не було так, як у бувших радянських колгоспах: коли вийшли сіяти—сівалка несправна, або на перший день роботи плуг подамався, тощо. Цяк явля ми не повинні ні в якому разі допускати зараз. Залишилися лічені дні до початку сіяння, а які треба ро-

зумно сіяти роботу.

Одноразово з проведення польових робіт треба не забувати і про внесення місцевих та мінеральних добрив, особливо, під технічні культури. Сіяти треба виключно протруєним насінням. Весь посівний матеріал обов'язково слід перевірити в контрольно-насінній лабораторії. Треба ще раз перевірити готовність сільськогосподарського реманенту та зброї, звернувшись особливу увагу на плуги, які повинні бути повністю відремонтовані.

Ціна 65 коп.

ВИЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

ПОСИЯТИ В СТРОК
І ВИСОКОЯКІСНО 3-стор.

Рік I

Конотоп, Неділя 3 травня 1942 року

4 30

ФЮРЕР ГОВОРИВ УСЬОМУ СВІТУ

Адольф Гітлер перед Німецьким Рейхстагом. Останній період великої боротьби розпочинається у неділю в Берліні зібрався Німецький Рейхстаг, щоб прийняти вимогу уряду. Кульмінаційним пунктом засідання був звіт Фюрера про наслідки минулої зими та про успішні бої проти советів.

Вина за кров падає на Англію

Сильними словами картав Фюрер безвідповідальність західно-європейських державних діячів, на яких падає вина цієї війни. В той час, як найкращі люди Європи проливали кров на полях боїв, на протязі минулих століть Англія створила свою світову державу. Введена для цього в дію сила була не настільки сильна—сильніша була та хитрість, за допомогою якої були обдурені народи Європи та всього світу. Коли Англія досягла вишого ступеня своєї сили, вона домогалась шляхом залишення в силі враження поставити Європу собі на службу, як висловлюються пани на Темзі, зробити

«рівновагу сил». Але ця старанно вигадана «рівновага сил» захиталась — Сполучені Штати стали самостійними. І ось розпочалося примусове суперництво між обома країнами. Не зважаючи на це, ніщо не може змінити того факту, що США, всупереч здоровому розуму, вступили у війну проти нас. Знову повторюється для Англії те, що союзники, які вона має, а також ті, яких ще вона зможе перетягти на свою сторону, в кінці-кінців стануть сильнішими, ніж сама Англія. Цій державі вже можна передбачити кінець війни: знищення і розпад англійської імперії.

Російська зима також не послабила Німеччину

Далі Фюрер високо оцінив великі старання, які проявили наші відважні солдати в Советському союзі під час останньої зими. Особливу увагу він звернув також на успішні дії наших союзників. Також на батьківщині німецький народ показав свою готовність до боротьби. Залишилось небагато таких, які ще не включилися в цю боротьбу. Щоб узяти в руки ці елементи,

Фюрер вимагав від Німецького Рейхстагу повноти влади, щоб проти таких елементів зараз же вжити суворих заходів. Фюрер закликав мобілізувати всі сили батьківщини, які повинні надалі ще більш працювати і, тим самим, наблизити остаточну перемогу. Особливу увагу звернув він на юстицію, бо не німецький народ існує для неї, а вона існує для німецького народу.

Сила німецької зброї

Фюрер попередив Англію, що в разі нападу на беззбройне німецьке цивільне населення, їй буде дава найсуворіша відсіч. Війна підводних човнів буде всіма засобами провадитися й надалі. Треба було Англії не розчаровуватися в цьому виді зброї. Найбільша кількість підводних човнів у цій світовій війні залишається за Німеччиною.

тими, які грішать у війні німецького народу. Засідання закривається оголошенням подяки Фюреру за його діла.

Пожвавлені оплески були відповіддю на слова Фюрера. Рейхстаг прийняв одностайно резолюцію, яку вимагав Фюрер, і яка дає йому безмежні права в боротьбі з

Ця промова Фюрера перед Німецьким Рейхстагом усьому світу говорить про обов'язкову перемогу Німеччини та її союзників. Величезні успіхи, яких було досягнуто раніше—в майбутній боротьбі будуть ще збільшені. Німецький фронт, на якому большевики втратили під час зими багато тисяч убитими, перейде від оборони в наступ, і воля Фюрера є така—ЩО БОЛЬШЕВИЗМ ЦЬОГО ЛІТА БУДЕ ЗНИЩЕНИЙ.

Зустріч Фюрера з Дуче

ФЮРЕР та ДУЧЕ на протязі останніх 3 днів зустрічалися у ЗАЛЬЦ-БУРЗІ. Під час переговорів вони прийшли до однієї думки щодо сучасного політичного становища. Відносно дальшого проведення війни, що була поставлена державам осі, обидва державні діячі прийшли до всіх пунктах до повної згоди.

Під час зустрічі були присутні німецький міністр іноземних справ фон РІББЕНТРОП та італійський міністр іноземних справ граф ЧІАНО. Також були присутні начальник верховного командування німецьких озброєних сил КЕЙТЕЛЬ та начальник генерального штабу італійських озброєних сил УГО КАВАЛЛЕРО.

Д-р ГЕББЕЛЬС

Одним з найстаріших соратників і найближчих співробітників Фюрера є д-р Йосиф Геббельс, міністр народної освіти та пропаганди.

В роки боротьби за владу заслугою д-ра Геббельса, перш за все, було те, що столиця держави, Берлін, в якій жили захопили всі важливіші місця, визнаючи ідеї та боротьбу Адольфа Гітлера. Ще й тепер д-р Геббельс є начальником Берлінської округи. В своїй книзі «Від імперського двора до державної канцелярії» описує д-р Геббельс останні, сповнені драматизму, тижні, дні і години перед прийняттям влади 30 січня 1933 року. В своїх промовах та статтях д-р Геббельс звертається до жагучих проблем боротьби за свободу Німеччини та до питання про звільнення Європи від жидівства, большевизму та плутократії.

Виключно гострі та вдалі формулювання німецького міністра народної освіти та пропаганди. Чи дивно після цього, що вороги Німеччини його ненавидять і хотіли б його знищити?

Д-р Геббельс сказав колись, що для нього ненависть його ворогів також почесна, як і любов його народу.

Великі заслуги д-ра Геббельса в галузі культури. Дякуючи його енергійній діяльності, німецька культура звільнилась за короткий час від жидівських капіталістів, жидівських «директорів» та жидівських по змісту кінофільмів. Перш за все, потрібно відмітити, що під час взяття влади націонал-соціалістами, всі кінофільми зважодилися у руках жидів, які торгували готовим платтям, які також вправно торгували ними, як панчохами та килимами. Їм було цілком байдуже, що німецький народ виховується на поганих та безмістовних кінофільмах. Що їм за діло до того, що все, що для німця було священне—сім'я, вітчизна, батьківщина—в кіно та театрах топталось в багно, аби тільки вони могли заробляти гроші! Тут д-р Геббельс зробив таку ґрунтовну роботу, що віякий жид не смів більше показуватись на сцені, чи на екрані кінотеатру.

(Закінчення на 2-й сторінці).

„Державне культурне об'єднання“ охоплює тепер всіх німецьких художників, артистів та представників преси. Все, що відносилось до театру та кіно, встановлювалось пресою: самі великі газети обслуговувались жидами. Що це значить—ви, українці, самі це добре знаєте, бо всі вештація, які большевизм приніс українським землям, є, власне, справою жидів. Іхній брехів потрібно приписати те, що розпочалась нова жакхидів світова війна. А тому д-р Геббельс з тріском викинув жидів з німецьких газет.

Д-р Геббельс є по своєму покликанию посередником між Фюрером та німецьким народом.

Кожна німецька сім'я повинна дякувати йому за те, що має по меншій мірі один радіоапарат, яким вона має можливість слухати по власному вибору щонайменше 10 радіопередач.

Д-р Геббельс відкриває багатолюдні збори націонал-соціалістичної робітничої партії в берлінському палаці спорту, д-р Геббельс організовує звітні доповіді уряду і кожного тижня пише він в найбільшому і найбільш запаному німецькому журналі „Дас Рейх“ політичні передові статті, в яких обіщує найбільш актуальні питання і які читаються не тільки в Німеччині, а й по всьому світу.

Г. О. Г.

Що відбулося за останній тиждень?

Коли Фюрер говорив—уесь світ слухав його, затіючи дихання. Тепер знають всі, кого це стосується, що Німеччина та її союзники готові до нової боротьби за нові перемоги.

Відповіддю Англії на сповнені впевненістю в майбутню перемогу слова, які сказав Фюрер, були багаточисленні бомбардування нальотів цього тяжкого на німецькі міста. Англійські бомби знищили житла і в чому невинних робітників. Жінки та діти стали, перш за все, жертвами цих британських „героїчних справ“. Крім того, були знищені церкви та чудові пам'ятники культури. Фюрер знає, що безцінно звертати увагу англійців на ці злочини. Фюрер і верховне командування німецьких озброєних сил дали самі точні накази підводним

човнам. Не краще звучать для ворогів повідомлення державного троястого союзу. Японці переносять свої нападения в Австралію. В Бірмі англійсько-китайський фронт прорваний японцями, і китайські солдати все частіше переходять на сторону японців. Китайський генерал з 25000 солдат здався в полон японцям. В той час, як вороги Німеччини втрачають одну за одною частини своїх колись-то сильних володінь, Німеччина та Італія продовжують нальоти своєю авіацією на острів Мальту та Суецький канал. В той час, як Рузвельт і Черчилль богузливо посилають все нову і нову брехню по всьому світу, німецькі військові частини діють, за словами Фюрера: „Скрізь, де ми тільки зустрінемо ворога, він буде розбитий!“

„Не вважаючи на Вашингтонський протокол, Америка не зможе вислати в СССР війсьну матеріалі“.

(3 листа Рузвельта).

Невиправдані надії...

ВТРАТИ СОВЕТІВ

Советські повітряні сили за час від 11 по 23 квітня втратили 312 літаків. За цей же самий час на СХІДНЬОМУ ФРОНТІ німці втратили всього 36 літаків.

Німецькі бойові літаки бомбардували ЛЕНІНГРАД та НОВОРОСІЙСК. Також атакували німецькими повітряними силами гавані на КАВКАЗСЬКОМУ УЗБЕРЕЖЖІ, а також місто і гавань МУРМАНСЬК. На ді-

лянці фронту в ПІВНІЧНОМУ МОРІ літаками типу Гуррікане було збито 5 советських бомбовозів і 3 винищувачі. Німецькі атаки на півночі, а також на середній і на південній ділянці фронту мали успіх. Большевики понесли великі втрати в людях та матеріалах. Особливо було багато ними втрачено танків.

ДЕЩО ПРО ОРДЕНИ

Советські методи все більше засвоюються англійцями. За останніми повідомленнями з Лондона, англійський король вирішив, за советським зразком, нагородити хрестом Георгія острів Мальту. Так само, як советський уряд нагороджував республіки, області, міста і заводи. При цьому особливо підкреслюється, що нагороджується не гарнізон Мальти, а якраз самий острів. Це, очевидно, безсумнісно, бо гарнізон може і втекти, а острів, у всякому разі, залишиться. Лише невідомо, де буде зберігатися цей орден від бомбардування. Мабуть доведеться його законати десь під скелею.

Майже одночасно з цим англійський король нагородив найвищими англійськими нагородами ряд командирів червоної армії. Зокрема, хрест Георгія дістав командувач військ Північно-західного фронту генерал-лейтенант Курочкін і командувач військ Західного фронту генерал Жуков. Хрест Вікторії дістав командувач 20 гвардійської дивізії полковник Кузнецов та льотчик підполковник Бринько.

Особливо цікаво виглядає формулювання постанови про нагородження. В ній говориться, що названі особи „нагороджуються відповідно до статуту найвищих англійських орденів за особливі заслуги перед його королівською величністю“

королем Англії, Шотландії і Північної Ірландії, імператором Індії та володарем заморських британських володінь. Що я говорити, формулювання досить пікантне, як то взяти до уваги, що всі нагороджені—члени комуністичної партії.

Кажуть, що Стаффорд Кріппс пропонував нагородити Сталіна найвищою англійською нагородою—орденом Під'язки, але ця пропозиція була відкинута, бо вже надто напружувалась парель з шовковим шнуром, що його посилав колись турецький султан своїм пашам після того, як ті програли бій, або кампанію, щоб вони могли вільно цим шнуром удавитися. Не буде нічого дивного, якщо ми скоро почуємо, як англійський король, за особливі заслуги перед його величністю, присвоює звання лорда та пера Англії окремим большевицьким діячам. Особливо цікаво виглядатимуть такі гучні титули, як лорд Літвінов-Фінкельштейн, або Емелій Ярославський, маркіз оф-Губельман.

Як повідомляють, негайно після одержання звістки про нагородження, а Куйбішев зібрався спеціальне засідання політбюро. Подробіць цього засідання такі цікаві, що хочеться поділитися ними з читачами, хоч і не можна цілком відповідати за точність цієї інформації. Кажуть, що на цьому засіданні обмірковувалось питання,

як найкраще відповісти на цей акт чужості з боку англійського уряду. Є чутки, що вирішено надати деяким видавцям англійським діячам советські орденів та відзнаки. Після недовгого обговорення одностайно було вирішено надати звання героя соціалістичної праці сору Стаффорда Кріппсу за його особливі заслуги в справі пропагування советської системи в Англії.

Колишньому архієпископу Кентерберійському за пропагування большевизму в церкві за пропонувано надати орден Леїана. А на пропозицію того ж самого Ярославського-Губельмана, йому присвоюється звання почесного члена сілки війовничих безвірників.

Деякі суперечки викликало питання про надання звання героя Советського союзу. На це звания з повним правом можуть претендувати кілька англійських генералів, як, наприклад, генерал Александер—за втечу з Дюнкерка, генерал Окінлек—за поразки, яких він завдав під генерала Геммеля. Перок—за зладу Сінгапура, або генерал Уейвалд—за капітуляцію на острові Батанг. Проте, за одностайною думкою всіх присутніх, найбільш шанси на цю відзнаку мають генерал Мак-Артур за безприкладну втечу з острова Люзон та генерал Уейвалд за неперевершену втрату всієї голландської Індії. Мабуть цим двома генералам і буде присвоєно це високе звання.

Кажуть, що на цьому засі-

данні Каганович, як нарком шляхів сполучення, запропонував, на всякий випадок, нагородити якимсьбудь орденом віце-короля Індії лорда Рідінга, бо, як він сказав, не підмажеш—не поїдеш, а шлях через Індію собі на всякий випадок забезпечити. Старий Калінін, не розібравши, в чому справа, запропонував нагородити лорда Рідінга орденом червоної зірки, але Мікоян, з властивим йому грубуватим сарказмом, зауважив, що для цього випадку зірку слід було б викарбувати шестикутно, зважаючи на юдейське походження лорда Рідінга.

Найбільші труднощі викликала потреба якось відзначити заслуги перед комунізмом Уїнстона Черчилля. Для цього дивлячи менше, що не знайшли відповідної відзнаки, але, мабуть, витягнуть з архіву Георгієвський хрест першого ступеня, як вже витягли гвардійські частини, полковників, генералів та маршальські зірки. Мабуть запровадують переіменувати Ашхабад на Черчилльбад, або якомусьбудь з міст як містечко надати ім'я короля Георга замість імені Сталіна, оскільки цей прекрасним ім'ям вже названо 13 значних міст. А може цього й не буде, бо чортво дужа якраз пристойне число для нього.

Все це нагадує анекдот, але, на жаль, всі ці анекдотичні витівки англійських та большевицьких верховодів тягнуть за собою мільйони жертв серед населення усіх країн світу.

Л. Дудін.

В пасхальні дні німецькі солдати ешантували селища...

„Успіхи червоних—суцільна брехня“

Висловлення однієї кримської партизанки

Полонена партизанка з групи Калашнікова (Ак-Мічеть, Крим) складала в полові цілком правильно таку відозву: „Товариші! Партизани і партизанки! Суцільно з кльому товаришів групи Калашнікова й товаришів інших партизанських груп, яких я зустріла під час щоденної подорожі до Симферополю, я добровільно здала в полов німецьким частинам. Подивіться і ви мого прикладу.“

Тепер я добре розумію, що таке брехня, як і ви, була обдурена брехливою совєтською пропагандою. Я впевнилася в тому, що партизани, які добровільно здаються, не воюють, що Крим не є оточений червоною армією, а, навпаки, зайнятий численними німецькими з'єднаннями, що населення Криму працює в нормальних життєвих умовах, ніхто не гвалтує жіноцтво дітей. Я впевнилася в тому, що повідомлення совєтів про успіхи червоної армії є суціль-

ною брехнею й мають за мету затримати нас в партизанських лавах. Я впевнилася в тому, що наші завдання своїми нападками в тилу перешкоджати просуванню німецьких військ, щоб полегшити боротьбу червоної армії, тепер є безглуздими. Я впевнилася в тому, що німці, які мають великі сили на фронті, мають також достатньо засобів для оборони шляхів і боротьби з нами.

Нарешті, я впевнилася в тому, що нас використовують зразом лише в особистих інтересах командирів і комісарів, і що населення, яке в дійсності любить свою батьківщину, веде боротьбу проти партизан зі зброєю в руках. Наслідуйте всім мій приклад! Я знала, що нас пригноблювали й висували. Ставайте ж і ви, які ще досі вірили в гвобителя Сталіна, до єдиного фронту проти мучителів народу!“

ЛИСТ СОВЕТСЬКОГО МАЙОРА ПРО ФАКТИЧНІ ВТРАТИ СОВЕТСЬКОЇ АРМІЇ

БЕРЛІН, ДНБ. Цікавим визнанням про фактичні втрати є лист совєтського майора Гераніна з 20 бригади 2-го армійського корпусу, совєтського майора Ворокіна з 89 совєтсько-стрілецького полку. Лист написаний був захоплений на фронті разом з паперами майора Гераніна. Совєтський майор Геранін описує скрутно втрати совєтської армії в цьому поході: „Насамперед бракує потрібної зброї. Вже

кілька місяців наші надії звертаються до широко розголошеної допомоги Англії та Сполучених Штатів, але досі ми не можемо констатувати ніякого здійснення цих обіцянок.“

Про більшовицькі втрати майор Геранін пише: „На сьогоднішній день у совєтській армії є щонайменше 5 мільйонів поранених і приблизно стільки ж убитих. В німецьких руках можуть бути 4 мільйони полонених.“

ПОЛОНЕНИЙ БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОМАНДИР ПРО БОІ В РАЙОНІ СТАРОЇ РУСИ

ДНБ, БЕРЛІН. Більшовицький командир Тимерлан, що очолював до штабу головнокомандувача першої ударної армії генерал-лейтенанта Кузнецова, потрапив у полов, дав цілі свідчення про бої більшовицької армії в районі від Старої Русі, під час яких вони зазнали великих втрат.

„Ми мали досягти своєї мети до 23 лютого, — так заявив командир. — Це завдання доручив головнокомандувачеві сам Сталін, який не боявся ніяких втрат і знову кинув у бій відважні частини. Для нагадування генералом Кузнецовим Сталін кілька разів посилав до нього свого довіреного Калініна. Тимерлан сказав, що, хоча його генерал, поставивши мету, вже не можна було зупинити, бо німецька авіація

успішно перешкоджала поставленню. Генерал терміново вимагав від наркома оборони в Москві винищувачів, які б обмежували діяльність німецьких літаків. На цю вимогу мали вислати 3 літаки. Генерал Галицький, заступник головнокомандувача, — продовжував Тимерлан, — вважаючи на непевне становище, замовив собі вагон з вільним проїздом скрізь, щоб мати можливість, в разі потреби, вилітати. Взагалі Галицький дуже песимістично розглядав операції і можливість совєтів у січні чи лютому захопити Стару Русу. Він кілька разів підкреслював, що коли цього не досягнуть в найближчі дні, то відлігати, яка незабаром настане, зробить ілюзорними всіякі розрахунки на успіх.“

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Військовий комісар британських військ в БРМ Шаклі зв'язався з ОГНА і заступив на МАНДАЛАІ.

Військовий комісар британських військ в БРМ Шаклі зв'язався з ОГНА і заступив на МАНДАЛАІ.

Військовий комісар британських військ в БРМ Шаклі зв'язався з ОГНА і заступив на МАНДАЛАІ.

Посіяти в строк і високоякісно

На українських ланах, визволених від жидо-більшовицької розпочалися масові польові роботи. Дружно працюючи на полях, селяни прагнуть до того, щоб земля була повністю засіяна. Це можна бачити хоча б з того, що в перші дві сімби вже є певні результати роботи. Дубов'язівський район по стану на 29 квітня вже засіяв 1665 га ярових зернових культур. У Конотопському районі вже засіяно понад 900 га, в тому числі такі важливі культури, як ячмінь—445 га, овес—257 га, ярова пшениця—129 га. Навесні хід розгорнуто несприятливої роботи в Криворізькому та інших районах. В с. Ракитне, Дубов'язівського району, зараз на полях застосовується таке просте знаряддя, як лопата.

Тепер, коли розпочалась масова сіявка ярових зернових культур, слід з перших днів звертати увагу на такі найважливіші моменти: тягло, дисципліна на полі і якість посіву.

Першим головним, від чого залежатиме успішне проведення сіявки—це тягловисила. Отже, тягловий сідло—коням, волам—слід приділити максимум уваги. Треба встановити ретельний догляд за ними, організувати підйомку їх на полі. Також слід повністю використати ковей на польових роботах, які є у власному користуванні. Треба врахувати і корів, яких в цьому

році слід використати на борюванні.

З перших днів сіявки треба добитись зразкової дисципліни. До цього нас закликають наші визволителі-німці. Адже успіх сіявки вирішує лише дисципліна.

За часів колгоспної панщини совєтська пропаганда лише утворювала димову завісу, що в колгоспах селяни працюють з радістю і дають високі показники роботи. А в дійсності нічого подібного не було, бо результати сіявки позначались на низькому врожаї.

Одноразово з проведенням сіявки різних зернових культур треба підготувати ґрунт під технічні культури (визвокагно та мінеральні добрива).

Роботу на сібів слід організувати так, щоб авантажили всепрацездатне населення села. А щоб дати можливість всім працювати на полях, особливо жінкам слід вже зараз потурбуватись про організацію дитячої харчування на полі.

Особливо треба звернути увагу на якість сіявки. Треба сіяти так, аби не було насіння зверху, як це мало місце у минулих роках. Запам'ятайте! Слідкувати агрономи. На агрономів зараз покладені величезні завдання. Наші визволителі, німці, вимагають від них охочити керівництво сіявкою і добитись того, щоб посіяти в строк і високоякісно.

Нова бухгалтерія для громадських господарств і державних маєтків

З 1 липня 1942 року в Рейхскомісаріатах Україна та Остланд запроваджується нова сільськогосподарська бухгалтерія для громадських господарств (кошпні колгоспи) та державних маєтків. Мова йде про просту систему бухгалтерії, яка має бути однаковою для всіх коших совєтських областей, що перебувають під німецьким управлінням.

На території Рейхскомісаріату Україна організація сільськогосподарської бухгалтерії відбуватиметься так: передбачається організувати, а подекуди вже організовано бухгалтерські контори в районних містах для громадських господарств, і в головних містах генеральних областей—для державних маєтків. Ревізію приєднується до бухгалтерської контори. Статистика для кожної області ведеться окремо для громадських господарств і окремо для державних маєтків, а також разом. Статистики генеральних областей зводяться в Рейхскомісаріат в одну статистику.

Весь персонал, бухгалтерів на виробництвах і в бухгалтерських конторах, ревізорів і керівників бухгалтерських контор майже виключно набиратимуться з наявного складу українських сільськогосподарських бухгалтерів. Кількість господарств, що вже з 1 липня 1942 року можуть почати нову бухгалтерію, залежить від кількості українського персоналу, що до даного терміну зможе пройти передбачену бухгалтерську перепідготовку. З якісних міркувань не можна покинути об'їзти без обмеження кількості господарств, не будуть вестися

нову бухгалтерію. На перші курси перепідготовки, що має відбутися з травня до червня, буде залучено коло 4500—5000 українських бухгалтерів. Кожний курс триватиме 14 днів.

Якщо з 1 липня вже нова бухгалтерія буде організована у всіх державних маєтках, то в громадських господарствах на цей день можна буде її запровадити лише в розмірі 30 проц. господарств.

Від успішності перших курсів перепідготовки буде залежати, чи ще цього літа відбудеться дальші курси так, щоб можна було запровадити нову бухгалтерію до осені в другій третині громадських господарств, а до початку найближчого року—в решті господарств.

Повідомлення про запровадження нової сільськогосподарської бухгалтерії дає тисячам українських сільськогосподарських бухгалтерів справді надію, що вони, нарешті, знову зможуть повернутися до свого фаху.

Потреба в українських сільськогосподарських бухгалтерів велика! Кожна придатна людина знайде собі місце роботи. Хай кожний сільськогосподарський бухгалтер негайно зв'яжеться з відповідним німецьким керівником сільськогосподарства, щоб мати змогу якнайшвидше бути зрахованим на курси, які мають початися 4 травня! Чим краще буде початок нової бухгалтерії, тим швидше розгорнеться її організація й мандат маса українських бухгалтерів зможе повернутися до своєї старої, задоволеної професії в постійній зарплаті. (Д. П. В.)

Турбота про людину

Сталін не раз говорив, що людина — це є найцінніший скарб нашої країни. Насправді ж — це лише на словах. Мільйони людей цього найціннішого скарбу — було фізично знищено в застінках НКВД, а ще більше померло голодною смертю. Решта ж людей нічого кращого не знала, як працювати в колгоспах та заводах, чи установах, або стояти в чергах за хлібом.

Навіть у великих центральних містах, столицях республік, нерідко траплялися випадки утворення великих черг за хлібом та іншими продуктами, а в районних центрах — це було звичайним явищем. Проте, навіть за совєтської влади провадилася своєрідна боротьба з чергами. У великих містах пропонували мешканцям не товпитися та розходитися, але якщо міліціонери були не в силі розгнати чергу — то її загнали в парадний хід якогонебудь великого будинку, щоб, борючись Боже, не побачив її хтонебудь з іноземців.

У провінціальних містах та містечках це робилося простіше. Тут, щоб не виникнували великі черги, були випадки, що міліціонери силоміць брали з черги людей на автомашині і відвозили їх у поле кілометрів за 15—20 від міста, де і залишали їх, звідки вони змушені були повертатися пішки. Декілька таких випадків було і в Конотопі.

Не краща справа була і в совєтських установах. Скільки непотрібних суперечок, брутальних лайок, чимлів з „пролетарського“ лексикона можна було тут почути! Особливо розповсюджено це було в так званих культурних установах — театрах, кіно, де часто можна було від контролера, який пропускає людей, почути:

— Куди преш, товариш, де твій квиток?

— Чого ореш! Я по-блату!

— А... Ну, вайай.

Все це залишилось нам у спадщину й на сьогодні. Звичайно, всього цього ліквідувати за дуже короткий час неможливо, проте, ми повинні якнайенергійніше повести боротьбу з проявами такої „культури“. Визьомо ті самі черги. Навіть тепер, в часи матеріальних ускладнень, викликаних війною, ці черги треба наважатися повністю ліквідувати. Навіщо, приміром, черги у тілді, коли, як це добре знає завідувач крамниці, хліба зовсім не буде? Ажже ж можна написати об'яву, що такі-то продукти будуть відпускатися в такі-то години — це ж справа п'яти хвилин, і люди не будуть марно тратити часу, особливо тепер, в гарячий час весняних робіт.

Х. М.

Хто бажає працювати в Німеччині?

УВАГА! Мешканці м. Конотоп та Конотопського, Кролевецького й Дубов'язівського районів!

Німці дають Вам можливість працювати в НІМЕЧЧИНІ.

Більш докладні відомості знайдете Ви у відповідних старшин.

Відомості про працю в НІМЕЧЧИНІ даються після пред'явлення паспорту з такими даними: 1) Ім'я, 2) Прізвище, 3) Сімейний стан (холостий, одружений, розведений), 4) Рік народження, 5) Місце народження, 6) Місце проживання (вулиця), 7) Професія, 8) Національність.

За остаточним рішенням звертайтеся до Вербувальної комісії при Конотопському відділі праці (м. Конотоп, вул. Варваринська, № 12).

Час прийому: щоденно, крім неділі, від 8-ми до 17-ти годин. **Вербувальна комісія.**

Обережно!

Загрожують міні

Селяни і мешканці цього району продовжують в різних місцях виявляти міні, підкладені большевиками. А тому німецька влада закликає всіх українців віднести серйозно до цієї небезпеки. Коли буде виявлена закопана міна, або лежить вона відкрито, обов'язково виникає підозріння, що міна донебудь знаходиться — про негайно треба повідомити відповідному районному старшині, а від нього — німецькій владі, яка вживе відповідні заходи по ліквідації мин.

Українці! Допомогайте німцям у виявленні цієї останньої і підлої зброї розбитих большевиків!

450 років тому

У зв'язку з великим розвитком науки, початок XV сторіччя характеризується всезростаючою потребою в книгах. Старий спосіб випуску книг — переписування від руки — аж ніяк не задовольняв цієї потреби. І лише після впертих шукань Йоганн Гутенберг, німецько-польський винахідник, винайшов друкарство.

В 1491 році — 450 років тому — Швайпольт Фіоль, мешканець краковський с немечького роду, видрукував перші чотири книги церковно-слав'янською мовою. Після докладного аналізу мови Фіольових друків, зокрема, його „Часословія“, встановлено, що редакція, яка давала остаточну виготовлений для друку текст, була українська.

Г. К.

Оголошення

На зміну порядку, що до цього часу існував, про сплату прибуткового податку з зарплати робітників та службовців, а також осіб самостійної праці, що вибрали реєстраційні свідоцтва на різні мустарні промисли, проваджуються таким порядком:

Особи, які одержують зарплату або утримання до 200 крб. щомісячно, не повинні платити податків із зарплати або утримання.

Особи, які одержують зарплату або утримання вище 200 карбованців, повинні сплачувати прибутковий податок в розмірі 10 процентів лише з суми, що перевищує мінімум, що не оподатковується — 200 карбованців; наприклад, 1 особа, яка одержує 500 крб. зарплати або утримання, повинна платити податок лише від 300 крб.

До тижневої, або місячної зарплати належать також одержання продуктів у натурі і інші вигоди (безплатне помешкання, опалення, освітлення і т. інш.), які видаються одержувачам тижневої або місячної зарплати їхня вартість визначається за ставками, що вживаються в даний місяць.

Чинність цього оголошення набуває сили з дня опублікування. За нуль час ніяких перерахувань не провадиться.

Старшина Конотопського району КИБАЛЬЧИЧ.
Районний податковий інспектор ГРИЩЕНКО.

Редактор Г. О. САХНО.

Загублені або вкрадені документи вважати за недійсні

Пашпорт на ім'я Ющенко Пелагеї Кіндратовної	Бахмацького Григорія Микитовича
Довідка на ім'я Фомічева Миколи Федоровича, яка стверджує, що він є військовополонений і працює при Конотопському Міськуправлінні.	Метрика про народження на Черняхівського Михайла Сафронівича
Пашпорт на ім'я Поляковій Дарі Мартинівні	Квитанція на заучу пашпорта на Сокурті Івана Микитовича
Пашпорт на ім'я Щекінського Миколи Федоровича	Квитанція на заучу пашпорта на Лявласького Євгена Дмитровича
Пашпорт на військовий квиток на ім'я Шевченка Карпа Кузьмича	Пашпорт на ім'я Тищенко Євгена Васильовича
Квитанція на одержання торфу на ім'я Черешнікова Афанасія Івановича	Пашпорт на ім'я Луканової Степанівни
Пашпорт, військовий документ, довідка про хворість, особове посвідчення та довідка про переміщення по службі на ім'я Борська Семела Івановича	Метрика про народження на Шевченка Івана Федоровича
Пашпорт на ім'я Юдіної Мотрі Антонівни	Особове посвідчення на ім'я Шевченка Івана Федоровича
Перепустка на право проходу в заборонений час на ім'я Бердичського Артема Федоровича	Особове посвідчення на ім'я Шевченка Івана Федоровича
Пашпорт на ім'я Сагорєва Олександра Олександровича	Пашпорт на ім'я Коберяка Миколи Семеновича
Пашпорт на ім'я Матвієвко Ольги Андріївни	Пашпорт на ім'я Заріцького Ісакія
Пашпорт на ім'я Палія Василя Микитовича	Пашпорт на ім'я Пашенко Івана
Пашпорт на ім'я Журапєля Ганця Степанівни	Пашпорт та об'явка на ім'я Хомєнка Федора Семеновича
Пашпорт на ім'я Мороз Мотрі Пилиповича	
Пашпорт на ім'я Кеди Івана Юхимовича	
Пашпорт та інвалідне посвідчення на ім'я Набоки Григорія Яковлевича	
Об'явка картка на коня на ім'я	

АДРЕСА редакції: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14. ТЕЛЕФОН № 18.

Службові оголошення німецьких військових частин

ГОДИНИ ЗАБОРОНИ ХОДИННЯ У ТРАВНІ

У травні місяці 1942 року населення повинно знаходитися по квартирах в такі години:

В МІСТАХ: з 20 годин вечора до 5 годин ранку.

В СЕЛАХ: з 21 години вечора до 4 годин ранку.

Виятток з цієї заборони може припускатися лише за письмовим дозвілом місцевої Комендатури.

ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

Мисливство та тримання собак

1. Щораз суворо вказується на те, що займатися мисливством у заборонених місцях озброєними силами областів України ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ. Ця заборона охоплює не тільки зайняття мисливством, яке пов'язане з отриманням, а також і присвоєння дичини іншими засобами, наприклад: арканом, сітками, ловушками і т. д. ЗАБОРОНЯЄТЬСЯ також заборити яляда та пашеняти з отриманням м'яса. За порушення цієї заборони винні будуть арештовані та передані до місцевої Комендатури. ХТО БУДЕ ЗАЙМАТИСЯ МИСЛИВСТВОМ — БУДЕ РОЗСТРИЛЯНИЙ.

2. Ще раз суворо вказується на те, що собаки не повинні ходити вільно, а треба їх водити на ланцюжку, або прив'язувати на цеп. Неприв'язані собаки будуть убиті, а їхні трупи будуть доставлені до живодезінфекції, або, якщо не буде можливо, будуть використані на інші потреби. Тварини, які загинули від саку, або хворі на саку, повинні бути негайно убиті, а трупи їх спалені, або закопані так глибоко, щоб інші тварини не змогли їх вилупити. Навески собак, чиї собаки не будуть на цепу, будуть арештовані.

ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

Verantwortl.: SdL (Z) Dr. Hans O. Henig Feldeinheit 20545

В пасхальні дні німецькі солдати влаштували велику порожню церкву.

ли ми так ми

Ми чують на дивок, вночі паски коні, — тільки жид-солдат

години, що, він не може са, а далі взяв плакат, який лежав на багаті серед кімнати і загугав: пш. Гавуєв і м. Ілля.

Радіо Ве
ни передає
відомлення:
го побереж
Америку т
ському морі
водні човни
торговельни.
тиownika
138.000 брут
пошкодили т
паданням 2
годомісткіс
брутто-тонн
З одерж
цями форма
на Філіппін
вах зломле
проти дія а
військ.

Не дивлячи
виплату відець
літські льотчик
бомбардування
німецьких пам'я
ри, живок і діте
до цих божевіль
завжди вилупит
лави нападени
німецького наро
лягали досягаю
протицельного:
завжди, що німець
жовий такий а
раз віддають
Добрих і ліві гро
клядуть на сво
завжди таку
прикладною гот
жертвувати са
— новий Німеч
карпа, яку люб

ВІЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Конотоп, Неділя 10 травня 1942 року

4 31

НІМЕЦЬКА АРМІЯ В КОНТРАНАСТУПІ

чи їдеш ти
до ПРЕКРАСНОЇ
НІМЕЧЧИНИ?

2-стор.

Атаки большевиків скрізь відбиті; озброєні банди в звільнених областях знищені

Що відбулося під час останнього тижня?

Німецькі війська перейшли на контратаку. Вони відбили большевиків з кількох місць. Зокрема, в районі міста Мандалай, щоб відбити їх, вони відіслали кінноту. Одночасно японці зайняли на Філіппінах острів Міндау. Вони взяли в полон 30.000 американських солдат. Сильні атаки японців на британську базу Гвінею продовжувались.

Радіо Великої Німеччини передає особливе повідомлення: біля східно-північного берега Північної Америки та в Караїбському морі німецькі підводні човни потопили 22 торговельних суден проти-вника водомісткістю 138.000 брутто-тонн та пошкодили торпедним по-паданням 2 пароплави водомісткістю в 17.000 брутто-тонн.

З одержанням япон-цями форта Коррегідор на Філіппінських остро-вах зломлена остання протидія американських військ.

Не дивлячись на криваву битву німецької авіації, ан-глійські льотчики продовжували бомбардування німецьких міст, зокрема пам'яток культу-ри, заводів і дітей. Іх примусило до цих божевільних вчинків ба-жання помститися за втрати, завдані їм на вострій німецького народу. В дійсності ж німці досягають тим якраз протилежного: кожний німець знає, що німецька авіація за-знала величезних втрат. Десяти-кратно. Десятикратно грошові пожерту-вання німців свої батьківщи-ні. Вони люблять німецький

На всьому СХІДНЬОМУ ФРОНТІ німці мали великі ус-піхи. Окремі атаки советів були відбиті з великими втратами для противника. Німці здобули не тільки багато населених пунк-тів, а й знищили велику кількість ворожих частин у тилу: партизанів, шпівнів і т. інш. Про те, що большевикам не вдалося виконати їхнього плану „знищення“ німецького фронту, видно з хороброї боротьби однієї німецької частини, яка з 21 січня була оточена в одному місці північного відтинку фронту вели-кими силами советів. Тепер вдалося налагодити зв'язок з цими хоробрими німецькими солдатами, які місяцями трималися в оточенні й одержували їжу та спорядження тільки з літаків.

За відважність хоробрий їхній командир генерал-майор ЧЕРЕР одержав від Фюрера ВИЩУ НАГОРОДУ.

Караван суден на шляху до Мурманська знищений

У Північному Льодовитому океані караван ворожих су-ден намагався під прикриттям бурі, високої хвилі та ру-ху криги прорватися до Мурманська. Німецькі підводні та надводні озброєні сили напали на цей караван. Німецький підводний човен захопив один британський крейсер водо-місткістю в 10.000 брутто-тонн та 2 торпедних судна. Судно стало нерухомим і скоро потонуло. Німецькими морськими винищувачами були пошкоджені два ворожих судна, загальною водомісткістю 12.000 регістрових брутто-тонн. Пошкодження ці настільки тяжкі, що з втратою цих суден потрібно рахуватись. Один пароплав з бойовими припасами водомісткістю 6.500 регістрових брутто-тонн був потоплений підводними човнами. У бо-ротьбі з морськими винищувачами противника було тяжко пошкоджено багато ворожих винищувачів. У цих боях один німецький винищувач був тяжко обстріляний. Бойові літаки потопили із цього ж каравана 3 торговельних судна про-тивника водомісткістю 19.000 регістрових брутто-тонн. Також одно судно було тяжко пошкоджено.

Спроба прориву з Севастополя відбита

На Східному фронті наступальна сила ворога остан-нім часом значно послабла. Ініціатива в боях належить німецьким військовим частинам.

На північній ділянці Східного фронту штурмовою ата-кою вдалось пересікти важливу річку. Атака була важ-ка, особливо тому, що ворог замінував місцевість по обох сторонах річки. Було знищено більше, ніж 800 мін. В ін-ших місцях Східного фронту відбувались захопленням території.

Ворог зробив спробу прориву із оточеного Севасто-поля. Намагання це було відбито з винятково тяж-кими кривавими втратами ворога. У закінчення, німець-ка і італійська артилерія закидала місто вогнем.

Зайняті німцями області очищені від бандитів

По закінченню зими, після того, як земля висохла, у деяких районах продовжувалось очищення від бандитів зайнятих німцями областей в сім а засобами і з ве-ликою інтенсивністю. На протязі лише квітня місяця німецька поліція знищила 6.880 осіб. У всіх випадках мова тут йде про елементи, які займалися саботажем, шпигунством та намагались насадити знову комуністич-ні організації.

Японці потопили 2 авіаносці, 2 бойових судна і 1 крейсер

У Кораловому морі за час б 7 травня японці досягли вели-ких успіхів. В боротьбі, яка ще продовжується, було потоплено 2 американських авіаносці „Йорктон“ і „Саратога“, 1 бойовий ко-рабель типу „Каліфорнія“, 1 англійський бойовий корабель типу „Варшавіт“, а також 1 британський крейсер „Канбера“.

Великонімецьчина

Німці являють собою багато-численний нарід. В наслідок відокремлення від єдиного державного організму, а також еміграції, німці опинилися поза державним кордоном. Ненависть ворогів Німеччини, цього най-більшого народу в серці Євро-пи, відірвала від неї численні цілі, плодороддя та густо на-селені області. Але й під чу-жим пануванням німці залиша-лись вірні своїй батьківщині, своїй вітчизні та рідній мові.

Багато німецьких селян та торгівців були закликані інозем-ними державними керівниками працювати на благо їхніх країн. Так, російські царі кликали в старину німецьких ринчарів та селян в їхню велику країну. Скрізь, де поселялись німці, країна багатіла, як, наприклад, німецькі поселення на Волзі та в Прибалтійських країнах.

Тіснота на батьківщині гнала мільйони німців на схід та пів-денний схід Європи, або у ве-ликі колоніальні країни—в Аф-рику, Америку та на острови Ве-ликого океану. Тільки небагато знають тепер, що в Америці був плебісцит, якому потрібно було вирішити питання: німець-ка чи англійська мова повинна бути державною мовою в Аме-риці? Тільки при невеликій більшості голосів вишло рі-шення вважати такою англійсь-ку мову.

В центрі програми німецької націонал-соціалістичної партії стоїть питання про об'єднання всіх німців у велику німецьку державу. Це вимагання виконав Адольфом Гітлером. Сам Фюрер по походженню австрієць. Ав-стрія—це німецька східня при-кордонна область; по бажанню ворогів Німеччини ця область повинна залишатися навіки „са-мостійною“. Це значить, що во-на—відокремлена від Німеччини. Таким же чином вони хотіли чисто німецькі землі на заході держави, в Судетській області, а також на сході—назавжди відокремити від їхньої батьків-щини.

Перед взяттям влади в руки генеральним Фюрером, більше, ніж 20 мільйонів німців в одній тільки Європі жило поза межа-ми державних кордонів Німеч-

(Закінчення на 2-й сторінці).

чина. До кінця 1939 року Фюрер повернув у державу 12 мільйонів німців. Це були німецькі земляки, які жили в Саарській області, в східній Марці, в Судетській області, в Бельгії та Моравії. Мемельська область та в Польщі. В 1940 році повернулися в Німеччину також 60 тисяч німців із Ейпен-Мальмеди, 300 тисяч — із Люксембурга та 1,7 мільйона німців із Ельзас-Лотарингії. Разом з ними увійшли в Німеччину країни, які є чисто німецькими та в яких німці, в наслідок злочинної політики ворогів Німеччини, повинні були жити, як „гости“ іноземних держав.

Німецькі переселенці на сході та південному сході Європи жорстоко утискувалися чужими народами, які спочатку покликали до себе німецьких селян, а потім не хотіли їх мати у себе. Ти ся ч! Вірних німців були, наприклад, убиті в Польщі за те, що вони були німцями і не думали ставати

поляками. Як дика, цим німцям за їх вірність, а також, щоб усунути різні політичні ускладнення, які продовжувались, повернула Німеччина в свої межі з листопада 1939 року 500 тис. німців. Це переселення стосувалося німців із Естляндії, Латвії, Литви, Воляні, Галичини, Наревської області, бувшої Польщі, Бесарабії та Північної Буковини, а також Південної Буковини та області Добруджі. Сюди приєдналося ще більше 200 тисяч німців, які добровільно повернулися з Північної Італії в німецьку батьківщину. Дякуючи цьому переселенню, Фюрер вирішив у той же час єдине спільне питання між союзником та Німеччиною.

З поверненням більше, ніж 15 мільйонів німців, межі держави знатно зросли.

Великонімецьчина являє собою тепер один варіант і одну державу. Немає ворога, який зміг би перемогти цю могутню державу. Г. О. Г.

Чи ідеш ти до прекрасної Німеччини?

У попередньому номері нашої газети ми повідомили наших читачів про те, що мешканці м. Конотоп та Конотопського, Кривецького та Дубов'язького районів, які бажають працювати у Німеччині, повинні звернутися до вербувальної комісії для остаточного їх оформлення на роботу до Німеччини. Треба сказати, що цю звістку населення з радістю зустріло. Кожного дня до призначеної комісії, заходять українці, щоб оформитися для поїздки в Німеччину.

Українці повинні зрозуміти, що воєнні дії ще більш розгортаються і для остаточного розгромлення нинішнього ворога людства — комунізму, повинна особливо старанно працювати тил. Адже, фронті потрібні боєприпаси, продукти харчування — це все повинен дати тил.

Передові люди Європи прилядають всі зусилля до того, аби якнайшвидше розквитатися з жидо-більшевизмом. У боротьбі з більшевизмом німецькі воїни показали себе, як безстрашні герої, які вкрали свою армію невмирущою славою.

Нім, українцям, на знаменях своїх багатств вони привнесли звільнення від колгоспного визиску людини — стахановщина. В цьому ми багато зобов'язані нашим визволителям. І ось тепер, коли Великонімецьчина залучає нас до роботи до прекрасної Німеччини.

Немає сумніву, що мешканці міста Конотоп та Конотопського, Кривецького та Дубов'язького районів серйозно подумують і твердо вирішують іти на роботу до прекрасної Німеччини.

О. Дубенчук.

Перший транспорт українських робітників із Конотоп від'їжджає до Німеччини 18 травня 1942 р. Цілі родини (з юнаками понад 15 років) зможуть знайти в Німеччині роботу та хліб.

Українці, Вам це є можливість подати заяву до вербувальної комісії при Конотопському відділі праці про оформлення Вас на роботу до прекрасної Німеччини.

Величезні відплатні удари проти Англії

Англіїці мстять німцям, кидаючи бомби на німецькі культурні установи та на цивільне населення

За останній тиждень німецькі повітряні сили на всіх ділянках фронту діяли особливо активно. Перш за все, був атакований

Шлях англійського керівництва

Ще добре, що в англійського лева вирости крила...

важкий британський острів. Як відплата за несподівані напади „Рояль Аір Форс“ на беззбройних жінок та дітей, були проведені сильні атаки на англійські міста: Бат, Нарах та Йорк. Дальніші атаки німецької авіації були спрямовані на острів Мальту, Тобрук, Александрію та Порт-Саїд. Цілі були закладати бомбами різних кабінів військових об'єктів Мур-

манська, Кавказського узбережжя, Севастополя, а також шляхи постачання советських військ. Попаданням бомб було також потоплено біля узбережжя острова Бігт 3 ворожих торговельних судна.

Англійська преса зізнається, що німецькі відплатні нальоти на англійські міста мали великий успіх. Щодня в Баті в руїнах знаходять багато вбитих. В Екстері, за останніми повідомленнями, вже знайдено понад 700 чоловік убитих. А кількість легко та тяжко поранених в три рази перевищує число вбитих.

Великобританія та Сполучені Штати Америки за квітень місяць втратили велику кількість вантажних кораблів загальною водомісткістю 585,000 брутто-тонн. Військово-морський флот потоплено 81 торговельний корабель водомісткістю 565 тис. брутто-тонн, серед них 76 кораблів водомісткістю 534 тис. брутто-тонн було потоплено підводними човнами, а 5 ворожих торговельних суден водомісткістю 19,805 брутто-тонн — повітряними силами. В Середземному морі німецькими підводними човнами було також потоплено 13 транспортних британських парусних кораблів, а також в одному з портів США було потоплено 1 із 4-х буксирних суден, що там стояли. Крім того, повітряними флотом було тяжко пошкоджено 14 торговельних суден. Капітан Пріллер на заході одержав свою 70-у повітряну перемогу.

Японські війська стоять біля Індії

Після падіння Мандаляї.

Чункінг-Хитай зовсім відрізаний

Японська імператорська квартира передає про падіння Мандаляї:

Повідомлення про падіння Мандаляї вразило Лондон, як громовим ударом. Скрізь підкреслюється, що Індія знаходиться тепер у великій небезпеці. Можна передбачати, що японці тепер підуть у наступ на Бенгалію. Лондонська газета „Штар“ відверто говорить, що залишки британських військ, які знаходилися у Бірмі, не мають більше змоги активно діяти.

Японська газета „Ваміурі Шімбун“ підкреслює ті жахливі перешкоди, які поборили японці раніше, ніж вони досягли Мандаляї. Військом, перш за все, було тяжко переносити жарливу спеку. Не дивлячись на укуси комарів, малярію та нестачу води мета була досягнута в назначений день. „Японська Тайме ені Адвертайс“ пише в передовій статті, що час звільнення Індії настає. Японські війська знаходяться біля флангових частин Індії.

Англійська газета „Манчестер Гардіан“ пише, що зв'язок з Чункінгом може підтримуватися лише повітряними шляхом. Війська британського генерала

Олександра, які тут борються до того знесилили, що їх не рибно було вивести з поля бою. Чан-Кай-Ши випустив відозву до китайського народу, в якій він конкретно вказує на серйозність моменту. Відозва закінчується закликом напружити всі сили для захисту країни.

Англіїці вже знайшли вантажого за поразку в Бірмі. Цей раз — це Чан-Кай-Ши, якого дорікають в тому, що він доставив на поле бою недостатньо навчених солдат. Так траплялося і раніш з бунтарними союзниками британців: як тільки англійці переконалися в тому, що їхній союзник не може принести ніякої користі, його відкидали в сторону.

Лондон примушений був погодитися з втратою у Бірмі всіх нафтових джерел, що там знаходилися. Втрата цих нафтових джерел означає ще найменше, як 20 мільйонів англійських фунтів.

Японське повідомлення в Мандаляї передає, що місто лежить у руїнах. Сумніваю, щоб тут взагалі провадилися відбудовні роботи. Англіїці в замірочу розспрацьовувалися з цивільним населенням.

КОНК

До найтяжчих... Сірією... Червоною Африкою... англійським морем... Крим англійці... також бо... 4, по-друге... велике п... До останніх... пролізти... для себе... сфери впливу... до відк...

Англійська преса... Середземному морі... Чан-Кай-Ши... Японська імператорська... Мандаляї... Лондонська газета... Манчестер Гардіан... Англійці... Японське повідомлення... Мандаляї... Манчестер Гардіан... Англійці... Японське повідомлення... Мандаляї... Манчестер Гардіан...

Після сві... протест... на... у вересні... які зайнялися ж... Прістлі... Касі... ставили в... яку, що в... америка... Як і в Б... тв НК... владі... союзників... Англія... допомога... поразкою... Грабіння... Ірану...

КОНКУРЕНЦІЯ ЗА БЛИЗЬКИЙ СХІД

Совети та Англія зраджують арабському світу.

Грабіжництво Ірану

До найтяжчих розділів політики належить область „Близького Сходу“ з країнами: Сирією, Палестиною, Єгиптом, Трансїорданією, Аравією, Іраном, Іраком та Австрією. Через поразку Франції та перемогу Німеччини на узбережжі Чорного моря і Середземномор'ям та Індійським океаном став знову центром зосередженої уваги.

Крім англійців та американців, великий інтерес до Близького Сходу вже багато років мають також більшовики. По-перше, ця область є дуже цінна своїми нафтовими джерелами, по-друге, своїми шляхами, які ведуть з півночі на південь і з заходу на схід і які мають велике політичне, сільськогосподарське, а також стратегічне значення.

До останнього часу перед цією війною Англія робила спроби заважати советській політиці в цьому напрямку. В 1907 році була розділена Персія (нинішній Іран) між Англією та Росією в сфері впливу. Мета Росії залишилась подібною до політики з Дарданелами—здобути вихід до відкритого моря.

Після світової війни совети намагались зробити Іран більшовицьким. Це намагання через протест Англії потерпіло крах. Все ж в цій війні, в якій Англія вже втратила свої колонії на Далекому Сході аж до Індії, советська Росія і Англія подають одна одній руку. У вересні 1941 року вільна країна Іран була пригноблена цими розбійницькими країнами, які зайняли її. Англо-більшовицька угода, правда, гарантувала „незалежність Ірану“. Цими ж методами, якими більшовики після німецько-советської угоди про дружбу окупували Прибалтійські країни, зайняли вони також плодюче узбережжя на південній уздовж Каспійського моря, яке з'являється продуктовою базою Ірану і, таким чином, ставали в залежність всю країну. Так більшовики вимагають контролю транспортного шляху, що веде від Бендера-Шаха до Іранської затоки. Заняття Ірану повинно скоротити доступ американцям та британцям для допомоги советській Росії.

Як і в Балтійських країнах—Литві, Естонії і Латвії—так і в Ірані правлять совети і НКВД. Але так, як і в Індії, пробудився арабський світ Близького Сходу. Іран впаде і Советський союз, який всю свою силу кидає на фронт проти Німеччини і союзників, впаде також. Яку користь приносять більшовикам шляхи сполучення, коли Англія та Америка не може дати зброї, бо вони самі її не мають? Це значить—немає допомоги, а тягар для більшовицького ведення війни, бо англійці, одержуючи поразку, повинні були передати частину Ірану своїм небезпечним більшовицьким союзникам.

Грабіжництво Балтійських країн Москвою було тільки короткою міжігрою. Загрозой Ірану буде також міжігрою, бо це не зможе спасти більшовиків.

Про культурно-просвітні організації України

В українського народу завжди була сильна національна самосвідомість. Любов до батьківщини та до народного мистецтва живе у серці кожного українця. Скрізь існували товариства, в яких зберігались і заохочувались культурні багатства.

В кінці минулого сторіччя з'явилися українські культурні об'єднання „Просвіта“, які мали великі досягнення в галузі розвитку культури. Не тільки в Києві й інших містах України, але й по селах ці культурні об'єднання пустили глибокі коріння. Достатньо звернути увагу на багаточисленні невеличкі об'єднання, які були у кожному селі,—де були „Просвіти“, єдині великі культурні організації українців. Театральні вистави, тавцювальні вечірки, доповіді, свята, виставки, музичні вистави і бібліотеки,—все це закріплювало і поглиблювало українські культурні багатства.

Советський уряд забороняв ці культурні товариства „Просвіта“, а польський уряд республіки їх, хоча „Просвіта“ не була партійною і політичною організацією. Німці-визволителі нашої країни приділяють багато уваги нашому культурному життю. Німці не тільки не забороняють нам організувати культурні і художні товариства, вони навіть вимагають організації. В Конотопі, мабуть, є багато людей, які пам'ятають про „Просвіту“ і сподіваються, що тепер, коли наша країна стоїть під захистом німців, старовинні велике культурне об'єднання нашого українського народу знову розпочне свою плодотворну діяльність.

Але ми знаємо, що кожне об'єднання, кожна організація українців потребує дозволу з боку німецьких властей. Р.

До молоді

(Про дисципліну)

Кожний культурний наріз, перш за все, повинен бути дисциплінований. Мужність мають також і дівчата, але дисципліна існує лише у повноцінній людині, і кожне жонак-мешко послаблення дисципліни серед людей означає початок розкладу даного народу.

Советська ж дійсність характеризується своєю своєрідною „дисципліною“. Не зважаючи на майже безперервні розмови про дисципліну, ми мали тоді лише погорливе, брутальне ставлення не тільки вихідців до служби людей до нижчих, а й у сім'ї, в школі, на виробництві. Безхарактерність і слабкість волі, які були прищеплені молоді невиліпним вихованням, призводили до того, що найкращі наміри окремих людей залишались нездійсненими, а найсильніші репресії не досягали своєї мети, викликаючи лише лицемірство та емінацію викручування.

Другою причиною недисциплінованості нашої молоді є те, що більшовицька мораль дає можливість прийняти авторитет батьків у сім'ї, учителів у школі, і взагалі, нічого, без чого неможливо здорове життя здорового організму.

ДУДАРИК.

ПЕРШЕ ТРАВНЯ

Ніколи так не видно проти-
ря між Німеччиною та Совет-
ським союзом, як на 1 травня.
Для світи з різними цілями
протиставляється в цей день
одному. В більшовицькій
Росії організовується цей день,
як день боротьби так званого
"міжнародного пролетаріату".
Народи Росії марширували за
світову революцію більшовиків
та жидів. Метою та змістом
цих щорічних демонстрацій "бу-
ло пропагування світової револю-
ції; це значить: завоювати
весь світ і зробити його боль-
шевизмом. У Москві, на Чер-
воній площі, відбувались вели-
кі паради червоної армії перед
Сталіним та жидами. В цей
день червоноармійці давали
присягу за світову революцію.
В усіх гарнізонах вишлюва-
лись частини червоної армії, як
ударні бригади проти івшого
світу.

Московський паролі 1 го трав-
ня—війна.

Німеччина святкувала цей
день, як національне свято пра-
ці, як свято щасливого мирно-
го життя та успішного творіння.
1 травня в Німеччині є свято
робітника, розумово і фізично

працюючої людини. Цей день
цілком належить їй. З своїми
товаришами по роботі (в Німеч-
чині їх називають виробничими
товаришами) робить він безкош-
товні прогулянки залізницею чи
пароплавом за місто, в його
розпорядженні в цей день концер-
ти, опери, театри. Щороку запро-
шує Фюрер робітників у
Берлі, як гостей. У Берліні
відбувається демонстрація і над-
всю Німеччиною проноситься
промова Фюрера. Фюрер дякує
трудящим за їх роботу і наго-
роджує окремих робітників.
Кращі виробництва одержують
нагороду Золотого Прапора. В
Німеччині цей день є днем ра-
дості та веселості, а не паролем
боротьби та ненависті. В
цьому році святкування в Ні-
меччині через війну не відбу-
лося. Все ж робітники мали
змогу безкоштовно відвідати опери,
кіно, театри. День 1 трав-
ня оплачується, як і звичайний
робочий день. Коли закінчиться
війна, цей день буде святкува-
ти весь німецький нарід під за-
хистом та брязканням німець-
кого меча і з поглядом на бать-
ківщину під паролем Адольфа
Гітлера—"Любіть працю і пова-
жайте робітників!" Р. Б.

П. О. Куліш

Нещодавно минуло 45 років
з дня смерті талановитого укра-
їнського письменника, поета
й громадського діяча, Пантелей-
мона Олександровича Куліша.

Як поет, Куліш уперше ви-
ступив на початку 40-х років
поемою "Україна", яка, хоч і
не має для нас тепер майже
ніякого значення, проте, від-
іграла значну роль у формуван-
ні творчого світогляду поета.

Після викриття "Кирило-
Мефодієвського братства", Ку-
ліш був висланий у Тулу, де
вивчав український фольклор
та історію України. В цей пе-
ріод його життя відбувається
різкий поворот в його світогля-
ді. Від романтично-націоналістич-
ного мрійництва письменник
переходить до різкої критики
сучасного та минулого стану
України.

Найбільшим злом Куліш вва-
жає те варварство, що залишило-
ся ще подекуди в житті укра-
їнського народу. В своїй твор-
чості велику увагу приділяє
письменник подоланню решток
цього варварства (до якого на-
лежать, за його словами, "без-

умне гайдамацтво", "комар-
воля дика" і т. ін.) і прагне
вести свою батьківщину на шлях
кіль шлях європейської культури.

З цією метою він перекла-
дає на українську мову бі-
творів з класиків західноєвро-
пейської літератури, особливо
з Шекспіра, Байрона, Гете
інш. Метою цих перекладів
ло: дати українцям країні
ки світового писемства іна-
рідною мовою.

На протязі всього
життя Куліш боровся за
щоб його Україна, подолана
варварство, азіатичну та
культура, вийшла, як
правна країна, в сім'ю
турних європейських на-
Правда, його боротьба
не завжди послідовною,
пояснюється те, що він не
кінця зрозумів значення
чості Т. Шевченка в обри-
ванні українського світогляду
все ж творчість Куліша
ється тією важливою осно-
на якій можливе будівниц-
теперішньої української ку-
тури.

Службові оголошення німецьких військових частин

ВИЯВЛЕННЯ ЗБРОЇ

Після того, як розтав сніг, скрізь стала видна зброя та
військове приладдя всіх видів. КОЖНИЙ, ХТО ЗНАЙДЕ ЗБРОЮ,
ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ ЗДАТИ ЇЇ ЗАРАЗ ЖЕ СТАРШИНІ СВОГО СЕЛА.
Служба охорони порядку також повинна провести в своїх
общинах виявлення зброї, яку необхідно здавати старшині свого
села. Старшини сіл здають цю зброю районному старшині,
який повинен доставити її в місцеву Комендатуру.

За здачу знайденої зброї, а також за повідомлення про
переховування її, буде даватися винагорода. Хто ж не здасть
зброї—буде покараний на смерть.

ОГОЛОШЕННЯ Про здачу телефонів

В останній раз попереджується цивільне населення про те, що слід
 негайно здати в управління старшини не включені в українську телефонну
 сітку телефони.

Ті, що не виконають даного наказу, будуть оштрафовані.
ФЕЛЬДКОМЕНДАНТ.

ОБ'ЯВА

Всі безробітні зобов'язані ЧЕРЕЗ КОЖНІ ДВА ДНІ З'ЯВЛЯ-
ТИСЯ У ВІДДІЛ ПРАЦІ (м. Конотоп, Варваринська, № 12) для
відмітки або одержання роботи.

За невиконання цього вини будуть оштрафовані, а при по-
вороті—арештовані.

ПОСТАНОВА

Про тимчасове збільшення податків з зарплати
та з інших прибутків від 23 жовтня 1941 року
§§ 3 і 4

Податок з зарплати і прибутків

На повторювальні запити про збільшення податку з зарплати та при-
буткового податку повідомляється наступне:

1. Особи, які одержують зарплату або утримання в розмірі до 200 крб.
у місяць, збільшуються від податку з зарплати та від прибуткового податку.
2. Особи, які одержують зарплату або утримання більше, ніж 200 крб.
у місяць, повинні платити податку 10% від зарплати або від утримання.
3. Всі особи, які одержують зарплату до 210 крб., платять тільки 10 крб.
При зарплаті ж 300 крб., в місяць треба платити податок в розмірі 50 крб.
4. Оподаткування підлягають також інші природні прибуткові джере-
ла (квартири, продукти і т. ін.). Рахунки ведуться по зазначених цінах
кожного місяця.
5. Общинні сільськогосподарські двори платять прибутковий податок
в залежності від розміру.
6. Крім, де податок з заробітної плати та прибутковий податок
збільшується іншим, ніж тут зазначється, підлягають зміні.
7. Опубліковане в конотопській українській газеті "Визволення" стар-
шини Конотопського району оголошення про податки на зарплату та на
прибутки повинно виконуватися.

НАКАЗ № 41

по Управлінню Старшини Конотопського району
30 квітня 1942 року

Про виборку номерів на право їзди на велосипедах в ме- Конотопського району

1. Зобов'язую всіх власників велосипедів цивільного населення, на-
нові та організації м. Конотоп та Конотопського району, придати номери
на велосипеди на 1942 рік ДО 15 ТРАВНЯ 1942 РОКУ.
2. Реєстрацію та видачу номерів на велосипеди провадить
міського господарства м. Конотоп. За кожний виданий номер вилат-
яого вартість 5 крб.
3. Їзда дозволяється по дорогах міста з правої сторони з забор-
їзди по тротуарах, в скверах, бульварах та інших прилюдних місцях.
- Номер на велосипеді повинен бути прикріплений на видному
біля сидла або на задній вилці.
4. При їзді будького без номера встановленого зразку або за не-
шення правил їзди, власника велосипеда буде оштрафовано, а велоси-
пед буде конфісковано.
5. Нагляд та контроль за виконанням цього наказу покладається
органи Поліції.

Старшина Конотопського району КИБАЛЬНИЙ

Редактор Г. О. САХНО.

Загублені або викрадені документи

вважати за недійсні:

Перепустка для військовополонених на ім'я Бугаченка Павла Анарієвича. Пашпорт на ім'я Нісєй Любові Ізаріоновни.	Картка безробітного на ім'я Петра Григоровича. Пашпорт на ім'я Фалєєва Оне- дра Олександровича.
Пашпорт, довідка про місце меш- кання, довідка про закінчення школи ФЗУ та довідка про місце праці на ім'я Ромашюка Олексія Гавриловича.	Картка безробітного на ім'я шарної Валентини Павлович.
Пашпорт на ім'я Баліна Федора Яковлевича.	Картка безробітного на ім'я кенко Марфи Гаврилович.
Перепустка на право ходиння по козях на ім'я Мишенка Анарія Дмит- ровича.	Облікова картка на кони Шеагера Івана Каліновича. Пашпорт на ім'я Гавриловича рія Васильовича.

АДРЕСА редакції м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14, ТЕЛЕФОН № 10

Verantwortl.: Stf. (Z) Dr. Hans O. Henig Feldeinheit 20545

АДРЕСА редакції м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14, ТЕЛЕФОН № 10

Verantwortl.: Stf. (Z) Dr. Hans O. Henig Feldeinheit 20545

В настільки

но більше, ніж 350 тис. вояків квартири з усім комфортом. Інші д-ра Лея запевняє це. Творець німецького робітничого фронту і разом президент міжнародного товариства „За вільний час та відпочинок“. Тут беруть участь видатні соціал-політики всього світу, які займаються питанням кращого проведення вільного часу. Їхня робота для трудящих всього світу побудована за німецьким та італійським зразком; вона є благолюбивіша, ніж всі сердечні промови та організовані Московією страйки та повстання. Але на цьому не закінчується його діяльність.

Життєвий шлях д-ра Лея повинен також бути коротко описаний. Народився він 15 лютого 1890 року в селянській сім'ї Рейнської області. Вивчав хімію. Добровільно брав участь у світовій війні 1914—1918 років. Одержав ряд нагород. В 1917 році в чині льотчика-лейтенанта був тяжко поранений і потрапив у полон. Уже тут проявив він свої організаторські здібності. З метою полегшення життя своїм товаришам та полегшенням він організує музич-

кальні та драматичні гуртки. Після війни працював він хіміком на заводі фарб в Леверкузені. Рано пробудилася в ньому віра в Ідею Адольфа Гітлера і він став його великим борцем та промовцем. В 1925 році він був призначений Гітлером на посаду гаулейтера партії Рейнської області. В 1928 році він стає керівником державної організаційної будови націонал-соціалістичної партії. Він відзначений високим орденом і нагородами.

Доктор Лей відомий в усіх Німеччині. Він віддавав тисячі фабрик, шахт. Він знає потреби робітників, поділяє з ними їхні радості і горе. Він був і є їхній товариш. Він є приклад. Доктор Лей падає вірою в перемогу і майбутність Німеччини, в Гітлера, в людей, він зогріває їх серця, закликає до дій, до перемоги. Німецький соціалізм, який в цій війні бореться за право на життя проти капіталістичних і більшовицьких держав, буде завжди зв'язаний з діями Адольфа Гітлера, особливо, з іменем доктора Лея.

Р. Б.

Англія грабує французький Мадагаскар

Під брехливиим приводом попередити японський наступ, ранком 5 травня британські війська висадилися у місті Сієго Дувре на Мадагаскарі. В Лондоні оголосили, що не буде втручання у внутрішні справи французького уряду цієї країни. Але наскільки потрібно рахуватися з британськими обіцянками, про це говорять приклади Ірану та Ісландії. Це одна з дальніших акцій пацифістства проти бувшого союзника.

Міністр-президент П'єр Лаваль передав американському послу в Віші, адміралу Легей, ноту протесту французького уряду проти зайняття острова Мадагаскара англієцями.

Головнокомандуючий французькими озброєними силами адмірал Дарлан звернувся по радіо до французьких військ на острові Мадагаскарі з відозвою, в якій він вимагав, щоб то не було, чинити опір. Далі в своїй відозві він прийшов до такого висновку: „З часу британської зради у Фландрії, в Мерс ель Кебір, в Орані, бомбардування беззахисного французького населення, захоплення нової Каледонії та теперішній британський напад — це цілий ланцюг злочинів, які Англія здійснює з відношен-

ню до свого бувшого союзника“. У берлінських колах пояснюють, що німецький уряд, перш за все, не буде надавати офіційного значення недавнім подіям на Мадагаскарі. Німецький уряд перевірить це своєчасно оголошене американцями повідомлення про зайняття британцями країни. Німеччина, Італія та Франція дадуть свою відповідь своєчасно. В Берліні, між іншим, є інформація, що французькі війська на острові чинять свавільний опір.

Мадагаскар, великий острів біля східного узбережжя Африки, є французьке колоніальне володіння. Німеччина, бувши ворог Франції, залишила своєму ворогу не тільки його флот та армію, а також і його колоніальне багатство. Англія ж, союзник Франції, намагалася знищити французький флот своїми богузливими нападками. Англія зайняла своїми військами французьке колоніальне володіння, вона бомбардувала Париж, а тепер ще причисляла до своїх жалюгідних злочинів проти свого французького „друга“ грабування Мадагаскара! В наслідок такої діяльності Англія втрачає останні симпатії в усьому світі і понесе справедливу кару.

богузливіх нальотів іїців на Париж

Іапен" рати, ці і іт-ті

устаткуванням, пенсійних виплат утриманням 600 вбитих і 750 поранених, а також вартості ремонтування водогону, газопроводу й електричності. До цього треба ще додати збитки державної порцелянової мануфактури в Севрі в розмірі 150 мільйонів франків.

(Ш. Ц.)

Англія та Індія

Перемога японців робить все тяжчим становище Англії в найбагатшій її колонії

Втрата Сингапура, переговори Стаффорда Кріппса в Індії, які потерпіли невдачу, вторгнення японців через Бірму в Боду і тепер бачить час свого визволення спід ненависного британського гайту. Махатма Чан Кай-Ші, на якого наділя-

Черчилль: „Не говори так багато про свободу; хоч ти і мій друг, цього ланцюга ти не зможеш зробити ні одного кроку“.

Китай роблять становище Великобританії в її найбагатшому володінні, Індії, все тяжчим. Призвані Англією для допомоги китайські та американські війська були також розбиті, а Чун-кінг—Китай з втратою Бірмського шляху відірваний від свого постачання.

Індія з територією в 4,5 мільйонів квадратних кілометрів із населенням в 400 мільйонів чоловік стала питанням існування всієї британської імперії. В цій війні Англія намагалася забезпечити добровільну участь індійського народу. Але тут Англія, не дивлячись на її брехню, не була готова виконати вимогу індійців щодо абсолютної свободи Індії, а Кріппс, пославник Черчилля, не виконавши своєї місії, змушений був повернутися на англійський острів. Як відповісти на невдачу спробу примусити пролатати кров за англійський інтереси, вождь національних і ворожих по відношенню до Англії сил Індії, Бозе, стоїть за вільну Індію.

Індійська нація понесла великі жертви в боротьбі за сво-

їндії, зрадив Індії і одержав нагороду за послугу Англії.

В цій війні Англія не могла надіятися на підмогу з боку Індії. Хандре Бозе, полум'яний незгодний борець за волю своєї батьківщини, відкинув переговори з Англією і вимагав безумовної незалежності Індії.

Японія, яка уже зайняла ряд важливих островів у Бенгальській затоці, розглядає захоплення Чан-Кай-Ші знайти в Індії собі союзників у боротьбі проти Японії, як слабкість Чун-кінг-Китаю. Останні події підтверджують це, бо війська Чан-Кай-Ші тікає вглиб своєї країни і багато китайців переходять на сторону Японії. Ні Англія, ні Америка, ні Чан-Кай-Ші не можуть зупинити переможного походу японців, який закінчиться створенням великої східно-азійської держави.

Велика і багата Індія позала, що вона не бажає боритися ні на стороні Англії, ні Чан-Кай-Ші в цій війні, й закінчиться побудовою нової світу без розділу на великі малі народи.

Тоді, звичайно, я був би комуністом-сталінцем!

Одного разу Сталін, з властивою йому хвастливістю, задував показати одній іноземній комуністичній делегації, яким світочем живе він у серцях молодого покоління Росії, і наскільки авторитетна тут комуністична партія.

Він дав наказу вишикувати один загін піонерів, у який ввійшли, здебільшого, діти комуністів. Проходячи в цьому урочистому оточенні, він багаторазово питав:

—А скажи, ким ти будеш, коли виростеш?

—Комуністом-сталінцем,—повторювали піонери раніш приготовлену відповідь.

Обличчя „вождя“ розпалюється в самозадоволенні усмішці. Але... о, який жах!

—А я буду націонал-соціалістом,—чує він одну відповідь.

Сталін нахмурюється, його очі наляваються кров'ю. Леда стримує себе, він продовжує питати:

—А чому ж ти будеш націонал-соціалістом, коли всі твої товариші хочуть бути комуністами-сталінцями?

—А тому, що мій батько є націонал-соціаліст,—спокійно та гордо відповів хлопчик.

Скреготючи зубами, Сталін істерично кричить:

—А якщо б твій батько був бандитом, мошенником, розпихцею народним, собакою...

Тоді, звичайно, я був би комуністом-сталінцем,—спокійно відповів хлопчик.

Воробей.

Ма у мене на ланках, вночі ласка жоні,—

а далі взяла плакат, який лежав багато серед кімнати і заду-

В пасхальні дні німецькі солдати влаштували вели-

ли ми так само співали, як ми

Віри в Бога не вбили

Раніш, тобто до захоплення влади жидо-більшовиками, під'їжджаєш до якогонебудь села, то ще здалека бачиш церкву—гордість українського села. А коли в'їдеш у село в медію чи в інші свята, то бачиш: всі люди по-святковому одягнені в українські вбрання, сидять біля своїх хат, відпочивають і радісно бесіднують. Та кож вільно служили в церквах і священники і вільно парід український мовляв Богу. Весело і радісно було жити православному народу на своїй рідній землі.

Та ось на горизонті з'явилася чорна хмара—більшовики. Ця хмара з кожним роком спускалась все нижче і вище і, накінець, перетворилася в бурю, яка ламала церкви, переслідувала віруючих, а священників завосила далеко в сибірські табори.

Не минула й мене ця жахлива буря. Після неодноразових звущань, в одну ніч мене арештовано і посаджено в бахмачську тюрму разом з карними злочинцями і бандитами. Ця в'язниця собою нагадувала не що інше, як свинарник. Кожної ночі мене викликали на допит. Навіть описати не можливо тих звущань, які вчиняли над нами жидо-більшовицькі енкаведисти. Потім мене перевели в конотопську, а після в київську Лук'янівську в'язницю. А через деякий час я вже був землекопом Білморсько-Балтійського каналу. Застав я тут же життя, а кошмар, який навіть трудно уявити. Тут я зустрівся з священниками та єпископами, всі

вони, так як і я, жили з карними злочинцями, реєдівцями, які відбирали у нас одяг та харчі.

Правда, хоч і дуже мало, а все ж були тут і жиди. Вони, влзштувавшись на різні вигідні посади, тільки й звали, що займалися різними гешефтами, обдурюючи нас на кожному кроці.

А єпископи, священники та інші віруючі засланці у рваній одязі, босі копали канали, возили на тачках каміння, рубали ліс, тощо. Щоб арозуміти ті злидні, в яких жили засланці, досить сказати те, що смолевський і тультський єпископи ходили у взутті, що складалося з одної рваної калози та одного лаптя. А про одяг і казати нічого. Чернігівський єпископ Пахомій був зі мною лише п'ять днів, після чого його було перепроваджено в Кому, де він зійшов з ума.

Як не мучили більшовики людей, віри в Бога вони не зламали. Наш православний народ весь час вірав у Бога, він знав, що рано чи пізно, а все ж настане кінець жидо-більшовицтву.

Цей період надійшов. Героїчна німецька армія раз і назавжди очистила православну землю від бандитів, богохулників, жидо-більшовиків. Тепер українські міста і села оновлюються. В неділі та інші свята знову задзвонили у всіх церквах.

Я від усієї душі виношу сердечну подяку нашому визволителю Адольфу Гітлеру, який дав нам можливість вільно славити Бога.

Протоіерей Білморський.

Службові оголошення німецьких військових частин

ОБ'ЯВЛЕНИЕ

Опубликованное в № 31 от 11 мая 1942 года в газете «ВИЗВОЛЕННЯ» постановление о налогах с зарплаты и доходов, ввиду неправильного перевода было в некоторых пунктах неточно передано. Поэтому это постановление передается ниже точными словами еще раз:

Ввиду повторяющихся запросов, настоящим объявляется, что при взимании налогов с зарплаты и доходов действителен следующий порядок:

1. Лица, получающие зарплату или имеющие доход с самостоятельного труда до 200 рублей в месяц, освобождаются от налогов с зарплаты или подоходных налогов.

2. Лица, получающие зарплату или доход с самостоятельной работы, превышающие 200 руб. в месяц, платят налог в размере 10 проц. с зарплаты или других доходов.

3. Подоходный налог с зарплаты или дохода не должен однако быть выше, чем разница, превышающая свободный от налогов предел в 200 рублей. Так, например: при зарплате в 210 рублей налог равняется только 10 руб., однако при месячной зарплате в 500 руб. налог равняется 50 руб.

4. К зарплате также относятся плата натурой или другие преимущества (бесплатная квартира, продовольствие и т. п.), которыми пользуется получатель зарплаты. Расчет производится по предписанным местным ценам.

5. С доходов общинных хозяйств подоходные налоги и налоги с зарплаты не взимаются.

6. Всюду, где налоги с зарплаты и подоходные налоги взимаются по другим предписаниям, вводится немедленно выше-объявленный порядок.

7. Помещенное районным старшиной г. Конотопа в украинской газете «ВИЗВОЛЕННЯ» от 3 мая 1942 г. объявление о подоходных налогах настоящим объявляется недействительным.

ФЕЛЬДКОМЕНДАТУРА.

Verantworlt.: SdI. (Z) Dr. Hans O. Hbnig Feldweilheit 20545

ЗАКЛИК

ДО ВСІХ РОБІТНИКІВ, ЯКІ РАНІШЕ ПРАЦЮВАЛИ НА ЗАЛІЗНИЦІ

Всі працездатні РЕМІСНИКИ Й РОБІТНИКИ, які під час більшовицької влади працювали в КПВРЗ, або в інших залізничних підприємствах м. Конотопа, закликаються до роботи. Вони повинні негайно з'явитись до свого старшини, записати своє прізвище, рік і день народження, яке ремесло вивчав, рід, тривалість і місце свого заняття на залізницях, вказати точну адресу.

Всі робітники, які працювали на залізницях, будуть притягнені знову до роботи в КПВРЗ, або в інші залізничні підприємства ст. Конотоп, однаково, чи вони працюють вже в іншому місці, чи ще безробітні.

Може також з'явитись та робоча сила, яка до цього часу ще не працювала на залізницях. Для перебування в м. Конотопі робітники будуть забезпечені робочими поїздами для регулярної поїздки на роботу, гарною зарплатою, обідом та додатковою видачею хліба.

В найближчий час в окремі місця для вербування й повернення до роботи робітників, які записалися, прибуде представник Німецької Державної Залізничі.

ДИРЕКТОР КПВРЗ.

ОБ'ЯВА

З метою кращого обслуговування населення, установ та підприємств проектно-кошторисними матеріалами, при Відділі Миського Господарства м. Конотопа організовано проектно-технічне бюро, яке приймає для виконання наступні замовлення:

1. Складання проектів та кошторисів,
2. Складання планів садів,
3. Складання дефектних актів,
4. Техконсультатії по будівельних патаннях та інші.

Замовлення приймаються в м. Конотопі, Роменська вул. № 10.

Відділ Миського Господарства.

Оголошення

Відділ Миського Господарства доводить до відома мешканців м. Конотопа, що квартири, як приватні, так і житлокооперативні, які лічаться на обліку Командатури для заселення військовими, не повинні заселятись цивільним населенням.

Особи, які заселять зазначені квартири, будуть виселені з примусовим ПОРЯДКОМ.

Начальник Відділу Миського Господарства ЯРЕМЕНЦО.

Редактор Г. О. САХНО.

Загублені або викрадені документи вважати за недійсні:

Картка безробітного на ім'я Яременко Євдокія Єгоровни.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Руденка Івана Івановича.

Пашпорт на ім'я Светлова Юрія Володимировича.

Картка безробітного на ім'я Виниченко Ніни Пантелеймоновни.

Пашпорт на ім'я Кожемякіна Володимира Дмитровича.

Картка безробітного на ім'я Кричевцова Миколи Микитовича.

Пашпорт, трудову книжку, військовий документ та особове посвідчення на ім'я Чоботька Петра Васильовича.

Пашпорт на ім'я Черногорцевой Пелагеї Степановни.

Пашпорт на ім'я Істромської Ольги Павловни.

Картка безробітного на ім'я Карпенка Іллі Хомича.

Пашпорт на ім'я Волкогона Григорія Марковича.

Пашпорт на ім'я Дісенка Якова Яковлевича.

Пашпорт на ім'я Бородині Наталки Андріївни.

Пашпорт на ім'я Деміха Григорія Кондратовича.

Пашпорт на ім'я Удовиченка Володимира Петровича.

Пашпорт на ім'я Ребріна Леонтія Михайловича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Короля Івана Ільковича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Матвієнка Володимира Івановича.

Пашпорт на ім'я Харченка Івана Мусієвича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Миколаєнка Олексія Максимовича.

Пашпорт на ім'я Волкової Насті Григорівни.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Крайца Василя Порфирівича.

Пашпорт на ім'я Шостака Ганни Микитовича.

Пашпорт на ім'я Яловенка Петра Петровича.

Пашпорт на ім'я Алдрійко Тетяни Коріївни.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Устинова Михайла Андрійовича.

Пашпорт на ім'я Устинові Штефану Петровичу.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Миколаєнка Григорія Олексійовича.

Пашпорт на ім'я Пархоменка Петра Кириловича.

Пашпорт на ім'я Ковальчука Петра Самойловича.

Пашпорт на ім'я Марути Бориса Сильовича.

Пашпорт на ім'я Кобилякова Миколи Микитовича.

Пашпорт на ім'я Дубинцова Якова Яковлевича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Лусті Івана Семеновича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Руденка Григорія Петровича.

Пашпорт на ім'я Сотиненка Ірини Степановни.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Марусиченка Олексія Миколайовича.

Пашпорт та військовий квиток на ім'я Марусиченка Йосипа Ісаковича.

ПОТРІБЕН

Буринський районний лікар ДОВІДЧЕННИЙ ХІРУРГ. Оклад за згодою. Сповідати про згоду надсилати через свого старшого наближчий військовий місцевий Командатури.

Старшина Буринського району ЗАХАРЧЕНКО.

АДРЕСА: редакція м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14, ТЕЛЕФОН № 10.

ВІЗВОЛЕННЯ

ГАЗЕТА ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ ЗВІЛЬНЕНИХ ОБЛАСТЕЙ

Щасливої
дороги 3-стор.

Кононоп, Неділя 24 травня 1942 року

4 33

149.256 ПОЛОНЕНИХ НА КЕРЧЕНСЬКОМУ ПІВОСТРОВІ

Три советських армії знищено. Бої біля Харкова

Німецька пресова політика

Конференція у Відні, що об'єднала спілки журналістів багатьох європейських країн, слід розглядати, як варту уваги ознаку того, що в пресі Європи починається нова політика. Проте, ця політика не провадиться під гаслом "свободи преси", на яку претендують демократичні уряди і захисником якої виступає північно-американський президент. Таке розуміння свободи преси властиве лібералам; воно веде свій початок від французької революції 1789 р., але сьогодні вже майже скрізь вважається відсталім. Сам президент Рузвельт під тиском воєнних потреб змушений був від нього відмовитись і запровадити в своїй країні найсуворішу цензуру для преси.

Шеф німецької преси д-р Дітріх, який вже багато років тому присвятив себе здоровій і чистій інтерв'юальній політиці в пресі, у промові у Відні мав можливість документально навести журналістам Європи жахливі приклади політики преси так званих демократичних країн. Ці приклади ще раз стверджують давно відомі факти, що "свобода преси" є не що інше, як ширма, за якою ховається безвідповідальне гешефмахерство і небезпечне нацькування до війни. Д-р Дітріх відзначив, що особливо знаменним є те, що саме Франція, країна, де зародилася ідея свободи преси, впадала першою жертвою цієї невірної зловживавої ідеї.

Вже кілька років тому шеф німецької преси протиставив цій хибній ідеї свободи нове розуміння преси, свободи її та відповідальності. При цьому, він вказав, що неправильно ставити питання: "свобода чого?", як це, звичайно, робилося досі. Навпаки, треба поставити питання: "свобода для чого?". Звідси випливає природний висновок, що свобода має сенс лише на службі вищій ідеї. Власне, для преси це означає, що вона не може працювати в порожньому просторі, свавільно, як подобається тим, хто для преси працює. Навпаки, вона

(Закінчення на 2-й сторінці)

Що відбулося за останній тиждень?

Весь світ знову затаює Всі брехні про большевицьку "перемогу" жалюгідно проваджені німецькі та румунські війська вибили ворога з укріпленого ним півострова Керч і цю перемогу можна вважати поруч з величезними перемогами боїв минулого літа.

Також на інших місцях військових дій німці та їхні союзники були такі активні, що плутономи та жиди Лондона й Вашингтона від страху й люті звалили великий вереск.

Особливі повідомлення німецького радіо знову повідомляють німецькому навінові й усьому світу про перемоги німецьких підводних човнів, Біля східного узбережжя Північної Америки, Караїбському морі та північному узбережжю Мисісіпі було пошкоджено 17 ворожих торговельних пароплавів містять в 105.000 брутто-тонн; багато інших кораблів було тяжко пошкоджено.

Після того сорому, який понесли англійці, пропустивши німців в німецького флоту від Брестської гавані на північному узбережжю Атлантичного океану через Канал до своїх гаваней, англійці вивели з себе пильніших. Німецький крейсер "Принц Евген" атакувався у північній частині Північного моря британськими літаками. В цій боєвій німецький крейсер і його літаки збили 30 англійських бомбардувальників, і лише бомбардувальників повернувшись на англійський острів. Отже, англійці втратили охоту знищувати військові кораблі.

Японські союзники держав продовжують свій переможний шлях. Війська Тенно знайшли вже на китайській та японській території; Англія понесла нові великі втрати на Сході.

Нальоти авіації на Мурманськ вчинили багато руйнувань в порту. Совети втратили в повітряних боях 45 літаків, серед них 13 типу "Гурікан".

Німецькі та румунські війська, переслідуючи розбитого ворога, досягли Керченської протоки та захопили останні сильно укріплені противником позиції, які розміщені біля міста і які відчайдушно захищались противником.

Після того, як були відбиті розпочаті з кінця лютого місяця спроби противника прорвати німецькі позиції та заволонувати знову Кримом, на перешийку в північно-східному напрямку від Феодосії 8 травня німецько-румунська армія перейшла до наступу. При першому ж натиску була прорвана сильно укріплена Парпаська позиція; в дальшому ході бою під час переслідування ворога велика кількість ворожих сил була оточена та знищена.

В цьому бою, який так ганебно закінчився для большевиків, були знищені три советських армії з 17 стрілковими дивізіями, 3 стрілкових бригади, 2 кавалерійських дивізії та 4 танкових бригади. При тяжких кривавих втратах противник втратив 149.256 полонених, 259 бронемашин, 1131 гармату та велику кількість іншого військового матеріалу. Лише залишки розбитого ворога мали змогу досягти берега по ту сторону протоки. У повітряних боях противник втратив 323 літаки. В морі біля узбережжя півострова потоплено авіацією 16 суден загальною вантажністю 13.600 регістрових брутто-тонн, 1 підводний човен та 21 невелике прибережне судно. 10 суден середньої величини були тяжко пошкоджені попаданням бомб.

В області Харкова відбиті в сильних боях атаки противника, які відновилися. При цьому було обстріляно 34 танки противника. Авіація брала діяльну участь у наземних боях та знищила або пошкодила 29 танків.

На останніх місяцях Східного фронту провадились успішні атаки німців. Окремі атаки противника були відбиті.

В одному із коротких повідомлень Верховне Командування передзе про тяжкі оборонні бої в області Харкова, що продовжуються з 13 травня. Не дивлячись на введення в ці бої великої кількості людей та матеріалів, противнику не вдалося досягнути значних успіхів. До цього часу противник втратив на цій ділянці бою 240 танків. Авіація приймала участь у наземних боях з значним успіхом.

Під час очищення зайнятих областей у минулому тижні було досягнуто знову значних успіхів. Багаточисленні групи бандитів були захоплені та знищені.

КОРОТКІ ПОВІДОМЛЕННЯ

Японські літаки зробили наліт на місто Лос-Анжелос у Каліфорнії.

Головні частини японських військ знаходяться вже в 350 кілометрах від Китаю.

Сінгапур має вигляд дійсного японського міста.

Нальотом японської авіації зруйнована радіостанція в Калькутті.

Японський наступ на китайську провінцію Гаппей розгортається успішно.

У Бірмі збито всього 544 літаки противника. Японці розпочали новий наступ на провінцію Чантунг. Під час наступу взято місто Квентунг.

По повідомленнях з Токіо в Бірмі захоплено 109 тис. полонених.

При відступі британцями невмісно зруйнована вчент велика пагода в Мандалай.

По повідомленнях із Америки німецькі підводні човни провадять свої операції в порту Нью-Йорка.

На головному відділі в Софії вдалося арештувати двох советських агентів, які прибули в Болгарію з метою здійснення терористичних актів.

Земельні володіння євреїв у Словаччині націоналізовані.

(Закінчення на 2-й сторінці)

Ва

мусить відповідати перед народом та державою.

Ця відповідальність у той же час означає обмеження в іншому напрямку, але дає журналістові, який працює під знаком цієї відповідальності, повну свободу в його роботі. Він не залежить більше від будь-яких конценцій або авономних власників, які черпають свої гроші з невидомих джерел, як це було раніш у Німеччині і досі є в інших демократичних країнах. З 1933 року в німецькій пресі запроваджено вільне приватне володіння на газети. Однак, ні один газетний видавець не має більше можливості нав'язати журналістові позицію, що йде в розріз з державними інтересами.

В такий спосіб керівництво німецької держави створило собі з німецької преси зброю освітньої та виховної роботи і на її напрямком та дисципліну може цілком покластися навіть тепер, під час війни. Основні

положення роботи преси здійснюються в такий спосіб і в італійській пресі, а також наслідуються дедалі більше по інших європейських країнах. Заснування у Відні «Союзу журналістських спілок Європи» є конкретним виявленням цієї зміни в житті європейської преси.

Звичайно, для окремих національних спілок журналістів в окремих країнах є свої закони, однак, в інтернаціональній співпраці преси цих законів не існує. Основою має бути своєрідний кодекс честі, що влючає лише небагато положень, і порушення цього кодексу неприпустиме. Варто уваги те, що в цих вимогах ніде не говориться про будь-який вплив з боку держави. Все покладається на добровільну співпрацю і виховну роботу спілок журналістів. Тут знову таки взірцем є німецький приклад. Таким прикладом в даному разі є спілка німецької преси.

Дещо про советську конституцію

5 грудня 1936 року VIII надзвичайний з'їзд советів СРСР прийняв нову конституцію Советського союзу. Ця конституція, за словами большевицької пропаганди, є найдемократичніша конституція світу, бо вона нібито відбиває собою всі досягнення, які мав советський наріз до останнього часу.

Що ж в дійсності являє собою ця пам'ятка советської правотворчості, цей «витвір» сталінської руки?

До грудня 1936 року в СРСР і окремих республіках діяли конституційні закони, корінь яких лежали в теоріях Маркса, Енгельса та Леніна. Ці конституції вихвалялись большевицькою пропагандою, як зразки неперевершеної демократизації. Але ось перед виходом конституції 1936 року, в постанові VII з'їзду сказано: «1. Внести до конституції СРСР зміни в напрямі: а) дальнішої демократизації виборчої системи в розумінні заміни не цілком рівних виборів рівними, багатоступеневими—прямими, відкритими—закритими».

Отже, звідси видно, що попередній лад «соціалістичних республік» був теж не досить «демократичний». А творці нового конституційного ладу, забувши про це, в дійсності намагались ще ближче стати до буржуазії, бо навіть в конституції 1936 року ряд статей буквально повторюють відповідні параграфи конституцій XIX і навіть XVIII віку, тобто, по 19 роках свого існування комуністична держава спромоглася лише повторити «азні» буржуазних демократій. Всі ж нові статті, які були внесені в нову конституцію советського уряду, були цілком відірвані від життя. Зупинимось на них коротко:

125 стаття конституції перелічує громадянські «свободи». Але ж всім відомо, що «воля слова» в житті перетворилася на волю постійного вихваляння «геніального вождя народів»,

«воля друку» знайшла свій вплив у розповсюдженні мільйонними тиражами промов «вождів».

127 та 128 статті конституції говорять про недоторканість особи та життя громадян, але ж всі знають, що мільйони цих громадян закінчили своє життя на засланнях, на каналах, в'язницях, навіть, без будь-яких судових формальностей.

123 стаття пропагувала національну, релігійну та інші рівності. А в той же час іудей по якихось неписаних законах жали чомусь в привілейованому становищі. Відомо, що право на працю перетворилося для трудящих в цілковите закріпачення, а право на відпочинок могли використовувати лише жиди та подібні до них елементи.

Конституція надавала право безпосередньо вибирати до всіх виборчих органів державної та місцевої влади. Проте, чи можна було користуватися цим правом, коли в більшості виборчих округ було лише по одній кандидатурі, при чому, навіть ця одна кандидатура була виставлена не масами, а закритими зборами партійної організації?

Вибори, таким чином, перетворилися в механічне опускання в урни бюлетенів. Від Конотопської виборчої округи до верховного совету УСОР був вибраний якийсь Єгоров, про існування якого населення міста раніш навіть не знало. Через деякий час цього Єгорова з невідомих виборчим причин було заарештовано і Конотопська виборча округа залишилася зовсім без депутата. Сам же Єгоров лише перед виборами раз прийав до своїх виборців, а після виборів його більше ніхто не бачив. Більшість виборців зовсім не знали, що їхнього депутата заарештовано.

Так виглядає теорія і практика сталінської конституції.

О. С. Т.

Сила звички

Сталін: Я ж казав тобі, паршива собака, зроби «щипці»!
— Такі Це я хотів, але, на жаль, з цього вийшов казан.

МАЛЕНЬКИЙ ФЕЙЛЕТОН

3 приводу історії на мосту

Анекдот, який ми хочемо тут розповісти—не новина в галузі цього оригінального жанру народної творчості. Навпаки, він уже має, як то кажуть, досить «довгу бороду». Проте, в зв'язку з деякими міжнародними подіями, його варто згадати.

... По дорозі, ледве переступаючи ноги, чимчикують два жиди. Обдурті, брудні і голодні, як пси після полювання. Ось уже днів зо три, як вони й кричати з роти не мали. Ніякої можливості на «гешефт» не траплялось, у мужика нічого не викалючили—жеснуть.

Отак бідкаючись і обшукуючи один одного в скрутку становили, в якому оличились, жидки добрали до мосту.

— Абрамчику! — скрикнув один з них, — ми врятуємося!

— А що таке?

— Прочитай обяву!

Велика таблича, прибіта на мосту, здоровенними літерами оголошувала:

ПУНКТ ПЕРШИЙ: ТОМУ, хто врятує ПОТОПАЮЧОГО, слава даєся винагороду в 25 КРБ. ГОТІВКОЮ.

В хитрих жидівських головах зміг виник план.

— Рувице! Знаєш що? Плутай у воду і кричи щосили, а я потім тебе нече б то врятую. Заробимо 25 карбованців. Це ж гроші!

— А може ти плещеш?

— Ідіот! Ти ж не вієш плазати.

Як же ти рятуватимеш мене?

— Не бійся Рувице, а все ж доведеться шубовскнутися в воду. Ще не додівши до води, жидок зняв сапас так, що було чути на півкілометра накрути. З хвилину борсався у воді, а потім відчув, що відіско тоне.

Одчайдушні зойки, заклики до совіті Абрамчика не справили на другого жидка ніякого враження. Він спокійнісінько похажував по мосту і, навіть, вивелася незадоволення, що Рувице так довго релетув.

Виплила Рувице рибалки, що випадково були недалеко.

— Бандита ти шматок, мишиге-

не! Чого ж ти мене не рятував? мокрий, як цуцик, зелений від переліску, питався жидок товариша.

— Копа! Чатай краше!

На тілі жє табличі було написано:

ПУНКТ ДРУГИЙ: Тому, хто на тязке ВТОПЛЕНОГО, належить нітикою подвійна винагорода—50 КРБ.

... Історія, як твердить мудрі, повторюється.

По дорозі до «перемоги» ішли три держави: СРСР, Англія і Америка.

Всі три з явними ознаками на дач на полі бою.

— Друзі!—вигукнув поважний представник СРСР, Літвінов,—є хід! Ви влаштуєте другий фронт на території Советського союзу, і буде найкращим «гешефтом» у нашому становищі. Німці, безперечно розгубляться, розпорозять сави Японці і італійці теж не знають, що робити в такій ситуації і ми врятуємося.

— А може обійдемося без другого фронту?—запитали одиниця.

— Ідіоти! А що буде з вами? Ми ж не врятуємо, то вас чекає перша загибель!

Так і домовилися.

СРСР шубовскнув у воду. А Англія і Америка спокійно похажували по мосту, не звертаючи ніякої уваги на зойки співучасника, що закликав до сумління друзів, благав урештуть.

Даремно Літвінов домгався до Рузавелта і Черчілля рішучих дій.

— Де ж ваш другий фронт? Плутократи нещасні! Ви ж обіцяли!

Але жидівські голови не звертали на благання ніякої уваги.

— Що ми — божевільні? Пелати наших солдат на певну зєзубель? Вони нам і тут здаються!

... Різниця між двома історіями про потоплюючих, проте, є.

Рузавелт виплила рибалки. А СРСР уже ніхто не врятує, і зустрічаться «друзі» можуть хібащо...—від води.

К. ДИПРО

Щасливої дороги

17 травня 1942 року о 6 годині ранку біля приміщення Конопотського Відділу Праці почали збиратися люди. Це ті, які добровільно завербувалися на роботу до Великонімецьких. Незабаром їх набиралося багато. Окремих групам їх поклали в лазню, а потім у часті приміщення 8 середньої школи для відпочинку. Тут вони й пробули до слідуючого дня.

Великою коловою наступного дня пішли виїжджаючи до містечка. Тут їх чекав уже сподіваний потяг. Під звуки духового оркестру посідали вони у вагони, і, співаючи українські пісні, почали чекати часу його відходу. На пероні вокзалу з'явилась велика кількість людей — це друзі, родичі. Вони прийшли проважати від'їжджаючих.

Деякі з від'їжджаючих ще ходять по перону. Обличчя в них веселі — адже ж вони їдуть добровільно! Ось їде Василь Петров, який до цього часу працював інженером-метеорологом на Конопотській метеорологічній станції. Він завербувався на роботу до Німеччини за своєю спеціальністю.

— Після того, як ми побували в лазні, — розповідає він, — нас розташували в приміщенні 8-ї середньої школи. Декілька раз на день давали гарячу страву. Тут нас відвідали німецькі солдати, які розповіли нам про умови праці в Німеччині, а також відповіли на численні наші запитання.

Разом з п. Петровим на роботу до Німеччини їдуть Кропотко Павло, який до цього часу працював техніком у КВРЗ, Немолод Василь, який працював на електростанції, Ривар Віктор та багато інших. Всі вони сповнені одним бажанням — працювати на користь свого народу. Вони знають, що ця праця в Німеччині потрібна для одержання остаточної перемоги над більшовиками — головним ворогом українського народу.

Час відходу потяга наближається. Ось почувся останній сигнал, і, нарешті, потяг рушив. Сотні рук простяглися з дверей вагонів, а також з ватову людей на платформі, прощаючись один з одним.

Щасливої дороги, друзі! Доброго вам шляху, щоб українці люблять працю, особливе, ту працю, яка послужить ударом нашому ватажному ворогу!

А. Б.

ХУДОЖНЯ ВИСТАВКА В МІНСЬКУ

У Мінську відкрилася художня виставка, організована німецькими властями з кількох областей в рамках співробітництва з місцевими художниками. На виставці представлено багато картин; особливо багато картин, що зображують природу. Не звичайно на невеличкій виставці, порівняно мало кількість картин, виставка привертає увагу митців і дає цікаву картину творчості молодих художників. Більшість картин написані в 1941 році, хоча це першим кроком культурного відродження вивалених від більшовиків місцевостей.

НОВИЙ ПОРЯДОК СХІДНОЇ АЗІЇ

3 листопада 1938 року японський уряд урочисто заявив: „Основна мета створюваного нами нового порядку є утворення блоку між Японією, Манжурією і Китаєм з тим, щоб рука об руку йти з ними в усіх галузях: в господарстві, культурі і в політиці“. Японія бажає, щоб Китай узяв участь у створенні цього нового порядку в Східній Азії і сподівається, що китайський народ зрозуміє справжні наміри Японії і буде господарювати разом з нею. Колишній Китай був великою країною, більшою за всю Європу. Розпад цієї держави починається з часу вторгнення в неї ворожих сил, які експлуатували країну. В середині Китаю запанував хаос. Цей процес розпаду не зміг затримати також маршал Чан-Кай-Ші в 1927 році. Після цього Китай показав себе ще більш нездатним протидіяти ворожим силам своїми власними засобами, Японія ж зробилась носієм східно-азіатської свободи і нового порядку проти Англії і США.

Мета японських військових дій є створення одного східно-азіатського великого господарського простору, який повинен охопити спочатку Японію, Манжурію, яка знаходиться між Монголією та Китаєм, потім — Індокитаєм, Таї, Нідерландську Індію, Бірму, Малаю та Філіппіни. Завдяки цьому господарському блоку, що охопить біля 700 мільйонів чоловіків, Японія вийде із залежності від світового ринку. Всупереч всій державі, частина Китаю на чолі з Чан-Кай-Ші виступає проти цього плану. Уряд Чан-Кай-Ші перебуває в Чункіні, ось тому то часто можна чути вираз: Чункінг-Китай. Важливіша ж частина Китаю, яка керується Ван-Чінг-Веєм, співробітничала з Японією. Завдяки військовим операціям Японії, перерізаний так званий Бірмський шлях і можливість англійського впливу в Чункінг-Китаї виключена.

Петро та Василь

(Солдати праці)

— Скажи, Петро, ти знаєш німецьку мову і, мабуть, часто розмовляв з німцями, — що, власне кажучи, означає форма молодих хлопців, у якій я бачив їх на заводі?

— Ти хочеш спитати, Василю, про коричневу форму з червоною пов'язкою, з зображенням емблеми націонал-соціалістів на лівій руці?

— Еге, спочатку я думав, що це румунські чи то венгерські солдати, але вони говорили по-німецькому. Всі вони молоді, і якщо вони є німецькі солдати, то чому вони не носять сіро-зеленого одягу?

— Так, ці німці є дійсно молоді, але вони не солдати. Це чоловіки, які відбувають державну повинність. Їх завдання — працювати, а не воювати.

— Тоді це не щось інше, як робітники?

Всі ці молоді люди носять однаковий одяг, живуть невеликими групами в загальних квартирах, що розміщені по всій країні. Їхній день точно розділений на робочий та вільний час.

— А яку роботу вони виконують?

— Фізичну, перш за все, землі. А ось їде німецький перекладач, який зможе тобі краще пояснити зміст і завдання державної повинності, ніж я.

— Про це я вам охоче розповім. Державна повинність, це, перш за все, організація, яка влаштована з метою виховання в кожного німця соціалістичного світогляду та поваги до фізичної праці.

Кожний, без винятку, німець повинен пірвою свого життя віддати на службу своєму народу і з лопатою в руках обробляти рідну землю. Тут стоїть син фабриканта поруч з селянським хлопцем, син поміщика поруч з робітником, ремісник поруч з сином міністра. Тут всі рівні — бідні і багаті. Вони висують болота, зрошують землю, будують шляхи, плотини. Під час війни вони виконують і інші роботи. Основне тут полягає не в користі від роботи, — уряд не хоче таким способом одержати дешеві руки — цей засіб має величез-

не виховне значення. Співаючи, їдуть вони ранком на роботу, співаючи, їдуть обідати. Після обіду вчаться, ввечері — гри та пісні. Їх приміщення — це не казарми в повному розумінні цього слова, а привітні будинки, які розташовані в чудових місцевостях. Все направлено на те, щоб зробити з людей веселих хлопців та добрих товаришів. Хороше товариство між людьми різних професій та станів є в Німеччині основою для дійсного соціалізму.

— Ви розумієте під цим жити, думати і діяти по соціалістичному? — спитав Василь.

— Так, це так! А державна повинність — шлях до цього. У веселому виконанні роботи згуртовується німецька молодь. — А у нас шляхи та канали будувались нещасними в'язнями. Я сам тепер починаю вірити, що німці, які були описані в більшовицьких газетах, як злі „фашисти“, більше знають про справжній соціалізм, ніж наші колишні політичні діячі.

О. Г.

Безсоромність чи лихварство?

Нарешті настав час, коли ми, українці, залишилися на своїй рідній землі без лихварів, які віками обдурювали чесних працівників і вживалися з їхньою працею. Якось аж не віриться, коли вийдеш на базар і там жодного жидка. Кожен продає своє власне, купує за власну копійку, не вкравши, а за працювану своїми мозками. Кожен знає ціну своєму товару.

Однак є ще люди, які втратили почуття совісті. Жидів у нас немає, але серед окремих людей ще панує жидівська безсоромність та лихварство. Привітавшись уважно до них, то ви побачите, що ці брати по вашій деруть шкуру з своїх братів, таких же українців. Ось, наприклад, стоїть якась жінка і на руках тримає віночок цибулі.

— Скільки коштує ваша цибуля? — питає її.

— Сто десять!

— Скільки? — перепитує знову.

— Сто десять, кажу!

Проходить рядами і починає питати, що треба і що не треба.

— Почий кури?

— Сто сімдесят!

— А картопля?

— Карбонаць за штуку!

— А пшаво?

— Десять карбонаць стакан! Утерши рукою піт, йдете далі.

— Скільки коштують ваші старенькі туфлі? — питає селянка робітника.

— П'ятьсот карбонаць! — П'ятьсот? Та чи маєте ви сором?

— А ви, шановна селянко, маєте сором? За поганенький віночок смердючої цибулі вимагати з робітника третину його місячного заробітку?

Такі суперечки на базарі між покупцями та продавцями можна почути щоденно. Який висновок слід зробити з цього грабіжництва в очевидячки?

Взявши на себе повну відповідальність, можна з упевненістю сказати, що перші селяни, втратили сором та братерське почуття. Скориставшись з теперішнього тяжкого стану, вони вимагають такі ціни, що страшно й слухати. Що ж в такому разі мусить робити робітник, який одержує 300 крб. на місяць? Чи подумає про це, в кінець кішці, ви, лихварі та спекулянти? Якщо ви радієте з того, що за віночок цибулі зібрали 100 карбонаць, то діти робітника плачуть, що їхні батьки не можуть більше нічого купити, крім віночка цибулі та двісті картоплі. Чи можна існувати в таких умовах? А коли так буде й далі продовжуватись, то ми відверто скажемо цим спекулянтам і лихварям, що ви є жидівські наслідувачі, і ви негідні посити звання українця, що вам також не повинно бути місця на визвольній від жидо-більшовизму українській землі.

Г. Байдарка.

Службові оголошення німецьких військових частин

ПРО ПОКРАЩЕННЯ ШЛЯХІВ

Найважливіші шляхи, які охоплює фельдкомендатура, слідуючі: Конотоп—Свєчкіно—Путівль. Конотоп—Свєчкіно—Мутин—Кролевець—Вороніж—Глухів—Шостка—Пирогівка—Новгород-Сіверський. Конотоп—Батурин—Алтинівка—Кролевець—Глухів—Крупіць—Вороніж—Глухів—Єсмань в напрямку на Севськ. Шостка—Ямпіль—Середина-Буда. Конотоп—Підлипне в напрямку на Ромни. Середина-Буда—Ямпіль—Глухів—Путівль—Буринь. Буринь—Глушець—Ворожба—Білопіль в напрямку на Суми.

НАКАЗУЄТЬСЯ:

1. Всі керівники на шляхах зрівняти, а ями засипати, після чого зміцнити та закладати шлях котком.
2. На всіх мостах різніти водою ями закладати відповідними матеріалами.
3. Біля шляхів необхідно поробити канали з певним нахилом, щоб під час дощу ними стікала вода і, цим самим, по можливості осушувати шляхи.
4. Поверхню пошкоджених великим дощем шляхів необхідно своєчасно покращувати.
5. Особливо болючістю та мокрі місця шляху поспати щабнем, шаклом, щоб це не заважало тривалому пересуванню.

Відповідальними за негайне проведення цих робіт є старшина району, старшини сіл та керівники місцевого шляхового відділу.

Заставляючи військової влади будуть сподіватися на успішні проведення цих робіт. За невиконання цього вимоги буде покрано. З метою негайного встановлення порядку будуть вжиті, коли це буде потрібно, міри примусу.

Відповідальний редактор Г. О. САХНО (У — 5)

АДРЕСА редакції та друкарні: м. Конотоп, вул. Ів. Франка, № 14.

Тираж 13000

На нараді старшин

20 травня 1942 року в приміщенні старшин Конотопського району відбулась чергова нарада старшин разом з секретарями сіл та керівниками міських установ. Народа розглянула такі питання: 1. Про хід весняної сівби по району. 2. Про пашпортизацію. 3. Про ремонт шляхів.

Треба сказати, що сівба ранніх арових вже наближається до кінця і на 18 травня по району засіяно 10.183 га. Зараз всю увагу слід спрямувати в ті обшарні двори, де сівба затягується, адже від цього залежить дальнєше життя як міста, так і району взагалі. Особливо ж хліб потрібний для армії.

Отже, на допомогу відсталім треба пошкати передовиків, таким чином, закінчити своєчасно сівбу. Жодний шматок землі не повинен марнуватись — від неї треба взяти максимум користі.

Окремі ж керівники обшарних дворів не раціонально використовують робочу силу. Ось, хочби взяти такий приклад: кожного базарного дня спостерігається масовий виїзд селян до міста по особистих справах, в той час, як коні і вони самі повинні бути в полі.

Нарада відмітила, що в окремих селах району є випадки самовільного захоплення зе-

мель. На селі є ще люди, які за 24 роки більшовицького режиму до того морально скалілись, що в них цілком відсутнє почуття совісті та честі. Зараз сільських старшин, захоплюють ділянки землі для свого власного користування. Такі незаконні, нездорові явища треба рішуче припинити, щоб потім не було непорозумінь.

В зв'язку з загальною пашпортизацією та для успішного проведення її, всі села району за своїм розміщенням розбиті на п'ять окремих груп, що і дасть змогу полегшити видачу пашпортів.

Пашпортизація населення села Попівки вже закінчується і незабаром розпочнеться в інших, прилеглих до міста, селах. Поряд з цим нарада відмітила незадовільний стан виконання робіт на шляху Конотоп—Попівка. Взагалі, про шляхові роботи старшинам сіл було дано цілий ряд вказівок; також нараді було звернуто увагу на оведження шляхів, охорону насаджень та приведення до порядку кладовищ, питомників та скверів.

Секретарі сільських управ одержали інструкції щодо ведення справ управління та про їх роль у керуванні села.

М. Олександренко.

ОБ'ЯВА

На підставі наказу по управлінню старшин Конотопського району від 13 травня 1942 року № 47

РЕМОНТНО-БУДІВЕЛЬНИЙ ВІДДІЛ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДУЄТЬСЯ

з 11 травня 1942 року. Всі претензії до Рембудвідділу пред'являти до 25 травня ц. р. до ліквідацію по Олександрівській вул., № 20. Після зазначеного терміну претензії прийматися не будуть.

ЛІКВІДКОМ.

ОПОВІЩЕННЯ

Громадяни м. Конотоп, які працювали від відділу праці по боротьбі з снігом на станції Конотоп протягом січня, лютого та березня м. 1942 року, повинні зв'язатися за одержання грошей з дистанції коалі ст. КОНОТОП.

Виплата провадиться щоденно. Ті, які не одержать свого зарплатку до 15 червня 1942 р., гроші будуть повернені в дирекцію залізниць.

НАЧ. ДИСТАНЦІЇ.

ПОТРІБНІ

Конотопській дистанції коалі для постійної роботи

ремонтні робітники

із місцевого населення для ремонту коалі. Оплата по ставках, які існують при дирекції залізниць.

ЗАГУБЛЕНІ АБО ВКРАДЕНІ ДОКУМЕНТИ ВВАЖАТИ ЗА НЕДІЙСНІ:

Пашпорт на ім'я Марусиченко Віри Олексіївни.
Пашпорт на ім'я Нехай Ганни Кирилівни.
Пашпорт на ім'я Мозгового Якова Петровича.
Пашпорт на ім'я Безкоровного Федора Дмитровича.
Пашпорт на ім'я Брушко Марії Луківни.
Пашпорт на ім'я Демехи Катерини Дмитрівни.
Пашпорт на ім'я Шпилько Віктора Пилиповича.
Пашпорт на ім'я Мозгового Михайла Максимовича.
Пашпорт на ім'я Отютської Варвари Серіївни.
Пашпорт на ім'я Шербини Костянтина Сильвестровича.
Пашпорт на ім'я Головачова Пана-са Михайловича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Підлепення Іллі Аркадійовича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Марусиченка Івана Федоровича.
Пашпорт на ім'я Марусиченка Наталії Федорівни.

Пашпорт на ім'я Демехи Іллі Сави-йовича.
Пашпорт на ім'я Демехи Павла Мар-симовича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Підлепення Свиріда Івановича.
Пашпорт на ім'я Федан Сергія Сави-йовича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Литвиненка Михайла Юхимовича.
Пашпорт на ім'я Пушкаря Михайла Ілліча.
Пашпорт на ім'я Шевченка Пана-са Григоровича.
Пашпорт на ім'я Зеленьки Василя Михайловича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Потілоки Миколи Івановича.
Пашпорт на ім'я Ушакова Олександра Федоровича.
Пашпорт на ім'я Глушенка Миколи Пилиповича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Солоха Степана Євдокимовича.
Пашпорт на ім'я Пономаренка Родіона Миколайовича.
Пашпорт та військовий квиток на ім'я Пушкаря Петра Симоновича.

рік 1
До 28
Що відбу-
останній

Старе німець-
корять, що Бог-
тих, яких хоч-
світла є й у
меччини. Почина-
лись про
вєня росіян на
ро великий со-
біл Харкова і
домовинами про-
між так званим
кінється у в
векотілля бачити
ова для них по-
170.000 полов-
кількість військ-
му втратили с-
не зв'язється
роботи на Кер-
острові.

26 травн
Африці німець-
ліські військ-
ворожі позиції
продовжують
бої.

А друга наді-
ла Тимошенка
Харкова. Проти
квітну величез-
дей та військов-
ім тут була при-
ка з аустриці. Білі
лі були послані
комісарами на
фронту, були з-
ченням, втрачі с-
шенка були ро-
контрастну вій-
них військ, було
советські армії;
на кількох ви-
зриває позицію
вєняча частин
у'єняв протид-
той час, як осно-
здалася в полон.
де захоплює ве-
військового мате-
родових все
Колька може со-
то такі обстави-
погіршення наст-
ворному таборі
гуляв заступу
"Який буде кінь
з Вашингтона у
аферборк. Це та
послана Черчил-
моє зробити там